

နဝယုဂ်

BURMESE
CLASSIC

သံတော်

သခင်မတင်

တဝသက်တာ

၁၉၅၆-ခု

သီဟရတနာ-စာပုံနှိပ်တိုက်

၁၃၆-ဘိဝင်းဒက်လမ်း

ရန်ကုန်မြို့

။ပဏာမ။

နှိုင်းယှဉ်မရ အတုလတဂဝါ စောတွင်ချာနှင့် ကိုးပါး
သောလောကုတ္တရာတရားတို့ကို၎င်းလင်္ခိုပေသလသိက္ခာ
ကာမ ဖြစ်တော်မူသော သံဃာတော် အရှင်မြတ်တို့ကို
၎င်း၊ ကြည်ဆွသဒ္ဓါရှိခိုးပါ၏။

ငယ်စဉ်ကစ ယနေ့ကျအောင် သွန်သင်ဆုံးမ ဩဝါဒ
ပေးလေ့ရှိသော အနန္တဂုဏ်ဝင် ကျေးဇူးရှင် မိဘများ
အား၎င်း ဂန္တိန္ဒရ၊တာသန္တရ၊ စသည်စေ့င သုတမျိုးစုံ
ပညာရိပ်မြို့တို့ကို သွန်သင်ပြသတော်မူသော ကျေးဇူး
ရှင် ဆရာအပေါင်းတို့ကို၎င်း ရိုသေစွာရှိခိုးပါ၏။

လှူမှုရေးရာ၊ ခက်ခဲစွာသား လှူပြဿနာ၊လှူပုစ္ဆင်ကို၊
သေချာစေ့င၊ နည်းစုံရှု၍၊ ခက်ခဲမှုမှန်သမျှ ကင်းစင်ကြ
စေရန်၊ ရည်သန်ရိုးရင်း၊ နှလုံးသွင်းလျက်၊ လှူဘဝဟု
မည်ရသမတ်၊ ဤစာအုပ်ကို၊ ရေးထုတ် စီရင် ပါအံ့
သတည်း။

နိဒါန်း

ဤကျမ်းပြုလူသည်သခင်အမည်ခံ နိုင်ငံရေးသွားဘဝ ဖိုလ်အမည်ခံ စစ်သားဘဝ၊ ဦးအမည်ရ ကုန်သည်ကြီး ဘဝ ဟူသောအားဖြင့် သုံးဘဝပြောင်းခဲ့ပေပြီ။ ကျမ်းပြု သော ခေတ်မှာလည်း အင်္ဂလိပ်စိုးစံသောခေတ်၊ ဂျပန်စိုး စံသောခေတ်၊ ဗမာ စိုးစံ သောခေတ် ဟူ၍ သုံးခေတ် ညောင်းခဲ့လေပြီ။

သို့ပါသော် ဤကျမ်းသည် ယခုခေတ်တွင်လည်း မရိုး နောင်ခေတ် များတွင်လည်းမဆိုး၊ ယခုဘဝတွင်လည်း အဘိုးတန်၊ နောင်ဘဝတွင်လည်း အကျိုးမွန်မည့်ကျမ်း ဖြစ်ပေသည်။

အဘယ်ကြောင့်နည်း.....။

ဤကျမ်းတွင်ပါရှိသော အကြောင်းချက် များသည် “လူ့ဘဝ” တွင် လူပြုပြီနေထိုင်သွားနိုင်အောင် ဖြောင့် မတ် စင်ကြယ် လွယ်ကူသော နည်းလမ်းကောင်းများကို ညွှန်ပြထားပေသည်။ ထိုမျှမဟုတ်ဘဲ နောင်သံသရာ ဖြစ် လေရာ ဘဝတွင်သာသာအခြားခြား၊ တရားအရပ်ရပ်၊ ချမှတ်သည့်အတိုင်း လူဖြစ်မှုလည်း လူတကာထက်မြတ် သော “လူ့ဘဝ” နတ်ဖြစ်မှုလည်း နတ်တကာထက်မြတ် သော နတ်ဘဝ၊ ဗြဟ္မာဖြစ်မှုလည်း ဗြဟ္မာတကာထက် မြတ်သော ဗြဟ္မာ့ဘဝကို ရရှိစေပြီးလျှင် “ပြစ်ချမ်းရေးဘုံ”

ဗိမာန်” သို့အမွန်ရောက်နိုင်အောင် ဖြောင့်မတ်စင်ကြယ် လွယ်ကူသော နည်းလမ်းကောင်းများကို ညွှန်ပြထား ပေးသေးသည်။

ထို့ပြင်အထက်ပါနည်းလမ်းကောင်းများကို ညွှန်ပြ ရာ၌ အနောက်နိုင်ငံ ပုညာရှ်တို့၏ ဆုံးမစကား အဖုံဖုံ၊ အရှေ့နိုင်ငံပုညာရှ်များ၏ ဩဝါဒအစုံတို့ကို အင်္ဂလိပ် စာပေ၊ သက္ကဋ္ဌစာပေ ပါဠိစာပေ၊ မြန်မာအနုစာပေများမှ အထောက်အထား အကျိုးအကား ကောက်နှုတ်ချက် များနှင့်တန်ဆာဆင်၍ရှင်းလင်းလွယ်ကူသောစကားဖြင့် ဝေဆာစွာ ရေးသားထားပေးသည်။

ဤသို့ဝေဆာစွာရေးသားထားသောကြောင့် ကျမ်းပြု သူကရိုးသားစွာ “လော့ဆဲပါဖြူဒီရေး စာအုပ်ကိုဖို့ငြိမ်း ပြုသည်” ဟုဝန်မခံခဲ့ပါမူ စာဘတ်သူတိုင်းပင် ကျမ်းပြု သူ၏ ပင်ကိုယ်ဥာဏ်တွက် လက်ရာ ဖြစ်ပေသည်ဟု ရုတ်ချည်းဆိုကြပေလိမ့်မည်။

ယခုအခါ စကားကြောင့်တရားကွယ် ပရိယာယ်နှင့် ကုန်ကျရောင်း၊ မင်းနှင့်ပေါင်းပြီး လူတတ်လုပ်၊ ဆင်ဖြူ မှီကြိုစုတ်သောခေတ်တွင် မွန်မြတ်သောပညာကို ရိုးသား စွာ ဖေ၊ ထုတ်သူအား သပြေပန်းနှင့် လက်လှမ်းကြိုဆို သင့်ပေသတည်း။

စောင်ကျော်ရှင်
ကဏိက
ရှန်ကုန်တက္ကသိုလ်

ဂျာနယ်ကျော် မမလေး အမှာ

မှတ်စရာ၊ သိစရာ၊ ဆင်ခြင်စရာ၊ တွေးတောစရာ၊ ဥပမာ၊ ဥပမေယုတို့ဖြင့် စကားပြောတတ်သော သခင်ဗတင်နှင့်၊ ဂျပန်ခေတ်ကစ၍ ထိက္ခမ်းရသည်။

ကျမမှာ သူစကားပြောနေစဉ် ငေး၍နားထောင်နေ ရသည်။ ပြောနေသော အကြောင်းအရာတွေနှင့် စပ် လျဉ်းတိုင်း ဥပမာ ခိုင်းကာခိုင်းကာ ပြောလေရာ၊ ဥပမာ ကြွယ်ဝလွန်းသဖြင့်၊ သူ့တွင် လူ့လောကနှင့် ပတ်သက်၍ ထိမှတ်ဆည်းပူးထားသော အတွေ့အကြုံ ဗဟုသုတများ အတော်စုံရမည် ဟု မှတ်ထင်ထားလိုက်သည်။

သူသည် နိုင်ငံရေးသမားလည်းဖြစ်ခဲ့သည်။ စစ်သား လည်းဖြစ်ခဲ့သည်။ ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေးကုန်သည်ကြီး လည်းဖြစ်နေသည်။ နိုင်ငံရေးလောက၊ စစ်သားလောက၊ ကုန်သည်လောကတို့သို့ မရောက်မီ လွန်ခဲ့သော အနှစ် ၂၀ ခန့်က ဤစာအုပ်ကို ရေးသား ပြုစုခဲ့လေသည်။

နိုင်ငံရေးသမားမဖြစ်မီ စစ်သားမဖြစ်မီ ကုန်သည် မဖြစ်မီ၊ လူငယ်လူရွယ် ဘဝဖြင့် ရေးသား ပြုစုခဲ့သော စာတအုပ် ကျမ်းတစောင်ဖြစ်ခဲ့၏။ သူ့ဘဝသက်တ

အတိုင်းလည်း ပြောစမှတ်ဖြင့်လောက်သည့် ထူးခြားချက် တရပ်ဖြစ်လေသည်။

ဤဘဝသက်သာ စာအုပ်မှာ၊ နိုင်ငံရေးသမားများ၊ စစ်သားများ၊ ကျေနပ်သည့် သူကျပ်လည်ခဲ့သော ဘဝကဏ္ဍမှ လူတန်းစားတွေပါအပါအဝင်၊ ဟောင်း သားကျောင်းသူ လူငယ်လူရွယ်လောက်၊ အလုပ်သမား၊ လေ့ကျက်လေ့လာက လူ့ဘဝအတွေ့တွေ၊ လူတန်းစား အသီးသီး၊ လူတိုင်းနှင့်သက်ဆိုင်နေသော၊ လူ့ဘဝကို အကျိုးပြုသောစာအုပ်ကျမ်းစာအုပ်ဖြစ်နေလေသည်။

ကျမထံသို့ ပုံနှိပ်ရန် သူ၏စာမူပိုင်ကြီးကို လာပို့ သောအခါ နှစ်ကာလကြာမြင့်နေ၍ အချို့စာရွက်များ မှာ ဆွေးမြေ့စပ်ပြတ်လျက်ဘတ်စ်ပင်မရတော့ချေ။

ဤစာမူကြီးကိုရေးသားပြုစုပြီးဆုံးသည့်အခါ စာမူ တွဲကြီးမှာ အစ ရှုမတွေ့အောင် ပျောက်ဆုံးသွားသဖြင့် စာရေးသူကိုယ်တိုင်က မီးလောင်စဉ်က မီးထဲပါသွားပြီ ဟုမှတ်ယူကာနှစ်အတန်ကြာမျှခေပျောက်ထားလေ၏။

လွန်ခဲ့သည့် သုံးလေးနှစ်ကမှ ဤစာမူတွဲကြီးမှာအင်္ဂလိပ် ခေတ်က မီးလောင်သည့် အထဲမပါဘဲ၊ မိတ်ဆွေတဦး လက်မှ တဦးလက်သို့ ပျောင်းရောက်နေကာ၊ နောက်ဆုံး မိတ်ဆွေတဦးအိမ်တွင် ရှိနေကြောင်းကြားထိရ၍ သွား ရောက်ထိမ်းယူသာရလေ၏။

ပျောက်ဆုံးပျက်စီးသွားပြီဟု မှတ်ထင် ယူဆထား သော စာမူပိုင်ကြီးလက်ဝယ်သို့ ပြန်ရသည့်အခါတွင်၊

လွန်ခဲ့သောအနှစ် ၂၀-ခန့်က လူငယ်ဘဝဖြင့် ပြုစုရေး သားခဲ့ရခြင်းဖြစ်၍ ငယ်ရွယ်စဉ်က လက်ရာကလေးကို နှစ်လိုမြတ်နိုး ခင်တွယ်ခြင်းလည်းတကြောင်း၊ လူ့ဘဝ ကြီးထွင် လူလုပ်ကြမည့် လူတွေအတွက် လူ့ကောင်း သူ့ကောင်းဖြစ်ရန် အကျိုးပြုရာ ညွှန်ပြသော နည်းလမ်း ကောင်းများစုံလင်စွာ ပါရှိ၍လည်းတကြောင်း၊ စာမူ ပိုင်ကြီး အလဟဿ မဖြစ်စေဘဲ စာအုပ်ဘအုပ်အဖြစ် စုံလင်ထုတ်ဝေရန် ဆန္ဒဖြစ်ပေါ်ကာ ကျမထံသို့ ရိုက်နှိပ် ပေးရန် လာအပ်လေသည်။

ကျမမှာ ပုံနှိပ်ခင်စာမူပိုင်ကြီးကို ပိတ်ဝင်စားစွာ အစအဆုံးဖတ်ရှုကြည့်လေသည်။ သခင်ဗတင်နှင့် ထိစ တွမ်းစက “အတော်စကားပြောကောင်းတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဘဲ” ဟု ထူးထူးခြားခြားအမှတ်ထားခဲ့သူဖြစ်၍ သူ့လက်ရာကို ဖတ်ရှုနေစဉ်အတွင်း “ဒါကြောင့်လဲစကားပြောကောင်း တာဘဲ” ဟုထပ်၍ ဆင့်လောင်းကာမှတ်ချက် ချမိလေ သည်။

ဤစာအုပ်တွင်၊ လူ့ကျင့်ဝတ် အဖြာဖြာများအနက်၊ လူလူချင်းမာနမထောင်ထွားရန် လောဘ မတက်ကြွရန်၊ ဒေါသမထားရန် နည်းနိဿရုံလင်စွာဖြင့် ညွှန်ပြခြင်းတား ထားကာ၊ လူလူချင်း မေတ္တာထားရန်၊ တရားလမ်း ကြောင်းမစောင်းမလွင်းစေရန်မပြတ်ပြုလုပ် လုံးလထုတ် နေစေရန် ညွှန်ပြသော အချက်အလက်များမှာ၊ များစွာ မှတ်သားထိုက်လှပေ၏။

အမှတ်

လူဖြစ်၍ လူ့ဘဝသက်တာတွင်၊ လူစဉ်ခိုခိုနေထိုင်နိုင်
ခွင့်ရရှိမှုမှာ အလွန်အရေးကြီးလေသည်။ လူဖြစ်ရလျက်
လူ့စဉ်မမီလူမပြီခြင်းမှာ အလွန်ပင်အဖြစ်နာလှပေသည်။
ဘဝသက်တာတွင် မှတ်အပ်၊ သိအပ်၊ ဆင်ခြင်အပ်
သည့် အချက်အလက်များ ဘိုအကိုးအကားများနှင့်အဖက်
ဖက်မှ စုံလင်စွာစုဆောင်းရေးသားထား၍ ဖတ်မိသူတိုင်း
အကျိုးရှိစေမည့် အပြင် မိမိတို့ သက်တာတွင်၊ ဘာအရ
သာကို အောင်မြင်စွာ စံစား စံစားနိုင် ထိခံမည်
ဖြစ်ပေသတည်း။

ဂျာနယ်ကျော် မမလေး

နိဂါန်း

မြန်မာပြည်၏စာပေခေတ်ကိုပြန်ပြောင်း၍ကြည့်သျှင်
ပင်းယခေတ်အင်းဝခေတ်၊ ကုန်းဘောင် ခေတ်တို့တွင်
သုန်းတော်တွဲ စစ်နိုင်မော်ကွန်း၊ နန်းတွင်း အဖြစ်အပျက်
များတမ်းချင်းများ၊ မှာတော်ပုံများကိုတွေ့ခဲ့ရလေပြီ။

နတ်ရှင်နောင်ခေတ်၊ နဝဒေးခေတ်၊ ဦးပုညခေတ်၊
အချုပ်တန်းဆရာဘေခေတ်မှ သည် ယ နေ့ တိုင်အောင်
ဆရာရှင်းခေတ်၊ ဒီမိုးနင်း ခေတ်သို့ ပြောင်းလဲ လာခဲ့
လေရာ၊ ခေတ်နှင့်လျော်စွာစာပေတို့မှာလည်း တမျိုးတဖုံ
ဖြစ်လာတော့သဖြင့် အနောက်နိုင်ငံစာပေများမှ ဘာသာ
ပြန်ဆိုချက်များ ကောက်နှုတ်ချက်များဖြင့် တိုင်းပြည်၏
ပညာရေး စီးပွားရေး ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံရေး တို့ကို
တည်ထွင်ရေးသားသော ဘာသာပြန်ခေတ်၊ တိုင်းပြု
ပြည်ပြု စာစောင်များခေတ်သို့ ရောက်ခဲ့လေပြီ။

ဘောဂဗေဒ၊ ရုက္ခဗေဒ၊ ပထဝီဗေဒ၊ စသော လောကီ
ကြီးပွားမှုအတွက် ပညာရပ်များမှာ များသောအားဖြင့်
အနောက် နိုင်ငံ စာပေတို့ ရှိသဖြင့် ၎င်းတို့မှာဘာသာ

နိဒါန်း

ပြန်ဆိုချက် ကောင်းကင်ချက်များ မငိုက အလျင်အမြန် ပြေးထွား နေသော စက်ခေတ်၊ ဓါတ်ခေတ် ကြီးထွင် ထွန်းကားကြီးပွားလျက်ရှိသော နိုင်ငံများနှင့် ရင်ဘောင် တန်းလိုက်နိုင်ရန်အတန်ပင် ခဲယဉ်းနေသည်ကို တွေ့ရှိရ သဖြင့် ရှေးခေတ်မြန်မာစာပေ အညွန့်အဖူးတို့နှင့်တကွ အနောက်နိုင်ငံ စာပေ အဆီ အနှစ် အရသာ တို့ကို တတ်အားသမျှ ကြိုးကုတ်ရှာဖွေ၍ စီစဉ်ရေးသားပါ သတည်း။

အထူးသဖြင့် Lord Avebury ရေးသော Use of Life ခေါ် စာအုပ်ကို ဖြစ်ပျက်မှု ရေးသားထားသဖြင့် ခေတ် မှီ စာစောင်တချစ်လျက် အမျိုးသားအမျိုးသမီးများအတွက် မိမိတို့၏သက်တန်းတွင် အခန္ဓာကံအသက် ရှိ ပကတိ သန့်ရှင်းသော ဘဝခံခြင်းဖြင့် ဖြောင့်ဖြောင့်ကြီး သွားလာ နိုင်လိမ္မည်ဟု အထူးယုံကြည်မိပါကြောင်း။

ဆံ့ဖွဲ့ခြင်း ။ဘတင်

ထိတင်းကျွတ်ညွှန်း ၁၃ ရက်။

မ ဝ တီ က ဝ

အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
(၁) နေ့ထိုင်မှု	၁
(၂) နေထားတကျစီမံခြင်း။	၁၆
(၃) ပညာရေး	၃၂
(၄) ငွေရေးကြေးရေး	၆၉
(၅) လှလွှပ်ရိယာ	၇၆
(၆) အဖျက်ကရား	၁၀၆
(၇) ကျန်းမာမှု	၁၁၅
(၈) ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေး	၁၅၁
(၉) ခေတ်ဝါဒ	၁၇၅
(၁၀) လူတို့တာဝန်	၁၉၃
(၁၁) လောကနိဗ္ဗာန်	၁၉၃

ဆခင်း(၁)

နေမှု ထိုင်မှု။

လူဘဝတွင်၊ လူမှုရေးရာသည်၊ များစွာအရေးကြီးပေ၏။ ဘယ်ပုံနေ၍ ဘယ်ပုံ ထိုင်ရမည်ကို သေချာစွာ သိရန်လိုပေသည်။ လူမှာ ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံတတ်သောသတ္တဝါဖြစ်သဖြင့်၊ အပေါင်းအသင်းနှင့်ကွဲကွင်း၍မနေကြကုန်၊ ထိုသို့အပေါင်းအသင်းနှင့် နေချမည်ဟု လောကစဉ်လာ ဓမ္မတာထုံးနှည်းရှိရကား။ အပေါင်းအသင်းစိစစ်ရှေးချယ်ကြရာသည်။ ။

ပေါင်းထိုက်သောမိတ်ဆွေ၊ ပေါင်းထိုက်သောမဟာမိတ်၊ များစွာရှိသကဲ့သို့ပင်၊ မပေါင်းသင်းထိုက်သော မိတ်ဆွေ၊ မပေါင်းသင်းဘဲ ဝေးစွာခွဲ၍ နေထိုက်သော ယောဇာတိလည်းရှိပေသေး၏။ ဆည်းကပ်အပ်သော ဆရာ၊ မဆည်းကပ် အပ်သော ဆရာ၊ ထောက်ပံ့ သင့်သော တပည့်၊ မကျွေးမွေးမထောက်ပံ့ သင့်သော တပည့်ဟူ၍ အများအပြားရှိကြပေမည်။ ။

မိတ်ဆွေကောင်းတို့၏ လက္ခဏာ၊ ခပ်ပန်းယုတ်တို့၏ လက္ခဏာ၊ ဆရာဝတ်တပည့်ဝတ်စသည်တို့မှာ၊ လော

ကိကျမ်းတို့၌အကျယ်ပြုပြီးဖြစ်၍ ဤတွင်မေးတော့ပြီ။
မိမိနှင့်ပေါင်းသင်းသူတို့မှာ၎င်းတို့၏ ကိုယ် ကျိုး ကိုသာ
ရှေ့ရှုသည်ဖြစ်၍၊ တဖတ်သားအတွက် ငဲ့ကွက် ညာ
တာခြင်း၊ အလျဉ်းမရှိခြင်း၊ ချမ်းသာလျှင်အတူဆင်းရဲ
လျှင်ဟခြား၊ အဘူပူအမျှ သဘောမထားမှု၍ ဘေး
ရောက်သောအခါ မိမိ၌အကျိုးထူးမမြင်သောအခါ၊ စွန့်
ခွဲတတ်သော သဘောရှိသူများကို ဝေးစွာရှောင်ကြဉ်
ရမည်ဖြစ်၏။

ထိုသို့သဘောယုတ်ရှိသူများမှာ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့၏
အကျိုးလိပေဟင်္ဂလှည့်ပတ်ပျားပေောင်းလျက်၊ ကိုယ်
ကျိုးရှာသောလူမသမာများဖြစ်ကြ၏။

ပွက်ဆိုမုသား၊ နှုတ်သံပျားသို့၊ စီးပွားလိယောင်း၊
ရှုပဆောင်လျက်၊ မှားအောင်ပြစ်ရှား၊ ကြိတ်တတ်စွာသား၊
မေတ္တာချီးနှိုး၊ လူ့စွေးဦးနှင့်၊ တသိမခြား၊ တပေးပြည်
ရွာ၊ မရှောင်သာ၍၊ မကွာပေါင်းဖော်၊ ပြုရသော်လည်း၊
အပေါ်ကား၎င်း၊ အထံကြဉ်၍၊ စိတ်လျှင်နှိမ့်ချ၊ အဝါ
ဆ၍ ကာလအလိုက်၊ သူ့အကြိုက်ကို၊ စရိုက်ညီတွေ
ကျင့်တတ်စေ။

ဝိဇ္ဇိသာရဗျူ-ရှင်မဟာရဋ္ဌသာရ

မိတ်ဆွေတူများမှာ၊ အတွင်းဝင်ပြင်ထွက် ပေါင်း
သင်းဆက်ဆံ၍၊ အတွင်းရေးတို့ကိုလည်းအထိပေးခြင်း
ခံရသဖြင့်၊ တကယ်တမ်းအကျိုးမဲ့ ကိုပြုစေမည်ဆိုလျှင်၊

မိမိအတွင်းရေးကိစ္စ အပြုအမူတို့ကို မထိသောရန်သူ
များထက်ခနိုးရောက်နိုင်ပေသည်။ ဤကိုရည်၍မိတ်ဆွေ
တူသည် ရန်သူတက်ဆိုးဝါး၏၊ ဟူသောစကားပုံကို
တည်တွင်ခဲ့ကြလေသည်။

လူတို့သည် အသက်ရှည်စဉ်ဖြူလုပ်ရမည့် ဝတ္တရား
ကား၊ များပြားလှပေ၏။

Life is short, art is long, opportunity fleeting,
experiment uncertain, and judgement difficult

Hippocrates

ဟစ်ဂိုကရိုတီဆိုသူ ပညာရှိ ကြီး တဦးက ၎င်း၏
ဗေသန္တကထာတွင် အသက်သည်တိုတောင်း၏။ သူ့မအ
တတ်ကားရှည်လျား၏။ အခါကောင်းအခွင့်ကားလျင်မြန်
စွာပြေးသွားတော့၏။ စုံစမ်းခြင်းကားမသေချာ။ ဝေဘန်
ဆိုးဖြစ်ခြင်းကား၊ ခက်ခဲလှ၏။ ဟုဆိုထားလေသည်။

သက်တမ်းတွင် ဖျော်ရှင်မှု အောင်မြင်မှု တို့သည်၊
ကုန်ပုံတို့ အဖြစ်အပျက်ပေါ်၌တည်သည်မဟုတ်။ ကျွန်ုပ်
တို့ကိုယ်တိုင် ပေါ်တွင်သာတည်ရှိပေ၏။ "ဘယ်သူမ
ပြုမိမိမှုဆိုသကဲ့သို့ လူများမှာသူတပါး ဖျက်ဆီးသည်
တက်၊ ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်ဖျက်၍မိမိဖျက်စီး ကြရ လေပြီ။
အိမ်များမြိုကြီးများမှာ၊ လေပြင်းမုန်တိုင်းမြေငလျင်များ
ဘက် လူတို့လက်ဖြင့်၊ ဖျက်ဆီးသည်က များပေသေး၏။
သရက်သီးကိုဖျက်သည်ကား၊ ၎င်း အ တွင်းရှိ သရက်

ပိုး၊ လူကိုရောဂါရစေသည်ကား၊ ဝမ်းတွင်းရှိ ပိုးမျိုး (၇၀ ဖြစ်၏။

ပျက်စီးခြင်းကား ၂မျိုး ၂စားရှိ၏။ အချိန်ကပျက်ခြင်း လူကပျက်ခြင်း တို့ပင်တည်း။ အပျက်တကာ တို့တွင် လူကြောင့်ဖြစ်သော အပျက်သည်အဆုံးစားဆုံး ဖြစ်၏ ထိုအပြင် လူ၏ အဆိုးဝါးဆုံးသောရန်လူသည်၊ ၎င်း၏ အတွင်းမိတ် ဝင်ဖြစ်ပေ၏။

ကျွန်ုပ်တို့သည်၊ မိမိတို့ကိုယ်ကိုပတ်ဝန်းကျင်နှင့်သင့် တင့်အောင်ပြုပြင်ရပေမည်၊ ပတ်ဝန်းကျင်ကိုမိမိနှင့်သင့် တင့်ညီညွတ်အောင်ပြုပြင်ရန်မလိပေ။

လူတို့မှာမိဘဒွေမျိုးမိတ်ဒွေစွာသည်တို့အပေါ်တွင်၊ မှီခိုနေသမျှ ကာလပတ်လုံး၊ သူ့ရေးရာကို ခက်သည်ဟု မထင်မြင်မယူဆကြချေ။ သစ်ပင်ကိုနွယ်၍ ကြီးရသောမျှ၊ နွယ်များကဲ့သို့ဖြစ်၏။ သစ်ပင်တည်းဟူသောမှီခိုရာလဲကျ မှုသာလျှင်၊ နွယ်တည်းဟူသောသူအပေါ်၊ နှာခေါင် ဖြင့် အခက်ရှုသူတို့မှာ၊ လည်လျောင်းအားကိုးရာမဲ့ ဖြစ် သဖြင့်၊ နေ့မှထိုင်ပူဝတ်စားပျော်ပါးမှုစသောဘဝ၏ အ ခက်အခဲတို့ကိုနဖူးထွေထွေရှိသောကြောပေ၏။

လူမျိုး၊ အမျိုးဘဝထက်အိမ်ထောင်သည်အဖြစ်တမ်း ဆောင်ရသော တာဝန်သည်များစွာကြီးလေးဘိ၏။ သား ရေး၊ သမီးရေး၊ မိဘရေး၊ ယောက္ခမရေး၊ အိမ်နီးချင်း တို့၏အရေး၊ ဆွေမျိုးအရေး၊ တိုင်းပြည် အမျိုးသား အရေး၊ ရဟန်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊ ဖုန်းတောင်း ယာစကတို့၏

အရေး၊ အဆွေခင်ပွန်းဆရာတပည့်တပန်းတို့၏ အရေး သာသနာဘာသာ၊ ပညာအရေးစသည်ဖြင့် များမြောက် လှရကား။

“ဗရာဝါသ၊ သမ္မန္တဟု၊ ကိစ္စများမြောက်၊ လူတို့ဘောင် တွင်၊ အိမ်ထောင် သက်မွေး၊ ခြန့်ယံ မြေးသား၊ လူရေး ကျယ်စွာလှ ကိစ္စ” ဟုဆိုစမှတ်ပြုကြ၏။

လူတို့နေထိုင်ရာ အရပ်သည်လည်း၊ အရေးကြီး ပေ သေး၏။ လောကီနှင့်သက်ဆိုင်ကော အကျိုးစီးပွားမဖြစ် ထွန်းသော အရပ်၊ လောကုတ္တရာနှင့် သက်ဆိုင် သော အကျိုးတရားမပွားများသည့် အရပ်တို့တွင် နေထိုင်ခြင်း ငှာမသင့်ကြပေ။ အရောင်းကြီးအဝယ်ကြီး၊ ဆိပ်ကြီး ကမ်းကြီးရှိသောနေရာ၊ ရထားလမ်း၊ ကားလမ်းကျသော နေရာတို့တွင် နေထိုင်မှသာလျှင်၊ အကြံအစည် အလုပ်အ ကိုင်ဖွံ့ဖြိုးလျက်ကြီးပွားနိုင်လေသည်။ ကုန်းခေါင် ရာ အရပ်၊ လှည်းလမ်းဆုံးရာအရပ်၊ ထွက်ကုန်ဝင်ကုန်မရှိ သောအရပ်တို့တွင်သာနေထိုင်ပါမူ၊ အလုပ်အကိုင်အကြံ အစည်တို့မှာ အောက်ဘန်းကျပြီး၊ စိတ်ဆန္ဒငတ်တို့မှာ လည်း၊ ဖွံ့ဖြိုးတွားကျိုင်းခြင်း မရှိတော့သဖြင့်၊ တဖြည်း ဖြည်းသေးသိမ်သွားရန် သာရှိတော့၏။ စီးပွားရေးလမ်း ကိုမြင်စွမ်းနိုင်သော ပညာမျက်စိအမြင် တို့မှာလည်း၊ မွေးမြီနကျ၍ မြောင်းလျက်အောက်ကျနောက်ကျဖြစ်ကာ ကြီးပွားရာ ကြီးပွားကြောင်း၊ နည်းကောင်း လမ်းမှန်တို့ ကို၊ မထင်မြင် မကြိုးစားနိုင်တော့ဘဲနေမြဲ ထိုင်မြဲအတိုင်း။

မိမိတို့တိုင်း၊ ဘာမိမိတို့တိုင်း၊ လူရိုင်းတို့အလေ့အလာကဲ့သို့၊
မိမိတို့ဘဝကိုဆုံးရှုံးစေတော့၏။

တကမ္ဘာလုံးအရောင်းအဝယ်ညံ့ ဖျင်းလျက် ရှိသော
ယခုခေတ်အခါတွင် လူတို့သည် အသက်ရှင်မှု အတွက်
သာ၍ပင်၊ အားသွန်ခွန်တိုက်လုံးပမ်းနေရသော သမယ
ဖြစ်သဖြင့်၊ နေရာဒွာနကိုရှေးချယ်ရန်၊ သာ၍ အရေးကြီး
လေသည်။ မြို့တံမြို့ထဲတွင်ပင်အရောင်းအဝယ်သွက်လက်
သောလမ်းမကြီးများ၊ ဈေးအနီး အနား တပိုက်၊ ကား
လမ်း၊ ရထားလမ်း၊ လေ့လမ်းဆုံရာ အရပ်တို့ရှိ တိုက်
တာအိမ်စသည်တို့မှာ၊ အရောင်းအဝယ်မကောင်းသော
ချောင်ကျသည့်အိမ်များထက်ဌားခ လေးငါးဆ ပိုပေးရ
သည်မှာ၊ ထင်ရှားသော သာဓကဖြစ်ပေသည်။ အရောင်း
အဝယ်၏ အလယ်ချက်မဟုတ်တွင်၊ ဆိုင်ခန်းကလေးက
ခန်းရခြင်းဖြင့်၊ မကြာမီကြီးပွား တွန်းကား နိုင်သော်
လည်း၊ မြို့ပြင်ဘက်ကျကျအိမ်ကြီးတစ်အိမ်တွင် နေထိုင်ရ
ခြင်းဖြင့်၊ မိုးခ ကာခစရိတ်ကြီးလေးရှိမှတစ်ပါး၊ အခြား
ကျေးဇူးမရှိနိုင်ပေ။

ထိုအပြင် မိမိ၏ အကျိုးကို လိုလားသူ တို့နေရာ
သဘောထားမြင့်မြတ်၍ ကိုယ်အကျိုးသူ အကျိုးကို သိ
တတ်သူတို့နေရာတွင်၊ ရွေးချယ်၍ နေမှသာလျှင်၊ သူတော်
ကောင်းတို့၏ အလေ့စရိုက်ကဲ့သို့ ယူရခြင်းဖြင့် အကျိုး
စီးပွားဖြစ်တွန်းနိုင်လေသည်။ ထိုသို့သော နေရာများတွင်
နေထိုင်စေလိုသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဋိရူပဒေသ

ဝါသ တရားကို ဟောကြားတော်မူခဲ့၏။ ပဋိရူပဒေသ
ဝါသဆိုသည်မှာ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်
ဒေသတို့၌၊ မြိခ့်နေထိုင်ရခြင်းကိုဆိုလိုပေကြောင်း၊ ထိုသို့
နေရာ၏ ပြည့်စုံခြင်းကိုပင်၊ ဒေသသတ္တိဟူ၍၎င်း။ ဌာန
သတ္တိဟူ၍၎င်း။ ခေတ်အရလေသည်၊ မိမိနှင့်သင့်တင့်
ညီညွတ်သော မိတ်ဆွေ သဟာယမရှိဘဲ၊ ရန်လိုမုန်း
ထားသောသူ၊ မိမိအပေါ်၌ မိစ္ဆာဝန်တို့ များသောသူတို့
နေထိုင်ရာအရပ်၊ ရောဂါအန္တရာယ်ထူထပ်ပေါများသော
အရပ်၊ သူတော်မဟုတ် လူယုတ်လူမိက်တို့ နေထိုင်ရာ
အရပ်၊ တို့တွင်များစွာ ပြုပြင်ရသည်ဖြစ်၍ မနေအပ်ကြ
ပေ။

ရဆိုးနားနီးမဆိုး။ တံငါ နားနီးတံငါ။ ဆိုသကဲ့သို့
ပတ်ဝန်းကျင်တွင် ရှိသော သူတို့၏ မကောင်းသော
အကျင့်စရိုက်ဆိုးတို့မှာ မိမိ၏သဏ္ဍာန်ထို့ကူးပြောင်းလာ
တတ်သဖြင့် ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် သံသရာနှစ်ဖြာသော အကျိုးကို
ယုတ်လျော့စေ၏။ ထိုကြောင့်၊ 'ခါးတောက်ခြစ်သွက်စိုက်
တက်ကသရက်ပင်မင်းသီးချိုကင်း' ဟုပညာရှိတို့ စပ်ဆို
ခဲ့လေသည်။

ထိုကဲ့သို့မကောင်းသောအရပ်၊ လောကီအစီးအပွား
လေးကုတ္တရာအစီးအပွားတို့ကို ဖြစ်စေခြင်းငှာ မတတ်
နိုင်သော အရပ်ဆိုး တို့တွင် နေထိုင်ခြင်းငှာ မသင့်
ကြောင်းကို စာဏာကျမည်သော ဗြဟ္မဏဆရာကြီးက။

“ကုဒေသ္မာ၊ ဆိုးဝါးယုတ်ညံ့သော အရင်ဥာနာရှိကို ဝိစက္ခဏော၊ ပညာရှိတို့သည်။ ဝိဝဇ္ဇယော၊ ဝေးစွာရှင်း၍ ဖယ်ကွင်းရာ၏။ ဟုမိန့်တော်မူပေ၏။

လူတို့သည် မိမိတို့ ကိုယ်ကို မိမိတို့ အချိုးနီးဖြစ် အောင်ပြုလုပ်ကြကုန်၏။ မနာလိုစိတ်ကိုမွေးမြူခြင်း၊ မရူး စမ်းဘဲပြစ်မှားတတ်ခြင်း၊ ကိုယ်တို့ကိုသာ ကိုယ်ယက် ခြင်း၊ စည်းမဲ့ ကမ်းမဲ့ နေထိုင်သွားလာခြင်း၊ ကြွေးတင်ခံ ခြင်း၊ အစားအသောက်တွင် အလွန်ပြုခြင်း၊ ကျန်းမာခြင်း ကိုပေလာယျကံသားခြင်းတို့ဖြင့် လူ့ဘဝကိုဆုံးရှုံးစေ တော့၏။

မည်သည့်အရာတွင်မှ အလွန် အကြူး မကျင့်ရာ။ အစားအသောက်၏အတိုင်းအရှည်ကို ထိခြင်းတည်းဟူ သော ဘောဇနမတ္တညုတာ တရားကို မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူခဲ့လေသည်။

Courage in excess becomes foolhardiness, affection weakness, thrift avarice.
Lord Avebary

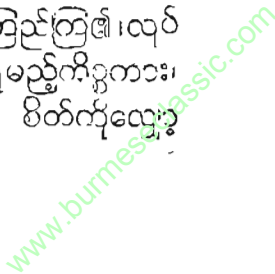
တင်းလွန်းခြင်း လျော့လွန်းခြင်း မရှိစေရာ။ အလယ် အလတ်ဖြစ်သော မန္တမပဒိပဋ္ဌာတရားကို တဘဝသုံး လက်ကိုင်ထားသင့်ကြလေသည်။ အရာရာတွင် အလွန် အကြူးယူဆအသုံးပြုခဲ့သော်။ ခွန်အားဗလ သတ္တ အင် အားမှာ မိုက်ရှူးရဲဖြစ်တော့၏။ ဝိညာထောက်ထားခြင်း သည်ညံ့ပျင်းခြင်းဖြစ်၏။ ချွေတာခြင်းသည် ရမက်

လောဘဖြစ်တော့၏ ဟုပေါ့ (၆)အဖိုကြူနို့က ပြောခဲ့ လေသည်။

လူတို့၏ဘဝသည် ပန်းမွေ့ရာ ခင်း ထား သည် မဟုတ်။ စစ်မြေပြင်အရပ်လည်းမဟုတ်ပေ။ မရနိုင်သည် ကိုတောင့်တခြင်း၊ လှဲရှောင်ခြင်းငှာ မတတ်နိုင်သည်ကို ကြည်ကဲ့ ဝမ်းနည်းခြင်း၊ နားမလယ်သည်တို့ကို ပြောဆို ခြင်းတို့ဖြင့်၊ လူ့ဘဝကို အရှုပ်ဆိုးစေတော့၏။ ဖြုန်းဘီး ပစ်တော့၏။

အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းမှာ နှစ်မျိုးရှိ၏။ မကောင်း သောအသက်မွေးခြင်း (အပြစ်ကင်းသော) သဗ္ဗာအာဒ ဝနဋ္ဌံ။ မကောင်းသော အသက် မွေးခြင်း။ (မတရား သော) မိစ္ဆာဇီဝဖြစ်ပေ၏။ မကောင်းမှု မတရားသဖြင့် ရရှိအပ်သောကြေးငွေဖြင့်၊ တိုက်တာငြိမြေ၊ မော်ဘော် ကားစသည်တို့ဖြင့်၊ ခမ်းနားကြီးကျယ်စွာနေရခြင်းထက် တရားသဖြင့် ရအပ်သော မိမိ ချွေးနည်းစာ ဖြစ်သော အနည်းငယ်သော ကြေးငွေဖြင့်၊ ထင်င်းကို ဆင်းဖြူး၍၊ စားသောက်ရခြင်းကသာလွန်မွန်မြတ်၍၊ လောက သံသ ဟုနှစ်ဖြာလုံးတွင်၊ ကာယသုခ၊ စိတ္တသုခတို့ကို ရရှိနိုင်ပေ သည်။

အမျိုးသောသူများသည်ကံကိုပုံ၍ ယုံကြည်ကြ၏။ လုပ် သည်ဖြစ်စေ၊ မလုပ်သည်ဖြစ်စေ၊ ဖြစ်ရမည့်ကိစ္စကား၊ ငြိမ်ရမည် ရှောင်လွှဲ၍ မရဟုယူဆကာ၊ စိတ်ကိုလျှော့

လိုက်တတ်ကြ၏။ အထက်ဩဇာ အာဏာက ခန့်ခွဲသမျှ စီမံသမျှကို ချီခံကြ၏။ ဘုရားသော သိပ္ပံ အတတ်သည်။ လောကတွင် အထင်အရှားရှိရကား အချိန်တည်းဟူသော သမုဒ္ဒရာ ရေကျောတွင် တက်မကို နိုင်နင်းစွာ ကိုင်၍ လိုရာ ခန်းသို့ ရောက်အောင် သွားရာ၏။ ရေသင့်ရာ၊ လေပင့်ရာ သို့ မျောခြင်တိုင်း မျောစေတော့ဟု လက်ရွှေ့ကား၊ မိမိတို့၏ ဘဝကို မဖြုန်းသင့်ကြပေ။

လူတို့တွင်၊ ရည်ရွယ်ချက်၊ မျှော်လင့်ချက်၊ ကိုယ်စီကိုယ် ဌာနိကြချပေမည်။ မျှော်လင့်ချက်မရှိသောသူ၏ ဘဝသည် အဘိုးတန် တော့မည် မဟုတ်ပေ။ မျှော်လင့်ချက်ပင် လျှင်လူ၏ အသက်ကို ဆက်ပေးနေတော့၏။ အောက်တန်း အကျဆုံးဟု သဘောထားခြင်းခံရသော၊ လူကောင်းစား နွန်းစဏ္ဍားတို့၌ ပင်လျှင်၊ မျှော်လင့်ချက်ရှိရခြင်းဖြစ်ပေ၏။ စိတ်ကို လျှော့လျက်၊ မျှော်လင့်ချက်ကင်းသည်နှင့် တပြိုင်နက်၊ အသက်မရှိသကဲ့သို့ ဖြစ်တော့၏။ စစ်မြေပြင်တခု တွင် ဘာမျှ ဖတ်ရာ မရှိဘဲ သေနေသော စစ်သား အလောင်း တခုကို တွေ့ရှိကြရာ၊ ထိုသူသေရခြင်း အကြောင်းရင်းမှာ မိမိအနီးအနားရှိ လူများ ကစင့်ကလျား သေဆုံးကြသည် ကို မြင်သဖြင့်၊ ငါလည်း လွတ်မည်မဟုတ်၊ သေပေတော့အံ့ သေပြီ၊ ငါသေပြီ၊ မတတ်နိုင် တော့ပြီဟု၊ စိတ်ကို လျှော့ လိုက်သည်နှင့် တပြိုင်နက်၊ စိတ်နှင့် အတူ အသက်ပါ သွားဟန်ရှိကြောင်း၊ စိတ်ပညာဆရာများက ယူဆခြင်း မှာ များစွာ ယုတ္တိတန်ပေသည်။

စိတ်နှင့် ပတ်သက်သော ပညာတခု ရှိပေ၏။ ထိုပညာ ကို ဆန္ဒသတ္တိ ခေါ် စိတ်၏ တန်ဖိုးကို သင်ကြားလေ့လာ သော ပညာ ဖြစ်ပေသည်။ ထိုပညာ၏ အဓိကလုပ်ငန်းမှာ၊ တခုခုတွင် စိတ်ကို စွဲစွဲမြဲမြဲ ဝင်စားစေရန် ဖြစ်၍၊ အာရုံပြား ခုသော လုပ်ငန်းမျိုး မဟုတ်ချေ။ အကြောင်းတခုခု အပေါ် တွင်၊ စိတ်ကို အစဉ်အာရုံပြု၍ ဝင်စားခါ၊ အခြားသော ကိစ္စတို့ သို့မဟုတ် မကူးရဘဲ၊ ဝိနစ်ပေါင်းများစွာ နာရီပေါင်း များစွာ၊ ရက်ပေါင်းများစွာ၊ အာရုံစိုက်ရသော အလုပ် ဖြစ်ပေသည်။ ထိုဆန္ဒသတ္တိဖြင့်၊ အလိုရှိသမျှ ရယူနိုင် သည်ဟု၊ စိတ်ပညာဆရာကြီးများ ယုံကြည်ကြလေသည်။

ထိုအယူမှာ၊ ကမ္ဘာဦးဝါဒနှင့် တူညီပေ၏။ ကမ္ဘာဦး အခါက၊ နေ့တွင် နေ၏ ရောင်ခြည်ဖြင့် လင်းနေသော်လည်း ညအခါ မှောင်အတိ ဘျ နေသဖြင့်၊ အလင်းရောင်ပေး မည့်၊ ပစ္စည်းတခုခုကို များစွာ လိုလားကောင့်တလျက် စိတ်ကို ထိုအလင်းရောင်ပေးမည့် ပစ္စည်းတခုခုတွင်သာ တိန်းဝပ်စေလျက်၊ အာရုံတစိုက်တောင့်တမျှ မှန်းကြရ ကောင်းကောင်းကင်ပြင်တွင် လမိမာန်ပေါ်တွင် လာရ တော့၏။ ထိုကမ္ဘာဦးလူတို့၏၊ တောင့်တသော စိတ်ဆန္ဒကို ဖြည့်စွမ်းစေနိုင်သော လက် အလို ဆန္ဒကို ပြည့်စေ စသောကြောင့်၊ ကမ္ဘာဦးအမည်အားဖြင့် “စန္ဒရ” ပါဠိသာ သာအားဖြင့် စန္ဒဟု ခေါ်ဝေါ်ကြလေ၏။ (ဤကား၊ အာ ဒီကဗျာမည်သော ကမ္ဘာဦးကျမ်းအလိုတည်း။)

ပညာသင်ကြားသူများအနက်၊ ပိဇ္ဇာတန်းလောက်မှန်း မှ၊ ၁၀ တန်းလောက်အနိုင်နိုင်အောင်၍၊ ၁၀ တန်းလေဘိ မှန်းနိုင်သောသူမှာ၊ ၇ တန်းလောက်တွင်တင်၍၊ ၇ တန်း လောက်သာ မှန်းနိုင်သော သူမှာ ၃-၄ တန်းကံပင် မတက်နိုင်ဖြစ်တတ်လေသည်။

လူ့ဘဝဘွား၊ ဖျော်မှုိုးခြင်း၊ သာသာ ခြင်း တို့မှာ အိပ်မက်မဟုတ် ၊ တကယ်အစစ်အမှန်ဖြစ်လေသည်။ လူ တို့သည် (နှစ်ထိုတွယ် ဟု ဣဋ္ဌာရုံ အမည်ရှိသည်တို့ကို အားတက်သရောပြုလုပ်ကြ၏။ အကယ်၍ထိုအလုပ်မျိုးကို အခြားအမည်တခုခုသို့ ပြောင်းလိုက်ပါက၊ လုပ်လိုကြ မည်မဟုတ်၊ မုန်းပင်မုန်းတီး သွားကြပေလိမ့်မည်။ ခွေး သားကိုအမဲသားဟုလိမ်လည် ရောင်းချရာ၊ အလှအပက် ဝယ်ယူစားသောက်ရာ ဘာမျှမထူး ခြားသော် လည်း၊ လူတယောက်က၊ ဒါ ခွေးသားတွေဟုသတိပေးလိုက်သည် နှင့်တပြိုင်နက်၊ မြန်ချေ ရှက်ရေစားသောက်ခဲ့သူတို့မှာ အော့သူအော့ အန်သူအန်ဖြစ်ကြကုန်၏။

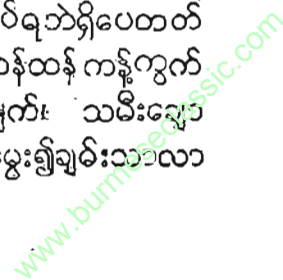
ဗုဒ္ဓဘာသာ တရားတော်သည်၊ နူးညံ့ထိမ်မွေ့စွာ၏။ မြန်မာလူမျိုးများမှာ ဗုဒ္ဓဘာသာဟုဆိုစေကာမူ၊ အချို့ သောသူများမှာဘာသာရေးပညတ်ချက်များကို၊ ထိထိ ရောက်ရောက်ကရုမမိတ်ကြံဘဲ၊ မိမိတို့သဏ္ဍာန်တွင် နှစ် သတ်သမျှတို့ကိုလုပ်လေ့ရှိကြ၏။ အရက်သောက်ခြင်း၊ ဖဲကစားခြင်း။ အသက်သတ်ခြင်း။ သူများသားမယား၌ တတ်မက်ပြစ်မှားခြင်းတို့ကိုပြုလုပ်ကြခြင်းဖြင့်၊ ဒုစရိုက်မှု

ကိုငွေဖြင့်၎င်း။ ထောင်တန်းတကျွန်း စသည်တို့ဖြင့်၎င်း၊ ဝယ်ယူကြသူများဖြစ်ကြလေသည်။

ဘာသာခြားတို့၏တရားမှာ၊ ဗုဒ္ဓဘာသာတရား တပ် လောက်ကြပ်တည်း ကျည်းမြောင်းစွာ တားမြစ်ထား ခြင်းမရှိရကား၊ အရက်ဆိုင် တည်ခြင်း၊ ဘဲမွေးခြင်း၊ ဝက်မွေးခြင်း၊ စသောဒုစရိုက်မှုဖြင့်၊ အသက်မွေးကြကုန် ၏။ ဒုစရိုက်ကြူးလွန် ခြင်းတူလျှင်၊ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့မှာ ဒုစရိုက်အတွက် ငွေကုန်၍၊ ဘာသာခြားတို့မှာ ဒုစရိုက် အတွက်ငွေရကြပေသည်။ ထိုကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သဘော မှာမြန်မာလူမျိုးတို့သည်၊ ဒုစရိုက်မှုများကို မရှောင်နိုင်ကြ ပါ။ မူ။ ဘဲ၊ ကြက်၊ ဝက်၊ မွေးခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဒုစရိုက်ကိုငွေဖြင့် ရောင်းစားလဲလှယ်သင့်သည်ဟု သဘောရပေကြောင်း။

ထိုအလုပ်မျိုးမှာ မိစ္ဆာဇီဝ ဖြစ်သည်ကားမှန်ပေ၏။ သို့သော်မိစ္ဆာဇီဝအတွက်အပေါ်ယံကျခံရခြင်းမှာ၊ သုရာ ကံ၊ မုသာဝါဒကံ၊ အဒိန္နာနဒါနကံ၊ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရ ကံ၊ တို့နှင့် သံသရာဝန်လေးခြင်း၊ အတူတူဖြစ်ရကား၊ မိစ္ဆာဇီဝ အသက်မွေးနည်းက၊ လောကကြောင်းတွင် စီးပွားရေးဘက်က၊ တပန်းသာနေပေကြောင်း။

ငယ်ရွယ်သူများ-ဘဲ၊ ကြက်၊ မွေးမည်ဆိုလျှင်လူကြီး များက၊ မိစ္ဆာဇီဝတရားပြသဖြင့်၊ မလုပ်ဘဲဘဲရှိပေတတ် ၏။ ထိုအသက်မွေးမှုကို၊ ပြင်းပြင်းထန်ထန် ကန့်ကွက် သောသူများ၌၊ ပစ္စည်းဥစ္စာချို့တဲ့လျက်၊ သမီးချော ကလေးတယောက်ရှိ၍၊ ဘဲ၊ ကြက်၊ မွေး၍ချမ်းသာလာ

သောသူတယောက်က၊ မယားပြုမည်တောင်းဆို လာ
သော်။ ဝတ်သတ်သူမှန်းသိလျက်၊ ငွေမျက်နှာထိုက်ခါ၊
သမီးချောကလေးအား၊ ဘာသာတူအယူကဲ့လွဲသူ ထံဝ
ကွက်၍အပ်နှံ လိုက်တော့ကြောင်း၊ ဝက်သတ်သူထံ
သတ်သူဟု၊ မရှုနိုင်၊ မရန်းနိုင်၊ မိမိတို့ကိုယ်ကိုတရားမ
ချနိုင်တော့ပြီ။

“ဘုရားအကြိုက် တရားသို့လိုက်လျှင်လည်း
လျှံအရေးညံ့ လေသည်။”

(ဦးဖုဗ)

ဤကားဒုစရိုက်မှုကိုအားပေးလို၍မဟုတ်ပေ။ အခြား
လုပ်စရာ အလုပ် မမြင်သဖြင့်၊ အရေမရ အပတ်မရ
ဒုစရိုက်ကောင်ဘဝဖြင့်၊ ငွေမရဘဲ ရောက်သွားကြရမည်
ကိုစိုးရိမ်းသောကြောင့်ဒုစရိုက်ကိုတကယ်တန်း မရှောင်
နိုင်က။ ဝယ်ယူမည့်အစား။ ရောင်းစား သင့်ကြောင်း။
ကောင်းမြတ်သောမနုဿိကာယဖြင့်၊ ဘော်ပြရခြင်းဖြစ်
ပေကြောင်း။

နေမှုထိုင်မှုအတွက်၊ အိုးအိမ်သည်များစွာအရေးကြီး
လေသည်။ အိုးအိမ်အတည်တကျမရှိသောသူမှာ၊ အလုပ်
အကိုင်အတွက် ပြုညှင်ရလေသည်။ အရောင်း အဝယ်
သွက်လက်၍ အကျိုး ပေးသော နေရာ၌၊ နေထိုင်သော်
လည်း၊ မိမိပိုင်အိမ်ယာမရှိသဖြင့်၊ အိမ်ရှင်က အလိုမရှိ
သောအခါ၊ အမြန်ဆုံး ပြောင်းရွှေ့သွားရသဖြင့်၊ စိုက်ထူ
ပြီး အခြေ အနေမှာ ယုတ်စီးခြင်းသို့ ရောက်ပေတော့၏။

ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူတို့မှာ၊ အိုးအိမ်ရှိပြီးဖြစ်မှု၊ အိမ်အတွင်း
စားရသမျှနှင့် တင်းတိမ်လျက် အခြေမယုတ်နေနိုင်သော်
လည်း၊ အိမ်တည်းဟူသောအရိပ်အာဝါသ ကင်းမဲ့ သူတို့
မှာ၊ အိမ်ခမပေးနိုင်သောကြောင့် ဟိုပြေးရ သည်ပြေးရ
နှင့်၊ များစွာ ပြုညှင်ဘွယ်ဖြစ်တော့၏။ ထို့ကြောင့် အိမ်
ထောင်သားမူးပြုသူတို့မှာ၊ ပဋ္ဌမ အိုးအိမ်ရှိအောင် ကြိုး
စားရပေမည်။

အခန်း (၂)

နေထားတကျစီမံခြင်း။

လူ တို့ ၏ ဘ ဝ သ ည့်၊ ရှုတ် ထွေး လှ ၏၊ က မ္ဘာ
 လော က ကြီး ကား၊ ပျို မျစ် နှု နယ် သေး ၏၊
 ကျွန်ုပ် တို့ သည် ဘဝ၏ အခြေ အ နေ ကို၊ နား လည်
 မည် ဝေး စွာ ပတ် ဝန်း ကျင် တို့ ၏၊ အ သုံး ဝင် ပုံ၊
 သဘာဝသဘို၊ အဆီအနှစ် အရသာတို့ကိုပင်၊ ကုန် စင်
 အောင် မ သိ နိုင် ကြ သေး ပေ၊ လူဘဝတွင် အောင်မြင်
 ရန် လမ်း မှာ၊ နှံ့ ပြူး သာ ယာ ညီ ညာ တင့် ဆန်း၊
 ပန်း ပေါင်း စုံ ညီ၊ ခင်းအပ်သည်မဟုတ်၊ ဆူး ညှောင့်
 ခ လှ တ်၊ ကျောက် ဆောင် စ သော အ ခက် အ ခဲ
 ဘေး အ နှံ့ ရာယ် တို့ ဖြင့်၊ ပြည့် နှက် ၍ နေ ရ ကား၊
 လေးပြေ ကလေး တသွေးသွေးနှင့်၊ အေးအေးသက်သာ
 အောင်မြင်ပြည့်စုံ နိုင်ကြသည်မဟုတ်ပေ၊ ပုခုံးတပြန်
 ဒုးတပြန်နှင့် ပင်ပန်းကြီးစွာ လုပ်မှသာ အောင်မြင်နိုင်
 လေသည်၊ ထိုထက်အလုပ်စခန်းတို့၏၊ ပရိယာယ် အမျိုး
 အစားတို့ကို၊ ဂ-ဏ သေချာစွာသိသဖြင့်၊ ပညာဥာဏ်
 ဖြင့်၊ ဝေဘန်ပိုင်းခြားကာ၊ လုပ်ကိုင်ခြင်းကပို၍၊ ခဒိုး

ရောက် လေသည်၊ နေထားတကျမစီမံတတ်ကြ သဖြင့်၊
 မိမိတို့ကုန်လုပ်ကိုင်-မိမိတို့ညှင်းဆဲခဲ့ကြလေပြီ၊ ဥပ၊ ၃ရောက်
 စေခဲ့လေပြီ။

သို့သော်ပင်မအဘို့၊ အနှောက်အယှက်တွေ ခြင်းကို
 ပင်၊ သူမော်လာဟု ယူဆကြရ ပေမည်။ လူတို့သည်
 တခါတရံ၊ သောကကြီးကို စိတ်ဆိုးကြ၏။ စင်စစ်မှာ
 မူ၊ အသက်မရှိသော လောကကြီးကဲ့သို့ဆိုးဝမ်း၊ ပြစ်
 တင်စရာမဟုတ်၊ လောကအတွင်း မှီတင်းနေထိုင် ကြ
 သော၊ သတ္တဝါအနန္တတို့အထဲတွင်၊ ဥာဏ်ပညာအခြေ
 အမြင်ရှိသည်ဟု၊ ဂုဏ်ယူလျက်ရှိသောလူတို့ကိုသာ၊ စိတ်
 ဆိုးရမည်ဖြစ်ပေ၏။

ကမ္ဘာ လောကကြီးကား၊ ကြေး မု သဘွယ် ဖြစ်၏။
 လှတို့ပြုံးလျှင် ပြုံးခြင်း၊ မျက်မှောင်ကြုတ်လျှင် ကြုတ်
 ခြင်းလိုက်၍ လုပ်နေတော့၏။ ကမ္ဘာကိုမျက်မှန်နီတပ်၍
 ကြည့်က၊ နှင်းဆီရောင်ထနေ၍၊ မီးခိုးနှင့်ဝေနေသော မှန်
 ဖြင့်တစ်ကြည့်က၊ ကမ္ဘာကြီးမှာ၊ မှုပြာခို၍နေတော့အံ့။

သူခနှင့် ဒုက္ခသည်၎င်း၊ မော်လာနှင့် အမော်လာသည်
 ၎င်း၊ အကောင်းနှင့် အဆိုးသည်၎င်း၊ အစဉ်နွန်တဲ့၍ နေ
 ရာ၊ အကောင်းချည်းသက်ကက်၊ အဆိုးချည်းသက်သက်
 ဟုမရှိနိုင်ပေ.....။

"Even the darkest cloud has the silver lining"

အရိုက်မှောင်ဆုံးသော မိုးသားတွင်ပင် ခင်ရောင် အနားရေးရှိပေသေး၏ ဟု သိုးဆောင်းစကားပုံ တခု ရှိလေသည်။ လူတို့မနှစ်လိုကြသော မစင်သင်ပုတ်သည်ပင် သစ်ပင်များအတွက်၊ အကောင်းဆုံးသော- ဩဇာခါးကိုဖြစ်စေ၏။ အတွင်း အရသာရှိသော၊ ပိန္နဲသီးမှာ အပေါ်တွင်ဆူးရှိ၏။ အတိုးမတန်အသုံးမဝင်သောကျီးအသီး ပေါက်ပန်း ပွင့်တို့မှာ အပေါ်ယံ အားဖြင့် အလွန်ပင်တင့်တယ်လှတော့၏။ နံစော်လှသော၊ ဣတ္ထိဘွက်မှာ အဆင်းအနံ့နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ကြာပခုပ္ပာပေါက်၏။ ပညာပါရသူဖြစ်သော ရှိတ်စပီးယားမှာ၊ ပညာတခုကို ၃ မိနစ် ၃ ဆောင်းသင်မှ တတ်သော သားတယောက် တွားမြင်လေ၏။

ထိုကြောင့်အရာဝတ္ထုတိုင်းတွင်အဆိုးချည်းမယူရာ၊ အကောင်းဘက်ကလည်းယူကြရပေမည်။

We must not complain that roses have thorns, but rather be grateful that thorns bear flowers
Lord Avebury.

မွှေးကြိုင်လှသော နှင်းဆီပန်းတွင်၊ ဆူးရှိသည် ဟူ၍ အပြစ်မတင်ရာ၊ ဆူးပင်များတွင်ပင်ယံနဲ့ မွှေးသော၊ ပန်းကလေးများ ပွင့်ပါကလား၊ ဟု-ကျေးဇူးပင် တင်ရပေဦးမည်။

Life is a comedy to those who think
And a tragedy to those who feel.

Walpole

လူတို့၏ အဝေခက်တာသည် ပိတ်ကူးယဉ် နေသူများအတိုင်း၊ ပျော်ရွှင်တွယ် ဖြစ်သော်လည်း၊ လောကခံကို၊ ခံနိုင်ရည်မရှိသောသူများအတိုင်း၊ လွမ်းဇာတ်အိမ်ကြီး ဖြစ်တော့၏ ဟု ဝါ (လ)ပုံ ကပြောခဲ့လေသည်။ လူ့ဘဝမှာ အတိတ်အရံသာ၊ လွမ်းခါတ်၊ လွမ်းခင်းဖြစ်၍ အခါများစွာ ဆောခင်းဖြစ်တတ်လေသည်။

မျှော်လင့်ခြင်း၊ အားကိုးခြင်း၊ လာဘ်၏ ချွေးနိမိတ်များမှာ လူ့ဘဝကို နှင်ပြုံးစေနိုင်သည်ဟု၊ သို့ကြည့်ဆကာမူ၊ နှစ်ပေါင်းများစွာ၊ ပျော်ရွှင်ရသည် တို့ကိုအမှုနဲ့၊ အမှတ်မဲ့၊ ကုန်လွန်စေပြီးသွင်၊ သောကဖြစ်ဘွယ်ရာ တို့ကိုမူ၊ ပေါ်လာတိုင်း ပေါ်လာတိုင်းသော ခဏတာ စလေးများ ကိုပင် ရေတွက် ယူဆ ပူဆွေး ကြားနံ့၏။ ထူးနံ့မာခြင်းကုသိုလ်ကြွယ်ဝခြင်းကြောင့် သွေးကြီး မဝင်သင့်ပေ။ သောကဗျာပါ ဖြစ်ဘွယ်ရာ တို့ကြောင့်လည်း၊ ကောင်းကျိုးတရားကို လက်မထွတ်သင့်ပေ။

Wide is the gate,
And broad is the way,
That leadth to destruction,
And many there be to go to thereat,
Because straight is the gate,

And narrow is the way
Which lead unto life.

-And few there be that find it.

(Bible)

ပျက်စီးခြင်းသို့ သွားရာ၊ လမ်းစကား ကျယ်ပြန့်၏။
လမ်းကြောင်းခမ်းကား၊ ထင်ရှားကျယ်ဝန်း၏။ သို့သော်
ထိုလမ်းမျိုးကား များပြားလှ၏။ ကောင်းသောကတိသို့
သွားရာ လမ်းစကား တည့်မတ်၏။ လမ်းကြောင်းကား
ကျည်းမြောင်း လှ၏။ ထိုလမ်းမျိုးကား၊ ရှားပါးလှန်း
သဖြင့်၊ တွေ့ရှိနိုင်သူပင် နည်းပါးစွာ၏ဟု၊ သမ္မာ ကျမ်း
စာတွင်ဆိုထားလေသည်။

သုကတိလမ်းကြောင်းကား၊ ကျည်းမြောင်း၍၊ တွေ့
နိုင်ခဲ့သည်ဟုသာ ပြဆိုခဲ့၍၊ ကြမ်းတမ်း၍၊ ခုက္ခများသည်
ဟူ၍ကား၊ မဆိုခဲ့ချေ။ သို့သော် အရပ် လေးမျက်နှာသို့
ဖြာထွက်နေသော၊ လမ်းဖွားများအလယ်တွင်၊ ဖြောင့်မှန်
တည့် မတ်သော၊ လမ်းစကား ရှိ သေး သည် ကား။
အမှန်ဖြစ်ပေ၏။ သမုဒ္ဒရာထဲတွင် သွားနေသော သင်္ဘော
တွင်၊ လမ်းဖြောင့် လမ်းမှန် တခုတည်းသာရှိ၏။ အိမ်
မြှောင်ညွှန်းတိုင်း အခြားမျက်နှာတို့ကို လိုက်မှားမိချေ
က လုံခြုံရာဆိပ်ကမ်းမှဝေးသဖြင့်၊ မှန်းချေ မပေါက်ရှိ
တော့မည်၊ လမ်းမှန်မှာ၊ အခြားလမ်းများထက်၊ လျှိုင်း
လေ-တံပိုး ကြမ်းတမ်းသော်လည်း၊ ထိုလမ်းမှန်ကိုပစ်၍
အခြားလမ်းသို့မလိုက်သင့်ကြချေ။

လူတို့မှာသာယာတိုင်းလုပ်တတ်သော၊ အကျင့်ဆိုး
ထူးရှိလေသည်။ ထိုအကျင့်မျိုးမှာ၊ သဘာဝနှင့်များစွာ
ဆန့်ကျင်လေသည်။ ဗိတ်ဆောင်ရာသို့လိုက်ပါ ပြုလုပ်
ခြင်းမှာ၊ လျှင်တလျက်မှ ခံစားရမည့်စည်းစိမ်ကို နောင်
ကာလအနှစ်နှစ်အလ လခံစားရမည့် ဆင်းရဲဝေဒနာတို့
ဖြင့်ဝယ်ယူခြင်းပင်ဖြစ်ပေတော့၏။ မနှိုင်းယှဉ်သာအောင်
ဆေးငယ်နှုတ်ဖွား မထင်ရှားသော ဗိတ်သုခကလေး
အတွက်များစွာကုန်ဆုံး နှစ်နာကြရပေ၏။ မွေးဇာတိပါ၊
အခွင့်အရေးတို့ကို၊ တနပ်စာမျှသော ဟင်းသီးဟင်းရွက်
တို့ဖြင့်၊ ရောင်းစားဘိသကဲ့သို့၊ မတန်မဆနစ်နာကြရပေ
တော့မည်ဖြစ်၏။

အခါအခွင့်ကိုကြည့်၍၊ ဝီမံတတ်ခြင်းသည်၊ အကြမ်း
ခွတို့တွင်လက်ဖျားခါထူးရသောကိစ္စတို့ကို၊ အခါများ
စွာနိုင်နင်းခဲ့ဘူးလေပြီ။

လယ်သမားတယောက်လယ်ထွန်နေစဉ်၊ ၎င်း၏လယ်
အနီး၊ တောကြက် နှစ်ကောင်ခွဲနေသည်ကို မြင်သော
အခါ၊ ငါ့လယ်လည်းမညက်သေး၊ ကြက်များလည်း မ
မောသေးပေ၊ ငါ့လယ်လည်းညက် ကြက်များလည်းမော
သောအခါမှာ၊ အသာတကြည်ဖမ်းယူမည်ဟု၊ နှလုံးပြု၍၊
ထွန်မြဲထွန်လျက်၊ လယ်ညက်သောကာလမှာ၊ ဟိုက်ပန်း
ထိုးနေသော ကြက်နှစ်ကောင်ကို၊ ဘမ်းယူရရှိဘူးလေ
သည်။ ထိုသူမှာ ဘယ်အချိန်တွင် ဘာကိုလုပ်ရမည်ဟု၊
နေထားတကျမဝီမံတတ်ဘဲ၊ လယ်မညက်၊ ကြက်မမော

မိမိကလေး၊ လယ်လည်းမပြီး၊ ကြက်လည်း ရရှိတော့မည်
မဟုတ်ပေ။

ငွေဖြင့်ဝယ်၍မရသည်တို့ကို လည်း၊ ယဉ်ကျေးသိမ်
မွေ့ခြင်းဖြင့်- မေတ္တာရိရနိုင်လေသည်။ လူတို့၏သဘော
မှာအတင်းအခံမဲ့ နှင်ထုတ်ခြင်း၊ အမိန့်ပေးခြင်းတို့ထက်၊
ချော့မော့ သွေးဆောင်ရာသို့၊ လိုက်ပါလွယ်တတ် လေ
သည်။ နိုင်ထက်စီးနင်းမပြုမူ၍၊ ဖြောင်းဖြောင်းဖျာဖျာ၊ လမ်း
ပြည့်နှံကြားခြင်းမှာ၊ အခါမရွေး၊ အကျိုးရှိနိုင်လေသည်။

What thou wilt
Thou rather shalt enforce with thy smile
Thou hew to it with thy sword,
(Shakespeare)

✓ ဒါးနှင့်ချိုမ်းချောက်၊ ငေါက်လိုက်ပြီးခါ၊ ခိုင်း
စေရာထက်၊ ချိုသာရှင်ပြု၊ အမှုကသာ၊ ကျိုးပြီး
စွာရှင့်။

[ဂြိုဟ်စပီးယား]

ထိုဝါဒကိုနှစ်သက်လေ့လာသူ၊ ဖရန်စစ်ဟော်နာဆို
သူမှာရာထူးဌာနနှင့်၊ ကြီးကျယ်စွာမရှိဘဲလျက်၊ ပြည်
သူထွတ်တော်အရပ်ရပ်တွင်၊ အာဏာစက်ပျံ့နှံ့ ထင်ပေ
ခဲ့ဘူးလေသည်။ သူတပါးစိတ်နှင့် တိုက်ဆိုင် မိအောင်
လိမ္မာသလောက်၊ ကြိုးစားသင့်ကြပေသည်။ သို့သော်မိမိ
ရည်ရွယ်ချက်နှင့်လုံးဝမတူ၊ ဆန့်ကျင်ထွက်ရှိသော ကိစ္စ

များတွင်၊ သဘောဖြူ အစင်းဖြင့်၊ မလုပ် နိုင်ကြောင်းကို
ရှင်းရှင်းပြောရပေမည်။ သို့မဟုတ်သူတပါးက၊ လုပ်လိမ့်
မိုးဖြစ်လိမ့်မိုး၊ မြော်ကိုးယုံကြည်နေပြီးမှ၊ အဆုံးတွင်မဖြစ်
နိုင်ကြောင်းသိသောအခါ၊ ဒေါသထွက်မိ ပေလိမ့်မည်။

အစကနဦးကပင်၊ မိမိထုပ်နိုင်မည့် မထင်သော တာ
စန်ကို၊ မထမ်းဆောင်နိုင် ကြောင်းပြောပြရန် ဝန်လေး
သွယ်မရှိချေ။

The inhabitants of Asia Minor came to be
vassals, only for not able to pronounce one
syllable, which was 'No'
(Plutarch)

အေးရှားခိုင်းနား ကျွန်းသားတို့သည်၊ မဟုတ်ပါဟု
သောစကားကလေးတစ်ခွန်းကိုမှ၊ မပြောနိုင်သောကြောင့်
ကျွန်ုပ်ဖြစ်ရလေပြီဟု ပလူးတပ် ဆိုသူက ပြော ထူး လေ
သည်။

ကျွန်ုပ်တို့နှင့် ကူးလူးဆက်ဆံသောသူတို့၏ သတ္တိနှင့်
စိတ်တွင်၊ ကျွန်ုပ်တို့နှင့် ဆက်သွယ်ရခြင်းအတွက်၊ ပျော်
နှင်ချမ်းမြေ့၍၊ အဆက်မပြတ်၊ ဆက်ဆံလိုသော၊ ဆန္ဒ
များတဖွားဖွားပေါ် လာအောင်၊ သတိကြီးစွာနှင့်၊ ကြိုး
စား ပေါင်းသင်းရပေမည်၊ တခါတရံ သူတပါးအတွက်
ဆောင်ရွက် ခြင်းဖြင့်ပင်၊ မိမိ အကျိုးပါ ပြီးစီး ထုတ်

ကြောင်းကို၊ သူ့အကျိုးဆောင် ကိုယ်အကျိုး ဆောင်၊ ဟု ဆိုစမှတ်ပြုကြ၏။

လူတို့မှာ၊ အရည်အခြင်းချင်း၊ ညီမျှသည်ဟု၍မရှိ၊ တဦးကပို၍၊ တဦးကလိုလျက်ရှိတတ်လေရာ၊ မိမိထက် သာသူတို့ထံမှ၊ ပညာဗဟုသုတကို ရှာဖွေ၍၊ မိမိလောက် အတတ်အထိဗွာ မရှိသော သူတို့အားလည်း အထင် အမြင်မသေးသင့်ကြချေ။

ရွှေက၊ ငွေက၊ စိန်အကဲထက်၊ လူအကဲခတ်ခြင်းက ပိုမိုခဲယဉ်းလေသည်။ လူတို့၏အကျင့်စာရိတ္တကို၊ လေ့ ကျင့်မှတ်သားရာ၌၊ မျက်စိသည် ခေါင်းဆောင်လမ်းပြ အဓိကအချက်ကြီးဖြစ်လေသည်။ မျက်စိ အမူအရာက၊ အဓိပ္ပါယ်တမျိုးကိုဖြစ်စေ၍၊ ပါးစပ်က တမျိုးပြောသော သူမှာ၊ လူထိမ်များဖြစ်၍၊ လူမှုရေးရာပညာကိုနားလည် သူများကမူ၊ မျက်စိအမူအရာကို၊ အတည်ယူကြပေ၏။

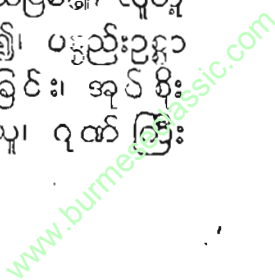
ရှေ့ဆိုင်မျက်မှောက်တွင်၊ လွန်စွာ ချီးမြှောက်ပြော ဆိုသောသူမှာ၊ စိတ်မချရပေ။ လူတို့မှာ၊ တယောက်ကို တယောက်မြင်မြင်ခြင်း၊ ချစ်ခင်နိုင်ကြသည်မဟုတ်မေ၊ သို့ကြောင့် ပြင်ပအမူအရာတို့ကို ဂရုတစိုက် ကြည့်၍၊ ခွဲခြား စေတနာနှင့်ရမည်ဖြစ်၏။ တစ်ခါတရံလ် လူက အပြင်းအထန်ကန်ကွက်သော်၎င်း၊ လေးလေးနက်နက် ထောက်ခံရာ၌၎င်း၊ အထုံးစံပုံ၍ မယုံကြည် သင့်ပေ။ အကယ်၍ထိုသူမှာ၊ တန်ဆောင်စေကာမူ၊ ပြောသင့် သည်ထက်ပို၍၎င်း၊ ပြောလိုသည်ထက်ပို၍၎င်း၊ ပြော

ဆိုတတ်ကြလေသည်။ အခါများစွာတချခုကိုမျှော်ကို၍၊ အကျိုးလိုယောင် ဟန်ဆောင်တတ်လေသည်။ တဦးဦး ကခိုင်ပြီစွာဝန်ခံကတိပေးတိုင်း၊ မိတ်ဆွေဟု မမှတ်ရာ၊ စူးစမ်းဘဲလည်း၊ လူတဦးအား၊ ရန်သူဟု သဘောမ ထားရာ။

လူတို့မှာ ဆင်ခြင် ထုံ တရား၊ သိ မှတ် တတ် သော ဥဏှတို့ဖြင့်၊ ပြည့်စုံသည်ဟု၊ ဂုဏ်ယူတတ်ကြ လေ သည်။ သို့သော်အခါခပ်သိမ်း၊ အကြောင်း ယုတ္တိပေါ် မှာတည်၍၊ အလုပ်လုပ်ကြသော၊ သူများမဟုတ်ကြပေ။ လူတို့မှာ၊ တန်ခိုးရုံခါးစိတ်ထိုက်မာန်ပင်၊ အကျိုးယုတ်စေမှု ချားကို၊ ပြုလုပ်တတ်သော၊ ဖောက်ပြန်သည့်သတ္တဝါများ ဖြစ်လေရာ၊ ထိုသို့ဖောက်ပြန် ပြောင်းလဲခြင်းကြောင့်၊ လူထယောက်အား၊ အကြောင်းယုတ္တိကို မသိစေ ဘဲ၊ မိမိအလိုသို့ပါအောင်ဆွဲငင်ယူဆောင်နိုင်လေသည်။

ထိုသို့ဆွဲငင်ရာ၌၊ တဦးတယောက်ထက်၊ အအုပ် ထိုက်၊ အစုထိုက်ကို၊ အအုပ်အစုထက်၊ တတိုင်းလုံးတ ဖြည့်သုံးကို ခွဲငင်နိုင်ခြင်းက ပိုမို၍ ခရီးရောက်လေသည်။

လူတို့၏ဘဝသည်၊ ဇာတ်ရုံကြီးသဘွယ်ဖြစ်၏။ လူတို့ မှာ၊ ဇာတ်ကွက်၊ ဇာတ်အိမ်မျှသာဖြစ်၍၊ ပဉ္စည်းဥစ္စာ မြည့် စုံ ခြင်း၊ ဆင်းရဲ ခွဲ ဝေ ခြင်း၊ အုပ်စိုး ဆော့ သူ၊ အုပ် စိုး ခြင်း ခံ ရ သော သူ၊ ဂုဏ် ကြီး

ရှင်၊ မျက်နှာမဲ့တို့မှာ၊ ဇာတ်လိုက်များဖြစ်တော့၏။ လူ့ဘဝတည်းဟူသောဇာတ်ရုံကြီးကို ယနေ့ပြည်ဖုံးကားချလိုက်သည်နှင့်တပြိုင်နက်၊ ပစ္စည်းရှိခြင်း၊ ပစ္စည်းမရှိခြင်း၊ အစရှိသော ဇာတ်လိုက်များမှာ၊ ကြက်ပျောက်၊ ငှက်ပျောက်၊ ပျောက်သွားရသကဲ့သို့၊ သေသည်၏အခြားမဲ့၌လူမှာသူသာဖြစ်၍၊ ဆင်းရဲချမ်းသာဒွာ၊ ဘာမှတတ်နိုင်တော့သည်မဟုတ်ပေ။

✓ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းရှင်းရှင်း၊ ကျင့်ရန်လိုပေသည်။ သို့သော်မျှ၊ ငှက်အပ်သည်တို့ကိုမူ၊ ကြပ်တည်းစွာ လျှောက်ထားရမည်ဖြစ်၏။ မိမိအကြံအစည်ကို၊ အလုပ်မပြီးမီ၊ မည်သူအားမျှ မပြောကြားရာ၊ စာဏကျနိတ်ကျမ်း၌။

မနုဿာ-စိတ်ဖြင့်၊ စိန္တိတံ၊ ကြံစည်အပ်သော၊ ကမ္မံ အမှုမျိုးတို့ကို၊ ဝေစသာ၊ နှုတ်ဖြင့်။ နုပကသယော၊ ဘော်ပြုပြောဆိုခြင်းမပြုရာ။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူ၊ ယသော၊ အကြင်သို့သော အကြောင်းကြောင့်။ အညပိညာတကမ္မဿ၊ သူတပါးတို့ရိပ်မိ သိမြင်လေပြီးသော။ ကမ္မံ၊ အမှုမျိုးတို့၏။ သိန္နိ၊ ပြီးစီးအောင်မြင်ခြင်းသည်။ နုဇာယတော၊ မဖြစ်တတ်။ ။ ဟုဆိုထားလေသည်။

✓ မိမိတွင်၊ တာဝန်ဝတ္တရားမရှိဘဲ၊ ဝင်ရောက်စွက်ဘက်၍ပြောဆိုခြင်း။ ထင်မြင်ချက်ပေးခြင်း၊ ရှုတ်ချပြောဆိုခြင်းမပြုရာ။

✓ သင်္ကာမကင်းသောသူအား၊ တာဝန်လွှဲအပ်ခြင်း မပြုသင့်ပေ။ တာဝန်လွှဲအပ်ထားသောသူအား၊ သင်္ကာမကင်းမယုံကြည် မဖြစ်စေရာ၊ သက်ဝင် ယုံကြည်မှုမှာ၊ မျက်လုံးစုံဒိတ်၍၊ မယုံကြည်သင့်သော်လည်း၊ လုံးလုံးလျားလျား ယုံကြည်ရမည်ဖြစ်၏။ ။ ပေါင်မုန့် တဝက်သည် မရှိသည်ထက်ကောင်းသေး၏။ ဟူသော သိုးဆောင်းနည်းကိုလိုက်နာလျှင်၊ တဘက်သတ်ကျလှသည်။ ။ စမားရအရှင်း၊ စားရဆီထမင်း၊ ဝါဒကုသည်း မလိုက်နာသင့်ကြပေ။

အကြောင်းနှင့်အကျိုးသည် ခွန်ထွဲလျက်၊ ခွဲခြား၍ရသော အရာမျိုးမဟုတ်ပေ။ အကြောင်းမရှိဘဲ၊ အကျိုးမထင်နိုင်ရာ၊ မိုးတည်း ဟူသော အကြောင်း ကြောင့်၊ ထယ်ထွန်ခြင်း၊ စပါးစိုက်ခြင်း၊ တည်းဟူသော အကျိုးကိုခံစားနိုင်လေသည်။ မိုးခေါင်ခဲရရှား၊ ရပ်ဝှမ်းဖြစ်သဖြင့်၊ မိုးမရွာခဲ့သော်၊ ရေကိုဆည်အားဖြင့်၎င်း၊ ကန်အားဖြင့်၎င်း၊ သိုလှောင် သွယ်ယူပေးရသဖြင့်၊ ဆည်ခြောင်းတို့ပင်အကြောင်းတရားဖြစ်တော့၏။ ထိုကြောင့် အကျိုးတရားမှာ၊ အကြောင်းတရားမရှိဘဲ၊ ထွက်ပေါ်လာသည်ဟုဘယ်သောအခါမှမရှိခဲ့ပေ။ ယခုလည်းရှိဆဲမဟုတ်၊ နောင်လည်းရှိလိမ့်မဟုတ်ပေ။

လူတို့၌ အခါခပ်သိမ်းမြော်မြင်ရန်လိုပေ၏။ ကိုယ်ကိုယ်ကိုကိုယ်ရှေ့ဆောင်ပေရမည်။ သူတပါးက ရှေ့ဆောင်မည် မဟုတ်ပေ။ လူလိမ္မာတို့၏ စကားသည်

သဘောနှလုံး၌တည်၍၊ လူရှူး၊ လူမိုက်တို့၏ သဘောနှလုံး
သည်ပစပ်၌ (စကား၌) တည်လေသည်။ အဘယ်ကြောင့်
ဆိုသော်၊ လူမိုက်တို့မှာ၊ နှုတ်မစောင့်စည်းဘဲ သိသမျှ
ထင်သမျှကို ဖွင့်ဟပြောဆိုသောကြောင့်ပင်ဖြစ်၏။

Think all you speak
But speak not all think

(Delorme)

✓ သင်ပြောသမျှကို စဉ်းစားပါ။

သင်စဉ်းစားသမျှ ထင်သမျှကို မပြောပါနှင့်။

ဒီလမ်း [မ]

စကားများစွာပြောဆိုသူတို့မှာ၊ ပြောရန် ကိစ္စရှိ၍
မဟုတ်၊ ပြောလို လှသောစိတ် ထက်သန် လွန်းသော
ကြောင့်ဖြစ်တတ်လေသည်။ စကားပြောရာ၌၊ ယျာကို
သာအသုံးပြုသည်ထက်၊ ဉာဏ်ကိုပိုမိုအသုံးပြု၍ အရေး
ကြီးလေသည်။ စကားများစွာပြောလိုသောဆန္ဒကြောင့်၊
များစွာပြောဆိုခြင်းမှာ၊ အောင်မြင်မှု၏ အန္တရာယ်ဖြစ်
စေ၏။ စကားပြောလောကြီးခြင်းကြောင့်၊ နှုတ်လွန်မိ
သဖြင့်၊ ပြန်လည်ယုတ်သိမ်းတောင်းပန်ရသည်ကတမျိုး၊
ပြောလိုသည့်ကတမျိုး၊ ပြောမိသည်ကတဖုံဖြင့်၊ အလွဲလွဲ
အမှားများဖြစ်စေ၏။

စကားများစွာပြောခြင်းမှာ၊ ဒုက္ခရောက်အောင် ဆွ
ပေးသည်နှင့်တူ၏။ ကိုယ်တိုင်တွင်လည်း၊ မခံချင်စိတ်

များဖြစ်ပေါ်လာတတ်၏။ အချင်းချင်းမကြေနှပ်မှု၊ ငုတ်
ပြင်မှုတို့၏၊ မျိုးစေ့ကို စိုက်ထူပေးတော့၏။ စကား
များအမှားပါ၊ စကားထဲကဇာတ်ပြု၊ ဟူသော အချက်
တို့ကြောင့်၊ စကားပြောခြင်းသည်၊ ငွေတမျှအဘိုးထိုက်
၍၊ ဆိတ်ဆိတ်နေခြင်းမှာ၊ ရွှေတမျှအဘိုးထိုက်၏ ဟုသိုး
ဆောင်းစကားပုံတခု ရှိလေသည်။ ဒုကနိပါတ် တွင်
လည်း၊ နှုတ်မစောင့်စည်း၍၊ ပျက်စီးရပုံတို့ကို ယော
ကြားတော်မူခဲ့လေသည်။

အကျင့်စာရိတ္တ၊ အရည်အချင်းနှင့် ပြည့်စုံပါလျက်၊
ပျက်စီးနှစ်မွန်းသော၊ လူတို့၏ အရေးကိစ္စကို၊ စဉ်း
စားလိုက်သောအခါ၊ ၎င်းတို့၏ပျက်စီးခြင်းမှာ၊ နှောင့်
နှေးခြင်း၊ အချိန်မမှန်ခြင်း၊ သူတပားနှင့် ဖေ၍ ရွှေစွာ
အလိုက်အလိုက်ကို ကြည့်၍၊ မပေါင်းသင်း မဆက်ဆံ
တတ်ခြင်း၊ အရေးမကြီးသည်တို့တွင်၊ တဘက်သတ်
ခေါင်းမာခြင်း၊ ဆိုနိုင်ခက်ခြင်း၊ တည်းဟူသောလုပ်ငန်း
မမည်ခြင်းတို့ကြောင့်ဖြစ်ကြောင်း၊ သိရှိရလေသည်။

သေးငယ်သော ကိစ္စများကိုလည်း၊ ကြီးလေးသော
ကိစ္စများကဲ့သို့ပင်၊ စံနှစ်တကျစီစဉ်ရမည် ဖြစ်ပေ၏။
သတိဟူသည် အခါခပ်သိမ်း ထိုအပ်ပေ၏။ မီးကိုငယ်
သည် ဟု သတိမမူ မပြု ရှာ၊ အမှိုက် က စ ပြ သာန်
မီးလောင်ဟူသကဲ့သို့၊ တိုက်ကြီးတာကြီး-မြို့ကြီး-ပြကြီး
တို့ကိုလည်း၊ သေးငယ်သောမီးဖွားကလေးက၊ ပြာကျ
စေနိုင်လေသည်။ ရန်သူကို၎င်း၊ အဆိပ်ရှိသောသတ္တဝါ

ကိုင်း၊ ငယ်သည်ဟူ၍မထေမဲ့ မြင်မပြုရာ၊ ပျက်ရယ်ပြုခြင်း၊ ထိပါးပုတ်ခတ်ခြင်း၊ စကားတင်စီးနှင့်ပြောခြင်းတို့မှာ၊ အရေးမကြီးဟု ထင်ရသော်လည်း၊ များစွာသောအကျိုးမဲ့ ကိုဖြစ်စေနိုင်လေသည်။ သင့်တော်သည့်ကိစ္စကို၊ သင့်တော်သည့်နေရာတွင် နေထားတကျသုံးတတ်ခြင်းမှာ၊ အထိုးမဖြတ်နိုင်သောအကျိုးကိုဖြစ်စေ၏။ စူးနေရာစူး၊ ဆောက်နေရာဆောက်၊ သုံးတတ်ရန် လိုပေသည်။

✓ အစီအစဉ်မရှိခြင်းသည်၊ ကျိတချထဲတွင်၊ စပုံးဂျုံပဲတို့ကို၊ ရော၍ထားသကဲ့သို့၊ နောင်ဂျုံကိုအလိုရှိသော်၊ ခွဲခြားသတ်မှတ်ထားသကဲ့သို့၊ (တလုံးတခဲတည်းမရနိုင်တော့ဘဲ၊ တစေ့စီရွေး၍ယူရဘိသကဲ့သို့၊ များစွာပင်ပန်းရိတ်မန့် ဝှာကျပေ၏။

အမှုမျိုးကို ပေလာယူကံထားသူတို့မှာ၊ မိုးသက်မုန်တိုင်းကျရောက်လာခါမှ၊ ကုန်းပတ်ပေါ်မှာ ပစ္စည်းများကိုချပစ်ရန်၎င်း၊ ရွက်ကိုချရန်၎င်း၊ မတတ်နိုင်တော့သဖြင့်၊ အနုအမွန်း အပျက်အစီးခံရသော၊ သင်္ဘောသူကြီးကဲ့သို့၊ ဖြစ်လေတော့၏။ နေထားတကျစီမံထားသူတို့မှာ၊ ရှေ့ရေးကို၊ တင်ကြိုမြော်မြင်သည့်အလျောက် ပြုပြင်ထားနှင့်ပြီ ဖြစ်သဖြင့်၊ ထိုဘေးဒုက္ခမျိုး မတွေ့နိုင်တော့ပေ။

အချိန်ကာလ၊ ပမာဏကိုနှိုင်းချင့်ဝေဘန်၍၊ ပြုလုပ်မှသာလျှင် ကာလံ ဒေသံ အပ္ပံ ဓနံ ဟူသော၊ မဟာပဒေ

သ တရားများနှင့်ညီညွတ်သင့်တင့်သဖြင့်၊ ဘဝ၏အောင်မြင်မှုကိုဖြစ်စေနိုင်၏။ မိုးလွန်မှထွန်ချ၊ လသာခိုက်ခိုင်းငင် ဟူသော စကားပုံများမှာ၊ အချိန်ကာလကို၊ တော်သလိုသုံးရမည်အကြောင်း၊ အချိန်သင့်၊ အခွင့်ကောင်းတွင်၊ သင့်တော်သောအလုပ်မျိုးကိုလုပ်၍၊ ထိုအချိန်လွန်မှဆိုသော်၊ အချိုးအနှိုးအလဟဿ ဖြစ်ကြောင်း တို့ကို ပြဆိုသော၊ ရှေးလူကြီးတို့၏မွန်မြတ်သော၊ ဩဝါဒဖြစ်လေသည်။

အခန်း။ (၃)

ပညာရေး

လူတို့၏ ဘဝတွင် ပညာသည်များစွာအရေကြီး ပေ၏။ ပညာကရှေ့ဆောင် လမ်းပြပြုမှုသာလျှင် ကိုယ်ခန္ဓာ၏ ကြီးစားမှုမှာ အကျိုးဖြစ်ထွန်းနိုင်လေသည်။ ပညာခံ့သောသူတို့မှာ တွေးတောကြံဆနိုင်သော အရည်အချင်း မရှိရကား။ စိတ်နောက် ကိုယ်ပါပြုမိသဖြင့် နစ်နာကြသည်မှာ များခဲ့လေပြီ။

လူတယောက်သည် ၎င်းဘဝ၏နဖူးတွင်း ခြင်္ကိုက်နေသည်ကိုမြင်ရာ၊ ထိုခြင်ကိုက်သတ်ရန် အယိုဌာ၊ ဒါးကြီး တချောင်းဖြင့်၊ အားကုန်ချက်ထိုက်သဖြင့်၊ ၎င်းဘဝမှာ အနိစ္စရောက်ဘူးကြောင်း၊ ရှေးလူဟောင်းတို့၏ ဒဏ္ဍာ မှီကိုကြားဘူးလေသည်။ ထိုသူမှာ ခြင်္ကိုက်သာ သတ်ထိုထိုလျက်၊ ၎င်းဘဝသေမည်စသော အချက် အလက်တို့ကို ကြိုတင်စဉ်းစားတတ်သော ပညာဉာဏ် ကင်းမဲ့၍သာ ဤကဲ့သို့စိတ်မချမ်းသာစရာဖြစ်ခဲ့လေသည်။

လောကေ၊ လောက၌၊ ဘောဇနာ၊ အစာစားခြင်းသည် ၎င်း၊ မေရုနာ၊ မေရု မြစ်ခြင်းသည် ၎င်း၊ နိဗ္ဗာန်အိမ်ခြင်းသည် ၎င်း။ ပေါသေဝိ ယောကျ်ား၌ ၎င်း၊ ဂေါနပိ၊ နွား၌ ၎င်း။ ဝိဇ္ဇတိရှိ၏ ပေါသဿ ယောကျ်ားအား၊ ဝိဇ္ဇာ အတတ် တပါးသာ၊ ပေါသဿ၊ ထူး ပါ သ တည်း။ အယ်နော၊ အတတ်မှယုတ်ခဲ့မှု၊ ဂေါဏသကော၊ နွားနှင့်တူသည်။ ဘဝေ ဖြစ်၏။ [လောကနိတိ]

✓စေတနာမှာ၊ ပညာနှင့်ယှဉ်၍ သုံးက အကျိုးမဲ့ ကိုသာဖြစ်စေ၏။ ဥပျာဉ်မှူး၊ တယောက်သည် ကိစ္စရှိ၍ နေအိမ်မှထွက်၍မသွားမီ မိမိမွေးထားသော မျောက်များ အား၊ ၎င်း မရှိခိုက် သစ်ပင်များကို ရေလောင်းရန် မှာ ထားခဲ့၏။ ထိုလူထွက်သွား လေသော်၊ မျောက်တို့၏ ခေါင်းဆောင်က။ 'အချင်းတို့၊ သစ်ပင်များကို ရေလောင်း ချ၍၊ ရေကိုအချိုးနီးမကုန်စေလင့်၊ သစ်ပင်ကို တူးဖော်၍ အခြစ်ကို ကြည့်ပြီးမှ အခြစ်ရှည်လျှင် ရှည်လျှောက်၊ တိုလျှင် တိုလျှောက် ရေလောင်းကြမှ တော်ပေမည်' ဟု ပြောသည့်အတိုင်း သစ်ပင်များကို တူးဖော်၍ အခြစ်၏ အတိုင်းအရှည်ကို ကြည့်ပြီး ရေလောင်းပြီးလျှင် မြေဖြင့် ခြီးထားကြကုန်သတည်း။ ဥပျာဉ်မှူးပြန်ရောက်ကာလ သစ်ပင်များ ညှိုးငယ်နေသည်ကို တွေ့သဖြင့် မျောက်တို့ကို ခေါ်၍ မေးရာ ဟုတ်တိုင်း မှန်တူပြောကြကုန်၏။ ထိုအခါ ဥပျာဉ်မှူးက။ "မိုက်ခဲတွေဝေ ပညာဉာဏ် ကင်းမဲ့

သောမိတ်တွေသည်၊ ရန်သူထက်ဆိုးဝါး၏” ဟုပြီးည။ ရဘူးလေသည်။

စေတနာနံ၊ ကမ္ဘံထိက္ခဝေ၊ ဟူသောဒေသနာအရ စေတနာကိုသာ ပခါနုပြု၍ ရဟန်းတို့ ရဟန်းယောဒင်တို့အား လှူဒါန်းကြပေ၏။ ထိုသို့လှူဒါန်းကြခြင်းဖြင့် အကျိုးတရားမရှိဟူ၍ကား ကျွန်ုပ်တို့ မဆိုလိုပေ။ သို့သော်၊ မကောင်းမွန်းသိလျက်ပင် ဣန္ဒြေတို့ဖြင့် လှူဒါန်းကြခြင်းမှာ လှူဒါန်းအားပေး အဆိတ်ပင် ရေလောင်းရာ ကျသဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ သာသနာ တော်ကြီး နှစ်မွန်းရာ နှစ်မွန်းကြောင်းများဖြစ်ပေ၏။ သာသနာရန်ဆူး ရန်ညောင့် ဟုခေါ်ဆိုအပ်သော၊ အချို့သောဗုဒ္ဓသီလ ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ စားရလမ်းချောင်လေ သက်န်းဝတ်လေဖြစ်သဖြင့် သူရိုးဒါးမြဲ-မသူတော်တို့မှာ သာသနာတော်ကြီး အတွင်းသို့ ဝင်ရောက်ဖျက်ဆီးခွင့် အရေးသာလျက်နေသဖြင့်။ လက္ခဏာပေသလ၊ ထိက္ခာကာမ၊ ထိလဝ နှင့်ဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းကောင်း ရဟန်းမြတ်တို့၏ဂုဏ်မှာ မွေးဖွဲ့၍ သေးသိမ်စရာဖြစ်၍ ဘာသာခြားတို့ ကဲ့ရဲ့ စရာတနေ့တခြား များပြားလာတော့၏။

သာသနာနှင့်ဆန့်ကျင်သော လူကျင့်ဝတ်နှင့် ဆိုင်ရာ ကမောက်ကမ တရားတို့ကြောင့် အများသည် အမှန်ကဲ့သို့သိရင်း။ အမှန်သည် အများကဲ့သို့သိရင်း ဖြစ်လျက်၊ မိတ်၏ ငြိမ်းချမ်းပျော်ရွှင်ခြင်းကို အထူးနှောက်ယှက် တော့၏။

မကောင်းမှုနှင့်ဝမ်းနည်းရခြင်းသည်၎င်း။ ဝမ်းနည်းခြင်းနှင့် ပညာမဲ့ခြင်းသည်၎င်း။ ခွဲခြား၍ ရကောင်းသောအရာများမဟုတ် ကြံ ပေ။

✓ လောက၏အလယ်တင့်တယ်သော ယောက်ျားတို့၏ ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော ယောက်ျားစစ်တယောက်၊ တာကယ်ထကြီးလူကောင်းတယောက် အဖြစ်နှင့် နေလိုလျှင်သာသာ စနှင့်မဆန့်ကျင်ဘဲ လူကျင့်ဝတ်နှင့် ဆက်ဆိုင်သည့် ပညာများကိုတတ်ကျွမ်းနားလည်ကြရမည်ဟု လောကီချက်စတားဦး က ၎င်း၏သားထံသို့ ရေးသားခဲ့ဘူး လေသည်။

✓ လောကတွင် အကြိမ်ကြိမ်ဖြေဆိုရမည့် ပုစ္ဆာကြီး ခု-ခုရရှိလေသည်။ ၎င်းတို့မှာ (က) မှားသလား မှန်သလား (ခ) အတုလား အစစ်လား (ဂ) ဆိုးသလား၊ လှသလား တို့ပင်ဖြစ်၏။ ထိုကဲ့သို့သော နက်နဲလှသော လောကီရေးရာ ပုစ္ဆာပြဿနာများကို အသိအလိမ္မာ ဥာဏ်ပညာပြည့်စုံမှသာလျှင် လုံလောက်ကြေနပ်စွာ ဖြေဆိုနိုင်ကြသည်ဖြစ်၏။

လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်း (၂၀၀) ကျော်ခန့်ကအနောက် မြိုင်ငံတွင် စာအုပ်များမှာ အလွန်အလွန် အဘိုးကြီး ပေ၏စာပုံနှိပ်စက်များမပေါ်သေးရကား၊ ကာလမြင့်ရှည်စွာ၊ လက်ဖြင့်ရေးသား ကြရသောကြောင့် ဈေးကြီးလှသဖြင့် သူငွေများ မြေပိုင်ရှင် ဘုန်းကြီးများမှတစ်ဆင့်သာ မန်ဆင်းရဲသား ကုန်သည်များဝယ်ယူ ဘတ်ရှင်ခြင်း

ငှာမတတ်နိုင်ကြပေ။ မြန်မာပြည်တွင်လည်း ထိုခေတ်အခါက ဝုရုဂိုက်ဆူပေါ်တွင် ကန့်ကူဆံဖြင့်၎င်း၊ ပေရွက်ပေါ်တွင်သံချောင်းဖြင့်၎င်း၊ ခဲယဉ်းစွာရေးသားကြရလေသည်။ ယခုခေတ်တွင်ကား။ အဘိုးအနည်းငယ်ဖြင့်လွယ်လင့်တကူဝယ်ယူရရှိနိုင်လေပြီ။

သို့သော်စာအုပ်များမှာ၊ ပညာရှိရာသို့ ညွှန်ပြသောလမ်းပြမျှသာဖြစ်၍၊ စာအုပ်ကိုဘတ်ခါမျှနှင့် ပညာရှိမဖြစ်နိုင်ပေ။

ထို့ပြင်၊ အတတ်ဝညာနှင့်သာမတူသော၊ ဝန် ဥစ္စာမည်သည်၊ နတ္ထိမရှိ၊ ၎င်းမှာလူတို့ခိုး၍လည်းမရ၊ မေးကမ်း၍လည်းမတုန်၊ ရန်သူမျိုးငါးပါး၏ လက်ငှမ်း မမိရာ၊ ရိပ်ငြိမ်းချမ်းသာသော အခြေတွင် တည်ရှိပေ၏။ ။

✓ ပညာဒဲ မှာမထိမလိမ္မာမှုသည်၊ မကောင်းမှု၏မိခင်ဖြစ်၏။ ပညာသည်အကောင်းဆုံးဒါနဖြစ်ကြောင်းကို၊ သမ္မဒါနံ၊ ဓမ္မဒါနံဟူသဖြင့် မြတ်စွာဘုရားဟောကြား တော်မူခဲ့လေသည်။

လူတို့သည်ပညာသင်ကြားရာ၌၊ အသက်မွေး ဝမ်းကြောင်းအတွက်သာမဟုတ်၊ လူ့ဘဝကွင် နေမှုထိုင်မှု၊ ကြီးပွားတိုးတက်မှု၊ လူပြီသမှုတို့အတွက်လည်း တတ်မြောက်ကြရပေမည်။

သွင်မြင်ရုံဝါ၊ ပြည့်စုံပါလည်း၊ နံ့သာထိုင်ခြင်း၊ ဂုဏ်နံ့ကင်းမှု၊ အဆင်းလှဆန်း-လူပေါက်ပန်းဟု၊ သွမ်းမှန်းထိထွေကဲ့ရဲ့ပေအံ့။ လုပ်ခြေထုပ်လက်၊ စည်ဆက်နှိုး

ဖိုး၊ မကျင့်ထိုးသော်၊ ချည်းနှီးဥစ္စာ၊ လိုခါမရ၊ နောင်တနှလုံးမငြိမ်းတည်။

(ကိုးခန်းပျို့၊ ရှင်မဟာရဇ္ဇသာရ)

ခေတ်ကာလအလျောက်၊ ကမ္ဘာသုံး ဖြစ်နေသော၊ ခေတ်ပညာကို၊ အတွယ်အထိပ်တတ်မြောက် သူတို့မှာ၊ မိမိတဆိုးတအိမ်ထောင်အတွက်သာ ကွက်၍ သုံးပါမူ၊ စာသူငယ်ကို၊ အမြောက်နှင့်ပစ်သကဲ့သို့အဘိုးတန်ပညာမှာ၊ ဘာမှမပြောပလောက်သော ကိစ္စကလေးတွင် နှစ်ခြိုက်သွားရသဖြင့် လွန်စွာ နှုမြောတွယ် ကောင်းပတော့သည်။ ထိုသူတို့မှာ၊ အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် ရေးသားထားသော စာအုပ်အမျိုးမျိုးမှာ၊ စီးပွားရေး၊ ပညာရေး နိုင်ငံရေး စသော၊ ကောင်းနိုးရာရာအချက်များကို ချွေးချယ်၍၊ ဘာသာပြန်ဆိုကြပါက၊ အမျိုးသားများအတွက် အထူးကျေးဇူးဖြစ်ထွန်းနိုင်လေသည်။

စူးလျက်ရှိသောဒါးကို၊ ကလောင်စွမ်းဖြင့်ထွက်စေ၏။ ။

ထက်မျက်သော စိတ်ကူးဥာဏ်မှာလှံစွပ်ထက် သတ္တိရှိ၏။ ။

(လော့(ဒ)အဓိပ္ပာယ်ရိုး)

ထိုသို့တတိုင်းပြည်လုံး၏ အကျိုးကို မြော်ကိုးလျက်၊ ကျွန်ဘဝမှ လွတ်လပ်ခဲ့သော တိုင်းပြည်များအကြောင်း လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲများ၊ မျိုးချစ်အာဇာနည် ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိများကို၊ ဘာသာပြန်ခြင်း အားဖြင့်၊

မြန်မာနိုင်ငံတွင် အိုးပိတ်အိမ်ပိတ်မှု၊ မြို့ပိတ်ရွာပိတ်သို့ မြို့ပိတ်ရွာပိတ်မှု တိုင်းပိတ်ပြည်ပိတ်သို့ ပြောင်းလဲလာသဖြင့် တမျိုးလုံး အကျိုးဖြစ်ထွန်းနိုင်လေသည်။ ။

သကျရှုပ်၊ ကြံကြံသမျှ၊ တောင့်တရာရာ၊ တတ်ကောင်းစွာသား၊ ဝိဇ္ဇာထိပ္ပ၊ ဟူသမျှကို၊ ငယ်ကမသင်၊ ပျော်ပါးလွင်မှု၊ အကြင်သူအခား၊ စကားခြေတင်၊ သဘင်မပြု၊ ခံတွင်းမဲ့သို့၊ ချို့တဲ့ပညာ၊ ညှိုးမျက်နှာနှင့်၊ ရှုရှာလန့်ထိတ်၊ အသံဆိတ်၏၊ တိတ်တိတ်မနေ၊ ဆိုပြန်ချေလည်း၊ မပြေမပြစ်၊ အထစ်ထစ်လျှင်၊ ကျစ်လစ်မရှိ၊ အပြုပြင်တည့်.....
(ကိုးခန်းမျိုး)

Ignorance is the Curse of god,
Knowledge the wing,
Wherewith we fly to heaven.
(Shakespeare)

ရှိတ်စပီးယားက၊ "မသိမလိမ္မာ၊ ပညာမရှိခြင်းသည်၊ ဘုရားသခင်၏အပြစ်ဒါဏ်ဖြစ်၏၊ ပညာမှာမူ၊ ကောင်းကင်ဘုံသို့၊ ဖျံတက်နိုင်ရန်တပ်ဆင်ပေးသောအတောင်ဖြစ်၏" ဟု ဆိုထားလေသည်။ ရှာဖွေအပ်သောပညာနှင့်၊ အထင်မှန်အမြင်မှန်တို့မှာ၊ များစွာမွန်မြတ်ကြပေ၏။

ပညာ၏လကျောဘက်တွင်၊ အသက်ရှည်ခြင်းတည်၍၊ လက်ဝဲဘက်တွင်၊ ချမ်းသာခြင်းဂုဏ်ရှိခြင်းတို့ တည်ကြကုန်၏။ ။

{လော(ဗ)ချက်စတားဖီး}

The wardrobe was the library
of women. German Proverb)

ဂျာမန်စကားဟောင်းတချက်မူ၊ မိန်းမတို့၏ အဝတ်ခန်းမှာစာကြည့်တိုက်၊ ဖြစ်ရမည်ဟူ၍၎င်း။ ။

Girls should be kept either within
the four evangelists or four wills.

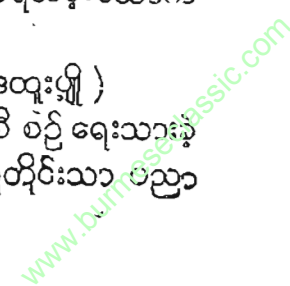
ပြင်သစ်စကားပုံတချက်လည်း၊ မိန်းကလေးများကို ဆရာ ငှယောက်ကြားတွင်၊ သို့မဟုတ်နံရံ ငှဘက်ကြားတွင်ရှိစေရမည် ဟူ၍၎င်း၊ ဆိုကြလေသည်။ ။

ရှေး အခါက ပညာ သင်ကြားခြင်းမှာ၊ ထုန်းကြီးရဟန်းအဘို့ဟု အနောက်နိုင်ငံများတွင် ယူဆခဲ့ကြ၏။ ဆင်းရဲသားနှင့်လူဂုဏ်တန်၊ ပစ္စည်းရှင်တို့မှာ၊ ပညာနှင့်ပတ်သက်ကတာမျှမခြားနားဟု၊ ယူဆကြသည်မှာ ပင်များစွာကြောမြင့်သေးပေ။ ။

ကျောင်းမှာမကြီး၊ နွယ်ဖျားသီးသည်၊ ဘူးသီးမွေးနဲ့၊ လက်သတ်ပြုသို့၊ ရှုပညာ၊ ငယ်ရွယ်စွာက၊ ဆရာထက်ကြပ်၊ မဆည်းကပ်မိ၊ နှမိနှမြောလွန်လှမောဟု၊ အိုသော်ကာလ၊ နောင်တရထိခို၊ သောကမကင်း၊ ဘွယ်သာတည်း။ ။

(ဩဝါဒထူးမျိုး)

ပဋ္ဌမ အင်္ဂလိပ် အဘိဓာန် ကြီးကို စီစဉ် ရေးသားခဲ့သော ဧဇက်တာဂျွန်ဆင်က လူတိုင်းလူတိုင်းသာ ပညာ

သင်ကြားတတ်မြောက်ခဲ့ပါမူ ကမ္ဘာပေါ်တွင် လက်လုပ် လက်စားများရှိတော့မည်မဟုတ် ဟု ပြောဆိုခဲ့လေသည် သို့သော်ဒေါက်တာဂျွန်ဆင်မှာ စာပေဘက်တွင် အထူး ဝါသနာထုံသူဖြစ်ရကား၊ ကိုယ်နှင့်ရင်းနှီး၍လုပ်ရသော အလုပ်၏ တန်ဖိုးကိုတကယ်မထိန်းမလျှော့ရှာခဲ့ပေ။

အာဇ္ဇာဝက အမေးရှိ၍၊ မြတ်စွာဘုရားက.....

ဇိဝိတံ၊ ဇိဝန္တာနံ၊ အသက်မွေးတကာတို့တွင် ပညာ ဇီဝါ၊ ပညာဖြင့် အသက်မွေးခြင်းသည်၊ သေဋ္ဌံ၊ မြတ်၏ဟူ ၏။ ကုသလာလိမ္မာကုန်သော ပညာရှိတို့သည်။ အာဟု ဆိုကြကုန်၏ ဟု ဖြေဆိုဘော်မူခဲ့ လေသည်။ အဘယ် ကြောင့် ဆိုသော် ကိုယ်ကိုရင်းနှီး ပင်းပန်း ကြီးစွာ လုပ်ရသော ကူလီ သူရင်းငှား ဣဘိုက် လှေထိုး၊ အလုပ်မျိုးတို့မှာ ဗုဒ္ဓတယောက်အတွက် တနေ့လျှင် ၃၂၀ သာရတတ် ကြသော်လည်း ဥာဏ်ရှင် ပညာရှင် များမှာမူ တရက် ထည်းနှင့်ပင် တရာတထောင် မက ရတတ်သောကြောင့် ဖြစ်လေသည်။

စာပေမှာ သင်လျှင်တတ်စမြဲဖြစ်၏။ လူတို့မှာ ပညာ တတ်နှင့်စာတတ် ခွဲခြားသိဘို့ရန်လျှင်ပေသည်။ ဝိဇ္ဇာ မဟာ ဝိဇ္ဇာအောင်သူတို့မှာ စာဘတ်များဖြစ်ကြ၏။ ၎င်းတို့မှာ သင်္ဂဏန်းစာများကို အစမှအဆုံး ရှုတ်တတ် ဘတ်တတ်ကြ သူများဖြစ်ပေ၏။

မြန်မာပြည်၌ စာမေးပွဲအောင်မြင်သူများသလောက် ပညာရှိနည်းကြကုန်၏။

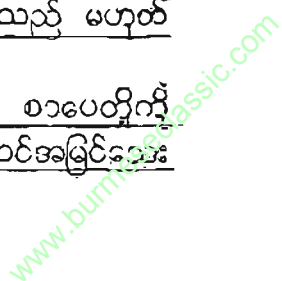
- ဝိရိဒ်နင်း

✓ ရှုတ်တတ် ဖတ်တတ်ကားမျှနှင့်တတ်သည်မမ၊ ဘက်သဘောပေးကပ်မှ တတ်သည်မည်၏။

- လယ်တီ ဆရာတော်ဘုရား

✓ ခေတ်ပညာတတ်ဟူသောဘွဲ့ထူး သညာကလေးများ ခြေထောက်များမှာ သက်ကြီးရွယ်ကြီးတို့အား၊ ကိုင်းရှိုင်း ရှိ သေရသော ဝါရဝစာရားပျက်ကွက်ခြင်း၊ ကိုယ်ကိုခွင့်ချ သော သန္ဓေထဲမှ ဂုဏ်ပျက်ခြင်း၊ လက်အုပ်ချီခြင်း တည်း တူသော အညွှတ်ကရင်္ဂီ စသောဂုဏ်ဖြင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းတော်တို့အား မိမိတို့ဂုဏ်ဖြင့် မထိုက်တည်စေ ဟန်၊ ဝတ်ပြုခြင်း၊ နေရာပေးခြင်းတို့ကိုမျှမပြုခြင်းစသည် ဖြင့် တယ်ယဉ်ကျေးမှု၊ ဘယ်ဘာသာ တရားတို့ကမူ၊ ကျော်လွန်နိုင်ကွတ် ခြင်းငှာမတတ်ရာ မတတ်ကောင်း သော မင်္ဂလာတရားတော်အစစ်များကို ကြူးလွန်တတ် ကြကုန်၏။ ထိုသို့သောသူများမှာ ငှာထူးဂုဏ်ထိမ် မည်မျှ ငင်စိုစေကာမူ ပညာရှိဟုခေါ်ဆိုနိုင်ကြသည် မဟုတ် ပေ။

ခေတ်ပညာကိုမတတ်ဘဲ ဘာသာရေး စာပေတို့ကို သာတတ်သော ရှေးလူကြီးများအား အထင်အမြင်အား

ထျက် မခံ့လေးစားပြုတတ်သူများလည်း ရှိပေသေး၏။
ထိုသူများမှာ မိမိတို့ဥာဏ်တို့ဥာဏ်စ တတ္တာတမိုက် မှ
ဖြင့် မိတ်ကန်းကန်းပြုလုပ်တတ်ကြလေသည်။

✓ ငယ်စဉ်အခါက နွားကျောင်းရန် ဈေးရောင်းရန် ခိုင်း
စေရန်ကိစ္စ ရှိသည်ဟု ကျောင်းတွင်အပ်နှံ၍ ပညာသင်
ကြားခွင့်မရသော ကလေးများမှာ ကြီးပြင်း လာသော
အခါ လောကထွင် လှဖြစ်ရှားရတော့၏။ ၎င်းတို့မှာ
အများနှင့်မတူရန်ကို ဝေဘန်ပိုင်းခြားတတ်သော အမြော်
အမြင် ပညာဉာဏ်ကင်းမဲ့သဖြင့် ကုသိုလ်ဒုစရိုက်သူများ
ဖြစ်ပွားခြင်း၊ မိဘဆွေမျိုးတို့၏ ရာသက်ပန်အနှောက်
အယှက် အပူကောင်များဖြစ်ထျက် ရာဇဝတ်မှစသည်
တို့ကို ကျူးလွန်တတ်ကြကုန်၏။

✓ မိဘများမှာသားသမီးများ၏ ရှေ့ရေးကို မြှော်တွေး
သဖြင့် ပညာတည်းဟူသောအမွေအနှစ်ကို ပေးအပ်ခဲ့မှ
သာထျင် သားငယ် သမီးငယ်များ ကြီးပြင်းလာသောအခါ
လောကတည်းဟူသော လိုင်း လေ ထမ်းပိုး ကြမ်းထမ်း
သေခရီးလမ်း၏ ပညာတည်းဟူသော ကျမ်းကျင်သည့်
မာလိန်မှူးသည် ရှေ့ဆောင်လမ်းပြရှိသည်ဖြစ်၍ အောင်
မြင်ခြင်းတဘက်ကမ်းသို့ တက်လှမ်းနိုင်ကြပေမည် ဖြစ်
၏။

သားသမီးကို ငယ်ကပညာ သင်ကြားခြင်း မရှိသဖြင့်၊
မိဘနှင့်တကွ၊ ဆွေမျိုးသားချင်းများပါ၊ ပူဆွေး ဒုက္ခ

ရောက်သဖြင့် သားကို ငယ်က မဆံ့မ မိဘတလည် ရန်
သူမည်၏' ဟု ဆိုစမှတ်ပြုကြကုန်၏။

သွန်သင်လွယ်ရာ၊ ငယ်စဉ်ခါက၊ ပညာမရ၊
ဒုတိယတွင်၊ ဥစ္စာမဲ့ထ၊ ကြီးရင့်လှလည်း၊ ဓမ္မမ
ပျော်၊ ကျင့်ပွင်းချော်မှု၊ မှည့်ပျော်သက်ကြီး၊ သေ
ချိန်နိုးသော်၊ ကိုယ်ဘ်းလက်ချ၊ သုံးမကျတည့်။

လောကနိတိပျို့

✓ မိဘတို့ ဝတ္တရားတွင်လည်း၊ မကောင်းဖြစ်တာ၊
ကောင်းရာညွှန်လတ်၊ အတတ်သင်စေ၊ ပေးဝေနှိုးရင်း၊
ထိမ်းမြန်းခြင်းဟုရှိရကား၊ ပညာသင်ပေးခြင်းမှာ၊ အထူး
ဧပျက်ကွက်အပ်သောဝတ္တရားကြီးဖြစ်ပေ၏။ ကုဇေ ဂဝ
ကြွယ်ဝသော ဗာရာဏသီသူဇွေးသားမှာ အတတ်ပညာ
ပိုလုံးမပါသူဖြစ်သဖြင့် ခွက်လက်စွဲကာ၊ တောင်းစားရ
သောဘဝသို့ ရောက်သွား သော်လည်း၊ ပညာတည်း
ဟူသော အမွေစစ်အမွေနှစ်ကို ရလိုက်သော သူဆင်းရဲ
တပယောက်မှာ တယ်နည်းနှင့်မျှ ပညာမဲ့ သူဇွေးသား၏
အခြေမျိုးသို့ ရောက်နိုင်မည် မဟုတ်ပေ။ ပိုမိုထွန်းကား
တိုးတတ်လာရန်သာ ရှိလေ၏။ ကန္ဒာကျေးဇူးရှင်ကြီး
ချားဟုခေါ်ဆိုအပ်သော ဆဲ(က) ဗာအက်ဒ်ဆင်ဆား
ဆင်ရှဲ(လ်)ဆမိုင်း၊ အိုအက်(စ)မာဒင် မဟောသဓသုခ
ခိန်တို့မှာ မိဘဆွေမျိုးလက်ထက်က၊ ပစ္စည်းဥစ္စာများကို
အမွေခံစားလိုက်ရသူများမဟုတ်ပေ။

✓ ပညာသည် နေ့စဉ်လုပ်ကိုင် နေရသော အလုပ်နှင့် အများဆုံး ဆက်သွယ်ထွက်ရှိပေ၏။ အလွန်ဆင်းရဲသော ကလေးများအဖို့မှာ စာရေးခြင်း၊ စာဘတ်ခြင်း၊ ဂဏန်း ထွက်ခြင်းတို့ကို အနည်းဆုံးထား၍ သင်ကြား ပေးရပေမည်။ စာရေးခြင်း၊ စာဘတ်ခြင်းတို့မှာ အသေးစိတ် လုပ်ငန်းအရပ်ရပ်အတွက် ဖြစ်၍ ဂဏန်းသင်္ချာမှာ စာရင်းအင်း နိုင်နင်းရန်အတွက် ဖြစ်ပေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ပညာကို အားပေးကြရာ၌ လူတယောက်အား၊ အလုပ် သမား ကောင်းတယောက် ဖြစ်စေရန်မဟုတ်ဘဲ၊ အလုပ်သမား တယောက်အား ပိုမိုကောင်းမွန်သော လူတယောက်ဖြစ် စေရန်ရည်သန်၍ ပြုလုပ်အားပေးကြရာသည်။

✓ ကျောင်းတည်ထောင်သူသည်၊ ထောင်တံခါးကိုပိတ် သည်မည်၏ဟု ပီတာကြီ၊ ဇီဆီသူ ပညာရှိကြီးကမိန့် ဖြွက်တူး လေသည်။ မြန်မာ ပြည်ရှိ ဘုန်းတော် ကြီး ကျောင်းများတွင် အခမဲ့လောကီ လောကုတ္တရာ နှစ်ဖြာ သောပညာ ရပ် များကို သင် ကြား ပို့ ချ ပေး သဖြင့် ဘုန်းကြီးကျောင်း ဆောက်လုပ်ခြင်းသည်၊ ထောင်တံခါး ကိုသာမဟုတ် အပါယ်တံခါးကိုပါ ပိတ်သည်ဟု ခေါ်ဆို နိုင်ပေကြောင်း။

ဆွီဇာလန်နိုင်ငံရေးပါရဂူတယောက်က 'ကျွန်ုပ်တို့၏ ကလေးများမှာ ဆင်းဆင်းရဲရဲပင် မွေးလာကြစေကာမူ ကြီးပြင်းလာ သောအခါ မထိမလိမ္မာဟု မရှိကြစေရန်

သင်္စီထား၍ ကလေးများကို ပညာ သင်ပေးရမည်' ဟု ပြောတူးလေသည်။

မက်သုအာနိုး ရေးသားသော 'တတ်သိထိမ္မာခြင်းနှင့် တရား လက်လွတ်ပြုခြင်း' နှင့် ခေါ်စာအုပ်တွင် 'တတ်သိ ထိမ္မာခြင်း၊ ဉာဏ် အလင်းရောင် ပေါက်ခြင်း၊ ချိုသာ ကောင်းမွန်ခြင်းတို့မှာ လုံ့လတင့်တယ် လွန်တင့်တယ် ၏' ဟု ဖော်ပြပါရှိလေသည်။

✓ ပညာရေးနှင့် ရာဇဝတ်မှုများ ဆက်စပ် : နေပု' ကိုမူ အင်္ဂလန်ပြည်ကို ဥပမာတင်ရပေမည်။ အင်္ဂလန်ပြည်တွင် ပညာ သင်ကြားရေး အက် ဥပဒေကို တင်သွင်း သော ၁၈၇၀ ခုနှစ်သည် ဧပါင်းသင်း ဆက်ဆံရေး ရာဇဝင် တွင် ဥဒါန်းတွင် ရစ်သော နှစ်ဖြစ်ပေ၏။ ထိုစဉ်အခါက အင်္ဂလန်ပြည်တွင် မူလတန်းဟူော သင်ကြားနေသော ကလေးပေါင်း ၁ သန်း ၄ သိန်းရှိ၍ ၁၉၃၂ ခုနှစ်တွင် ၅ သန်းရှိလေသည်။ ထိုသို့ ပညာသင် ဦးရေ များပြား လာသဖြင့် အကျိုးခံစားရသော ရာဇဝတ်မှု ဦးရေ စာ ရင်းကို ပဋ္ဌမကြည့်ကြပါစို့။ ၁၈၇၇ ခုနှစ်တွင် ရာဇဝတ်မှု ပေါင်း ၂ သိန်း ၈ ထောင်ရှိရာ ဦးရေတဖြည်းဖြည်းယုတ် လျော့လျက်၊ ၁၉၃၂ ခုတွင်မူ အမှုပေါင်း ၁ သိန်း ၃ သောင်းသာရှိတော့၏။ ဆုံးချိုးတချိုးမှာ လုံးလုံးခဲခဲ လျော့သွားသည်ကို တွေ့ရ၏။ တဘက်က ရာဇဝတ်မှု ဦးရေ ယုတ်လျော့နေသလောက် တဘက်က လူဦးရေများပြား လာသည်ကိုလည်း ဝရုပြုကြရပေမည်။ များပြားတိုးတက်

လာသော လူဦးရေအချိုးအစား အတိုင်းသာ ရာဇဝတ်
မှုများပြား လာမည်ဆိုပါက ယခုရှိရင်း အမှုပေါင်း
၁၃၀၀၀၀ အစား ၂၀၀၀၀၀မျှရှိရပေလိမ့်မည်။ ထိုသို့
ဖြစ်ဘိမူကားအကျဉ်းထောင်နှင့် ပုလိပ်အဖွဲ့များအတွက်
အသုံးစရိတ်မှာ ယခုကုန်ကျထုတ်ရှိသောပေါင် ၄ သန်း
အစား ပေါင် ၈ သန်းမျှ ကုန်ကျ ရပေမည် ဖြစ်၏။
၁၈၅၆ ခုနှစ်တွင်လူငယ်များ၏ စွဲချက်တင်ရသောပြစ်
မှုများမှာ ၁၄၀၀၀ ရှိ၏။ ၁၈၆၆ခုနှစ်တွင် ၁၀၀၀၀ထိ
ကျော်ဆင်းလျက်၊ နောက်ဆုံးစာရင်းအရမူ၅၁၀၀ သာ
ကျန်တော့သည်ကို တွေ့ရ၏။ ၁၈၇၀ ခုနှစ်တွင်စားရာမဲ့
သောက်ရာမဲ့ လူဆင်းရဲများမှာ၁၀၀၀၀ကျော် ၄၇ ယောက်
ကျန်ရှိ၏။ ရှေးကမူ ၅၂ ယောက်ကျော် ရှိခဲ့ဘူးလေသည်။
ထိုအချိန် ကစ၍ တဖြည်းဖြည်း လျော့ဆင်း လာရာ
၁၉၃၂ ခုနှစ်မှာမူလူ ၁၀၀၀ပေလျှင် ၂၂ ယောက်ကျသာ
ရှိတော့၏။ ထိုလူဆင်းရဲ များအတွက် တနှစ်လျှင် ပေါင်
၈ သန်းမျှအစိုးရက ကုန်ကျလာခဲ့ရာ ယခုကဲ့သို့ ဦးရေ
မယုတ်လျော့ဘဲ လူဦးရေ အချိုးအစားအတိုင်းသာ များ
ပြားလာမည်ဆိုပါကယခုအခါပေါင်၁၆သန်းမျှထုံးစွဲကြ
ရပေမည်။ ဤသည်ကိုကြည့်၍ လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်း ၂၀
ကျော်က နှုန်းအတိုင်း လူဦးရေ များပြား ညလောက်
ရာဇဝတ်မှု ဆင်းရဲသားဦးရေများပြား လာမည်ဆိုပါက
ရာဇဝတ်မှုဋ္ဌာနာတွင် ပေါင်၄သန်း၊ ဆင်းရဲသားရံပုံငွေ

တွင်ပေါင် ၈ သန်း၊ ပေါင်းပေါင် ၁၂ သန်းဖြန့်မာဠေ
၁၆ ကုဋေ ၈ သန်းပိုမိုကုန်ကျရပေမည်။

၁၇၅၉ ခုနှစ်တွင် ထောင်ဒဏ် အပြစ်ပေး ခံရသူ
ပေါင်း ၂၀၀၀ရှိ၍၅နှစ်အတွင်းယုတ်လျော့လာရာ၁၇၄
၆ခုနှစ်တွင် ဤမျှဘိုးတက်နေသော လူဦးရေတို့အကြား
တွင်၇၂၉ ယောက်သာကျန်တော့၏။

✓ပြစ်မှုကျူးလွန်ခြင်းနှင့် မထိမလိမ္မာ မိက်မဲ့မှု တို့၊
မည်မျှနီးကပ် ဆက်သွယ်နေကြောင်းပြရမည် ဆိုလျှင်၊
ထောင်ဒဏ်အပြစ်ပေးခံရသူပေါင်း-၁၅၇၀၀၀-အနက်
စာရေး စာတတ်တတ်သူ-၅၀၀၀ ပါ၍၊ ပညာတတ်ဟု
ခေါ်ဆို နိုင်သော အရည်အချင်း ရှိသူ ၂၅၀ သာပါ
ဝင်၍၊ ကျန် ၁၅၁၇၅၀ မှာ ပညာမဘတ်သူများ ဖြစ်
ကြောင်းတွေ့ရလေသည်။

အောက်ပါဇယားကိုကြည့်ခြင်းအားဖြင့်၊ တဘက်က
နှစ်စဉ်နှင့်၊ အမျိုးတိုက်နေသော၊ လူဦးရေနှင့်၊ တဘက်
က၊ ရာဇဝတ်မှုမည်မျှ ဆုတ်ယုတ်လာကြောင်းကိုတွေ့
နိုင်လေသည်။

ဤကဲ့သို့အသေးစိတ်၍ စာရင်းအင်းနှင့် ပြုခြင်းမှာ၊ ပညာသင်ကြားရသဖြင့်၊ စရိတ်ကြီးလေးကြောင်း၊ မိဘများငြီးထွားသံကို၊ မကြာခဏကြားသိရသောကြောင့်၊ ဖြစ်ပေ၏။

✓အနည်းငယ် သောရာဇဝတ်မှုများမှာသာ၊ သည်းခံနိုင်ခြင်း၊ ဒေါသလွန်ကဲခြင်းတို့ကြောင့်ဖြစ်၍၊ အခါများစွာမှာမူ၊ သောက်စားမူးယစ်ခြင်း။ ပညာမဲ့ခြင်းတို့ကြောင့်ဖြစ်လေသည်။ ။

မြန်မာပြည်၌မူ၊ စာသင်ကျောင်းများလည်း များစွာ တည်ထောင်ဖွင့်လှစ်ပေးခြင်း မရှိသေးသဖြင့်၊ ရာဇဝတ်မှုဦးရေမှာ၊ များစွာယုတ်လျော့ခြင်း မရှိပေ။ သို့သော် သက္ကရာဇ် ၁၉၂၇ ခုနှစ်မှ၊ ၁၉၃၆ ခုနှစ်ထိ-၁၀နှစ်အတွင်း၊ အလုပ်ကြမ်းနှင့်ထောင်ဒဏ် အပြစ်ပေးခံရသူဦးရေ=၁၀၅၀=ခန့်ယုတ်လျော့သည်ကို တွေ့ရကြောင်း၊

- အလုပ်ကြမ်းနှင့်ထောင်ဒဏ်အပြစ်ပေးခံရသောဦးရေမှာ
- ၁၉၂၀.....ခုနှစ်.....၁၉၆၀၀၊.....ယောက်
- ၁၉၂၀.....၊.....၁၉၅၅၀၊.....။
- ၁၉၂၆.....၊.....၁၉၁၀၀၊.....။
- ၁၉၃၀.....၊.....၁၉၀၅၀.....။
- * ၁၉၃၁.....၊.....၁၉၁၀၀၊.....။
- * ၁၉၃၂.....၊.....၂၁၃၀၀၊.....။

* အထက်ပါစာရင်းတွင်၁၉၃၁ခုနှစ်များတွင်အကျဉ်းသားဦးရေများပြားကြောင်းတွေ့ရပေမည်။ ထိုနှစ်များမှာ သာယာဝတီ သူပုန်ထသော နှစ်များ ဖြစ်ပေသည်။

၁၀၆၄ နှစ်အကျဉ်းထောင်ပင်းကြီး၊ အစီရင်ခံစာ

နှစ်သက္ကရာဇ်

အင်္ဂလန်နှင့်စေလနယ် ထောင်ချိတ်အပြစ်ပေးခံရသောဦးရေ။

အင်္ဂလန်နှင့်စေလနယ် လူဦးရေ

၁၀၅၉ ခုနှစ်-မီဇင်ဘာ
၂၀ နှစ်အတွင်း
ကျန်ဆုံးသောကျား-၅-နှစ်အတွင်း

၂၅၀၉

၁၅,၂၅၇,၀၀၀

၁၀၆၄ခုနှစ်.....

-၂၈၀၈

၂၀,၃၇၀,၀၀၀

၁၀၆၆ခုနှစ်.....

၁၉၇၈

၂၁,၆၁၀,၀၀၀

၁၀၇၄ခုနှစ်.....

၁၆၂၂

၂၃,၀၀၇,၀၀၀

၁၀၈၉ခုနှစ်.....

၁၅၃၃

၂၄,၇၀၀,၀၀၀

၁၀၉၄ခုနှစ်.....

၁၄၂၇

၂၆,၀၀၃,၀၀၀

၁၀၉၉ခုနှစ်.....

၇၉၁

၂၇,၀၃၉,၀၀၀

၁၀၉၉ခုနှစ်.....

၅၄၈

၂၀,၀၅၅,၀၀၀

၅၀

သခင်မတင်

- ၁၉၃၃.....၁၈၉၀၀.....။
- ၁၉၃၄.....၁၇၂၅၀။.....။
- ၁၉၃၅.....၁၇၆၀၀.....။
- ၁၉၃၆.....၁၇၇၅၀.....။

ဖြစ်လေသည်။ ။

ထုတို့မှာ ရုပ်နှင့် မျက်စိရှိတိုင်း မြင်ကြသည် မဟုတ်။ ရုပ်မျက်စိအလင်းရောင်၊ အကြည်ဓာတ်တို့ ပြည့်စုံ မှမြင်ကြရပေ၏။ မျက်စိကြောင့်မြင်သည်ဟုဆိုသော်၊ လူသေမျက်စိ အိပ်ပျော်နေသူတို့၏ မျက်စိများမှာ၊ အဘယ်ကြောင့် မမြင်ဘိသနည်း၊ ငသာဒါ ဟူသောအကြည်ဓာတ်မှာ ပို၍အရေးကြီးဘိ၏။ ထိုအတူ စာအုပ်များကို တွင်တွင်ကြီးဘတ်ရုံနှင့်၊ ပညာ မရှိနိုင်သေးချေ၊ ဥာဏ်နှင့်ယှဉ်၍လူမှ၊ ပညာရှင်ဖြစ်နိုင်လေသည်။ ။

ခံညားပြေပြစ်သောစကားတန်ဆာ၊ ဝါစာသီလိဉ္စ၊ တို့မှာ အရေးပင်ကြီးငြားသော်သည်၊ ပညာ၏ အစိတ်အပိုင်းမှသာဖြစ်ပေ၏။ ပညာသင်ကြားရေးသည်၊ ထုတို့၏ကျင့်စဉ်နှင့်၊ သင့်တင့်ညီညွတ်၊ သပ္ပာယ် မှတရမည်ဖြစ်ပေ၏။ လူအချင်းချင်းဆက်သွယ်ပေါင်းသင်းခြင်းကို၊ ပညာက စီမံပေးရမည်။ ။ပါဠိနှင့် ပေါရာဏ တို့မှာ၊ ခံညားသော်လည်း နေရာတကာတွင် ကောင်းသည်မဟုတ်ပေ။ အထူးသဖြင့်ပေါရာဏကို ရှောင်ကြဉ်သင့်ကြပေသည်။ ရှင်မဟာရဗ္ဗသာရ၊ ရှင်လိလဝံသ၊ တို့၏ စာများတွင်ပေါရာဏနည်းပါး၍၊ ရှိက္ခစမ်းယား၏ စာ

များတွင်လည်း ထက်တင် ဂရိ၊ စသောတာသာများနည်းပါးကြောင်းကိုတွေ့ရှိရပေမည်။
✓အလုပ်များတွင်လည်း၊ ဥပဒေသအလုပ်၊ ကိုယ်ထိလက်ရောက်၊ အလုပ်ဟူ၍ရှိရာ၊ စာအုပ်များကိုသာ တဘတ်ထဲဘတ်နေပြီး၊ ကိုယ်တိုင်စမ်းသတ်လုပ် ကိုင်ခြင်းမရှိသူမှ၊ ဥပဒေသနည်းကိုကြိုက်သူဖြစ်၍၊ အတွေ့အကြုံနည်း ပါးသဖြင့်၊ ကိုယ်ထိ လက်ရောက်ဝါဒသမားနှင့်တွေ့ကာ၊ အရည်အခြင်းချင်းတူလျှင်၊ ဥပဒေသနည်းသမားကရှုံးရပြန်ပေ၏။

ပညာဟု ခေါ်ဆိုသည်မှာ၊ လေရဟတ်အောက်တွင် ထိုင်၍ရုက္ခသေဒ စာအုပ်ကိုဘတ်ပြီး၊ သစ်ပင်များကြီးအောင်ပိုက်၍ ရသောအတတ်မျိုးမဟုတ်ပေ။ ဥပဒေသတို့ကို ခြုံငုံမပြု၍ အလုပ်ကို တကယ်လက်တွေ့ လုပ်ကိုင်မှသာလျှင်၊ ပညာ၏အကျိုးတို့ကိုခံစားရလေသည်။

ကလေးသူငယ်များအား၊ သဒ္ဓါ၊ သင်္ချာစသည်တို့ကို သင်ကြားခြင်းမှာ လွယ်ကူသလောက်၊ တကယ်ပညာ၏ အရင်းခံတို့ကိုသင်ကြားရန်ခက်ပေ၏။ ၎င်းတို့၏အသေးငယ်သော ဦးနှောက်ကလေးများထဲသို့၊ အားအင်ဖြည့်သွင်းခြင်း ရှေ့ တက်လမ်း ရှိအောင် ပြုပြင်ပေးခြင်း၊ အကျင့်ဆိုးများကို ရှေးချယ်နှုတ်ပယ်၍၊ အကျင့်ကောင်းများကို မျိုးစေ့ ချပေးခြင်း များမှာ လွယ်ကူ သည်မဟုတ်ပေ။

၅၂

✓ ပညာ သင်ကြားခြင်း မှာ ဝတ်ထုံတော်ရ၊ တရား
 သူကြီး၊ ကျောင်းဆရာ၊ ဣတ်တော်ဝန် စသည် အသီး
 သီး ဖြစ်ကြရန် ရည်ရွယ်၍ သင်ကြားရမည် မဟုတ်ပေ။
ယောက်ျားတို့၏ ဂုဏ်အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ပြည့်ပြည့်
ဝဝ ယောက်ျားတယောက်ဖြစ်စေရန်၊ ဝေတန်ပိုင်းခြား
တတ်သော အသိဉာဏ်ရှင်တယောက် ဖြစ်လာရန်သာ၊
ပခာနထားရမည်ဖြစ်ပေ၏။

✓ လူတယောက်အား သေချာစွာတရားသဖြင့်ပြုလုပ်
 စေခြင်း၊ အရေးကိစ္စ ဟူသမျှတို့တွင် ထိခွာရှိရှိ တည်
 တည် ကြည်ကြည် ပြုလုပ်စွမ်းဆောင်နိုင်ခြင်း ပရိစာဂ၊
 ဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံခြင်းတို့ကိုပင် ပညာဟု ခေါ်ဝေါ်အပ်
 လေသည်။

✓ ကြက်မနှင့်ကြက်ဥ၊ ဘာကအလျှင် ဖြစ်ပေါ်သနည်း
 သေချာစွာတို့တွင်၊ ပညာရှင်တို့မှာ ကြက်မကအလျှင်
 ဖြစ်သည်ဟု ရတိပြတ်ဖြေဆိုနိုင်ကြ၏။ အဘယ်ကြောင့်
 ဆိုသော်ဝေါဟာရ၊ ပညတ်အားဖြင့်ပင်ကြက်မ၏ဥ၊ ဟု
 သာရှိ၍ ကြက်ဥ၏ ကြက်မဟု ရှိလည်းမရှိ ခေါ်လည်း
 မခေါ်သေးကြောင့်ဖြစ်ပေ၏။

ပန်းချီတို့၏ မျက်စိကျက်စားရာတောတောင်ရှေ့မြေ
 လောကခါတ်၏ လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်သောအဖြစ် သနစ်
 တို့ကို၊ မထိစေဘဲကလေးသူငယ်များအား၊ မကြီးပြင်း
 ပါစေနှင့်။

စာအုပ်များထဲတွင်၊ မျှော်ခေါ်စဉ်းစားနိုင်ခွင့်၊ အကြံ
 အစည်များလွန်စွာနည်းပါးလေသည်။ ထိုအကြံအဉာဏ်
 တို့မှာ၊ တောတောင် ရေ မြေ သဗုဒ္ဓရာ လှောင်ခြည်၊
 နေရောင်ဝါ၊ လေပြေလေသွေး၊ တောပန်းတောင်ပန်း၊
 ဂနိုင်းဟေမာတို့တွင်၊ ပိုမိုတွေ့ရှိနိုင်၏ ဟု လော(ဒ)ချက်
 စတားဇီး-ကရေးသားခဲ့လေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့မှာ အသက်ရှင်နေသမျှကာလပတ်လုံး၊ ပညာ
 သင်ကြား ရန် လိုပေ၏။ ဝ ပြားသတင်းစာ၊ တမူးတန်
 ဝတ္ထုတို့မှာ အတိုအတွာသတင်း တို့ကို၊ ပေါ့ ပေါ့ ဆဆ
 သင်ကြားခြင်းနှင့်၊ ကိစ္စမပြီးမြောက်ချေ။ “ပညာသင်ကြား
 ရန်၊ အနွယ်လွန်ပြီဟု၊ ဘယ်တော့မှမရှိ၊” ဟုသိုးဆောင်း
 စကားပုံတချို့လေသည်။

✓ ပညာဟု သည်မှာ မိမိနိုင်ငံအကျိုး သယ်ပိုးလိုသော
 စိတ်ရှိခြင်း၊ သစ္စာရှိခြင်း၊ မိမိကိုယ်ကိုမိမိစိုးပိုင်ခြင်း တို့
 အထွက်ဖြစ်လေသည်။ ပညာမှာလူတို့အား တိုင်းရင်း
 ဘာသာကို အလွယ်တကူ ရေးတတ်နိုင်၍၊ ဝါစာသိသိဋ္ဌ
 ဖြစ်သော စကားယဉ်စကားနဲ့ အထက်တန်းစား စာပေ
 တို့၏ သဘော၊ အနက်၊ ရသ၊ ဩဇာတို့ကို ထိစေနိုင်၏။
 မိမိတိုင်းပြည်၏ ဂုဏ်ဝင်နှင့်၊ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေး၊
 နေ့စဉ်အဖွဲ့တို့၏နည်းကောင်း ဥပဒေတို့ကိုတတ်သိကျွမ်း
 ကျင်စေနိုင်၏။ သဘာဝဓမ္မ၊ လောကဓံတရား၊ ကိုယ်
 လက်ထွင်ရှားခြင်းတို့၏ အခြေခံတရားတို့ကိုထိစေတတ်
 ၍၊ အကျိုးအကြောင်း ဆင်ခြင်တုံတရားဟုခေါ်ဆို

အပ်သော၊ လောဂုဏ်-ပညာကိုစာတွေထက်၊ ကိုယ်တွေ
ကများသဖြင့်၊ ဗဟုသုတ ဖြစ်စေ၏ဟု- ပါမောက္ခပီ
လေးကပြောခဲ့ဘူးလေသည်။

လော့(ဒ)ချက်စတာ ဖီးက၊ ငယ်စဉ်အခါက မိုး
သားတိမ် တိုက်အကြောင်း၊ မြက်ပင်များ အကြောင်း
တို့ကိုသိလိုလှ၏။ နွေဦးပေါက် စတွင် အဘယ်ကြောင့်
ရွက်သစ်ပြောင်း၍-ရွက်တောင်းကြွေကျသည်ကို သိလို
လှ၏။ ပရွက်ဆိတ်ကလေးများ၊ ဘားလောင်းကလေးများ
တို့၏အမူအရာကိုစောင့်စားကြည့်ရှုခဲ့၏။ မည်သူမျှအရေး
တစိုက် ဖြေကြားမည်မဟုတ်သော မေးခွန်းများကို မေး
ခြင်းဖြင့်၊ လူကြီးများအား။ အနှောင့်အယှက် ပေးမိ၏။
ထိုသို့ထိုသို့ဖြင့် တတ်ကျွမ်းလိုသော စိတ်များ ကပင်၊
ယုတ္တိကိုရှာသဖြင့်၊ ပညာ၏အရင်းခံကြီးဖြစ်လာပေစော့
၏။ ဟုပြောဘူးလေသည်။

စာအုပ်များမှာ သူ့ချည်းသက်သက် အသုံးပြုရမည်
ဆိုသော်၊ ပြိုလဲဆဲဆဲ တဲအိမ်ကလေးသဘွယ် တည်တည်
ခိုင်မြဲသော သတ္တိရှိမည်မဟုတ်ဝေ။ ပညာနှင့်တူဆက်၍
သုံးရမည့်အရာ ၊ ခုရှိလေသည်။ ၎င်းတို့မှာ နှိုင်းချိန်ခြင်း
နှင့် ဝေဘန်ခြင်း တို့ဖြစ်ပေ၏။ ထိုတရား ၊ ပါးတည်း
ဟူသော ကျားကန် တားမှ သာလျှင် စာအုပ် တည်းဟူ
သော ပညာမှာ မယိုင်မလဲ တည်မြဲ တည်ရှိ ပေလိမ့်မည်။
စာအုပ်မှာ အကြမ်းသဘောအားဖြင့် အုတ် အရော ရော၊
ကျောက်အရောရောသောင်းပြောင်းစုဆောင်းခြင်းမျှသာ

ဖြစ်၍ တကယ်စိစစ်က အသုံးမဝင်သည်တို့ များစွာ
ပါဝင်ကြောင်းတွေ့ရပေ၏။

ချင့်ချိန်စဉ်းစားခြင်းမှာ ရှေးချယ်စိစစ် သတ္တု ချပြီး၊
ထျှင် ဈေးနေရာစူး ဆောက်နေရာဆောက် ဝေဘန်
သုံးစွဲခြင်းအားဖြင့် ပညာမထွေပြင်ကြီးကို ဆောက်လုပ်
နိုင်လေသည်။ တရားစစ် တရားမှန် မဆောက်ပြန်သော
သဘောတို့ကို အပတ်တကုတ်ကြိုးစားရှာဖွေ၍ ကျွန်ုပ်
တို့၏ သဏ္ဍာန်တွင် ကိန်းအောင်းစေတော့၏။

ကျောင်းတွင်ပညာသင်ကြားခြင်းမှာ၊ နမောဗုဒ္ဓါယ
ဒ္ဓသာ ဖြစ်ထုသေး၏။ သိပ္ပံကျောင်းများမှ ဂုဏ်ထူး
ဆွဲထူးများရသောအခါ ပညာမှာ ဆုံးခန်းတိုင် ရောက်
ပြီဟုမယူဆရာ၊ မြန်မာများ ထိုသို့ယူဆသဖြင့် အတ္တန်
ထူးကာ ဘာကိုမျှရှုပ်ရှင်ချဲ့ချဲ့ မလုပ်နိုင်ကြပေ။ ၎င်းတို့
မှာကျောင်းကထွက်လျှင် ပညာဆုံးပြီဟု ယူဆသဖြင့်၊
အလုပ်တခုခုတွင် မိမိကိုယ်နှင့်တကွသော ပညာကို
ရောင်းစား ခြင်းဖြင့် ပညာကို အတ္တန်ထူးစေ၏။ လူ၏
တက်လမ်းကို ပိတ်ဆို့ပေတော့၏။ ရှေ့ကို ဆက်လက်
သင်ကြားရန် အိပ်မှက်မှ မမက်တော့ချေ။ စင်စစ်မှာမူ
ထိုသို့မဟုတ်ချေ။ ကျောင်းများ မှအတန်းတဆုံး သင်ပေး
လိုက်သောပညာမှာ တကယ် အစစ် အမှန် ဖြစ်သော
ဘုဒ္ဓပညာကို စုံစမ်းရှာဖွေနိုင် လာက်သော အရည်
အချင်းမှသာဖြစ်သေး၍၊ ပညာ၏ တံခါးဝသို့ ရောက်ရုံ
သာရှိပေသေး၏။ ထိုသို့သောအရည်အချင်းကိုလက်ကိုင်

ပြု၍ ရှာဖွေ ကြိုးစားမှသာ သွင် ဝေသာကကြီး၏ ခံ့ကြံ
ဘွယ်ဆန်းကြယ်ပုံ သဘာဝရွှေ သစ္စာတရား ပညာ၏
အဆီအနှစ်ကို ခံစားရမည်ဖြစ်၏။

ပညာမှာ အစားအစာကဲ့သို့မဟုတ် ဆားငံရေကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ အစားမှာဝအောင်စားပြီးသွင် စားလိုသောပိတ် မရှိသော်လည်း ဆားငံရေမှာ သောက်လေ သောက်လေ ငတ်မပြေဖြစ်ပေတော့၏။ ထိုအတူ ပညာမှာ လည်း၊ ရလေ လိုလေ တတ်လေ နက်နဲမှန်းသိလေ၊ နက်နဲမှန်း သိလေ လိုခြင်လေဖြစ်ပေ၏။ သူတော်ကောင်း တရား ကျင့်သူနှင့် လည်း တူပေ၏။ တရားကောင်း ကျင့်သူမှာ တတ်လေ မြတ်နိုးလေ ဖြစ်သဖြင့် လက်မထွတ်နိုင် ကြတော့ပေ။

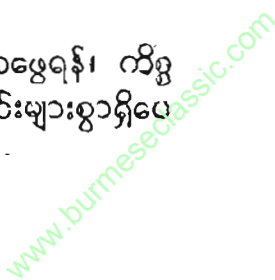
✓ အရစ္စတိုတီး (Aristotle) စသူတို့မှာ ပညာ ကိုသာ
အထူး လေ့လာ နေကြ ရကား ထိုသူများမှာ ခန္ဓာ
ကိုယ်သာ လောကဏှုပြည်တွင်ရှိ၍ စိတ်ဝိညာဉ်ကား
လောကကြီး ပြင်ဘက်သို့ တွက်ပြီးသွင် လောကဏှု
လောက သား တို့ အား၊ တေ င် ထိပ် မှ နေ ၍
ထောင်အောက် ကလေးများကိုကြည့်သကဲ့သို့ အကွင်းသား
အကွင်းသား မြင်နိုင်ကြပေ၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ် များ ကို
လူလွန် များ ဟု ခေါ်ဝေါ် သင့် ကြောင်း၊ ၎င်းတို့၏
အထို ဆန္ဒတွင် မင်း အစိုးရ၊ တရားသူကြီး ထောင်တန်း၊
နှောင်စိမ်တို့ကို ဖြစ်ပယ်၍၊ မွေးသည့်နေ့မှ သေသည့်

တိုင်အောင်၊ ချုပ်ချယ် ခြင်းအလျှင်း မရှိသော ပကတိ
လွတ် လပ် ခွင့် ကို လိုလားတောင့်ကြပေ၏။

We are but as children, playing on the sea shore, and gathering here and there, a prettier shell or a more delicate seaweed than usual, while the great ocean of truth lies all undiscovered before us.
- Sir Issac Newton

လောကဝါတ်၏ ဘခင်ဖြစ်သော၊ အိုင်ဇက်နျူးတန်က 'ကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ပင်လယ်ကမ်းစပ်တွင် ကလေး များသဘွယ်တနေရာမှတနေရာသို့ ကူးပြောင်းကာရုံးခွဲ ကလေးများ ရေညှိများကို စုဆောင်း သယ်ယူ၍ ကစား ကာသာ နေကြ သေး၏။ မဖောက်မပြန် မှန်သော တရား စစ်တို့၏တည်ရာ အပြောကျယ်စွာသော မဟာသရဒ္ဒရာ ကြီးကား၊ ကျွန်ုပ်တို့ ဘာမျှမစုံစမ်းမရှာဖွေ မလေ့လာ ရသေးဘဲ၊ ကျွန်ုပ်တို့ရှေ့တွင် တည်ရှိပေ၏' ဟု ပြောဆို ခဲ့ရာ ကျောင်း ကထွက်လျှင်ပင်၊ ပညာတတ်ပြီဟု ယူဆ သဘော ထားကာ လေထုံးကြား သူတို့မှာ များစွာပင် ရှက် တွယ်ကောင်းပေကြောင်း။

ကျွန်ုပ်တို့တွင် နောက်ထပ်စုံစမ်း ရှာဖွေရန်၊ ကိစ္စ ပေါင်း ထောင်သောင်းများစွာ၊ သိန်းပေါင်းများစွာရှိပေ သေးသည်ကို မည်သူမျှ မမြင်နိုင်ကြပေ။

It is not then astonishing, that the so called christian nations waste and worse than waste millions of money to ruin one another, and fight like beasts for territory "while the great ocean of truth lies undiscovered before them."
- Lord Avebury

သစ္စာ တရားတို့၏ တည်ရာ ကျယ်ပြန့်သော မဟာ သမုဒ္ဒရာကြီးမှာ ဘာမှမစုံစမ်းမရှာဖွေရသေးဘဲ၊ ကျွန်ုပ် တို့ရှေ့တွင် တည်ရှိ နေသည်ကို ပမာဏ မထားဘဲ၊ ခရိယာန် ခေါ်ဆိုအပ်သော လူတို့သည်၊ တဦးကို တဦး သားရဲထိခိုက်စွာနဲ့ကဲ့သို့ လက်နက်နှင်ငံအထိငှာ လောဘ ဇော တိုက်ထွန်း ရကား၊ သန်းပေါင်း များစွာသော ငွေများကို အကုန်အကျခံကာ ဖြုန်းတီး နေကြခြင်းမှာ အံ့ဩတွယ်မဟုတ်ပါလော့ ။

- လော့(ဒ)အပီးကြူးရီး

✓ စာဘတ်ခြင်းမှာပစ္စည်းဥစ္စာ တဏှာတို့ထားရာတိုက် ခန်းကို ဖွင့်နိုင်သော သော့ကိုရရှိသည်နှင့်တူ၏။ ဘာသာ အရပ်ရပ်တို့ တတ်မြောက်ခြင်းမှာ တိုက်ခန်း အမျိုးမျိုး ကို ဖွင့်နိုင်ခြင်းဖြစ်၏။ ထိုသို့ ပညာ တည်းဟူသော သော့ကိုရရှိရုံနှင့် ကိစ္စပြီးသည်မဟုတ်သေးပေ။ ရတနာ တိုက်ခန်းတို့သို့ သွားရောက်ဖွင့်ယူသုံးစွဲခြင်း တည်းဟူ သော ဖောက်ခွဲခြင်းချိန်ခြင်း၊ ထုံးလ ဝိရိယ စသည်တို့ လိုအပ်သည်ကိုလည်း သတိမူကြရာသည်။

လူတို့၌ မိမိ မျက်စိဟုဆိုသော မျက်စိရိုးရိုးမှာ၊ သာမန်ဝတ္ထုတို့ကို ရိုးရိုးမြင်နိုင်၏။ ထိုထက်မှန်ပြောင်း မှန်ဘီလူးတို့ကို တတ်ဆင် ကြည့်ပါက၊ သာမန်ဝတ္ထု ဝေးလန်သော ဝတ္ထုတို့ကို ထင်ရှားစွာ မြင်စွမ်း နိုင်၏။ ထိုထက် ပညာမျက်စိ ဟူသည်မှာ မှန်ဘီလူး စသည် တို့ဖြင့်မ မြင်နိုင်သည်တို့ကိုပင်တွေးတေးမြော်မြော်နိုင်၏။ ထိုကြောင့် "ပညာရှိတို့တွေးက ပြေးကြည့်သည်ထက် မှန်၏" ဟု အမတ်ကြီး ဘိုးရာဇာက မိန့်ဆို လေသည်။
ဘေကွန် ဆိုသူပညာရှိကြီးက ၎င်း ၏ စာစီစာကုံး ကျမ်းတွင် ...၊ အချို့စာအုပ်များမှာ တတ်ကြည့်ရ၏။ အချို့မှာ နှုတ်တက်အာရုံဆောင်ရ၍ အချို့မှာ အတန် တန်၊ မှတ်သားလေ့လာ မှတ်ထားရာ၏။ ဟု ဖော်ပြ ထားသေးသည်။

ပညာရှိတို့၏ အထိဗ္ဗာသည် နှလုံးအိမ်တွင် တည်၍၊ ထူရိက်တို့၏ သဘောမှာ ပါးစပ်တွင် တည်လေသည်။ ပညာရှိများမှာ စကား အလွန် နည်းကာ စည်ကြီးများ သဘွယ်ကျင့်ကြ၏။ စည်ကြီးများမှာ အကြောင်းမရှိ၍ မတီးသောအခါ အနည်းငယ်မျှပင် မမြည်သော်လည်း၊ တီးလိုက်သောအခါ ကျယ်လောင်စွာ မြည်ဟီးတတ်၏။ ပညာရှိတို့သည်လည်း အကြောင်း မတိုက် ဆိုင်သော အခါ သူတပါးအမေး မရှိသောအခါ ဆိတ်ဆိတ်နေ သလောက်၊ သူတပါးက မေးလာ၍ အခွင့် သင့်သော

အခါ အကျိုး အကြောင်း စုံညီ စွာဖြင့် ဗဟုသုတ
 ဟင်းလေး အိုးကြီးကဲ့မျှ ပိုင်ပိုင် နိုင်နိုင် အချက် ကျကျ
 ပြောဆိုတတ်ကြလေသည်။ ပညာမဲ့သူများမှာ မိမိစိတ်
 တွင်ထင်သမျှ မြင်သမျှ သိသမျှကို ဖွင့်ဟ ပြောဆိုကြ၏။

ထိုထက် ဆိုးဝါးသော ကိစ္စတစ်ခုကား။ စိတ်မပါဘဲ
 လှည့်ပတ်ဖြားယောင်းပြောဆိုခြင်းဖြစ်၏။ 'ပစပ်ပြောက၊
 ပျားသကား၊ စိတ်သဘောက၊ ခါးဘမာ' ဟူသောစကား
 ပုံကဲ့သို့ ပြောသလောက် အလုပ်က မပါသူများဖြစ်ကြ
 လေသည်။ မပြည့်စုံဘဲ အိုး.....ပေါင်ပင်ခတ်-ဟူသကဲ့သို့
 ပညာအရည်အခြင်း ပြည့်စုံစွာမရှိရကား။ တဖေင်ဖေင်
 ပြောနေသဖြင့် ဝင်းတို့မှာ သင်္ကြန် အခြောက် ကဲ့သို့ပင်
 ဖြစ်၏။..... သင်္ကြန် အခြောက်မှာ အဆံ့မပါသဖြင့် အသံ
 ကျယ်သလောက်တန်ခိုးမရှိပေ။ နို့ပြီရုတ် ငှက်ကလေး
 တကောင်ကိုပင် သေအောင် သတ်နိုင်သည် မဟုတ်ပေ။
 အလုပ်မပါ အပြော သက်သက်သာ ရှိသော လူများ
 မှာလည်း ထိုနည်းနှင့် နှင်ပင် ဖြစ်တော့၏။ ။ လူပြော
 မသန် လူသန်မပြောပေ။ ရွာမဲ့ မိုးလည်းမချန်း။ ။ ချန်း
 သည့်မိုးလည်းမရွာပေ။ ထိုကြောင့် လုပ်နိုင် သလောက်
 ကိုပြော၍ ပြောသမျှကိုလုပ်ရန် အရေးကြီး လေသည်။
 အပြောနောက်မှထက်ကြပ်မပါ အလုပ်ပါသောသူကိုသာ
 လျှင် လူတို့ ယုံကြည် ကြ၏။ အားထား ဒိုခို လိုကြ၏။
 ထိုကြောင့် လူတိုင်း သင်္ကြန်အခြောက် မဖြစ်ကြရန် ကြိုး
 စားကြရသည်။

အစစ အရာရာတွင် နှုတ်စောင့် စည်းရန် လည်း
 လိုပေ၏။ နှုတ်စောင့်စည်းက မပျက်စီး သင့်ဘဲ
 ဖျက်စီးရလေသည်။

ဒုကနိပါတ်၌ ရှေးအခါက ဘုရင်တပါးမှာ အလွန်
 စကားများရကား။ အချိုးအနိုး အကျိုးမဲ့ စကားကိုသာ
 ဆိုတတ်သော ဘုရင်အား ဘယ်ပုံ ဆုံးမရ မည်ကို
 အမတ်တို့ ကြံဆလျက် ရှိကြကုန်၏။ အခါတပါး ဟိမ
 ဝန္တာဝယ် ဟင်္သာညီနောင်နှင့် လိပ်တရ အဆွေခင်ပွန်း
 ဖြစ်ကြ၍ ဟင်္သာညီနောင်တို့ ဝိဇ္ဇာကုန်တောင်သို့ ပျံသွား
 ကြမည်ရှိရာ လိပ်က လိုက်လိုကြောင်းပြော၏။ ထိုအခါ
 ဟင်္သာညီနောင်တို့က အဆွေ လိုက်မည် ဆိုက ငါတို့
 ဆောင်ယူခြင်းငှာ ဝန်မလေးပေ။ သို့သော် လူတို့ပြော
 သမျှကို အဆွေကသည်းခံ၍ နှုတ်စောင့်စည်းရပေမည်။
 နှုတ် စောင့် စည်း နှိုင်းအံ့ လော ဟု မေး၏ လိပ်က ဝန်ခံ
 သဖြင့် တုတ် တချောင်း ကို အလယ်က လိပ် အား
 မြဲ စွာ ကိုက် စေ၍ ။ ဟင်္သာ ညီ နောင် က ၊
 တုတ်နှစ်ဘက်ကိုကိုက်ချီပြီး ဗာရာဏသီပြည်ကို ဖြတ်၍
 ပျံ သွားရာ၊ ပြည်သူတို့မြင်သဖြင့်၊ လိပ်ပုတ်ကို ဟင်္သာ
 ချီလာသည်ဟု လိုက်၍ကဲ့သို့ ကြံရာ-လိပ်မှာ နှုတ်မစောင့်
 စည်းဘဲ 'မိတ်ဆွေ ဖြစ်၍ချီသည်၊ အသင်တို့နှင့် ဘာဆိုင်
 သ'ဟုဆို၍၊ ပါးစပ်ကိုဟင်္သာကို၊ မင်းရင်ပြင်သို့ကျ၍
 ကဲ့သေလေ၏။ ထိုအခါ မင်းကြီးက၊ အကြောင်းခြင်းရာ
 တို့ကိုမေးသဖြင့် မှူးမတ်တို့က နှုတ်မစောင့် စည်းသဖြင့်

ချက်စီးပုံအထုံးပုံကို လျှောက်ထင်သဖြင့် သုရင်မင်းမှာ သတိသံဝေဂရ၍၊ ထိုနေ့မှစ၍အသက်ထက်ဆုံး၊ စကား နည်းသောအဖြစ်၊ နှုတ်စောင့်စည်းသောအဖြစ်သို့ရောက် လေ၏။

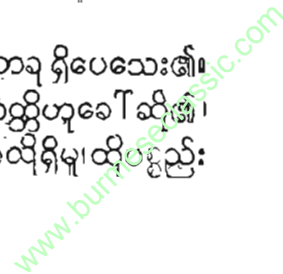
လောကတွင် ပစ္စည်းဂုဏ် ရာထူးဂုဏ်တို့မှာ များစွာ တင့်တယ်ပေ၏။ ထိုဂုဏ်ကြီးရှင်တို့ခေါင်ဆောင်ကာ ပြု ထုပ်လျှင် အောင်မြင်ထမြောက်သည်ကများ၏။ ထိုဂုဏ် ကြီးရှင် အာဏာရှင် များမှာ၊ မိမိတို့၏ တန်ခိုးအာဏာ များကိုအလွဲသုံးစား မပြုကြရာ၊ လင်က ဝန်ကြီးဝန်ထေခံ ဖြစ်သဖြင့်၊ မယားလုပ်သူက လက်အောက် ငယ်သား တို့အား၊ ၇- တန်ကို- ၅ ဖြင့် မရမက အတင်းရောင်း လျက်၊ ၆- စက်ကြသည်ကို တွေ့ရဘူးလေသည်။ လက် အောက် ငယ်သားတို့မှာမူ၊ အလုပ်နှင့်ပတ်သက်၍ ငြိမ္မ မည် အပြစ်ရှာမည်ကို ကြောက်ကြရကား၊ မဝယ်ချင့် ဝယ်ချင်နှင့် မျက်စိမိတ်ခါ ဝယ်ကြရရှာ၏။

ထိုသို့ မဟုတ်မူ၍၊ မိမိဩဇာအာဏာကို ငယ်သားတို့ အကျိုးအတွက် အသုံးပြုကာ၊ လူသာသနာ နတ်သာသ နာ ဖြစ်နိုင်လေသည်။ တခါက ဝန်ထောက် တဦးကို တွေ့ဘူး၏။ ထိုဝန်ထောက် လက်အောက်တွင် အရက် ကို အစွဲကြီး စွဲသဖြင့် အစွဲကြီး ခွဲနေသော စာရေးကြီး တယောက်ရှိရာ ဝန်ထောက်က မိမိဩဇာကို အသုံးပြု၍ အရက်ကို ဖြတ်လျှင်ဖြတ် မဖြတ်လျှင် အလုပ်နှင့် မထိုက် တန်ကြောင်း အရေးယူမည် ဟု ချမ်းချောက် ပြီးလျှင်၊

အရက် မသောက်တော့ပါဟု ဘုရားရှေ့တွင် သာဓုဆို ခိုင်းသဖြင့် စာရေးကြီးမှာ အရက်ပြတ်သွားသဖြင့် များ စွာ ကျေးဇူး ဖြစ်ထွန်းဘူးလေသည်။ ပစ္စုပ္ပန် သံသရာ နှစ်ဖြာသောကျေးဇူးကို ဖြစ်စေတတ်သော မိမိ ဩဇာ အာဏာကို အဘိုးတတ်နံ သုံးစွဲနိုင်ကြရန် မင်းစိုးရာဇာ အရာရှိ ဩဇာရှင် ဂုဏ်ကြီးရှင်တိုင်း ကြီးစားသင့်ကြ ပေသည်။

ပညာဟူရာ၌၊ စာအုပ်စာတမ်းများမှ၎င်း၊ သူတပါး ထံမှ၎င်း၊ ကြားနာသင်မှတ်ရသော သုတပညာ၊ မိမိကိုယ် တိုင် ထိုး ထွင်း သိမြင် ဝေဘန် နှိုင်းချိန် တတ် သော ပကတိပညာဟူ၍- ၂ - မျိုးရှိလေသည်။ ပဌမ အမျိုးမှာ လေ့လာ သင်ကြားသဖြင့် တတ်လွယ်ကြသော်လည်း၊ ဒုတိယအမျိုးမှာ လွယ်ကူစွာတတ်မြောက်ကြသည်မဟုတ် ပေ။ အပေ၍ ယုံမျှသာ သိ မြင် မှာ ပညာဉာဏ်နှင့် မယှဉ်က တကယ် ပညာ တကယ် အထိ မဟုတ် နိုင်ပေ။ လက္ခဏာရေးတရားသုံးပါးကို၊ စာအုပ်တွင်တွေ့သဖြင့် တကယ်သိသည်မဟုတ်၊ ဒေသနာသိမျှသာဖြစ်၍၊ ဧနိစ္စ- ဒုက္ခ- အနတ္တ၊ တို့၏၊ သဘောအနက်အဓိပ္ပာယ်ရသာတို့ကို၊ ထိုးထိုးထွင်းထွင်း သိမြင်နိုင်မှသာလျှင်၊ တကယ်အထိ- ၀ - ပညာသိဖြစ်နိုင်လေသည်။

စိတ်နှင့်ပတ်သက်သော ပညာရပ်တခု ရှိပေသေး၏။ ထိုပညာကို- စိတ်၏ တန်ခိုး- ၀ - ဆန္ဒသတ္တိဟုခေါ်ဆို၏။ လူတယောက်သည် တခုခုကိုစွဲစွဲမြဲမြဲအထိုက်မူ၊ ထိုပစ္စည်း

ကို၊ ရယူခံစားရေးအတွက်စိတ်ကိုအခြားသို့၊ အာရုံမ
 ပြန်ပွားစေဘဲ၊ ထိုကိစ္စတွင်သာ၊ အစဉ် ဝင်စားစေ
 သဖြင့်၊ မကြာမီထိုပစ္စည်းကို၊ ရယူနိုင်သော ဝညာပင်
 ဖြစ်၏။ ထိုဆန္ဒသတ္တိဖြင့် အလိုရှိသမျှ၊ ရယူနိုင်ကြောင်း။
 စိတ်ပညာဆရာများက ယုံကြည်ကြလေသည်။ ထိုအယူ
 မှာ၊ များစွာယုတ္တိတန်ကြောင်း၊ ဖွဲ့ရှိရ၏။

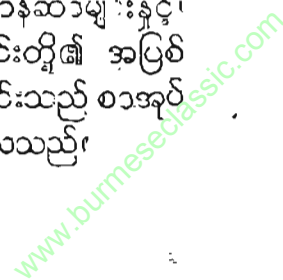
ကမ္ဘာဦးအခါက နွေတွင် နေကအလင်းရောင် ပေး
 သဖြင့်၊ လင်းနေသော်လည်း ညအခါ၊ မှောင်အထိကျနေ
 သဖြင့်၊ နွေကဲ့သို့အလင်းရောင်ပေးသော၊ ပစ္စည်းတစ်ခု
 ကိုများစွာ ထိုလားတောင့်တလျက်စိတ်ကို ထိုအလင်း
 ရောင်ပေးမည့်၊ ပစ္စည်းတစ်ခုထဲ တွင်သာ၊ ကမ္ဘာဦးလူ
 ကမ္ဘာဦးသားတို့က၊ အာရုံတစိုက်တောင့်တ မြော်မှန်း
 ကြရကား။

တနင်းလာပြီလိမင်းတည်းဟူသော လမှာ တပေါင်း
 လ ပြည့်ကျော် ၁ -ရက်တနင်းလာနေ ည အချိန်
 တွင်တင့်တယ်သော အဆင်းကိုဆောင်၍၊ တွက်ပေါ်
 လာရပေကြောင်း၊ ထိုလကိုပင်လူတို့၏ အလိုဆန္ဒကိုပြည့်
 ဝစေတတ်သောကြောင့်၊ ကမ္ဘာဦးအမည်အားဖြင့်၊ စန္ဒရ
 ပါဠိဘာသာအားဖြင့်စန္ဒ၊ ခေါ်ဝေါ်ကြောင်း၊ အာဒိကပ္ပ
 စသောကမ္ဘာဦးကျမ်းတို့၌ ဆိုလေသည်။ ဤသည်ကို
 ထောက်၍၊ ဆန္ဒသတ္တိမှာ၊ ကမ္ဘာဦးဝါဒနှင့်၊ ချော်ညီတူ
 မှုသည်ဖြစ်၍၊ တကယ်စွမ်းဆောင်နိုင်ကြောင်း၊ ဆီရှိရ
 ပေ၏။

အမှတ်တရဖြင့် သတိမမေ့ ခြင်းသည် လူတို့ အား
 အကျိုးရှိစေသကဲ့သို့၊ စာအုပ်မှာ၊ လူသတ္တဝါအပေါင်းတို့
 ၏အကျိုးကိုဖြစ်စေ၏။ စာအုပ်များတွင်၊ ကျွန်ုပ်တို့၏အမျိုး
 ဇာတိ၊ ရာဇဝင်၊ ရှာဖွေရဆောင်ခြင်းများ၊ သိုဒိုးခဲ့သည့်
 ပညာရပ်များ၊ တွေ့ကြုံဖြစ်ပျက်ရသည့် အဖြစ်အပျက်
 များပါဝင်လေသည်။ သဘာဝဓမ္မ၏နက်နဲဆန်းကြယ်ပုံတို့
 ကို၊ သရုပ်ပေါ်အောင်ပြသနိုင်ပေ၏။ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်
 ညှိုးငယ်စွာနေရသောအခါ၊ ဖျောင်းဖျအားပေး၊ သွေး
 အားကိုမွှေးစေ၏။ မချော်ငှင်ခြင်း၊ ငိုကြွေးခြင်းတို့ကို၊ ကြည့်
 လင် ငှင်လန်းခြင်း ဖြစ်အောင် ပြုပြင် ပြောင်းလဲ ပေး
 တော့၏။

ဖလက်ချား- ဆိုသူက ‘ကျွန်ုပ်အားကိုယ်ပိုင်လွတ်လပ်
 ခွင့်ကိုပေးပါ။ ထိုလွတ်လပ်ခွင့်ကားအခြားမဟုတ်။ စာ
 အုပ်များပင်ဖြစ်၍ စာတတ်ခြင်းတည်းဟူသော ရိပ်ငြိမ်
 ချမ်းသာအောက်တွင်၊ ပညာရှိကမိ၊ ပါရဂူများနှင့်၊ စကား
 လက်ဆုံကျ၍နေရတော့အံ့၊ ဟုပြောသူးလေသည်။

ဥဒ္ဓာ၊ ရွှေငွေတိုက်တာကျိကျလယ်ယာမီးဖြေ၊ ပညာ
 ခွန်အား၊ သတ္တိ စွမ်း စသော၊ ကမ္မဒုတန်ဆာများနှင့်၊
 ပြည့်စုံသောများစွာသောသူတို့သည်၊ ၎င်းတို့၏ အပြစ်
 ကင်းသော၊ ပျော်ရွှင်မှုများ၊ ခံစားရခြင်းသည် စာအုပ်
 များ၏ကျေးဇူးဖြစ်ကြောင်း၊ ဝန်ခံကြရလေသည်။

* (ပလက်တို)ရေးသားသော၊ ဆိုကရစ်တီး၊ သေဆုံးခြင်းအကြောင်းချင်း။ ခေါ်စာအုပ်တွင်၊ စာအုပ်များ၏ အဘိုးတန်ပုံကို၊ မှီကာသဘွယ်သိုင်းပိုင်းချဲ့ထွင်၍ ရေးသားထားခဲ့လေသည်မှာ၊ ဘတ်ခြင်စတွယ်ဖြစ်ပေ၏။

If anyone whould make me the gratest king that ever lived, with palaces and garbens and fine dinners and wines and cooches and hundreds of servants, on condition that I should not read books- I would not be a king I would rather be a poor man in a garret with plenty of books than a king who did not love reading.
- Macaulay

မာတော်လေးက၊ လေးကျွန်းစက္ကဝတ်၊ မန္ဓာတ်ခင်းအဖြစ်ကိုပေး၍ နန်းတော်၊ ဥယျာဉ်တော်၊ မောင်းမမိသည့်ရံသင်းပင်းရထား၊ မြင်းပျံတို့ဖြင့်၊ သူမတူသောစည်းစိမ်ချမ်းသာကိုခံစား၍၊ စာမဘတ်ဘဲနေရသော၊ ထိုမင်းအဖြစ်ကို ကျွန်ုပ်လက်မခံလို၊ ကျွန်ုပ်သည် စာအုပ်ပုံကြီးရှေ့တွင်၊ ဆင်းရဲသား အဖြစ်ဖြင့်နေလိုပါ၏။ စာအုပ်နှင့် မဆက်ဆံသော၊ မင်းစည်းစိမ်ကို မခံစားလိုပါဟုပြောခဲ့လေသည်။

စာအုပ်ကောင်းရှေးချယ်ရာ၌၊ မိတ်ဆွေကောင်းရှေးချယ်သကဲ့သို့ပင် အရေးကြီးလေသည်။ မိတ်ဆွေတို့လုပ်သမျှမိမိကတာဝန်ခံရသကဲ့သို့ မိမိတို့ဘတ်သမျှ စာအုပ်

* Plato's Beautiful account of the death of Socrates.

အထွက်သည်းတာဝန်ခံရပေမည်။ စာအုပ်ကောင်းတစ်အုပ်သည်၊ လူတယောက်၏ အသက်သွေးခဲဖြစ်ပေ၏။

ဆာ ဂျန် ဟာရှယ် (လ) ဆိုသူက 'ကျွန်ုပ်တွင် အခြေအနေပြောင်းလဲခြင်းကြောင့်၊ ခံစားရသော အရသာ၊ ပျော်မွေ့ရှင်ကြည်သော စိတ်၏အရသာ၊ မုန်းတီးဘွယ်ရာ မကောင်းကျိုးကို ဖန်တီးနေသော ကမ္ဘာကြီး၏ ရန်ကို တာကွယ်နိုင်ခြင်းအရသာ၊ စသော အရသာ စည်းစိမ်အမျိုးမျိုးသည်၊ စာဘတ်ခြင်းကြောင့် ခံစားရသော အကျိုးထူးတရားများ ဖြစ်ကြလေသည်။ ထိုအရသာမျိုး၏ ခံစားခွင့်ကိုသာ ပေးပါ။ ။ လူတိုင်းအား ကျွန်ုပ်ပျော်ရွှင်အောင် လုပ်နိုင်ပေ၏။ အသင်လည်း လုပ်နိုင်ပေလိမ့်။ ထိုသူ၏ လက်တွင်းသို့၊ လမ်းလွဲ၍ ချောက်ကမ္ဘားသို့ ကျစေသော စာအုပ်များကိုသာ မပေးပါနှင့်။ ထိုသူအား ပေးသင်းဆက်ဆံရေး၊ ရာဇဝင်တွင် အကောင်းဆုံးသော မိတ်သက်ဟတို့ကို ပေးနိုင်လိမ့်။ လူသားလူတို့၏ တန်ဆာဖြစ်သော အလိမ္မာဆုံး၊ အမြော်မြင်ဆုံး၊ အမြင့်မြတ်ဆုံး၊ အကျင့်ထိက္ခာအရှိဆုံး၊ သောသူတို့နှင့် ဆက်စပ်ပေးနိုင်ပေ၏။ တမျိုးလုံး၏ မြို့အားထားရာ၊ ပညောင်ပင်ကြီး ဖြစ်စေလိမ့်။ ခေတ်ဟူသမျှတို့နှင့်၊ ဝေ့ချက်ပတ်ညီညွတ်စွာ၊ စခမ်းသွားတတ်သူတယောက် ဖြစ်စေအံ့။ ကမ္ဘာကြီးမှာ ထိုသူအတွက် ဖန်ဆင်းထားသကဲ့သို့၊ ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်ပေအံ့' ဟုပြောသွားလေသည်။

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၄)

ငွေရေးကြေးရေး

ကမ္ဘာပေါ်ဦးစ အခါသမယတို့တွင်၊ လူတို့သည်၊ တင်းတိမ်ရောင့်ရဲသောသန္တုဗ္ဗိစ ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံကြ၏။ တရားစောင့်ကြ၏။ ဆန်ရှိသူကဆေးကိုလိုသော် ဆေး ရှိ၍ဆန်လိုနေတော့သူနှင့်၊ ပစ္စည်းချင်း လှဲလှယ် ကြ၏။ ထိုအတူ၊ အဝတ်အစားအသုံးအဆောင် ဟူသမျှတို့ကို၊ စာနံတိုးထား၍လှဲလှယ်ခြင်းဖြင့်၊ ဖောက်ကားရောင်းဝယ် မှုကို ဖြစ်စေတော့၏။ ယခုခေတ်တွင်ကား၊ ထိုကဲ့သို့ မဟုတ်တော့ပေ၊ မစ္စည်း၏တန်တိုးကို ငွေအားဖြင့်ဆုံး ဖြတ်ကြလျက်၊ ရောင်းကြ၏။ ဝယ်ကြ၏။ ထိုနည်းနှင့်ပင်၊ အမြတ်အရှုံးဟူသော စံနစ်ပေါ်လာတော့၏။ ငွေမှာ ရောင်းဝယ်ဖောက်ကားရေး၏ (စံ) ဖြစ်လာတော့၏။ ထို အချိန်အခါကစ၍၊ လူတို့သည်၊ အသက်မွေးမှုလုပ်ငန်း တို့တွင်၊ ငွေကိုသာပဋိပက္ခထားကြတော့၏။ ငွေရှိကသာ ကိုမဆို၊ အချိန်မရွေးရရှိခံစားနိုင်တော့သဖြင့်၊ ငွေ၏အင် အားတန်ခိုးမှာ အတိုင်းမသိကြီးလာ ပေတော့၏။ ငွေ

ကြောင့်ပင်ပန်းကြီးစွာ လုပ်ကိုင်ကြရ၏။ ငွေကြောင့်ခိုက် ရန်ဒေါသဖြစ်ကြ၏။ မိတ်ပျက်တတ်၏။ ညီသားရင်းချာ နှားမသင့်မတင့်ဖြစ်ရ၏။ တားပြုမှု၊ လူမှုခိုးမှု၊ လူသတ်မှု တို့ပေါ်ပေါက်လာကြကုန်၏။

ငွေမှာတန်ခိုးကြီးလေ၊ လူတို့အလိုရှိလေ၊ လူတို့အလို ခုမက်ကြောင့်၊ ငန်းငန်းတက်ရှာဖွေကြလေ၊ ငွေမှာတန်ခိုး ကြီးလေဖြစ်သဖြင့်၊ ကမ္ဘာပေါ်တွင်၊ ငွေနှင့်ယှဉ်ပြိုင်စရာ မရှိသကဲ့သို့၊ သူမဘုသောကြိတ်သရေနှင့် ပြည့်စုံလာ ဘော့၏။ ငွေသည်တရားသူကြီးဖြစ်တော့၏။ ငွေသည် အချစ်၊ ငွေသည်သေမင်း၊ ငွေသည်ပညာဖြစ်လာတော့၏။ ဤသည်ကိုရည်၍၊ ထိုးသူတော်ဦးမင်းကောင်း၏ ကာလ ညွှဲလေးမျိုးတွင်၊ အောက်ပါအတိုင်းစပ်ဆိုခဲ့လေသည်။

“အမှန်သာမှားတော့တယ်၊ အခါးချိုကြာတဲ့ ကာလဥာဏ်။ ငွေမူကားပျောက်၊ ဖါးသာ မောက်လို့၊ ထက်အောက်ပြောင်းပြန်၊ လူမ တရားငွေစများမှစကားသာ မှန်တော့တယ်၊ ကျမ်းဂန်ကပေစာကို၊ လူတကာ၊ ကဗျာရေး လို့၊ တေးဆိုကြပြန်။ ။ ငွေနှင့်ခဲခဲ၊ တန်ခိုးပြ ထိုဋ္ဌာနကဋ္ဌါး၊ ကျားနှင့်နွားလည်း၊ ဆားနှင့် ဆပ်ပြာ၊ ဤအရာကို၊ ပမာပုံဆောင်၊ သူတော် ညိုလို့၊ လူဆိုးသာ အောင်တော့ တယ်။

“ဆင်းရဲခြင်း ထံခါးဝသို့ရောက်လာလျှင် အချစ်မှာ ပြုတင်း ပေါက်မှ ထွက်ပြေး တော့၏။” ဟူသော သိုးဆောင်းစကား ပုံမှာ အချစ်ကိုငွေလောက်မှ အဘိုး မတန်အောင်ယူဆသဖြင့် သိပ်ပျင်းရာကြပေ၏။ သို့သော် ဆားမယား တို့တွင် အငတ်၏ ချို့တဲ့ခြင်း အစား၏ ချို့တဲ့ခြင်း ဆေးဘိုး ဝါးခ မရှိခြင်း၊ အနားအနေ မရှိ အချိန်မရွေး ပင်ပန်း ကြီးစွာ လုပ်ကိုင်ရခြင်း တို့ကို တွေ့မြင်ပါက စိတ်ကောင်းနိုင်တယ်မရှိချေ။

ဥစ္စာခဲများ မဖွဲ့မိတ်ဆွေ၊ ချစ်ကြီး ခွေသည်။
 အိမ်နေမယား၊ မွေးသည့်သားနှင့်၊ ညီဘွားညီချစ်၊
 နှုမဖြစ်လည်း၊ စွန့်ပစ် ကြည့်ပဲ၊ လွတ်ရာ ရှေ့၏။
 ဆင်းရဲနုကွ၊ ညှိုးနွမ်းကျလျက်၊ နေနတ္ထံ၊ ကြေးမရှိ
 သော်၊ မွေးမိဖြစ်သူ၊ မှလျှင်မူလည်း၊ သားဟူ၍ပင်၊
 ပြောခေါ်ငင်လျက်၊ တော်ချင်စွာခဲ၊ အနိုင်တဲ့၏။
 လွန်ခဲ့ ပေါ်ယာဟယ်၊ ဥစ္စာ ကြွယ်သော်၊ မျိုးနွယ်
 ရွှေဝါး၊ မဟုတ်ငြားလည်း၊ နီးပါးလေအောင်၊
 အဟန်ဆောင်၍၊ မရှောင်မလွှဲ၊ ခိုမှီပဲ။

- သားရွှေဥဆိုးမစာ

သင့်အတွက်ငွေကို အလုပ် လုပ်ပါစေ၊ ငွေထက် ကောင်းသော ငွေထက်မိုးသော အစေခံသည် လောက၌ မရှိ၊ ငွေသည်ပူလှသေးသည် ချမ်းလှသေးသည်၊ စောလှ

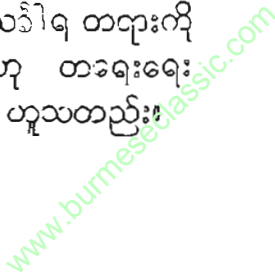
သေးသည်။ စသော ဆင်ခြေများ မရှိ၊ အပျင်း မဘက် တသက်လုံးခိုင်းစေခံရန်အသင့်ရှိ၏။

-ဒေါက်တာအင်ဒြီး

ငွေကိုသာငန်းတက် တပ်မက်သဖြင့် ချွေတာခြင်းမှာ ဝင် ဖျင်းစေကာမူ၊ သူတပါးကို မဒိဒိုလိုသော စိတ်ထား ဖြင့် စုဆောင်းပါက ယောက်ျားပီသရာ ရောက်ပေ၏။

အခါခပ်သိမ်း စာရင်းအင်း ကျကြ န က ထားရန် လိုလေသည်။ ငွေများဘယ်ပုံ ဝင်၍ ဘယ်ပုံ ထွက်သည် ကို လူတိုင်းထိသင့်ပေသည်။ ဝင်ငွေမည်မျှရှိ၍ မည်မျှ သုံးစွဲသည်ကို ထိသောသူသည် မည်သည့်အခါမှ အလွန် အကျ သုံးစွဲ၍မပြစ်ကြကုန်း၊ ငွေဖြုန်းတီးသူတို့မှာ အရာ ရာကို မျက်စိမှိတ်၍ ပြုလုပ်တတ်သူများဖြစ်ကြရာ၊ အသုံး စာရင်းထိနေသောသူသည် အရမ်းဖြုန်းတီး ပစ်တော့ မည် မဟုတ်ပေ၊ မျက်စိခြင်းချောက်ကန္တားသို့ မည်သူမျှ မျက်စိမှိတ်၍ ဇွတ်အတင်း ဆင်းလိုကြသည် မဟုတ်ပေ။

အလွန်အဘိုးထိုက်တန်သော ဈေးလူဟောင်းတို့၏ ဆုံးမစကားတခုရှိ၏။ ၎င်းကား။ ဥစ္စာရှာဖွေရာ၌ ကန္တာ ကို ဆက်၍ အသက်ရှည်မည်ကဲ့သို့ သဘော ထား၍ စုဆောင်းရမည်၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု သင်္ခါရ တရားကို ရှုသောအခါ ယခုချက်ခြင်း သေအံ့ဟု တခရားရေး တွေးကာအခါမလတ်ကုသိုလ်ပြုရမည်၊ ဟူသတည်း။

မည်သည့်အလုပ်ကို လုပ်လုပ် ဝင်ငွေနှင့် မျှအောင်
နေနိုင်ကြရမည်။ မည်မျှနည်းသောဝင်ငွေပင် ဖြစ်စေ
ကာမူ လူစဉ်ရဖြစ်အောင်ရပါ။ အနည်းငယ်ပင်ဖြစ်စေ
ကာမူ ရပါများလျှင် များပြားလာနိုင်ကြောင်း၊ မိုးစက်၊
ပျား၊ စသည်တို့ကိုပမာတင်၍လောကသာရဆရာသည်။

စေ့မြေ့ ဆိပ်သည်း၊ ရွှေရွှေ ဆည်းသော
စရည်းအိုးခွက်၊ ကြီးစွာလျက်လည်း၊ တံစက်ကျ
များ၊ ပြည့်သော လားသို့၊ ပျား၏ နည်းထုံး၊
မှတ်ကျင့်သုံး၍၊ ခြံပုံးတောင်ပို၊ ဖိုသည့်ခြင်းတူး၊
လူထိမ္မတို့၊ ဥစ္စာစီးတွေ၊ တက်လှစေလော။

ငွေရေး ကြေးရေး ကိစ္စတွင် အရေးကြီးဆုံးကား
ကြွေး တင် မခံ ရန် ဖြစ် ပေ ၏။ ထူ တို့ ဘ ဝ သည်၊
စိတ်မသက်သာ စရာ စိုးရိမ်ဘွယ်ရာ များပြားလှ၏။
မွတ်ဆိပ် ဆာလောင်ခြင်း၊ ချမ်းအေး ခြင်း၊ အငတ်
အဆင်ရတ်ပြတ်ခြင်း၊ ကိုယ်ကို ရင်းနှီး၍ ဝင်ပန်း ကြီး
စွာလုပ်ကိုင်ရခြင်း၊ မသိလေစား အပြုခံရခြင်း၊ မတရား
ကဲ့ရဲ့ အပြစ်တင် ခံရခြင်းတို့မှာ စိတ်ညစ်ငြူးဘွယ်ရာ
ဖြစ်ပေ၏။ ၎င်းတို့ထက် အကြွေးက များစွာပိုမိုဆိုးဝါး
လှပေ၏။ အချေးအငှား သွားခြင်းသည် ပူဆွေးရန် သွား
ခြင်းဖြစ်၏။ ဟုသိုးဆောင်းစကားပုံတခုရှိလေသည်။

ယခုခေတ် ငွေတိုးများ၊ သာလွန် ကြောက်မက်ဘွယ်
ကောင်းလေသည်။ ဓနရှင်ဝါဒများ၊ လူဆင်းရဲငွေခွဲနန်းပြား
တို့အားတတ်နိုင်သမျှ ညှင်းသျှက်ရှိတော့၏။ ငွေ ဝဝဏ်

အပေါ်တွင်တလကိုအတိုး ၄၀၊ ၅၀၊ ၁၀၀ စသည်ဖြင့် မြှင့်
တို့၏ လောဘရမက်ကိုလိုက်၍ ပေးဆောင်ကြရကား။
မြို့စားတို့မှာ တနှစ်ဆပ်လည်းအတိုး၊ တနှစ်ဆပ်လည်း
အတိုးဖြင့် အရင်းမကျေ နိုင်တော့ဘဲ နောက်ဆုံးတွင်
အပေါင်ပင်ပစ္စည်းဖြစ်သော ရှေ့အိမ်လယ်ယာစသည်
တို့ကိုမြှင့်တင်များလက်သို့ အပ်လိုက်ရခြင်းဖြင့်အဆုံးသတ်
ရပေတော့၏။

ရှေးခေတ် အခါကမူ ကြွေးမြီကို မမေးဆပ်နိုင်ခဲ့
သော် မြီစားမှာ သားသမီး ကိုသင်း မိမိ ကိုယ်တိုင်
ခသင်၎င်း၊ မြီရှင်အား ကျွန်အဖြစ်အပ်နှင်းရလေသည်။
ဥပမာ မပေးဆပ်နိုင်သောကြွေးငွေ ၃၀၀၀ အတွက် ၃ နှစ်
ကျွန်ခံရ၏။ ၃ နှစ်စေ့သော် ကျွန်ဘဝမှ လွတ်ကင်းချမ်း
သာခွင့်ရကြ၏။ သို့သော် ထိုခေတ်အခါက ယခုကဲ့သို့
စာချုပ်၊ စာတမ်း၊ မှတ်ပုံတင် လက်မှတ်တို့မရှိကုန်၊ နတ်
ဂတိမှာ မှတ်ပုံတင်ထက် စိတ်ချရသော သဗ္ဗာဓေတိ
ဖြစ်၍နှုတ်ကတကြိမ်ဝန်ခံမိသော် ထိုကတိကိုအသက်နှင့်
လဲ၍စောင့်ရှောက်သွားကြလေသည်။ မုသားပြော၍ မြေ
မျိုသောစေတီယမင်းကို ထောက်၍ သိအပ်ပေ၏။ ယခု
ခေတ်မှာသာမုသားပြောသူ မိဘအား သတ်ပုတ်ညှင်းဆဲ
တိုင်းထွာ ပုတ်ခတ်သူတို့အား မြေမျိုရမည် ဆိုသော်
ကန္တာမြေကြီးမှာ မြေမျိုရသောလုပ်ငန်းဖြင့်ပင်ဟဖြန်း
ဖြန်းမအားမလပ်ရှိနေသဖြင့် ကန္တာကြီးကို စောင်း၍
သွန်မှောက်ရန်သာ ရှိပေတော့၏။ ထိုခေတ်ကြွေးမြီ

ကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ရှေးပညာရှိတို့က ကြွေးတင် ကျွန်ဖြစ်
ဟူသောစကားပုံကိုထားခဲ့လေသည်။

✓ ချစ်ခင်ပေါင်းသင်း၊ မိတ်ဆွေချင်း၊ ငွေချေးခြင်းက
ပျက်တတ်သည်။

'Never a borrower nor a lender be,
for loan often loses both itself and friends
and borrowing dulls the edge of husbandry.
- Shakespeare

✓ သူတပါးထံမှလည်း ငွေမချေးပါနှင့်၊ သူတပါးအား
လည်းထုတ်၍ မချေးပါနှင့်၊ သူတပါးကို ငွေချေးလျှင်
ငွေဆုံးမိတ်ပျက်ဖြစ်တတ်၏။ သူတပါးထံမှ ချေးငှားလျှင်
မိမိတို့ကျကျကိုကုန်ခမ်းစေ၏။

- ရှိတ်စပီးယား

ကြွေးသည် လူ့အညွန့်ကိုထုန်းစေသဖြင့်ကြွေးကြွင်း
ကြွေးကျန်မထားသင့်ကြောင်းကိုနိတိကျမ်းတို့၌

လေးကေ၊ လောက၌၊ ကုဏသေသောစ၊ ကြွေးမြီ
အကြွင်းအကျန် သည် ၎င်း၊ အဂ္ဂိသေသောစ၊ မီးကြွင်း
မီးကျန်သည်၎င်း၊ ဗျာမိသေသောစ၊ အနာကြွင်းအနာကျန်
သည်၎င်း၊ ပုနေဝ၊ တတန် ဝစုနုတေ၊ တိုးပွားလာပြန်၏။
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သေသံကြွေးကြွင်း၊ မီးကြွင်း၊ အနာ
ကြွင်းချန်ထားခြင်းကို၊ နကာရယေ၊ မပြုမလုပ်ရာသည်
သာတည်း၊ ဟုဆိုထားလေသည်။

ကန္တာပေါ်တွင် စုသူနှင့် သုံးသူဟူ၍၎င်း၊ ချွေတာသူ
နှင့် လက်ပွားသူ ဟူ၍၎င်း၊ နှစ်မျိုး နှစ်စား ရှိပေ၏။
အဆောက်အအုံကြီး၊ တံတားကြီး၊ စက်ကြီး၊ သင်္ဘော
ကြီးများနှင့်လူတို့၏ယဉ်ကျေးခြင်းနှင့်ပျော်ရွှင်ခြင်းတို့၏၊
အခြေခံများဟုခေါ်ဝေါ်ကြသောအလုပ်ကြီးအကိုင်ကြီး
အံ့တွယ်သရဲဟူသမျှမှာ စုဆောင်းချွေတာသူတို့၏ လက်
ရာဖြစ်၏။ ငွေကို တွင်တွင် သုံးနေသူများမှာမူ ကျွန်ုပ်
ပေါက်လျက်ရှိတော့၏။

ပဋ္ဌမအတိုတွင် ငွေရနည်းသည်ဟု မိတ်မပျက်ရာ၊
စာဖြည်းဖြည်းဝင်ငွေကောင်းလာမည်ဖြစ်ပေ၏။ အလုပ်
အကိုင်တို့တွင် ပဋ္ဌမကံကောင်းထွန်း၍၊ ပျက်စီးရှုံးဆုံး
သွားကြသူများ ရှိပေသေး၏။ ၎င်းတို့မှာ အလွန်ကောင်း
သောဝင်ငွေကို မြင်ရကား၊ တသက်လုံး ထိုဝင်ငွေမျိုးရှိ
တော့မည်အထင်နှင့် ရတိုင်းရတိုင်း သုံးစွဲပစ်သဖြင့် ရရ
စားစား ဝါးဝါးမြိုမြိုသာ ဖြစ်ရကား၊ ဝင်ငွေနည်းသော
အခါ၌၎င်း၊ ဝင်ငွေမရှိသော အချိန်၌ သော်၎င်း၊ အဆ
တန်ပင်ပန်းကြီးစွာပင်ပန်းရတော့၏။

သို့ပင်ဖြစ်လင့်ကစား၊ ငွေကိုသာငန်းငန်းတက် မမက်
ရာ၊ အကျင့် စာရိတ္တ၊ အပေါင်း အသင်း၊ ကျေးဇူးရှင်၊
တိုင်းကျိုးပြည်ကျိုးစသည်တို့နှင့် ပတ်သက်က ဘာဖြစ်
ဖြစ်ငွေကိုသာစွတ်နှစ်၍ချစ်သော သူမှာများစွာထိမ်ပျင်း
ယုတ်ညံ့ ဂုဏ်ကျပေတော့၏။

ပြည့်စုံ ပေါများတိုင်း ချမ်းသာ သည်မဟုတ် ပေ။
ချမ်းသာခြင်းဟူရာ၌၊ စိတ်၏ချမ်းသာခြင်း၊ စိတ္တသုခ
ကိုယ်၏ချမ်းသာခြင်း၊ ကာယသုခဟူရာ စိတ်ချမ်း
သာခြင်းမရှိက၊ ရွှေပုံပေါ်မှာနေ၍၊ မြင်းကိုဆောင်းရ
သော်လည်း၊ ချမ်းသာခြင်း အစစ်မဟုတ်ပေ။ အပေင်း
အသင်းချစ်ခင်ယုယာခြင်း၊ အပြစ်ကင်းသော ပျော်နှင်မှု
များမှာလောကနိဗ္ဗာန်ဖြစ်ပေ၏။

မဟာမက်က၊ ဘုရားသခင်သည်တမန်တော်အထွက်
နားကျောင်းသား၊ လူဆင်းရဲကလွဲ၍၊ မည်သူ့ကိုမျှမရွေး
ချယ်ချေ ဟုဆိုလေသည်။ သေတ္တိထူးရှိသောယောက်ျား
တိုင်း၊ ဆင်းရဲခဲကြောင်းကို၊ ထုံးဟောင်း သက်သေ
ရာဇဝင်အကျိုးအကားဖြင့် သိနိုင်ရာ၏။

ဝါ(ဒ)ဝင်(သ)နှင့်၎င်း၏ နှမတို့သည်တသိတင်းလျှင်
သျှိုလင်၃ဝမျှဖြင့်၊ နှစ်ပေါင်းများစွာ၊ အပျော်ရွှင်ဆုံး
သောဘဝကိုဖြစ်စေ၏။ ဘုံဝါဒ၏ဘခင်ဖြစ်သောဆရာ
ကြီး ကား(လ်)မတ်သည်၊ ဆင်းရဲသားဘဝဖြင့်ပင် သက်
တမ်းကိုကုန်လွန်စေတော့၏။ မဟာဗန္ဓုလ၊ ဦးအောင်
ဖေယုတို့မှာ၊ ဆင်းရဲသောအမျိုးအနွယ်မှာ၊ ကြီးပွားတင့်
တယ်လာကြသူများဖြစ်ပေ၏။ ဝစ္စည်းဥစ္စာနှင့် တကယ်
တမ်းပြည့်စုံသူ သူဌေးကြီးများမှာ၊ စည်းစိမ်ယစ်ကာ၊
လောက၏ ကြီးပွားရာကြီးပွားကြောင်းကို၊ မလုပ်နိုင်
ကြတော့ပေ။

ငွေမရှိ၍ ခိုးမှု၊ တိုက်မှု၊ လူသတ်မှုများဖြစ်ရသကဲ့သို့
ဝင်ငွေကြောင့်(ငွေရှိသဖြင့်)ဆွေမျိုးသားချင်း မသင့်မတင့်
ဖြစ်မှု၊ သားခန်းသမီးခန်းဖြစ်မှု၊ ခိုးမှုတိုက်မှု၊ လူသတ်
မှုများဖြစ်ပေါ်ရပေ၏။

If thou art rich, thou art poor,
For like an ass whose back with Ignots
boos,
Thou bear'st thy heavy riches but a journey,
And beath unloads thee.
- Shakespcare

လားမှာရွှေငွေအပြည့်ပါသောဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးကိုတမ်း
ဆောင်ရသော်လည်း၊ ခန်းကြမ်းသွားရသဖြင့်၊ သေဆုံး
ခြင်းမှအပ၊ ကျေးဇူးအထူးခံစားရခြင်းမရှိပေ။

ရှိတ်စပါးယား

ရောဂါ၌နှိပ်စက်သောသူအား၊ ရွှေငွေရတနာ တို့က၊
မကျန်းမာသောနှလုံးကို၊ ငွှင်ပြုံးခြင်းဌာမတတ်နိုင်ပေ။
သက်သာခွင့်ကိုမပေးနိုင်ပေ၊ သေပြီးကာလ၊ ကျန်ရှိသော
သူတို့၏ ပူဆွေးခြင်းသောက မီးကို၊ ငြိမ်းဇေးခြင်းဌာ
မတတ်နိုင်ပေ။

ငွေကိုသာအပတ်တကုတ်ကြိုစားသူ၊ ငွေဖြင့်ပြီးသော
သူ၊ ငွေဖြင့်ရောထွေးလိမ်ယှက်နေသူတို့မှာ၊ ငွေ၏စည်း
စိမ်အရသာကို၊ ခံစားရသည်ဟုမကြားဘူးချေ။ ငွေရှာသူ

မှာ၊ မိမိအတွက်မဟုတ်သည်ကများ၏။ စုသူတယောက် သုံးသူတယောက်ဖြစ်တတ်လေသည်။

လက်ထပ်ခြေကျဉ်းစသော အနှောင်အဖွဲ့ များမှာ၊ နဝရက်စပါးချယ်လှယ်ထားသော်လည်း၊ နှစ်ချိက်တွယ်ရာမဟုတ်ချေ။

ပစ္စည်းဥစ္စာမည်သည်၊ လောကတွင်၊ အလိုရှိသမျှသုံးစွဲရန်၎င်း၊ လောကုတ္တရာအကျိုးကို မြှော်ကိုး ရည်မှန်းလှူဒါန်းရာ၌၎င်း၊ သုံးစွဲကြရပေမည်၊ ထိုကံ့နှစ်ရပ်လုံးတွင်၊ မသုံးစွဲဘဲထားသောငွေမှာ၊ အတိုးအပွားလည်း မရှိသဖြင့်၊ ငွေသေဖြစ်၍နေတော့၏။ သံသေဩဘကြီးထဲတွင်၊ အသုံးမပြုဘဲထားသော၊ ငွေသည်၊ တောင်းတလုံးတွင်ကျောက်ခဲများထည့်ထားသကဲ့သို့၊ အချိုးနိုး ဖြစ်ပေ၏။ လူသူမနိုးတောကြီးအလယ်တွင် သုံးဆောင်သူမရှိသောရေကန်ကြီးကဲ့သို့ဖြစ်တော့၏။

သင်္ခါရတရားကိုလွန်ဆန်နိုင်ကြသည် မဟုတ်ရကား၊ တနေ့နေ့တွင်၊ လူကငွေကိုသော်၎င်း၊ ငွေကလူကိုသော်၎င်း၊ စွန့်ပစ်သွားရမည်ဖြစ်ရာ၊ မသုံးဆောင်မိက၊ အလဟယ်ဖြစ်တော့၏။ အမွေစားအမွေခံတို့မှာသာ သဘောကျသုံးဆောင်လှူဒါန်းရတော့၏။ မိမိတွင်မူကား၊ မျက်မှောက်သံသရာနှစ်ခြာသောဘဝတို့တွင်၊ ဆုံးရှုံးနစ်နာကြလေ၏။ သားသမီးစသော အမွေခံတို့က၊ ကွယ်လွန်သူကို ရည်မှန်း၍လှူဒါန်းကြသော်လည်း၊ ဘဝခြားပြီးသောသူ

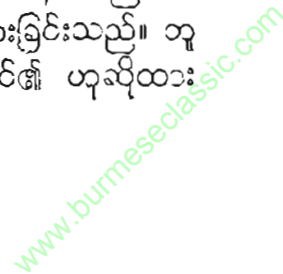
နှင့် ဆိုင်တော့သည် မဟုတ်ပေ၊ သူလုပ်က၊ သူရသော အကျိုးဖြစ်သဖြင့်၊ စုဆောင်းရသူမှ-စုရကျိုးမနပ်ပေ၊ ဖြစ်လေရာဘဝက၊ သာသနာ့ခြင်းမှာလည်း၊ အားလုံးသော သက္ကဝါအနေဖြင့်ခေါ်ရသော သာသနာဖြစ်၏။ မိမိအတွက် ထူးခြားသောအကျိုးခံစားခွင့်ကားမရှိပေ။

ကွယ်လွန်သူများမှာ၊ အမွေစားအမွေခံ မရှိပြန်လျှင်လည်း၊ မိမိတို့သေသည်နှင့်တပြိုင်နက်၊ ပစ္စည်းဥစ္စာမှာ၊ ခင်းဘဏ္ဍာဖြစ်ရလေတော့၏။ ဤသည်ကိုရည်၍၊ ရှေးပညာရှိများက၊ 'မင်းဘဏ္ဍာကိုယ်ဟာမှတ်လို့ တပြုံးပြုံး' ဟုဆိုစမှတ်ပြုကြကုန်၏။ ဥစ္စာပစ္စည်း ရှိလျက်၊ မသုံးစွဲတတ်သူမှာ၊ မျောက်ရုန်းသီးရသကဲ့သို့၊ အချိုးနိုး ဖြစ်ရတော့၏။ ထိုသို့ဥစ္စာရှိလျက်၊ မသုံးဆောင်မခံစားသောသူတို့ကိုရည်၍၊ စာဏကျမည်သောနိတိကျမ်း၌၊

အကောဂေနံ၊ မိမိချမ်းသာသော အတိုင်း၊ မသုံးဆောင်မခံစားသောသူသည်။

ခနံ ။ ကိုယ်ပိုင်ပစ္စည်းကို ဟတ်။ ဖျက်ဆီးအပ်လေ၏။

ဟုဆိုထားလေသည်၊ ထိုကျမ်း၌ပင်။ ခနံ။ စည်းဝိမ်ဥစ္စာများကို၊ တောဧက၊ သုံးဆောင်ခံစားခြင်းသည်။ သူ့ယဟဧတ၊ ဣအောင်ပြုပြင်တန်ဆာဆင်၏ ဟုဆိုထားပြန်လေသည်။

အလုပ်တစ်ခုကိုလုပ်ရာ၌၊ မိမိအကျိုး ပေးပေးပေးပေး
 နှင့်သူတို့အကျိုးလည်းပြီးတတ်လေသည်။ ထိုအလုပ်
 မျိုးမှာအလုပ်ကြီးဖြစ်သဖြင့်၊ ပစ္စည်းအင်အားနှင့် ပြည့်စုံ
 သောသူတို့မှ၊ လုပ်ကိုင်နိုင်သည့်ကများပေ၏။ ဥပမာ ။
 တိုက်တာ အဆောက်အဦကြီးများ၊ ဆောက်လုပ်ရာ၌၊
 အဆောက်အဦရှင်၌သာ၊ အကျိုးရှိသည်ဟုတ်၊ ဆုတ်
 ရောင်းသူ၊ ဖျဉ်ရောင်းသူ၊ ပန်းရံ၊ ကုသိမ္မစ၍၊ များစွာ
 သောသူတို့အားအလုပ်ပေးရာ၊ ထမင်းကျွေးရာ ရောက်
 တော့၏။ ဆည်းဖြောင်း၊ ကန်ချောင်း မြို့ဆည်ရာတွင်
 လည်း၊ လက်လုပ်လက်စားကူလီ၊ ဝန်ထမ်း များအား
 အလုပ် ရစေသဖြင့်၎င်း၊ တောအုံ-အင်း-အိုင်-တို့ကို၊
 လယ်မြေ ဖြစ်စေသဖြင့်၊ ကောက်ပဲသီးနှံ ပိုမိုထွက်ကာ
 တိုင်းပြည်တပြည်လုံးကိုခြုံ၍ စဉ်းစားသော်၊ တိုးတက်
 ကြီးပွားနေကြောင်းတွေ့ရှိရသဖြင့်၊ အတ္တ၊ ပရ၊ နှစ်ဝ
 သောအကျိုးကိုဖြစ်ထွန်းစေ၏။

ပစ္စည်းဥစ္စာမှာသုံးစွဲနေသမျှသာ အဘိုးထိုက်တန်၍၊
 မသုံးမစွဲသမျှ အဘိုး မထိုက် တန်ချေ၊ ။ချမ်းသာ
 သလောက်၊ လိမ္မာစွာသုံးစွဲကြရန်လိုပေ၏။

နန်ဝေပြည်သား၊ သူမွေးကြီးရနောင်းမှာ၊ ကမ္ဘာ
 ပေ၂တွင်၊ လောကဓါတ်၊ ဓါတ်ဘေဒါကဗျာ၊ ရုက္ခဘေဒ၊
 စသောပညာရပ်တို့တွင်၊ အထူးချွန်ဆုံးဘေဒ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့
 အား၊ တနှစ်လျှင် ၅ယောက်ကျ၊ တယောက်လျှင် ပေါင်

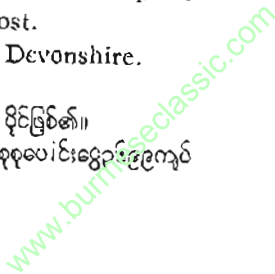
၈၀၀၀ ကျပေးကမ်းရန်၊ ဘဏ်တွင်သီးသန့်လျက် ထား
 ခဲ့သဖြင့်၊ “ရနောင်း” မှာလူပင်သေသော်လည်း၊ အမည်
 မှာမသေဘဲ၊ ကမ္ဘာမကြေမချင်း တည်ရှိပေတော့မည်၊
 ထိုနေ့၎င်းဆုကိုခံစားခွင့်ရှိသောလူမျိုးမရွေး၊ တာယာ
 မရွေး၊ ကမ္ဘာသူကမ္ဘာသားတို့မှာ၊ ထိုမျှသောဆုကိုပွေ
 တန်ဘိုးဖြင့်၎င်း၊ ဂုဏ်တန်ဘိုးဖြင့်၎င်း၊ မည်မျှကြီးစား
 လုံးပမ်း သဖြင့်၊ ပညာရေး အခြေအနေ တိုးတက် လာ
 မည်ကို၊ တွေးကြည့်နိုင်ပေ၏။

မြန်မာပြည်တွင်လည်း၊ * မက္ကရီကာ သူမွေးကြီးက
 ဆင်းရဲသားရုံပုံငွေအဖြစ်ဖြင့်၊ ဆင်းရဲသားများအား
 ဝေငှပေးရန်၊ ငွေပေါင်း ၁၁ သိန်းကျော် ရန်ကုန်မြို့နီဝီ
 ပါယ်သို့အပ်ထားခဲ့လေသည်။

အလွဲတွင်ဆံပင်ကောင်းသကဲ့သို့၊ သောက်စားယစ်
 မူး၊ အပျော်ကြူးခြင်း၊ ငွေဖြင့်ပေါက်၍၊ အမျိုးသမီးများ
 အားပျက်စီးခြင်းတို့မှာ၊ ငွေရှိသူတို့အဖို့၊ အဆိပ်ဖြစ်
 တော့၏။

What we give, we have, what we spent,
 we had what we left we lost.
 - Earl of Devonshire.

* မက္ကရီကာရုံပုံငွေမှာ ၁၈၀၅၇၅ကျပ်၁၁၀၀ ဝိုင်မြစ်၏။
 ၁၉၃၈၊ ၁၉၃၉နှစ်တွင်၊ ဆင်းရဲသား၊ ၂၉၀ယောက်တို့အားစုပေါင်းငွေပေးငွေကျပ်
 ထုတ်ပေးခဲ့လေသည်။

အင်္ဂလန် ပြည် {အက်(ဒ) ဝင်ကတ်တန်} ဆိုသူ၏ သင်းချိုင်းကမ္ဘာတစ်ဝှမ်းတွင်။

- ✓ ပေးကမ်းခြင်းဖြင့်.....ကျွန်ုပ်တို့မြတ်၏။
- သုံးစွဲခြင်းဖြင့်..... ကျွန်ုပ်တို့ရရှိခံစားရ၏။
- မပေးကမ်းမသုံးစွဲခြင်းဖြင့်.....ရှုံး၏။

ဟုဒီဗွန်းရှိုင်းယား နယ်စားက ဇေးသား ထားလေသည်။

ဦးခေါင်းခွံမှာ၊ ဘုရင်ခေါင်းခွံဟူ၍ သရဖူဆောင်းရာ၊ အမှတ်အသားမပါပေဟု သိုးဆောင်းစကားပုံတခု ရှိလေသည်။ မြန်မာပညာရှိ အမတ်ကြီး ဦးပေ T ဦးမှာလည်း၊ သူသေချင်ခေါင်းပြင်ဘက်သို့လက်ဝါးနှစ်ဘက်ကိုထုတ်၍ဖြန့်ကာသင်္ဂြိုဟ်ရန်မှာထားခြင်းဖြင့်၊ လောကတွင်ဘယ်မျှပင် ချမ်းသာငြားသော်လည်း၊ သေသည်၏ အခြားမဲ့၌၊ ကုသိုလ်တရားမှတပါး၊ ဘယ်ဘဏ္ဍာ၊ ဘယ်ပစ္စည်း၊ သင်းပင်းကျေးကျွန်တို့ကိုမျှ၊ ယူဆောင်သွားခြင်းငှာမတတ်နိုင်၊ လက်ချည်းသက်သက်သွားရကြောင်းကို သတိသံဝေဂရရှိစေရန်၊ သေပြီးကာလမှ ဆုံးမတော်မူတူးလေသည်။

သမ္မာကျမ်းစာများတွင်၊ ငွေကိုအလွန်အကျွံ မက်မောမှုမှာ ဒုစရိုက်ဖြစ်၏။ ။ဟုပညတ် ထားသည် ကို တွေ့ရှိရသဖြင့်၊ ငွေကိုရှာကြရာ၌၊ လောကီအကျိုး၊ လော

ကုက္ကရာအကျိုး၊ တိုင်းကျိုးပြည်ကျိုးတို့ကိုရှေ့ရှု၍၊ ရှာကြံနိုင်ကြစေကုန်သတည်း။

ဥစ္စာကြောင့်၊ သွေးကြီးဝင်ခါ၊ ကိုယ်ပစ္စည်းနှင့် ကိုယ်၊ ထူမုန်းခံရသူ တွေများစွာ တွေ့ဘူး လေသည်။ ပစ္စည်းဂုဏ်ရှိန်ကြောင့်၊ အသက်အားဖြင့် ကြီးသောသူ၊ ပညာအားဖြင့်ကြီးသောသူ၊ ဟူ၍ခွဲခြားမထိတတ်သဖြင့်၊ ဝိဒေဟရာဇ်ပုတ်သင်ဖြစ်ခါ၊ အကျိုးနဲ့တတ်လေသည်။

အခန်း-၅-

လုံ့လဝိရိယ

အလဿဿ ကုတော သိပ္ပံ အစအပညာဿကုတော နိဗ္ဗာန် အဆုံးရှိသောအပိုများဖြင့်၊ ဖျင်းရိခြင်းမှာ နိဗ္ဗာန် နှင့်ပင်၊ ဝေးကြောင်းပြဆိုခဲ့ပြီဖြစ်ရကား၊ ဖျင်းရိခြင်း၏ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်သော လုလ္လ ဝိရိယ၏ အကျိုးကို ဖော်ပြရန်လိုပေသည်။

ဝိရိယဝတော၊ ကိံ၊ နာမကမ္မံ၊ နသိဇ္ဇတိ။

ဝိရိယဝတော လုံ့လဝိရိယ ရှိသောသူအား ကိံနာ ကမ္မံ အဘယ်မည်သောအမှုမျိုးသည်၊ နသိဇ္ဇတိ၊ မပြီးစီး မအောင်မြင်အံ့တော့နည်း၊ များစွာသောပညာရှင်တို့မှာ အလိမ္မာထက် လုံးလကြောင့် အောင်မြင် ကြသူများ ဖြစ်ကြလေသည်။ ဝီလင်တန်၊ နပိုယိုယန်၊ ကလိုက် (၅) စသော ပုဂ္ဂိုလ်ကျော်တို့မှာ ကျောင်းသား ဘဝက များစွာထိုင်းရှိုင်းကြလေသည်။

လူတို့တွင် ဦးနှောက်သုံးမျိုးသုံးစားရှိသည်ဟု ယူဆ ကြသော်လည်း လူတသောင်း တွင်မှ ပဋမ တန်း တယောက် တတိယတန်းတယောက် ရှိ၍ ကျန် ၉၉၉၀ ယောက်မှာ နုတ်ယတန်းစားအလယ်အလတ်များဖြစ်ကြ ပေ၏။ တယောက်ထက်တယောက်က အနည်း ငယ်သို့ သွေ့ခြင်းကို ရှိပေလိမ့်မည် သို့သော်ဗိရိယကားပင်ရင်း တရားဖြစ်ပေ၏။

လူတယောက်မှာ ဥာဏ်ထက်မြက်၍ အရည်အချင်း ရှိ၏။ သို့သော်ဖျင်းရိ၏။ သတိမရှိ မိမိကိုယ်ကို များစွာ အလိုလိုက်တတ်၏။ ကျန်တယောက်မှာမူ နှေးကန်၏။ ဥာဏ်ကား ပဋမကလူလောက် မဟုတ်ဖြစ်သွားပေ။ သတိ တရားရှိ၏။ လုံ့လဝိရိယ ထက်သန်၏။ ထိုသူတို့ နှစ်ဦး တွင်မြိုင်သော် ရေရှည်စခမ်းသို့ရောက်က ပဋမလူမျိုး မှာ ရှုံးပြီပေတာပင်တည်း။

✓ “နူလုံးရည်မရှိသော လုလ္လသည် လုလ္လမရှိသော နူလုံးရည်ထက် ခရီးတွင်လေသည်။”

ဝိရိယသည် ကမ္ဘာလောကကြီး၏ အင်အားဖြစ်၏။ ဝိရိယနှင့် ကင်းသော လောကကား အသက်မရှိ ဖြစ်တော့၏။ လူတို့သည် မိမိတို့သဏ္ဍာန်၌ရှိသော ဝိရိယ ခါတ်အလျောက် အားထုတ်ထုတ်ကိုင်ခြင်းဖြင့်ကမ္ဘာကြီး ကို တည်တန်ခိုင်မြဲစေ၏။ နေရာတိုင်းတွင် ဝိရိယလိုပေ သည်။ ခူးပြီးသော ထမင်းပင် ရှိလင့်ကစား ယူငင်စားသုံး

ခြင်းဟူသော ပိရိယမရှိက ကိစ္စ ပြီးမြောက်မည် မဟုတ်ချေ။ ပိရိယ ဓါတ်ကိုသာတမြိုင်တည်း လက်လျော့လိုက်မည်ဆိုပါက ကမ္ဘာကြီး၏ အခြေအနေမှာ များစွာယုတ်လျော့ ပျက်ပြားသွားမည်ကား မလွဲပေ။ မည်မျှပင် ဥာဏ်ကောင်း စေကာမူ ပိရိယ မပါက ဘာကိုမှ ဖြစ်မြောက်အောင် လုပ်နိုင်ကြမည်မဟုတ်ပေ။

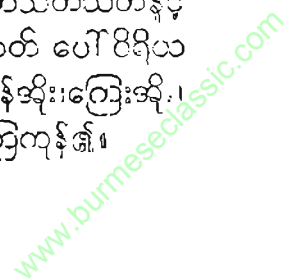
ဣဂျစ်ပြည်ရှိ ဗဒိုမစ်များ၊ ခက်ခဲစွာ တူးရသော ရူးအက်တူးမြောင်း၊ ပနာမားတူးမြောင်း၊ ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကြီးမင်းကွန်းခေါင်းလောင်း စသော အဆောက်အဦးကြီးများ ရေခိုး ရေငွေ့ ထျှစ်စစ်ခါတ် စကားပြောသံကြီး၊ ခိုတိုစက် ကြိုးမဲ့ ကြေးနန်း (ပိုင်ယာလက်) စသော နည်းသစ်တွင်မှုများမှာ ပိရိယ သမားတို့၏ လက်ရာ ဖြစ်ပေ၏။

ထုတယောက် လုလုရှိသဖြင့် တယောက်အတွက် အကျိုးရှိ၍ တရွာလုံး တမြို့လုံး လုလုရှိမှု တရွာလုံး တမြို့လုံး အကျိုးရှိ၍ တပြည်လုံး လုလုရှိက တတိုင်းပြည်လုံး အကျိုးရှိလေသည်။ ပိရိယ မထက်သန်လှသော အိန္ဒိယပြည် မြန်မာပြည် တို့ကို ပိရိယ ထက်သန် လှသော ဥရောပက ထွန်းမိုး၍ ပိရိယမရှိသော တရုတ်ပြည်ကို ပိရိယ သမား ဂျပန်က နိုင်နင်းလာသော်လည်း ပိရိယ ဓါတ်ခြင်း တူမျှသော တိုင်းပြည် အချင်းချင်း ကား၊ တပြည်ကို တပြည်က စတင်ဝန်သည် မဟုတ်ပေ။

ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ပစ္စည်းမရှိသူအား ခွဲခြမ်း၍ ပေးနိုင်သော်လည်း လူလွှာ ပိရိယမှာမူ ထိုကဲ့သို့ မှုတ၍ ရကောင်းသော အရာ မဟုတ်ပေ။ ဘယ်သူပြော ပိရိယဟူသကဲ့သို့ ကိုယ်တိုင်ကပင် ကိုယ်သူ ကိုယ်မ ကြိုးစားမှသာ အကျိုးခံစားရလေသည်။

ကမ္ဘာလောကကြီးကား။ ရပ်တန့်၍ နေသည်မဟုတ်။ အစဉ် တိုးထွက် လျက်ရှိပေ၏။ တနေ့မျိုး၊ တညတန့် အသစ်အဆန်းများ ထွက်ပေါ်လျက်ရှိတော့၏။ မကြာမီက အဆန်းဆုံးသော အရာများမှာ ယနေ့ခိုးခလပြီ၊ ယနေ့ထွင်လိုက်သော အဆန်းမှာ ရှေ့လတွင် မိုးသွားတော့လတ်။ အဆန်း ထွက်ကာ လုပ်ကြံ သူတို့ များပြားသလောက် လူလွှာပိရိယ၏ တန်ဖိုးမှာ ကြီးမြင့်လာလေသည်။

ရှေးအခါက ဂရိတ် လူမျိုးများသည် လောကဓါတ် ဆရာကြီးများဖြစ်၏။ ထိုခေတ်အခါ သစ်ခေါင်း များကို ထွန်း၍ အခဲဟင်းတို့ကို ချက်ပြုတ်ကြရာက ဂရိတ်လူမျိုး လောကဓါတ်ဆရာကြီး တယောက်က ခြေကို အိုးဖုတ်၍ ထိုအိုးတွင် ထမင်းဟင်းများကို ချက်ပြုတ်ရန် ထွင်လိုက်ခြင်းကိုပင်လျှင် အများတကာတို့၏ ရင်ထသတ်သတ်နှင့် အံ့ဩချီးမွမ်းခြင်းရခဲလေသည်။ နောက်ခေတ် ပေါ်ပိရိယ သမားများမှာ ထိုထက်လွန်၍ မြေအိုး၊ ဒန်အိုး၊ ကြေးအိုး၊ သတ္တုအိုး၊ စသည်ဖြင့် အဆန်းထွင်လာကြကုန်၏။

ယောကျာ်းတံခွန်၊ လူရည်ချွန်က
မိမိစွန့်တမ္ပတ်၊ ကြယ်ကိုဆုတ်လည်း
မလွတ်စတမ်း၊ ရမြဲလမ်းတည်း။

(ရဲတင်းလင်္ကာ)

✓ အမိခိုတကာတို့တွင် မိမိကိုယ်ကို မိမိခိုခိုရခြင်းသည်
စိတ်အချရဆုံးဖြစ်၏။ သူတပ နှာခေါင်းဖြင့် အသက်မရှူ
ပါနှင့်။ မိမိနှာခေါင်းဖြင့်ပင် အသက်ကိုရှင်စေပေလော။
သူတပါးကိုဒိဋ္ဌိ ရင်ချခြင်းထက် ကိုယ်ဘာသာ ထိုင်၍
နေရခြင်းက ပိုမိုစိတ်ချရ၏။ ဂုဏ်ရှိသေး၏။

All the world cries,
where is the man who will save us?
we want a man. Don't look
so far for this man.
You have him at hand,
'This man - It is you - It is I - It is each
of us.

-Alexandre Dumas

တကမ္ဘာလုံးက ကူညီပါ ကယ်ပေါဟု တစာစာ
အော်ဟစ်တောင့်တကြ၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည် တကယ်ကူညီ
ရန် လိုသလော။ ကူညီမည့်သူကို အဝေးအလံ အခြား
တပါးတွင် ထိုက်၍ မရှာပါနှင့်။ ထိုသူကား အသင့်အနီး
တွင် ရှိ၏။ သင့်လက်ထဲတွင် ရှိ၏။ ထိုသူကား အသင်

ဝင်ဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်ပင်ဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်တို့အားလုံးပင်ကိုယ်စီ
ကိုယ်၌ ကျွန်ုပ်တို့အဘို့ ကူညီမည့် သူများဖြစ်ကြ၏။

-အလက်ဇန်ဒါး ဒူးမတ်

✓ မိမိ ကိုယ်ကို မိမိ ယုံကြည်ခြင်း၊ အားကိုးခြင်းကို
ကိုယ်အားကိုးယုံနှုန်(ဝါ)ကိုယ်ကိုကိုယ်မ ဟု ခေါ်ဆိုလ
သည်။ ကိုယ်အားကိုး မချွန်လိုသူတို့သည် သူတပါး၏
အကြံဉာဏ် ပနှည်းဥရွာပေါ်တွင်သာ အာရုံစိုက်ကြ
သဖြင့် မိမိ၏အကြံဉာဏ်တို့မှာ သေးသိမ် ညံ့ဖျင်းလျက်
အသုံးမကျ ဖြစ်တတ်လေသည်။

အက္ကာဟိ အတ္တနော နာထော ကောဟိနာထော
ပရောထိယာ။

ဓမ္မပဒပါဠိတော်၌

အက္ကာဟိ အတ္တာဝေ၊ မိမိကိုမိမိသာလျှင်၊ အတ္တနော
နာထော၊ မိမိ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်၏။ ပရော၊ မိမိမှ တပါး
သော။ ကော၊ အတယ်မည်သောသူသည်။ နာထော၊ မိမိ
ကိုးကွယ်ရာသည်။ ထိယာ၊ ဖြစ်ချိမ့်မည်နည်း။

ဘုရင့်နောင်သည် နောင်မိုးတိုက်ပွဲတွင် မြစ်ကိုကူးပြီး
လျှင် လှေဘောင်များကို ဖျက်စေရာ စစ်ကစစ်ကြပ်
တို့က အရှင့်သား အဘယ်ကြောင့် လှေဘောင်တို့ကို
ဖျက်ဘိ သနည်း၊ အကြောင်း ရှိက (စစ်ရေးနိဇိက)
တစ်ဆုတ်ရန် အကွက် ဘောင်မလို တော့ပြီလော ဟု
ပြောရာ ဘုရင့်နောင်က သင်တို့သည် စစ်မြေပြင်သို့

ရောက်ကာလအကယ်၍ အရေး နိဗ္ဗာန်သော် ပြေးစရာ လှေ
 တောင်ရှိ၏ဟု လှေဘောင်ကိုအားကိုးကာ ပေါ့လျော့နေ
 မည်ဟုတ်လော၊ ထိုကြောင့် ဘောင်ကိုအားငါ့ပျက်၏။
 င တို့ကားမရှားကေန်အောင်ပွဲရမည်ဟုပြောကြားလေ၏။
 ထိုနောက် ငါမရောက်မီ တပ်ဦးမဖွင့်နှင့်ဟု မှာထား
 သော မင်းကြီးရှေးအား စောင့်ဆိုင်းမနေဘဲ တိုက်
 ခိုက် မည်ရှိရာ စစ်ကဲများက အရှင်သား ရွှေနန်းရှင်က
 သူမရောက်မီ တပ်ဦးမဖွင့်နှင့် မှာထားပါလျက် အဘယ်
 ကြောင့်အမိန့်တော်ကို မပန်ဆင်ဘိ သနည်း။ အရေး
 နိဗ္ဗာန်သော်မခက်ပါလော ဟု လျှောက်တင်ရာ၊ အချင်းတို့
 စစ်မက်ဟူသည့် လူနည်းသည်များသည် ပခါနမာတ်
 ရဲစွမ်းသတ္တိ လုံ့လပီရိယနှင့် အကြံဉာဏ်သာလှပေသည်။
 ဤပွဲတွင်ငါတို့ကိန်းသေ အောင်ပန်း ဆွတ်ခူး နိုင်မည်ကို
 ယုံကြည်သောကြောင့် ရွှေနန်းရှင်မလာမီပင်တပ်ဦး ဖွင့်အံ့
 ဟုပြောဆိုပြီး၍ မဆုတ်မနစ်သောလုံးလဖြင့် ရွှပ်ရှပ်
 ချွံ့ချွံ့ ထိုက်ခိုက်ရာ၊ မိမိတပ်အင်အားထက် လေးဆမျှ
 သာသော ရန်သူ တပ်ကို နှိမ်နင်း အောင်မြင်တော်မူခဲ့
 တူးလေသည်။

“ချမ်းတယ်ထဲပူတယ်။ ၊ မိုးချုပ်ကယ်ပါပြီဟု ခါ
 နာနိချိန်ကိုရွေးလျှို၊ လုပ်ရေးဆောင်တာခင်း၊ ယင်းရ
 လျက်ကယ်။ ၊ ထိုသူဝယ်၊ လွယ်ကာကိုယ်တွင်း။ ၊
 ကျုံးစက်ကယ် ဘယ်မပေး၊ ဝေးပါဘိခြင်း။

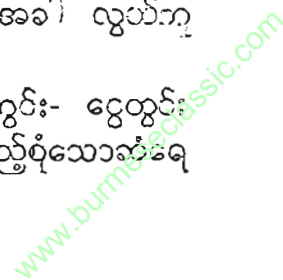
= ဓမ္မနိတိချိုး

(အပျင်းကိုသတ်ပါအပျင်းကိုနိုင်က ကန္တာကိုနိုင်နိုင်
 ဘော့၏)ဟုသိုးဆောင်းစကားပုံရှိလေသည်။ “ကျွန်ုပ်၏
 အားကိုးရလော လကျာလက်” ဟူသော အင်္ဂလိပ်
 လင်္ကာ ကလေးတွင် ‘ကျွန်ုပ် ဒုက္ခ ရောက်သောအခါ
 ကယ်ဆယ်မည့်သူကို အနို့အပြား လိုက်လံ ရှာဖွေရာ
 တဦးတယောက်မျှမတွေ့ပါ။ နောက်ဆုံးတွင်ကား ကျွန်ုပ်
 အားကိုးသလောက် ကျွန်ုပ်အား ကျေးဇူး ပြုပေသော၊
 ကျွန်ုပ်၏လကျာ လက်ကိုတွေ့ရှိသဖြင့် အခက်အခဲဟူသမျှ
 ကို ကျော်နင်းနိုင်လေပြီဟု’ ပါရှိလေသည်။

ဝိရိယ ဝါတ်ကို ထူထောင်ရာ၌ ပဋမအဘို့ အတော်
 အတန် ခဲယဉ်း ပေ၏။ ရှေးရှေး ဝိရိယ များသည်။
 နောက် နောက် ဝိရိယများကို ကျေးဇူး ပြုတတ်၏။
 ထောက်ခံတတ်၏။ အနန္တရပစ္စည်းများကဲ့သို့ တဦးကို
 တဦး အကြောင်းပြုကြ၏။

ပဋမနှစ်ထူထောင်သော ဝိရိယမှာ။ အားနွှဲသေးငယ်
 သော်လည်းနောက်တနှစ်တွင် ထိုထက်မြဲမြံ၍ နောက်နှစ်
 များတွင် ပိုမို ခိုင်ခန့် လျက် မပြို မပျက် နိုင်သော
 အဆောက် အအုံ ကြီးများကို တည်နိုင် လေသည်။
 မည်သည့်အမှုမျိုးမဆို မစတင်မီ အားမကုတ်ရသေးမီ
 ခဲယဉ်းသော်လည်း စ၍ကြိုးစားမိသောအခါ လွယ်ကူ
 သက်သာ၍ လာတတ်ပေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ မြန်မာ လူမျိုးများမှာ ရွှေဘွင်း- ငွေတွင်း-
 ပယင်း၊ ဒုက္ခာ၊ ရတနာ-၇-ပါးတို့ဖြင့် ပြည့်စုံသောဆံ့ခေ

စပါး ကျီပြည့်ထားရသည့် ရွှေထီး ရွှေနန်းရွှေကြငှန်းငြိင့် အသတ်နွဲ့ ခတ္တိယ ဟုအန္တယ် အဆက် မပျက်သော နေနတ်မျိုးနွယ်များ ဖြစ်ကြသည်ဟု လွန်လေခဲ့ပြီးသည် တို့ကို ဂုဏ်ယူလွမ်းဆွတ်နေရန် အချိန်မဟုတ်တော့ပြီ။ ဝိရိယ သမား တို့နှင့်.....ပခုံးချင်းယှဉ် ရင် တောင်ချင်း တန်းလျက် ခြေထမ်း မြီ မြီ ထိုက် နိုင် ရန် ကိုယ် ထိ လက်ရောက် ကြိုးစားသင့်ပြီဖြစ်ကြောင်း။

ဝိရိယအကျိုးကား တိမ်ကော ပပျောက်သည်ဟူ၍ မရှိ။ တနည်းမဟုတ် တနည်းအားဖြင့် အကျိုး ရှိမြဲ ဖြစ်ကြောင်းကို မဟာဇနက္ခဏာဝတ်ဖြင့် သိသာ နိုင်လ သည်။ မေခလဒနတ်သွီးက အသင်မင်းသား ကမ်းမမြင် လမ်းမမြင်သော အပြောကျယ်စွာ မဟာ သမုဒ္ဒရာကို အဘယ်အကျိုး ရှိအံ့ဟု-တပင်တပန်း ကူးထိသနည်းဟု မေးသောအခါ ဇနက္ခ မင်းသား က 'အဘယ် နတ်သွီး ကောင်းစွာ ထုတ်အပ်သော လုံ့လဟူသည် အချိုးအနှိုးမ ရှိ၊ အလိုရှိအပ်သောရည်ရှယ်ချက်ပင် မပြည့်စုံစေကာမူ ပြုအပ်သောလုံးလ၏ အကျိုးကိုမူ ခံစားရမည်မှာ မလွဲ တည်း' ဟု ပြန်ကြားဖြေဆိုလေသည်။

အကျင့်မှာ လူကလုပ်ရသော အလေ့အလာဖြစ်လေ သည်။ ပါရမီမှာ လူကဖြည့်မှ ပြည့်ဝလေသည်။ ပါရမီ မရှိ၍ ပညာမတတ် သူဌေးမဖြစ်ဟု ပါရမီကို မိုးမယ် ဖွဲ့နေသော သူများမှာ ဘယ်ဘဝမှ ပညာရှင် သူဌေး သူကြွယ်မဖြစ်နိုင်တော့ပေ။ ပါရမီသည်အဆောက် အအုံ

သဘာဝဖြစ်၍ ယနေ့ကစ၍ ပြည့်က ယနေ့အဘို့ပြည့်၍ ယခုဘဝပြည့်လျှင် ယခုဘဝအဘို့ရလေသည်။ ပါရမီမှာ တစတစ တဖြည်းဖြည်းရဆောင်းသိုမှီး လာရသောကိစ္စ မျိုးဖြစ်၍၊ တလုံးတခဲ တထိုင် ဂုဏ်တွင် ရရှိကြခြင်း မဟုတ်ချေ။ ပါရမီ မရှိဟုယူဆပြီး မဖြည့်ပါက မဖြည့် သောကြောင့်လည်း၊ မပြည့်ဘဲရရှိနိုင်လေသည်။ ပါရမီမှာ ထံပေါက်သလို နတ်ရေကန်မှာ ရေချိုးသလို မဟုတ်ပေ။ အုံးပင်စိုက်သကဲ့သို့ဖြစ်၏။ နတ်ရေကန်မှာ ရေချိုး၍ ၁၆-နှစ်သားချက်ခြင်းဖြစ်လာသော်လည်း၊ အုံးပင်ကို ယခုစိုက်၍ ယခုမစားရချေ။ နှစ်ပေါင်း ၂၀-၃၀ ကြာမှ အုန်းပင်မှ အကျိုးကျေးဇူးများကို တဖြည်းဖြည်း ခံစား ရလေသည်။ ယခုအုန်းသီးမစားရ၍ အုန်းပင် မစိုက်က ဘယ်သောအခါမှ အုန်းသီးစားရမည် မဟုတ်ပေ။

လုံ့လဝိရိယမှာ ငွေကဲ့သို့ အသေးစိတ်၍ အသုံးပြုရ လေသည်။ 'မူးစ ၀၈ ကိုအရေးစိုက်သောသူသည် ကျပ်စ မတ်စ ဆယ်တန် ဂျာတန်တို့ကို အရေးမစိုက်မှာ မစိုးရိမ် ရသကဲ့သို့ နည်း များ မဆို လုံ့လ ထား သူ တို့ မှာ တကယ် တန်းအဘိုး တန်လေသည်။ ရေမချိုးမီ ၃ မိနစ် ထမင်းပြီးစ ၅ မိနစ် လဘက်ရည် ရေသောက် ချိန်တိုင် ၂ မိနစ်အားလပ်ချိန်တွင် ၈ မိနစ် အိပ်ယာမဝင်မီ ၆ မိနစ် စသည်ဖြင့် အချိန်အသေးအဖွဲကလေးများကို အသုံးပြု တတ်သို့လိုလေသည်။

ကြိုးစားက ဆုရားဖြစ်နိုင်၏ဟုဆိုထင်ရှားကား။ ဆုရား အဖြစ်မျှ - နက်နဲခက်ခဲသောဘဝကိုပင် လုံ့လပင်စည် အရင်းတည်သဖြင့် ရနိုင်ခဲ့ပါ မူ လုံ့လ၏ လက်လှမ်းမမှီ သောအမှုကိစ္စမည်သည် ရှိတော့မည်မဟုတ်ပေ။

ဗုဒ္ဓဘာသာကျမ်းဂန်များတွင် (၁) အာရဟန္တပရိဂိယ (၂) ယုဂ္ဂနပရိဂိယ (၃) နိဗ္ဗာမပရိဂိယ ဟူ၍ သုံးမျိုးလားလေ သည်။ အာရဟန္တပရိဂိယမှာ စ၍လုပ်ခြင်းကို ခေါ်သည်။ ယုဂ္ဂနပရိဂိယမှာ လုပ်သွားသော အလုပ်စဉ်ကို ခေါ်၍၊ နိဗ္ဗာမပရိဂိယမှာ အဆုံးတိုင်ကျွတ်ကျွတ်လွတ်လွတ်ပြုလုပ် ခြင်းကိုခေါ်သည်။ အတိုနည်းနှင့်ဆိုသော် အစလုံးလ၊ အလယ်လုံ့လ၊ အဆုံးလုံးလဟူ၍ ဆိုလိုသည်။ မိုးဦး၊ မိုး လယ်မိုးနှောင်း၊ သုံးတန်သောမိုးတို့ ကောင်းမွန်ညီညွတ် မှသာလျှင် ကောက်ပဲသီးနှံ အောင်မြင်ဖြစ်ထွန်းသကဲ့သို့ လုံးလထုတ်ရာတွင်လည်း အစ၊ အလယ်၊ အဆုံး၊ သုံးပါး လုံး ကောင်းမှသာလျှင် ထမြောက်အောင်မြင် လေသည်။ အစတွင် ဟုတ်တည့်မှတ်တည့် ခမ်းခမ်း နားနားကြီးစား လုပ်ကိုင်၍အလယ်နှင့် အဆုံးတွင်ဆက်လက်၍မလုပ်ကိုင် ဘဲ၊ ပစ်ထားတက်သူများ ပေါများ တတ်လေသည်။ ထိုသူ များမှာ (လူပျင်း လုံ့လ တခဏ) ဟုသကဲ့သို့ ရေရှည်တွင် ဖွဲ့မရှိတော့သဖြင့် အဆုံးမသတ်ဘဲထားခဲ့ သဖြင့် နစ်နာပျက်စီးကြရလေသည်။

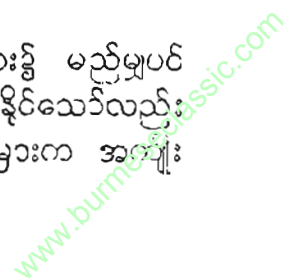
ကံ၊ ဥာဏ်၊ ပရိယ ဟု ရှေးလူကြီးများ လက်သုံး စကားမှာ၊ များစွာ ယုတ္တိ တန်လေသည်။ ပရိယပင်

ရှိပါသော်လည်း အဆင်ခြင်ဥာဏ်က ပဲ့ပြင်၍မပေးက မှားယွင်း တတ်လေသည်။ (လူမိုက် ပရိယ သုံးသကျ) ဆိုသကဲ့သို့ လူမိုက်တို့အားထုတ်မှုမှာ အချိုးအနှိုးဖြစ် ကြောင်းကို။

စတုဗ္ဗောသာရမျှီတွင်

ဖြစ်ခေါင်ဖြစ်ခဲ၊ ကျေးက်စစ်သဲကို၊ ရွဲရွဲ ဆီရည်၊ ထွက်စိန်သည်ဟု၊ ဆုံကျည် အဝ၊ ပွတ်မှား ကြသို့၊ ထိုမှတပား၊ ယောက်ျားမီးရှာ၊ ညဉ့်အခါဝယ်၊ ရောင်ဝါ ထွန်းမြူး၊ ဝိုးရန်းကြိုးကို၊ မူးထူးမင်တင်၊ ကယ်ကောင်း ထင်၍၊ တောက်ရှင်နိုးနိုး၊ မှိုက်ကောက်ရိုးဖြင့်၊ မှုတ်ကြိုး သံပါ၊ လက်မချသို့၊ ဗာလအစစ်၊ သူမိုက်ကယ်ညစ်လျှင်၊ ဆန်ဖြစ်စေကြောင်း၊ ဖွဲကိုထောင်းသော်၊ ပန်းညောင်စား ကာမျှ၊ ဆန်မရသို့၊ နွားမနို့ ရည်၊ ချိုနှိတ်တည်ဟု၊ ကြိုးရှည် များလျား၊ တိုင်ချည်ထား၍၊ ရိရှား ပန်းလျှ၊ ညှစ်ထုသို့ ထသို့၊ မောဟထူထပ်၊ တောသွားသွပ်လျှင်၊ တံလျှပ် ကိုရေ၊ မက်မပြေသည်၊ ပန်းခြေ လက်ချ၊ သောက်ချင် ထသို့..... စသည်ဖြင့်ရှင်မဟာရဋ္ဌသာရ စပ်ဆိုတော်မူခဲ့ သည်။

ပရိယသည် သင့်တော်သည့် နေများ၌ မည်မျှပင် အားသွန်ခွန်စိုက် သုံးစေကာမူ အပြစ်မရှိနိုင်သော်လည်း အရာမဟုတ်သည်တို့တွင် ပရိယ အပြုမှားက အကျိုး

မထင်ဘဲ များစွာပင်ပန်းရလေသည်။ ပိရိယလွန်သော်
ဥဒိစ္စ ဟူသကဲ့သို့ တခါတရံ အကျိုးမဲ့ ကိုသာ ဖြစ်စေ၏။

တခါက၊ လူတယောက်တွင်၊ ကော်ဖီများစိုက်ထား
ရာ၊ ကော်ဖီဖူးချိန်မတိုင်မီ၊ ဖူးစေလို သောကြောင့်၊
ကော်ဖီရွက် အချင်းချင်း ထုတ်ချောင်းကလေးများဖြင့်
စပ်၍ပေး၏။ ၎င်းပိတ်ကူးတွင်ထိုကဲ့သို့လုပ်ခြင်းအားဖြင့်၊
ကော်ဖီရွက်များမှာ၊ အလယ်သို့ကုတ်၍ သွားပြီး၊ ဖူး
မည်ဟု ယူဆသောကြောင့်ဖြစ်ပေ၏။ သို့သော်ကော်ဖီ
မှာ ဓမ္မတာသဘာဝကို၊ မလွန်ဆန်နိုင်ရကား မဖူးမည့်
အပြင်၊ ပုတ်၍သာသွားတော့၏။ ထိုလူမှာ ကော်ဖီကို၊
အချိန်မတိုင်မီဖူးစေလိုသော်၊ မြေဩဇာကျွေးခြင်း၊ ခေ
ပေးခြင်း၊ စသော၊ သင့်တော်သည့်ကိစ္စများကိုသာ ပြု
လုပ်သင့်ရာ၊ ယခုမှာမူပိရိယကို အသုံးမှားချေ သော
ကြောင့်၊ နှစ်နာရသွားလေသည်။ မြတ်စွာဘုရားက ဗြာန
ဋ္ဌာနကောသလ္လဉာဏ်ဖြင့်၊ ဝေဘန် ပိုင်းခြား ရမည်ဟု
ဟောတော်မူခဲ့ပေ၏။

Enthusiasm no doubt is one of the levers which
move the world, but it is sad to reflect how much
time and money have been wasted on vain experiments
which have failed over and over again before, and
which have been worse than useless.

- Lord Avebury.

စိတ်အားထက်သန်ခြင်းသည်၊ ကမ္ဘာကို ရွှေ့ရှားစေ
နိုင်သော တတ်မောင်းလက်နက်ဖြစ်သည်ကား မှန်ပေ၏။

သို့သော် ကောင်းကျိုးကိုမေးပေးမှု၍ ဆိုးကျိုးကိုသာအခါ
မရွေးပေးတတ်သော၊ ရှေးအစဉ်အဆက်ကပင်၊ လုပ်
သမျှပျက်စီးခဲ့ဘူးသည့်ကိစ္စများတွင်၊ စိတ်အားထက်သန်
ခြင်းကြောင့်၊ ငွေကုန်အချိန်ဖြုန်းဖြစ်ရခြင်းမှာ များစွာ
နှမြောဘွယ်ကောင်းလေသည်။

-လော့(ဒ်)အင်ကြူးဒီး

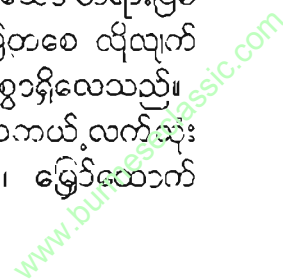
၅-နှင့်-၅-ပေါင်း၍ ၁၀ ရသော်၊ ၀ ကို ၅ နှင့် မြောက်
၍ ၄ နှင့်စားခြင်းဖြစ်သာ ၁၀ ကိုရအောင်ကြိုးစားတု၏။ ၃
နှင့် ၄ ပေါင်းခြင်းဖြင့် ၁၀ ရအောင်ကားမကြိုးစားသင့်ပေ။

‘သမာဓိလွန်လျှင်ကြောက်၊ ပိရိယလွန်လျှင် မျှော်’
ဟူသော စကားအတိုင်း၊ အချို့မှာ အလုပ် တခုကို၊
အတည်တကျ ပြီးဆုံးတိုင်မလုပ်ဘဲ၊ တခုပြီးတခုကို
ကူးပြောင်းလုပ်ကိုင် တတ်သဖြင့်၊ ဘာတခုမျှ ဖြစ်ဖြစ်
ပေါက်မြောက် အကျိုးမခံစားရချေ။ အရှုံးစီးဝိုင်း ဟူ
သကဲ့သို့ အတည်တကျမဟုတ်ဘဲ၊ ဟလုပ်လုပ်ဟရှားရှား
ဖြင့်သာအချိန်ကုန်ရတော့၏။

သတိတမန်၊ ဥဏှာမြေကတုပ်-ပညာစွမ်း ညှိန်းကဲ့
သို့အုပ် ဟူ၍လည်းရှိပေသေး၏။

သတိမှာ အစခပ်ထိမ်းတွင် လိုအပ်သော တရားဖြစ်
ကြောင်း၊ သတိဟူသည် ပိုသည်မရှိအမြဲတစေ လိုလျက်
ပင်ရှိကြောင်းထူးဟောင်းသာခေါ်များစွာရှိလေသည်။

“သတိကိုလက်ျာ၊ ပညာကိုလက်ဝဲ၊ တကယ်လက်ထူး
နှလုံးလုံလောက်၊ ပိရိယ ကူသောကံ၍၊ မြှော်သောက်

တော်မူပါ။ ဝိရိယကံ လှသည့်ငါးတဖုံ၊ ကံကိုယုံသည့်ငါး
 တဝ ကံပိရိယ၊ နှစ်ဋ္ဌာနကို၊ မှုတ၍ယုံသည့်ငါး၊ ဤသုံး
 ပါးတည်း' ဟူ၍၊ မုနွေးစေတဝန်ဆရာဘော်က၊ ဘကြီး
 တော်ဘုရားအား၊ ဆုံးမသောမေတ္တာစာတွင် ရေးသား
 ခဲ့လေသည်။

ထိုမေတ္တာစာအရ နိပါတ်တော်လာ ဝတ္ထုတချတွင်၊
 မြစ်တချတွင်း၌၊ ကံကိုများစွာယုံသော ငါးတကောင်၊
 ဝိရိယကို အလွန်ယုံသော ငါးတကောင်၊ ကံနှင့်ဝိရိယ
 ၂ ပါးလုံးကိုမျှတယုံကြည်သောငါးတကောင်ရှိရာ၊ တနေ့
 သောအခါ တံငါတဦး၏ ကွန်ပိုက်အတွင်းတွင်၊ ထိုငါးဝ
 ကောင်လုံးအမိခံကြရလေ၏။ ထိုအခါ ဝိရိယကိုအားကိုး
 သောငါးသည်၊ လှေပေါ်မှ ခုန်ဆင်းရန်၊ တထွပ်ထွပ်တရွရွ
 ဖြစ်နေသဖြင့် ဦးခေါင်းကိုရိုက်နှက်၍၊ သတ်သဖြင့် သေ
 လေ၏။ ကံကိုသာအယုံကြီးယုံသောငါးကလည်း၊ ငါကာ
 မှအားမထုပ်သော်လည်း။ ကံအားလျော်စွာ လွတ်လိမ့်မည်
 ဟု ယုံကြည်စိတ်ချ၍၊ ငြိမ်သက်စွာနေသဖြင့်၊ အတန်ကြီး
 လျှင်ပင်၊ လှေထဲတွင်ပင်သေဆုံးရတော့၏။ ကံနှင့်ဝိရိယ
 ကိုမျှ တ၍ယုံကြည်သောငါးမှာမူ၊ အချက်ကောင်းကို
 စောင့်လျက်နေ၏။ ထိုအခိုက်လှေစောင်းလေရာ၊ လှေ
 စောင်းခိုက်တွင်၊ ယုတ်တရက်ခုန်ဆင်းလိုက်သဖြင့်၊ ရေ
 သို့ကျ၍၊ အသက်ချမ်းသာရာရဘူးကြောင်း၊ ဤဝတ္ထုကို
 ထောက်၍ အရာရာတွင်၊ သတိပညာနှင့်မျှတ၍၊ ခေတ်ဟူ

သမျှတို့နှင့်၊ သင့်ဘင့်မျှတအောင်၊ နေထိုင်ကြိုးစားသွား
 ခုန်လိုပေကြောင်း။

လူပျင်းများမှာ မိမိတို့ကိုယ်ကိုအားမကိုး လိုကြချေ
 ဥာဏ်နှင့်ဝိရိယမည်မျှပင် ကောင်းစေကာမူ၊ ကံမရှိက
 ဖြစ်နိုင်မည်မဟုတ်၊ ကံရှိကဥာဏ်ဝိရိယရှိစရာ မလိုဟု
 ယူဆကြလေသည်။ 'လူထွင်းတဲ၊ ငရုပ်ဆုပ်ပင် လောင်း
 စတုရသေး၏။ နတ်ထွင်းတဲ၊ လူခံထွင်းထွင်းစားစတုရ
 ပြီလော့'၊ 'ငတ်၍သေသောမသာမနိ'၊ 'ကံမခိုင်၊ သံတိုင်
 အိမ်ဆောက်သော်လည်း၊ ကံမှောက်လျှင်ကျိုး'၊ ဟူသော
 စကားပုံ တို့ကို ကိုးကားလျက် အပျင်းမွေးကြကုန်၏။

ဝိရိယသမားများ၏ကျေးဇူးကြောင့်သာလျှင်၊ ကမ္ဘာ
 ပေါ်တွင်၊ လောကဓါတ် စသောပညာ များထွန်းကား
 လျက်အစစအရာရာ လွယ်ကူစွာ၊ သွားလာသုံးဆောင်
 နေ နိုင် ကြ ရာ၊ က မ္ဘာ ဦး အစက၊ ယနေ့တိုင်လူများ
 မှာ၊ ဝိ ရိ ယ ဓါတ် နဲ့ နဲ့ သူများသာ ဖြစ် ခဲ့ ပါ လျှင်၊
 ကမ္ဘာကြီး၏ အခြေအနေမှာ၊ တိုးတက်သည်ဟူ၍မရှိ
 ဘဲ၊ ရှေးကျောက်ခေတ် ခေတ်ခေတ် ဆီးနှင်းခေတ်တို့က
 ကဲ့သို့ပင် ကျောက်တိုင်များကို ကာနဲ့၍၊ အိုးအိမ်တည်
 ထောင်ခြင်း၊ ကျောက်များကို ညှန်အောင်၊ ထက်အောင်
 သွေး၍၊ ထားအဖြစ်သုံးစွဲခြင်း တို့မှပင် တိုးတက်တော့
 မည်မဟုတ်ချေ။

✓ အစစအရာရာတွင် ကြိုတင်စီမံခြင်းမှာ အောင်မြင်ကြောင်း နည်းကောင်းတခု ဖြစ်လေသည်။ အရေးကြီးသောကိစ္စတို့တွင် ကြိုတင်စီမံခြင်းမရှိကား များစွာနစ်နာတတ်လေသည်။ ဥပမာ၊ မီးရထားရုံပိုင် တယောက်သည်၊ ရထားလာက၊ သွေးခွင့်ပြုရန် အလံပိမ်းကိုချိုးရမည်ဖြစ်ရာ၊ ရထားမလာမီကပင်၊ အလံချိုးရန် ခလုတ်ကောင်းမကောင်းကြည့်၍ ပြင်ဆင်သင့်သည်တို့ကို ကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားရပေမည်။ မပြင်ဆင်မူ၍ ပေါ့ပေါ့ဆဆနေလိုက်သဖြင့်၊ ရထားအလာတွင် တစုံတခုချို့ယွင်းကာ၊ အလံမချိုးလိုက်ရသော်၊ မိနစ်စက္ကန့်ထိ၊ အချိန်မှန်ထားရသောရထားမှာ၊ ထွက်ချိန်တွင်မထွက်ရတော့သဖြင့်၊ ကုန်တင်ကုန်ချ အသွားအလာတို့မှာ များစွာနှောင့်နှေး၍၊ လမ်းတလျှောက်လုံးတွင်၊ အချိန်မမှန်ခြင်း၊ ဒုက္ခအမျိုးမျိုးတွေ့ရပေမည်။ ထို့အတူအချိန်နှင့် တကွ၊ အခါအခွင့်တို့များစွာအဘိုးတန် အရေးကြီးသောစစ်ပွဲများ၊ ဥ ငြည်ထောင်သဘောတူ စာချုပ်များတွင်၊ တင်ကြိုစီမံခြင်းမရှိကား လူမြောက်များစွာနစ်နာ ဆုံးရှုံးခြင်း၊ စသော၊ ကြောက်မက်တွယ်ဘေးဆိုးများနှင့် ငင်ဆိုင်တွေ့ကြုံရပေ၏။

ယခုအခါ၊ စစ်သင်္ဘောကြီးများတွင်၊ တော်ဗီတိုခေါ် ဗုံးလက်နက်များ၏ဘေးရန်ကိုကာကွယ်ရန်၊ သံကွန်ချာများ တတ်ထားခြင်း၊ ဗုန်း ကာ ကွယ် ရန်၊ မြေတွင်းအဆောက်အဦများ ဆောက်လုပ်ခြင်း၊ အဆိပ်ငွေ့ကို

ကာကွယ်သောမျက်နှာဖုံးများပြုလုပ်ကြ၏။ အထူးသဖြင့် ထမ္ဘာကြီးမှာ၊ စစ်ရိပ်စစ်ငွေ့များဝေနေပြီ ဖြစ်ရကား သာလတ် သောကမ္ဘာစစ်ကြီးတွင်၊ မိမိတို့တိုင်းပြည်ကို ကာကွယ်ရန် တတ်အားသမျှ ကြိုတင်စီမံ ကြရမည်ဖြစ်ပေကြောင်း။

ကာကွယ်ခြင်းသည်၊ ကုသခြင်းထက် ကောင်း၏ဟု သိုးဆောင်းစကားပုံတခု ရှိလေသည်။ ပုလိပ်ကပ်ရောဂါ၊ ကျောက်ကြီးရောဂါ၊ ကာလဝမ်းရောဂါ များကို ကာကွယ်ရန်ပုလိပ်ဆေးထိုးခြင်း၊ နွားကျောက်များထိုးနှံခြင်း၊ ရောဂါပိုးမွှားများ၊ ပေါက်ပွားရာဖြစ်သောကြွက်များ၊ စားကြွင်းစားကျန်များ၊ အမှိုက်သရိုက်များကိုရှင်းလင်းခြင်း၊ အစားအသောက်တွင်သတိထားခြင်း စသည်ဖြင့်ကြိုတင် ပြုလုပ်မှသာလျှင် ထိုးရောဂါဆိုးများမကျရောက်နိုင်ကြချေ။ မတော်တဆကျရောက်ပြန်သည့်တိုင်အောင်၊ ကြိုတင်ကာကွယ်၍ မထားသော၊ သူများလောက် ပြင်းထန်တော့သည်မဟုတ်ဘဲ များစွာသက်သာချောင်ချိလေသည်။

ထုံးလပိရိယကို အခါအခွင့်နှင့်ကြည့်၍၊ တော်သလို ဆုံးရပေကြောင်း၊ စပါးဈေး အကျကိုစောင့်၍ ဝယ်ပြီးလျှင်၊ ဈေးအတက်တွင်ရောင်းချသူနှင့် ဈေးအတက်တွင်ဝယ်၍၊ ဈေးအကျတွင်ရောင်းသော ကုန်သည်နှစ်ဦးမှာ ပိရိယခြင်းပင်တူသော်လည်း၊ ဒုတိယလူမှာ အခါမဟုတ်သည်။ ထုံးလထုတ်မှားချေသောကြောင့် မမြတ်သည်။

ပြင်ခါးကပင် စိုက်ရဦးမည်ဖြစ်၏။ ထိုအတူ တောရွာကလေးတွင်၊ များစွာပင်ပန်းခံ၍ ရှစ်ဆိုင်ကြီးများ ဖွင့်လှစ်ခြင်း၊ လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဩဝါဒပျံ့နှံ့ရာ။ တမြို့လုံးနွားသားရှောင်ကြဉ်သောမြို့တွင်၊ နွားသတ်လိုင်စင်ကိုအလှအပင်ပယ်ယူသောသူတို့မှာ၊ အကျိုးခံစားသင့်သလောက်မခံစားကြချေ။

မိုးဦးကျတွင် လယ်ထွန်ခြင်း အကျိုးခံစား ရသော်လည်းမိုးကုန်မှထွန်ခြင်းမှာ၊ အကျိုးတစုံတရာမရှိရကား၊ မိုးလွန်မှ ထွန်ချွင်းလွန်မှ ကွန်ပြစ်၊ ဟုရှေးသူဟောင်းတို့မိန့် ဆိုခဲ့ကြ၏။ ။လသာခိုက် ဗိုက်ငင့်။ ။အချိန်ရှိခိုက်လုံးလစိုက်။ ။ဟူသော စကားပုံများမှာ မိမိလုပ်ရန်အလုပ်နှင့် အသင့်တော်ဆုံးသောအခါ ကာလတွင် ပြီးစီးတွင်ကျယ်အောင်လုပ်ရမည်ဟုဆိုလိုလေသည်။

ရှေးသူဟောင်းတို့သည်၊ ခုရေတွင်းထူး၊ ခုရေကြည်သောက်လိုသူများ ကိုရှုတ်ချပြစ်တင်ခဲ့ ကြလေသည်။ အတွင်းအထိပ်သို့ရောက်သွားကြသူ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများမှာ အချိန်မတိုင်မီ တင်ကြိုပြုပြင်ထားကြသူများ ဖြစ်ပေသည်။ ။အဘရာဟမ်(မ)လင်ကွန်းသည်၊ အလွန်ဆင်းရဲသောတဲ့အုံကလေးတွင်နေရသော တောသားကလေးဘဝက အမေရိကန်ပြည်ကြီး၏သမတဖြစ်လာရာ၊ ၎င်းက 'ကျွန်ုပ်အမေရိကန်ကဲ့သို့သောနိုင်ငံကြီးတွင် သမတမင်းအဖြစ်တည်းဟူသော အထွန် အထိပ် သို့ ရောက်ရခြင်းမှာ ကျွန်ုပ်၏ ရှေးသို့တိုးတက်ထုတ်ကိုင်ရန် လုပ်ငန်း

များအတွက်၊ ကြိုတင်လေ့လာကြိုး စားထားသော ဧည့်သည် ဖြစ်သည် ဟု ပြောခဲ့ဘူးလေသည်။

အင်္ဂလိပ်လူမျိုးတို့၏ ကြက်သရေဆောင်စစ်ဗိုလ်ကြီးနယ်(လ)ဆင်ကလည်း၊ 'ကျွန်ုပ်၏ကဲ့သို့ အတွတ်အထိပ်ရောက်ရခြင်းမှာ ကျွန်ုပ်သည်ဘယ်သောအခါမဆို ပြုအပ်သောကိစ္စတို့ကို ပြီးသင့်သောအချိန်ထက် ၁၅မိနစ်ကြိုတင် ကြိုတင် ပြီးစီးထားသောကြောင့် ဖြစ်သည်' ဟု ပြောဘူးလေသည်။

စတင်းဒီးနေးဗီးယား၊ စကားပုံတခုမှာမူ ' မိုးရွေဌာန်နှင့်အတူထ၊ အလုပ်ဟူသမျှ တင်ကြိုစီစဉ်၊ သိုးနှင့်အတူအိပ်ရာသို့ဝင်' ဟုရှိလေသည်။ မိုးရွေဌာန်နှင့်အတူထ၍၊ သိုးနှင့်အတူအိပ်ဟူသည်မှာ စောစောအိပ်၍စောစောထဟု ဆိုလိုလေသည်။

အခန်း-၆-

အဖျက်တရား

သုဂတိသို့ သွားရာလမ်းမှာ ကျဉ်းမြောင်း နည်းပါး သွယ်လောက်၊ ဒုဂတိသို့ သွားရာလမ်းမှာ ကျယ်ဝန်း မျှော်ပြုံး သာယာလှကြောင်းကို ပြဆိုခဲ့လေပြီ။ ထို့အတူ ဘဝ၏အောင်မြင်မှု နည်းပါး၍ စောင့်လှည့်လောက် ဆုံး ဖြုန်းတီးမှုမှာ များပြား၍ တွေ့လွယ်လှပေ၏။

“ပါပသို့ ရမတေ မနော”
ဓမ္မပဒပါဠိတော်

မနော၊ စိတ်သည်၊ ပါပသို့၊ မကောင်းမှုတို့၌သာလျှင် ရမတေ ဓမ္မေ လျော်မြဲဘည်း။ ဟု ပါရိပေဓာ စိတ်တို့မှာ အားလပ်ခွင့် ရှိတိုင်း မကောင်းမှု ပျက်စီးမှုတို့ကိုသာ ရှေ့ရှုကြကုန်၏။ လူတို့၏ အတွင်း သဏ္ဍာန်တွင် သမာနတ်၊ မိစ္ဆာနတ်ဟု ဆိုအပ်သော

ကောင်းစိတ်၊ မကောင်းစိတ်တို့သည်။ သူနိုင်၊ ငါနိုင် အမြဲ ယှဉ်ပြိုင် တိုက်ခိုက် လျက်ရှိရာ၊ မကောင်းသော စိတ်မှာအခါများစွာအောင်ပန်းဆွတ်ခူးရသဖြင့်၊ လူ့ဘဝ တွင် အောင်မြင်သူနည်းပါးသလောက် ဆုံးရှုံးနစ်နာသူ များပြားလေသည်။

လူတို့မှာ တိရစ္ဆာန်တို့ထက် အစစ အရာရာ ပညာ ဉာဏ် ပိုသည်ဟု ဂုဏ်ယူကြ၏။ ဆင်ခြင်တုံ တရားနှင့် ဝိုင်းခြား ဝေဘန်တတ်သူဟု ကြွားဝါကြ၏။ သို့သော် ကွန်ုပ်တို့ဂုဏ်ယူကာ ပြောဆိုလျက်ရှိသော အထိဉာဏ် စွမ်းရည် လူတို့၏ပျော်ရွှင်မှုအတွက် မပြောပလောက် ခိုသာ ဘုညီဘော်ရပေ၏။ ‘စိတ်တခုကိုအစိုးရခြင်းသည် ပျော်ရွှင်ခြင်း၏အစမကုတ်၊ ဒုက္ခတရား၏ရေသောက်ခြစ် ဖြစ်ပေသည်’ ဟု ဆီနီကားဆိုသူပညာရှိကြီးကမိန့်ကြား ခဲ့ဘူးလေသည်။

တိရစ္ဆာန်တို့သည် ၎င်းတို့ကိုယ်ကို ၎င်းတို့ဒုက္ခ မရှာ ကြပေ။ ကွန်ုပ်တို့မှာမူ ဤတခုတည်းသော ခန္ဓာကိုယ်ကို အမှုမထား အမှတ်မထင် အနာတရပြုကြ၏။ ကွန်ုပ်တို့ သည်၊ မိမိတို့တတ်အပ်သောပညာမှ ရသင့်ရထိုက်သော အခွင့်အရေးတို့ကို တဝက်မျှမခံစားကြရပေ။ ကွန်ုပ်တို့ သည်၊ ကမ္ဘာလောကကြီး၏ အလှ ကြက်သဇေ ကို၎င်း၊ ကောင်းကင်အဇ္ဈာန်၏ တင့်တယ်သော အသရေကို၎င်း။ ခံစားတတ်သည်မဟုတ်ပေ။

လူတို့သည်။ အချိုးအနှိုင်းသော အရိပ်တွင်လျှောက် သွား၍ မိမိတို့ကိုယ်ကို အချိုးအနှိုင်းဖြစ်စေ၏။ များစွာ သောဥပါဒ်တို့မှာ ဥပါဒ်ကြောင့် ဥပါဒ်ရောက်ခြင်း ဖြစ်လေ၏။ ယုံမှားခြင်း၊ ကြောက်လန့်ခြင်း၊ စိုးရိမ် ကြောင့်ကျခြင်းတို့ဖြင့် မိမိတို့ကိုယ်ကို မိမိတို့ ဣန္ဒြေပန်း ကြကုန်၏။ ကျွန်ုပ်တို့အားအခက်အခဲဟူသမျှသည် ဘေး ပတ်လည်ဝန်းရံလျက်သာရှိရာ၏။ ကျွန်ုပ်တို့ကား သည်း မခံနိုင်မရှိရာလေးကစံကိုခံနိုင်ရည်ရှိရမည်ဖြစ်ပေ၏။

စိတ်ဆန္ဒမွန်မြတ်ပါလျက် စိတ်ခက်ထန်ခြင်း၊ အလှူ ဒါနတို့တွင် နှမြောတုန်တိုခြင်းတို့ဖြင့် မိမိတို့ အလိုသို့ အလိုက်ကြူးသဖြင့် ပျက်စီးဘူးသူများကို တွေ့ရဘူးလေ သည်။

လော့ (ဒ) ပါမာစတန် ဆိုသူက 'ကလေးတိုင်း ပွေးဇာတိက အကောင်းကလေးတွေဖြစ်၏'ဟု ဝေဘန် ချက်ချရာ ထိုစကားမှာ အားလုံးပင် မမှန်စေကာမူ လုံးဝဆိုးသွမ်းမိက်ခဲသွားရန်၊ များစွာခဲယဉ်းလေသည်။ ညစ်ငြမ်းဆိုးသွမ်းသောလောက၏ ခရီးစဉ်တွင် ကျွန်ုပ် တို့မှာ ရှုတ်တရက်လတ်တလော ဆိုးသွမ်း သွားသည် မဟုတ်ပေ။ မိမိတို့ကိုယ်ကို ဖျက်ဆီးရာ၌ပင်၊ ထိုက် သလောက်အချိန်ဖြုန်း၍၊ အနစ်နာခံရပေသေး၏။ ကျွန်ုပ် တို့သည်နတ်မိစ္ဆာကဲ့သို့ ဥပါဒ်သန္ဓေအားဖြင့်ချက်ခြင်း ပေါ်ပေါက်လာရသည်မဟုတ်။ မကောင်းသောစိတ်မိက်

စိတ်ရှိုင်းတို့ကို တဖြည်းဖြည်းဆိမ်သွင်း လက်ခံလာကြ ရခြင်းဖြစ်လေသည်။

ကောင်းကျိုးတရားအခွင့်အခါတို့ကို ပေလာယျကံ ထားခြင်းမှာ လူတိုင်းတယောက်အရေးမှာ တမျိုးလုံး၏ အရေးသို့ တက်လှမ်းစဉ်းစား ရသည်ရှိသော်၊ မည်မျှ ဆိုးဝါး၍၊ နှမြောဟွယ် ကောင်းမည်ကို တွေးကြည့်နိုင် လေသည်။

ကိစ္စအလသျှံ သိသေဝါ၊ သရောဂတဇာဘိ၊
ဘူမိဝါသသျှံ၊ သန္တောသောဘီရုဒ္ဓံ၊ ဆဗျာ
ဃာတ၊ မဟန္တဿ။

[ဟိတောပဒေသကျမ်း]

- ✓ အနက်ကား
 - ၁ အပူအပင်မရှိပျင်းရိလှခြင်း။
 - ၂ ကာမဂုဏ် အကြိုက်၊ တဏှာမိက်ကြောင့်၊ အပျော်လိုက်ခြင်း။
 - ၃ အမြဲထာဝစဉ်၊ အနာရောဂါစွဲကပ်နေရခြင်း
 - ၄ နေရင်းဇာတိကိုရပ်မြေကို၊ မခွဲနိုင်မခွါရက် ဖြစ်ခြင်း။
 - ၅ ရပြီးသော ပစ္စည်းဖြင့်၊ ရောင့်ရဲ တင်းတိမ် ခြင်း (ဝါ) တရားသဖြင့် ရှိအပ်သော လောဘ မရှိခြင်း။
- တို့မှာ၊ ကြီးပွားတိုးတက်မှုကို ဖျက်ဆီး နေသော အကြောင်းရင်းကြီးများဖြစ်ပေ၏။

မျှော်လင့်ချက် မရှိသောသူသည်။ အသက်ရှိသော သူနှင့်တူလေသည်။ ကမ္ဘာပေါ်တွင်မည်သူမျှ အမှားနှင့် ရှင်းရှင်းကြီးကင်းသူများမရှိနိုင်ပေ။ လတ်တွင်ဒါဏ်ရာ ရသော စက်ဆရာ သည်၎င်း၊ မှားပါပြီ၊ ဝန်ချပါ၏။ ယုတ်သိမ်းပါ၏။ နှုတ်ပါ၏။ စသည်ဖြင့် ကြော်ငြာရသော စာရေးဆရာသည်၎င်း၊ ပြင်ဆင်ချက်ဥပဒေကို လက်ခံ ရသော သူများသည်၎င်း၊ * (အဟံဘန္တေ၊ သဗ္ဗအာပတ္တိ ယော၊ အာရောစေရမိ) ဟု ရွတ်တတ်လျက် ရှိသော ရဟန်းတော်များသည်၎င်း၊ ကမ္ဘာသည်အမှားနှင့်မကင်း နိုင်ကြောင်း ဝန်ခံကြသူများဖြစ်ပေ၏။ တခါမှမမှားဘူး သောသူသည်။ ဘာကိုမှ မလုပ်ဘူးသူ ဖြစ်ရ ပေမည်။ အာပတ်မသင့်ဘူးက၊ ဘုန်းကြီးပင်မဟုတ်ဟု ပြောစမှတ် ပြုကြကုန်၏။ သို့သော်ထင်ခါထပ်ခါ မမှားသင့်ကြပေ။ အမှားမှာမိမိ၏နောင်ရေးအတွက် သင်ခန်းစာဖြစ်ပါ စေ။ အမှားကိုပြုမိမည် ရှိသောအခါ စ၍ပြုနေစဉ်အခါ။ မှားကြောင်းသတ်ရဘို့ရန်လိုလေသည်။ နောင်တရသည် ဟူသော စကားမှာ လွန်ပြီးမှ တ နေရသောကြောင့်၊ များစွာ အကျိုးရှိတော့မည့် မဟုတ်ပေ။ ရဲရင့်ခြင်းမှာ အမှားများကို ရေတွက်မှတ်သားရန်မဟုတ်ပေ။ ရင်ဆိုင် တွေ့ဘို့ရန်သာဖြစ်လေသည်။

* ရဟန်းတော်များ အာပတ်သင့်သဖြင့် အသနာကြားကာ အာပတ်မြေရ မြင်းဖြစ်သည်။ ။

သောကကြီးကား အကောင်းအဆိုးခွန်တွဲလျက်ရှိပေ ၏။ မိုးကုန်လျှင် ဆောင်းရောက်၍ ညလွန်က မိုးသောက် ရပေမည်။ မိုးသက်မုန်တိုင်းကျပြီးလျှင် ငြိမ်သက်ရပြီ ခန္ဓတာ ဖြစ်သဖြင့်၊ ဆင်းရဲ ရောက်နေစဉ်၊ ဖျော်မွေ့ တွယ်ရာတို့ကို ကြံဆနေပါက စိတ်သောကရောက်တွယ် မရှိတော့ချေ။

သစ္စာဓမ္မ၊ ဝိရိယနှင့်၊ စာဂဟူသည် ရန်သူအောင်မှု ကြောင်းလေးချ။ ။ (သာသနာတော်ကျမ်းအထို) နုက္ကကိုမကြောက်စား၊ နုက္ကနှင့် ရင်းနှီးမှ သုခရကြပေ မည် အနာမခံက အသာမစံရပေ။

အလင်းရောင် မရောက်ခင်ကလေးအချိန်မှာ အမိုက် မှောင်ဆုံးဖြစ်၏။ အဆိုးဆုံးဟူထင်နေရာက၊ တခါတရံ အကောင်းများပေါ်တွက်လာတတ်လေသည်။ မွေးကြိုပြင် သုစွာသော ကြာပဒုဋ္ဌာမှာ၊ ရွှေသဲမှာ ပျိုး၍၊ ငွေမိုးရွာပေး ရသည်မဟုတ်၊ နံစော်လှသော နွဲ့ပုတ်မှ ပေါက်လာ ပေ၏။ မဏိဇောတ၊ ပြည်တန်မြဲမှာ၊ တိုက်ကြီးတာကြီး မြို့ကြီး လယ်ခေါင်တွင် တွေ့နိုင်သည်မဟုတ်၊ လူသူမနီး တောကြီးဂနိုင်းအတွင်းမှာသာ တွေ့ရှိနိုင်လေသည်။ နုက္က သည် သုခ၏ တခင်ဖြစ်ပေ၏။ နုက္ကများများခံလေ၊ သုခ များများစံရလေဖြစ်၏။ လေးသင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတသိန်း အစ၊ ၁၆ သင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာ တသိန်း အဆုံးရှိသော၊ ရှည်ဖျားလှသောနှစ် ပရိစ္ဆေဒ အတွင်းတွင် ပါရမီ ၁၀ ပါးတို့ကို အယုတ် အလတ် အမြတ် အားဖြင့်

ဖြည့်ကျင့်တော်မူပြီးမှ ဇနစ်တို့ကာလပတ်လုံး ဆင်းရဲ
 လှစွာသော ဇနစ်ရစရိယာကိုကျင့်တော်မူပြီးမှ၊ လေးပါး
 သော သစ္စာကို အကြွင်းမရှိ ထင်မြင်တော် မူရသော
 မြတ်စွာဘုရားသခင်မှာ အကောင်းဆုံးသော သာဓက
 ဖြစ်ပေ၏။ မင်းစည်းစိမ်ကို အကြိမ်ကြိမ် ခံစားနေခြင်း
 စသော သုခရိပ်ငြိမ် အောက်တွင် ဘုရားမဖြစ် နိုင်ပေ။
 ပန်ကာအောက်တွင် ဇိမ်ခံ၍ နေသော သူများမှာလည်း
 လွတ်လပ်ရေးအောင်ပန်းကို မဆွတ်ခူးနိုင်ကြပေ။

အောင်မြင်ခြင်းတည်းဟူသော ပန်းတိုင်သို့သွားရာ
 လမ်းသည်၊ ဆူးညှောင့် ခဲလုပ်တို့ဖြင့် ပြည့်နှက်လျက်
 ရှိကြောင်းဘော်ပြခဲ့လေပြီ။ ထိုအနှောက်အယှက်တို့တွင်
 အကြီးဆုံးသောအနှောက်အယှက်ကား။ လေးပါးနှင့်နှင်
 ရှိသတည်း။ ၎င်းတို့ကား (၁) သေရည်၊ (၂) အပျင်း၊
 (၃) လောင်းကစားခြင်း၊ (၄) အပျော် ကြူးခြင်းတို့ဖြစ်
 ပေ၏။

သေရည်သေရက်မှာမူ ကန္တာပေါ်ရှိ ဘာသာကြီး
 ဟူသမျှက ပညတ်သားသော မကောင်းမှုကြီးဖြစ်ပေ၏။
 ဗုဒ္ဓဘာသာကျမ်းဂန်တို့၌၊ သေအရက်ကို မကောင်းမှု
 တို့၏ ရေသောက်ဖြစ်ကြီးဟုဖော် ပြထားလေသည်။ သေ
 အရက်သောက်စားလိုက်လျှင်ပင် အကျောကြီးအကျော
 ငယ်တို့မှာ ထကြွ သောင်းကျန်းပြီးလျှင် ဟုတ် မဟုတ်
 မှန် မမှန်ကို ဝေဘန်စဉ်းစားတတ်သော ဥာဏ်အလင်း
 မပေါက်နိုင်တော့ဘဲ ထင်မိထင်ရာနှုတ်ခန္ဓာ လုပ်တတ်

တော့ကြောင်းဆိုးရန်၊ တိုက်ရန်၊ သတ်ရန်၊ သူတပါး
 သားမယားတို့အပေါ် စော်ကားကြူးလွန်ရန်၊ မုသား
 ပြောဆိုရန်၊ အမူးသမားတို့၌ ဝန်မလေးတော့ပေ။ အခက်
 သည် စိတ်ကောင်းဟူသမျှတို့ကို နှင်ထုတ်ချက်စိတ်ခြင်း
 စိတ်မိုက် စိတ်ဘီလူးတို့အား ဝင်စေသဖြင့် မူးမူးနှင့်
 ပြုလုပ်သော ကောင်းကျိုးဟူ၍မရှိသလောက်ရှားပေ၏။
 မူးလျှင်ရမ်းကတ်သည် ဟူသောစကားကဲ့သို့ကောင်း
 မှုဟူသမျှကို ပြုလုပ်ရန်ဝန်မလေးတော့ချေ။ အချို့မှာ
 မသောက်မစားတကယ်လူကောင်းတယောက်ဖြစ်လျက်
 မူးရစ်လာပါက သူသတ်ယောက်ျားသဘွယ် လွန်စွာ
 ကြမ်းကြုပ်ခက်ထန်လာတတ်လေသည်။

မြန်မာ ရာဇဝင် တွင်၊ မင်းတရား ရွှေထီးသည်
 ဘုန်းတန်ခိုးသတ္တိဥာဏ်ပညာနှင့်ပြည့်စုံသော မင်းတပါး
 ဖြစ်လင့်ကစား သေအရက်ကိုအလွန်အကြူးသောက်စား
 ခြင်းဖြင့် ရာထူးရှိသူကိုအပြစ်မရှိဘဲ ရာထူးမှချ၍အမြော်
 အမြင်မရှိသော မထိုက်တန်သည့် လူမိုက်တို့ကို ခန့်ထား
 ခြင်း၊ လူတယောက်အား ၎င်းမယားကို ကွာစေ၍
 သူတပါးမယားကို ယူစေခြင်း၊ မိမိအားလည်း ထိုကဲ့သို့
 ပင် မိမိလင်ကိုကွာ၍ အခြားယောက်ျား တယောက်ကို
 ယူစေခြင်း စသည်ဖြင့် မအပ်မရာ ဘေးဒဏ်လွှဲ ဘောက်
 ပြန် ကျင့်သည်၏ အဆုံး၌ သူတပါး လက်ချက်ဖြင့်
 ကံ ကုန်ရလေသည်။

ထိုမှူးရစ်စေသော အစားအသောက်တို့ကို တဦးဒိဝဲကား တဦးပျက်စီး၍၊ တရွာတရွာဒိဝဲက တရွာတရွာပျက်စီးပြီးလျှင်၊ တတိုင်းပြည်ဒိဝဲက၊ တတိုင်းပြည်လုံး ပျက်စီးရလေသည်။

ကွန်ပျက်တို့၏ အိမ်နီးချင်းဖြစ်သော တရုပ်ပြည်ကြီးမှာ အစဉ်အဆက်ကပင် ဘိန်းကိုသုံးစွဲလာခဲ့ကြရာ၊ ပျင်းရိလေးတွဲခြင်း၊ ထိုင်းရှိုင်းတွေဝေခြင်း၊ သူတပါး ကြူးလွန်စော်ကားသည်ကို အရေးမစိုက် နေထိုင်ခြင်းတို့ကြောင့်၊ ဂျပန်လူမျိုးတို့၏ မတရားနှိပ်စက်ခြင်းကိုခံ၍နေရလေပြီ။ ကမ္ဘာပေါ်တွင် အများဆုံးသော လူဦးရေဖြစ်သော ၄၇၅-သန်းရှိပါသျှက် မိမိလူဦး၏ ၅-ပုံတပုံ ရှိသော ဂျပန်တို့က တဖြည်းဖြည်းမြို့၍လာလေပြီ။

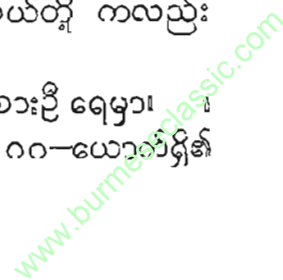
ကမ္ဘာကြီးကား အပြင်အဆိုင် တိုးတက်ကြီးပွား၍ နေဘိ၏။ ကမ္ဘာ့လူဦးရေမှာ များပြားတိုးတက်လာရကား တိုးတက်လျက်မရှိသောတိုင်းပြည်များမှာ ထူထပ်လှသော တောအုပ်အတွင်း နေရောင်ခြည် အလင်း ဓါတ်ကို မခံစားရဘဲ သစ်ပင်ကြီးများဖုံးလွှမ်း ခြင်းကို ခံနေရသော သစ်ပင်ငယ် ချွန်နွယ်ပိတ်ပေါင်း များနှင့် တူတော့၏။ ထိုအပင်ငယ် များမှာ နေရောင်ခြည်ကို မတွေ့ရလေ၊ သေးသိမ်နွယ်လှီလျက်လာလေ ဖြစ်သဖြင့် သေဆုံး ကွယ်ပျောက်သွားရန်သာရှိပေတော့၏။ ကမ္ဘာ၏ တိုင်းရေးပြည်ရေးပြဿနာ၊ စစ်မက်ရေးပြဿနာနှင့် ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေးပြဿနာတို့၏ အခက်အခဲတို့ကို

ထွန်းထွန်းဖြူဖြူနိုင်ပါမှ ကမ္ဘာပေါ်တွင် လူမျိုးတိုင်း တိုင်းပြည်တပြည် အဖြစ်တည်ရှိနိုင်လေသည်။ ကမ္ဘာ့ ယခုအခါ အသင့်တော်ဆုံးများနေရန် အတွက်သင့်မြင်ပေ၏။

ထိုအတူ တနေ့ခြား အင်အား တိုးတက် လာသော တိုင်းပြည်များ အလယ်တွင် လူသားများ၍ ပွဲမစီသော တရုပ်ပြည်ကြီးကို သူနိုင်ငါနိုင် သား ကောင် သ ငှက် ဖျက်၍ ခြယ်လှယ်နေတော့မည်ကို စိုးရိမ်လှသော မာရှယ်ချန်ကေရှိတ်သည် ဘိန်းတားဖြစ်ရေး ဥပဒေကို အဆောင်တလျှင် အတည်ပြုပြီး ဘိန်းဖြတ် ဆေးရုံကို တည်ဆောက်ဖွင့်လှစ်ကာ ဂုဏ်ပညတ်ခြင်းဖြင့် အတင်းအကြပ် ကွပ်ညှပ် လိုက်တော့သဖြင့် ဘိန်းစားဦးရေမှာ သိသိ သာသာကြီး ဝေ့ဆင်းသွားတော့ကြောင်း၊

ထိုသို့ တိုင်းပြည်၏ ကြီးပွားတိုးတက်မှုမှာ မူးယစ်စေတတ်သော အစားအသောက်တို့ကြောင့် နှောင့်နှေးပျက်စီးရကြောင်းကိုယုံကြည်သော ထိုတောအဖိုးရသည် သေရည်သေရက်ပိတ်ပင်ရေး ဥပဒေကျမ်းကို တင်သွင်း ဆုံးဖြတ်မည်ဟု ကြံစည်ကြီးစားလျက် ရှိပြီဖြစ်ကြောင်း အိန္ဒိယပြည်ရှိ အသီးသီးသော နယ်ပယ်တို့ ကလည်း ကြိုးစားပြုပြင်ကြပေတော့မည်။

မြန်မာပြည်တွင် လက်မှတ်ရဘိန်းစားဦ ရေမှာ၊ ၁၉၃၁-၁၉၃၂-ခုနှစ်တွင် = ၃၅၄၈၈-ယောက်ရှိ၏။

၁၉၃၅=၃၆ ။ ။=၄၁၆၈၉-။

ရှိလေသည်။ ထိုသို့လူမျိုး ပေါင်းစုံ ဦးရေမှာ ၅-နှစ်အတွင်း ၆ ထောင်ကျော်မျှ များပြားလာရာတွင် မြန်မာလူမျိုး ဘိန်းစားဦးရေက တရုတ်ကုလား တို့ထက် များပြားနေသည်ကိုတွေ့ရသဖြင့် သာလွန်ဝမ်းနည်းတွယ် ကောင်းပေတော့ကြောင်း။

လူမျိုးအလိုက် ဖယားမှာ

နှစ်	မြန်မာ	စရစ်	ကုလား	နှစ်အခြားလူမျိုး
၁၉၃၁	၃၂ - ၃	၉၆၇၄	၁၅၅၅	၁၃၂၉
၁၉၃၅	၃၆ - ။	၁၆၅၁၈	၁၃၁၀၀	၁၅၀၇၁

၃၁ ၃၂ ၃၅ ခုနှစ်တွင် မြန်မာလူမျိုး ၁၀၀၀ ထွင် လက်မှတ်ရဘိန်းစား ၉-၁/၂ ယောက်ကျရှိ၍၊ ၃၅-၃၆ ခုနှစ်တွင် ၁၆-၁/၂ ယောက် ကျ မျှ ရှိပေ ကြောင်း။ တိတ်တိတ်ပုံး ဘိန်းစားများအနက် မြန်မာ တိတ်တိတ် ပုန်းက အများဆုံး ဖြစ်တော့ သဖြင့် မြန်မာ လူမျိုး ဘိန်းစားဦးရေကို ခန့်မှန်းနိုင်ကြပေတော့၏။

ဒုတိယအပျက်မှာ အပျင်းဖြစ်ပေကြောင်း။ အပျင်း တရား၏ အပြစ်ကိုထင်ရှားပြသိသော နိတိဆရာသည်။

✓ အလသသ ကုတောထိပ္ပံ ။
အသိပ္ပသ ကုတောနေ

အခနသသ ကုတောမိတ္တံ
အမိတ္တသ ကုတောသုခံ
အသုခသ ကုတောပုညံ
အပုညသ ကုတောနိဗ္ဗာနံ

ဟု၍ပြဆိုခဲ့လေသည်။ အဓိပ္ပါယ်ကား၊ ပျင်းရိသော သူမှာ ဥစ္စာမရ၊ ဥစ္စာမရက၊ မိတ်ဆွေ ကောင်းမရှိ၊ မိတ်ဆွေကောင်းမရှိက၊ ချမ်းသာသုခမပြည့်စုံ ချမ်းသာ သုခမပြည့်စုံက၊ ကု သိုလ် ကောင်းမှုမပြုနိုင် ကု သိုလ် ကောင်းမှုမပြုနိုင်က၊ နိဗ္ဗာန်မရောက်ဟူသတည်း။

အသိအလိမ္မာ ဥာဏ်ပညာအရာမှာ တဦးက တဦး ထက် များစွာ မပိုကြချေ။ ။ပျင်းလို့ပျင်းသည် ဟူသော စကားအရ အမှုမျိုးတို့၌ လုံ့လဝီရိယမထားဘဲ ပျင်းရိ ပင့်နှံနေလျှင်၊ ထိုလူမှာအလိုထိုပင်ချင်းသွားပေတော့၏။ ပျင်းရိခြင်းသည် ဒုက္ခအပေါင်းတို့ကိုပန်တီး၍ ပေးတော့ ၏။ ပျင်းရိသဖြင့် မျက်စိကိုမဖွင့်ချင်ဖွင့်ချင်နှင့် မွေးမြိတ်၍ သာ နေခြင်း။ အကျိုးမရှိသောစကားသိမ် စကားပျင်း တို့ကို သောင်စဉ်ရေးရပြောနေခြင်း၊ ယောက်ျားပျင်း ကျောခင်း မိမ္မပျင်း ခြေဆင်း ဟူသကဲ့သို့ လဲသျှောင်း ဒီကပ်၍သာနေခြင်းတို့မှာ အချိန်ကုန်စေရုံသာ မဟုတ်၊ နောင် တသက်လုံး အကျင့် ပါသွားပြီးလျှင် အကျိုးမရှိ သည့် ကိစ္စတွင်သာ မိမိတို့၏ မွန်မြတ်သော ဘဝကို ဖြုန်းတီးပြစ်လိုက်ကြကုန်၏။

မိမိများအတိုင်းဆိုလျှင် တဒိမ်တက် တဒိမ်ဆင်း၊ သန်းရှာရင်း အတင်းပြောရင်း မိမိတို့စိတ်ကိုအလိုလိုက် မိသဖြင့် ကာမ ရာဂနှင့် ပတ်သက်သော စကားများကို လင်သားများမရှိခိုက် အကော်ကြိသမားတို့၏၊ လူယုံမိမိ များနှင့် တွေ့သဖြင့် တနေ့ တလုံးပြော နှစ်လုံးပြော၊ စသည်ဖြင့် ပြောသန်များသော် မိတ်ဆက်သို့ ပါကာ ပျက်စီးတတ်လေသည်။ မိန်းမတို့၏ ဝတ္တရား ဖြစ်သော အိမ်တွင်း အလုပ်ကိစ္စများတွင်လည်း ပေါ့လျော့တော့ သဖြင့် အကျိုးပျက်စီးရလေသည်။

အလုပ်တခုကို ယနေ့လုပ်ပါ၊ နက်ဖြန်မှ လုပ်မည်ဟု မချိန်းပါနှင့်။ အခွေချိန်းသောနက်ဖြန်ကား ဂျောက်တော့ မည်မဟုတ်ပေ။

ယခုအချိန်မှာ ယခုကိစ္စကိုပြုလုပ်မှ ဟိုနေ့ ဟိုအခါမှ ဟိုကိစ္စ ဟိုအလုပ်များကိုလုပ်ကိုင်ကြရပေမည်။ ယနေ့ လုပ်ရန် ကိစ္စမှာ ယနေ့ လုပ်ရန် ဖြစ်၏။ နောက်တနေ့ တွင် နောက် တ ကိစ္စ ရှိ မည် ဖြစ် ၏။ မ လုပ် နိုင် ကြောင်းကို အထူးသတိထားအပ်ပေသည်။

စောသေးသည်၊ မောသေးသည်၊ ပူသေးသည်၊ အေး သေးသည်၊ နောက်ကျလွန်းပြီ စသောဆင်ခြင်များမှာ လူပျင်းတို့၏ဆင်ခြေသာဖြစ်ကြောင်း။

လူတို့မှာ အပေါင်း အသင်းများ၏ ဝိတ် ခါတ် နှင့် ရောယှက်တတ်လေသည်။ လူပျင်းနှင့်ပေါင်းလျှင် လူပျင်း ဖြစ်၍ ဝိရိယရှိသူနှင့်ပေါင်းလျှင် ဝိရိယရှိတတ်လေသည်။

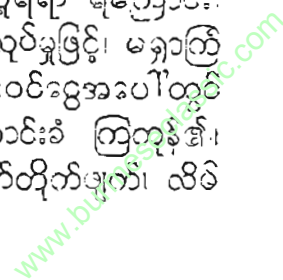
လူပျင်းများဖြင့်မပေါင်းသင့်ကြောင်း၊ ၎င်းတို့၏နည်းကို မဖိုးသင့်ကြောင်းကို လောကသာရမျှိ၍.....

“ပညာချို့တဲ့၊ လုံးလဲမဲ့မှု၊ ကဲ့ရဲ့သလိုသိ၊ လူများ ဆို၏၊ ကိုယ်ကိုမချစ် ကျင့်မှုညစ်နှင့်၊ အပြစ်တွဲဘို့၊ လူသူခဲး တို့ကား၊ ငါတို့ရှိရာ၊ စီးပွားလာဟု၊ ကြ မွာ ကို ချဉ်း၊ မှတ်တင်ရည်းရှင့်၊ ကျင့်နည်းညစ်ဆုံး၊ လူပျက်ထူးကို နှလုံးမပြုတွယ်စေနှင့်မင်း” ဟုလောကီလောသသည်။

ပျင်း၍မလုပ်၊ မလုပ်၍ပျင်း၊ ပျင်း၍မစား ရသော လူပျင်းတို့မှာ ကံကိုရိုးမယ် ဗွဲကြကုန်၏။ လုံးလဲပိရိယနှင့် အောင်မြင်မှုဆက်ဆံသကဲ့သို့ အပျင်းနှင့်ဆုံးရှုံးနစ်နာ ခြင်း၊ လူစဉ်မမှီခြင်းတို့မှာ တွဲ၍နေပေ၏။

အလသသကတော့ထိပ္ပံစသောပုဒ်တို့ဖြင့် ပြခဲ့သည့် အတိုင်း အပျင်းကြောင့်နိဗ္ဗာန်နှင့်ပင်၊ ဝေးရပြီဟုဆိုထား ရကား ဝိတ်မသက်သာစရာ တွေ့သမျှသော ဆိုးကျိုး တရားတို့မှာ ပျင်းရိခြင်းနှင့်မကင်းလွတ်နိုင်ကြပေ။

“ဟိန်းများမြောင်း၊ လူတို့တောင်တွင်၊ အိမ်ထောင် သက်မွေး၊ ခြန့်ပင်မြေးသား” ဟုသကဲ့သို့ များမြောင် သေး လူကိစ္စအိမ်ထောင်ရေးအခက်အခဲ လိုအပ်သော အသုံးအဆောင်၊ အစားအသောက်တို့ရရာ ရကြောင်း၊ ကောင်းမြတ်သော ကုန်သည်လယ်လုပ်မှုဖြင့်၊ မရှာကြံ လိုဘဲ၊ ပျင်းရိသောသူမှာ သူတပါးဝင်ငွေအပေါ်တွင် အားကိုး၍၊ လက်ဝါးတဖြန့်ဖြန့် တောင်းခံ ကြကုန်၏။ တောင်းခံချေးငွား၍မရသော်၊ လူယက်တိုက်ဖျက်၊ လိမ်

လည်ရတော့၏။ ထိုကြောင့်လုံးလပ်ရိယာရှိသူတို့မှာ တိုက်ကြီးတာကြီးအဆောက်အဦကြီးစသော ကမ္ဘာ့တန်ဆာအံ့ဘွယ်ရာတို့ကိုပြုပြင်ရာ၌၊ ကန်ခိုးရှိသကဲ့သို့၊ လူပျင်းတို့မှာလည်း၊ လက်ထိပ် နံပါတ်တုတ် ထောင်တန်း၊ တကျန်း၊ စက်တိုင်စသည်တို့ကို ဗန်တည်း နိုင်သော သတ္တိကောင်းများဖြစ်ကြပေ၏။

တတိယအပျက်မျိုးကား လောင်းကစားခြင်းဖြစ်၏။ အချို့ကဗုဒ္ဓဘာသာသိရှိလောင်းကစားခြင်းကို မပညတ်ခဲ့လေဟန်ပြောဆိုနေကြကြောင်းကိုကြားသိရလေသည်။ သူတပါးဥစ္စာပစ္စည်းပျက်၍၊ မိမိထံသို့ရောက်စေလိုသော အဘိဇ္ဇာတရားမှာ ဆယ်ပါးသောဓုတရိုက်တွင်၊ အပါအဝင်ဖြစ်ပေ၏။ ရှုံးလို၍လောင်းကစားသော သူကား မရှိပြီ။ ကစားဘော်ကစားဘက်တို့၏၊ ရှေ့တွင်ချထားသောငွေပုံကို မိမိထံသို့ရောက်စေလိုကြသော၊ လူ၁၀၀ လျှင်၁၀၀မျှသောကစားသမားများမှာ၊ အဘိဇ္ဇာကံမှာ အဘယ်နည်းနှင့်လွတ်ကင်းနိုင်ပါမည်နည်း။

ထို့ အပြင်လောင်းကစားခြင်းဖြင့်၊ ရှုံးလျှင်မိမိအိပ်ထဲကစိုက်ရ၍၊ နိုင်သောအခါမူ၊ လွယ်လွယ်ကူကူနှင့်၊ ဖျာပေါ်မှရသောငွေ၊ ဖျာပေါ်မှာကုန်၊ ဟူသကဲ့သို့သော် စားသုံးဖြုန်းပစ်လိုက်တော့၏။ ကစားဝိုင်းမှနိုင်သောငွေကို၊ ပင်ပန်းတကြီးရှာဖွေရသော၊ ချွေးထွက်စာလေးကံမည်သူမူ၊ နှမြောကြမည်မဟုတ်ပေ။ ဖဲဝိုင်းတဝိုင်းပြီးစီးသွားသော အခါ၊ အနိုင် အရှုံးစီစစ် လိုက်သော်

ငွေ၁၀ဝ၊ ဇရိစားမှာဝိုင်း၊ သေခံဝိုင်း၊ ခိုင်းစေခ၊ အကော်စသည်တို့တွင်၊ ပတ်ကြားရေယိုဖြစ်သွားတော့၏။

ယခုအခါရန်ကုန်မန္တလေးတို့တွင် မြင်းပွဲများခေတ်စားနေရာ ၂ ကောင်စွပ် ၃ ကောင်စွပ်စသည်ဖြင့်နည်းအမျိုးမျိုးထွင်ခါ၊ တိုင်းပြည်အားအမွှေးကြီးစေတော့၏။ အဖိုးရအခွန်၊ မြင်းမြိုင်ကွင်းစရိတ်၊ စာရေး၊ စာရင်းကိုင်၊ ခဲပေးအရာရှိ၊ မြင်းဆူငွေတို့ကိုနှုတ်ပြီးမှ၊ ကျန်ငွေကိုနိုင်ခြင်းများအား ခွဲဝေ၍ပေးရာ၊ ငွေ ၂ သိန်းတိုးကစားလျှင်၊ ၁ သိန်း၊ ဒေသောင်းမျှသာပြန်၍ရကြသဖြင့်၊ ရှုံးပျက်ကြီးဖြစ်နေကြောင်းကို၊ မြင်းအများဆုံး လောင်းသူမှာ၊ အများဆုံးသိသူဖြစ်လျက်၊ စနေပြိုဟ်မဂ္ဂဇင်းဟုခေါ်ဆိုအပ်သော မြင်းစာအုပ်ကိုယ်စီနှင့်၊ ခေါင်းခြင်းရိုက်ခန့်ကြသည်မှာ၊ သနားစရာကောင်းပေတော့၏။

မွန်တီကာလို ဆင်ကာပူစသောမြို့များတွင်၊ ကမ္ဘာပေါ်တွင်အကြီးဆုံးသောကစားဝိုင်းများရှိကြ၏။ ထိုဝိုင်းများတွင်၊ သူဇွေးကြီးများသာကစားကြသဖြင့်၊ စက်ရုံကြီးများ၊ မီးရထားလမ်းများ၊ သင်္ဘောများ၊ ရေဘိတ်ခွဲကြီးများကို၊ သိန်း ၃၀၊ သိန်း ၄၀ စသည်ဖြင့် အထိုးထားကာ၊ လောင်းကစားခြင်းပြုကြရကား၊ ရှုံးသူမှာတည့်တည်းတွင်၊ သိန်း ၄၀၀-၅၀၀ စသည်ရှုံးတော့သဖြင့်၊ မိမိတို့ကိုယ်ကိုသတ်၍သေသူများမကြာခဏ ပေါ်ပေါက်တတ်လေသည်။

စထုဒ္ဓါအဖျက်ကား၊ အပျော်ကြုံးခြင်းဖြစ်လေသည်။
 ပွဲလမ်းသဘင်တို့သို့ ပျော်ရွှင်ဖြူးထူး အသွားကြုံးသော
 သူ၊ အပေါင်းအဖော်များနှင့်၊ စည်းခဲကမ်းခဲပေါင်း
 သင်းကာအချိန်ကာလမှန်းမသိ လယ်ပတ်ပျော်ရွှင်ခြင်း၊
 အစားအသောက်ပိုင်းများတည်ကာ ပျော်ရွှင်ကြခြင်း၊
 ကြွေအံ၊ ခဲပဆစ်အနိတော၏၊ ခြောက်ကောင်၊ ထံ၊ မြင်း၊
 နွား၊ လောင်းစားခြင်းတို့တွင်၊ အလွန်ကြုံးပျော်မြူးကြ
 ခြင်း၊ ဘိန်းဘင်းကဇော်တို့ကို သောက်စား၍၊ များစွာ
 အပျော်ကြုံးခြင်း၊ ယောက်ျား များအတို့မှာ၊ တပါး
 သောမိန်းမတို့နှင့် ပျော်ပါးကြုံးလွန်ခြင်း၊ မိန်းမများမှာ
 လည်းတပါးသော ယောက်ျားများနှင့် ဖောက်ပြားကြုံး
 လွန်ခြင်း၊ ပျော်ပါးခြင်းစသည်ဖြင့်၊ ပျော်ပါးမှုများစွာရှိ
 လေသည်။

လူတို့မှာ ပုထုဇဉ်များဖြစ်သဖြင့်၊ မျက်စိတွင် မြင်ရ
 သော တင့်တယ်သော အဆင်းနားတွင်ကြားနေရသည့်
 သာယာလောအသံ၊ လျှာတွင်ခံစားရသော၊ ရသာရုံတို့
 ကို၊ ချုပ်တီး၍မထားနိုင်တော့ဘဲ၊ ပျော်ပါးမှုတို့တွင်သာ
 ဇွတ်နှစ်၍နေတတ်ကြလေသည်။ မျက်စိ၊ နှာခေါင်း၊ နား၊
 လျှာကိုယ်စိတ်ဟု ဆိုအပ်သော၊ ဒွါရခြောက်ပါးတို့ကို၊
 လောကီအရေးဖြင့်၊ ပျော်ပါးလေအောင် သွေးဆောင်
 ခြင်းခံရသဖြင့်၊ ထိုခြောက်ပေါက်သော ထံခါးတို့ကိုဟာ
 လာဟင်းလင်းဖွင့်ထားခြင်းဖြင့်၊ ပျက်စီးကြရလေသည်။

အပျော်သမားများမှာ၊ ပျော်ရွှင်မှု၊ တေသံ၊ ဝိတသံ၊
 တို့ကိုသာ ကြားယောင်ခြင်း၊ မျက်စိထည်းတွင်လည်း၊
 လှပသောအဆင်း အာရုံတို့ကိုသာမြင်ယောင်ခြင်း၊ လျှာ
 ဖြင့်တွေ့ထိခဲ့သော အရသာကိုတောင့်တခြင်း၊ ကိုယ်တွေ့
 တွေ့ခဲ့ရသော ဖေါဋ္ဌဗျူရုံကိုသာ၊ တပ်မက်နေခြင်း ဟို
 ကြောင့်၊ ကိုယ်ကျိုးစီးပွားအတွက်၊ နားမျက်စိ တို့ကို
 ဆွဲငင်၍မရတော့ဘဲ၊ အတင်းရုန်းကန်၍နေပေ၏။

“စိတ်သွားတိုင်း ကိုယ်ပါ” ဟူသော ဗကားမှာ၊
 အပျော်သမားများအတို့ဖြစ်၏။ ထိုသူတို့မှာ များသော
 အားဖြင့်၊ လူလေလူလွင့်များဖြစ်၍ နေရာတကာတွင်
 ဣန္ဒြေမရနိုင်ကြပေ။ အလုပ်ခွင်တွင်ပြု၍၊ သိက္ခာ ဣန္ဒြေရှိ
 သောလူကြီးလူနောင်းတို့ကမူ၊ မည်သည့် နေရာတွင်မှ
 အသုံးမချမယုံမကြည်ကြတော့ပေ။

သေရည်သေရက်လောင်းကစားခြင်းတို့၏၊ အပြစ်
 များကို ဖော်ပြခဲ့ပြီးဖြစ်ရကား ပွဲလမ်းသဘင်တို့တွင်၊
 အပျော်ကြုံးသူများ၏ အပြစ်ကိုပြုရန်လိုပေမည်။ ထိုသူ
 များမှာအချိန်ကုန်ခံခါး အစိပ်ပျက်ခံရသဖြင့်၊ တညအိပ်
 ပျက်၊ ၂ရက် ၃ရက်လိုက်မခိုတော့ဘဲ၊ အလုပ်အကိုင်
 လစ် ဟင်း ပျက် စီး ရလေသည်။ ဆင်းရဲ သားများ
 အတို့မူ “တနေ့ညွတ် တလမွတ်” ဆိုသကဲ့သို့၊ တရက်
 အလုပ်ပျက်၍၊ ဝင်ငွေမရှိလိုက်ပါ။ ကြွေးခံ၍ယုတ်ဝမ်း
 သောက် ကြရသဖြင့်၊ ရက်ပေါင်းများစွာ၊ ဆင်ခဲခဲ
 သဖြင့်၊ များစွာပင်ပန်းကြရကုန်၏။

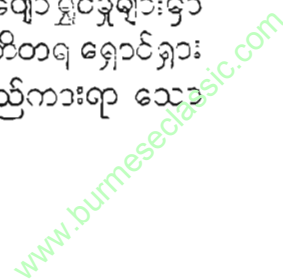
ပွဲလမ်းသဘင်မှာ ကျန်းမာမှုကို များစွာထိခိုက်စေ
၏။ တနေရာထဲတွင်၊ အချိန်ကြာမြင့်စွာထိုင်၍ နေရခြင်း၊
နှင်းတဖြိုက်ဖြိုက်ကျသည့်အထဲတွင် ကြည့်ရှုနေ ရခြင်း
တို့ကြောင့်ကို လက်မဆီမသာ၊ မကျန်းမမာ ဖြစ်တတ်
လေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့မြန်မာနိုင်ငံတွင် ပွဲလမ်းသဘင်များ
မှာသာလွန်၍ဆိုးဝါးပေသေး၏။ နေဝင်ကနေထွက်အထိ
ကပြသူများကလည်း ကပြ၍ ကြည့်သူများ ကလည်း၊
ကြည့်နိုင်ကြပေ၏။ အနောက်နိုင်ငံများတွင်မူ ညဂု နာရီမှ
၉ နာရီခွဲအထိခွင့်ပြု၍ ဘာသာရေးပွဲများကိုသာ အထူး
အရေး ပေး ကာ၊ ည-၁၂-နာရီအထိ ခွင့်ပြုလေသည်။
ပွဲလမ်းသဘင်တို့ကြောင့် အလုပ်အကိုင် ပျက်စီးကြောင်း
ကို လယ်ဘိပဏ္ဍိတဆရာဦးမောင်ကြီးက ၎င်း၏ စာတ
ကျနိတိကျမ်းတွင်။

“ဟေလာဟိကမ္မနာသာယာ ဟိ၊ စင်စစ်၊ ဟေလာ၊ မြူး
ထူးပျော်ပါးခြင်းသည်၊ ကမ္မနာသာယာ၊ အလုပ်အကိုင်
ပျက်စီးခြင်းငှာ ဘောတိဖြစ်၏ဟုဆိုထားခဲ့ လေသည်။
သို့သော်အထိုက်အလျောက်အားဖြင့်၊ တခါတရံ ပွဲသဘင်
တို့တွင်၊ မပျော်ပါးရဟု မဆိုလို၊ အလွန်အကြူးမြူးထူး
ပျော်ပါးခြင်းကိုသာဆိုလိုပေ၏။

ပျော်ပါးသောက်စားမှုကြောင့်၊ ပျက်စီးရသောမဟာ
နေသူဋ္ဌေးသား၏ခွက်လက်စွဲတောင်းစားရပုံကို၊ ဓမ္မပဒ
အဋ္ဌကထာတွင်၊ ထင်ရှားစွာ ပြထားခဲ့လေသည်။ ။

ထိုသူဋ္ဌေးသားမှာ မိဘဘက်မှအမွေ ကုဋေ ၀၀ ။
ယောက္ခမဘက်မှ ကုဋေ၊ ၀၀ ။ ပေါင်းကုဋေ ၁၆၀ ။
ရရှိခဲ့စားရရာ၊ လောကတွင် ကြောင့်ကျ ပုပန်ဘွယ်ရာ
ဘဝမျှမရှိပြီ အထင်နှင့်၊ အခြား အကြံအစည် အလုပ်
အကိုင်တို့ကို၊ ဘာမှကြံစည် ဆောင်ရွက်ခြင်း မရှိဘဲ၊
ကခြင်း၊ လိခြင်း၊ တီးမှုတ်ခြင်း၊ ပွဲသဘင်တွင်အပျော်ကြူး
ခြင်းတို့ဖြင့်၊ အချိန်ကို ကုန်လွန်စေ၏။ ထိုအပျော်အပါး
မှတဆင့်၊ သောက်စားယစ်မူးလျက်၊ စည်းခဲ၊ ကမ်းခဲ၊
တရားလတ်လွတ်နေထိုင်လာရာ၊ ဇနီးဖြစ်သူ သူဋ္ဌေးသား
မှာလည်း၊ သမထောနုသမထော၊ ဂေါ၊ ဂောနဂေါ၊ ဂော
ဟုသကဲ့သို့အသွင်မတူအိမ်သူမဖြစ်ရကား လင်နှင့်အတူ
ပင်အပျော်ကြီးပျော်ခဲ့ကြလေရာ၊ ဝင်ပေါက်ပိတ်ကွယ်၊
ထွက်ပေါက်ကျယ်နေသောကြောင့်၊ ကုဋေ ၁၆၀မျှသော
ဥစ္စာတို့မှာ၊ တပြားတချပ်မှမကျန်သော ဘာသို့ရောက်
တော့သဖြင့်၊ ယခင်ကပျော်ခဲ့သမျှနှင့်ခဲ့သမျှသည်၊ ‘ကြည့်
သာဠင်ပြ၊ ချမ်းသာကြလည်း၊ သောကနောက်ဆုံးရှိချေ
သည်’ ဟူသောလောကဓလင်္ကာအရဆင်းခဲ့ပူပင်ပြို ဥင်
ညည်းတွား၊ သူတောင်းစားဘဝဖြင့်သာ အဆုံးသတ်ကြ
ရလေသည်။

ထိုကြောင့် ပွဲလမ်းသဘင်စလော ပျော်ရွှင်မှုများမှာ
ပျက်စီးကြောင်း ဖြစ်ကြောင်းကို၊ သတိတရ ရှောင်ရှား
စိမ့်သောငှာ၊ ရှေးလူကြီးများက မစည်ကားရာ သော
အရပ်ငါးပါးကို၊

ပွဲလမ်းရှင်မြိုင်၊ သေရက် ဆိုင်နှင်း၊ မှုပြိုင် ရုံးပြိုင်၊
ကစားခွင်တည်း၊ ပူပင်သုဿန်၊ ရုပ်ငါးဦးနှာန်မှာ၊ ကြွက်ညံ
များစွာ၊ မစည်ရာသည်၊ လူလာဆိတ်သုဉ်း၊ နည်းရာသော
ဟူသောဆောင်ပိုဒ်ဖြင့်။

၁။.....ပွဲလမ်းသဘင်၊

၂။.....သေရည်သေရက်ဆိုင်။

၃။.....ကစားပိုင်းခြင်းပွဲလည်းဟူလိ။

၄။.....လွှတ်ရုံးတရားရုံး။

၅။.....သုဿန်သင်းချိုင်း။

များဖြစ်ကြောင်းကို ပြဆိုတော်မူခဲ့ကြလေသည်။

အခန်း ၇

ကျမ်းမာမှု

လူတို့ဘဝတွင်ကျမ်းမာမှုသည်အောင်မြင်မှု၏အရင်း
ခံပခာနု ဖြစ်ပေ၏။ မည်မျှ လောကပင် တတ်မြောက်
လိမ္မာသော ပညာရှင်ဖြစ်စေကာမူ နာမကျန်းက လုပ်မှု
ဆောင်တာတို့ကို ပြီးစီးအောင် ဆောင်ရွက် နိုင်တော့
မည် မဟုတ်ချေ။ ကျန်းမာခြင်း၊ အသက်ရှည်ခြင်းနှင့်
လောကီ လောကုတ္တရာ နှစ်ဖြာသောအကျိုးကို ပြီးစေ
ကြောင်း၊ သိစေလိုသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ။ အာရော
ဂျီ၊ ပရမံ၊ လာဘံ၊ စသည်ဖြင့် ဟောတော် မူခဲ့လေပြီ။
အနာရောဂါနှိပ်စက်သောသူသည် မသေမိကပင် သူသေ
ခေါ်ကြောင်း၊ စိန္တုကျော်သူသည် ဩဝါဒထူးမျှတွင်
အသက်ရှင်စဉ်သေသူ လေးဦးစသည်ဖြင့် ပြဆိုခဲ့လေ
သည်။

လူတို့၏ကိုယ်ခန္ဓာသည် စက်အိမ်ကြီးသဘာဝဖြစ်၍
တချက်ချီ ယွင်းလျှပ်ပင် ချက်ခြင်း နေမကောင်းခြင်း

စသည် တို့ကို ခံစား ရသောကြောင့်၊ ခန္ဓာ စက်အိမ်ကို သတိပြု၍ ကြည့်ရှုပေးမကြရပေမည်။ လူတို့မှာ စားလိုက်သော အဟာရ ကောင်းစွာမကြေညက်က လူကို ဥပါဒ်ပေးနိုင်လေသည်။ အဆီခဲ အဆီ စသည့် အစာတို့မှာ ဝမ်းတွင်းခါတ်မီးဟု ခေါ်ဆိုအပ်သော ပါစက တေဇော ခါတ် မီးကချေဖျက်ခြင်း ငှာမတတ်နိုင်သဖြင့်၊ အန္တရာယ် ရောက်ရလေသည်။ နတ်တို့၏အစာဖြစ်သော နတ်သုဒ္ဓါ မှာ အလွန်ထူးကဲသော အရသာနှင့် ပြည့်စုံ စေကာမူ လူ၏သဏ္ဍာန်ရှိ ပါစက ခါတ်နှင့်မမျှသောကြောင့်၊ လူတို့ မစားနိုင်ကြပေ။ လူတို့၏ခန္ဓာကိုယ်မှာ ရှုန်ကြမ်းသလောက် အတွင်းမီးအား နည်းပေ၏။ နတ်တို့၏ ခန္ဓာနုနယ်၍ ပါစက အားကြီးလှသဖြင့် နတ်တို့စုတေမိတ် ကျလျှင် ခါတ်မီးက ခန္ဓာကိုယ်ကို လောင်ကျွမ်း နိုင်ရကား၊ အကောင်အထည်မထွေရတော့ချေ။

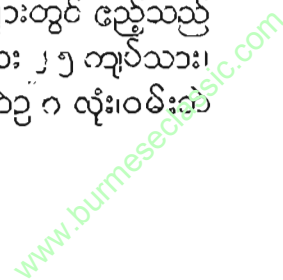
သဗ္ဗေ၊ သတ္တာ၊ အာဟာရ၊ ဣတိကာ။

သဗ္ဗေ၊ ခပ်ထိမ်းသော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါ တို့တွင် အာဟာရ၊ အစာ အာဟာရ သည်သာ၊ ဣတိကာ၊ ထောက်ရာ တည်ရာရှိ၏ ဟု ဆိုထားသည့်အတိုင်း လူတို့ သည် အစားအသောက်ကို များစွာဂရုစိုက်ရမည်ဖြစ်ပေ၏။ စားမြို့လိုက်သောအစာမှာ ဝမ်းတွင်းရှိခါတ်သဘော ဖြင့် သင့်တင့်မျှတခြင်းမရှိက အစာမကြေခြင်း အဆီပဲ ဖြစ်ခြင်းစသော ဥပါဒ်တို့ကို ရရှိတတ်လေသည်။ ရာသီ

ဥတုနှင့်လျော်ညီသော အစားအသောက်တို့ကို ရွေးချယ် မှသာလျှင် ကျန်းမာဖွင့်ဖြိုး နိုင်လေသည်။

မြန်မာလူမျိုးတို့မှာ အစားအသောက်တွင် များစွာ လော်မာကြလေသည်။ တရပ်စားသောဝက်သား၊ ကုလား စားသောပဲ၊ အင်္ဂလိပ်စားသောကြက်ရိုး (ဆ) မြန်မာစား သော ငါး ငါးဒိကြော် ဟင်းတို့ ဟင်းရေသောက်တို့ကို တနစ်ထည်းကွင် အလုံးစုံစားတတ်လေသည်။ လူမျိုးခြား တို့မှာမူ နှစ်သက်စရာ တဦးကောင်းနှစ်ဦးကောင်းတို့ဖြင့် ရောင့်ရဲကြပေ၏။ ။ ဥပမာ တရပ်တွင် ဝက်သားကြော် တခွက်၊ ဘူးသီးချက် တခွက်ဖြင့်၎င်း၊ အင်္ဂလိပ်တွင် သွတ်ပြုတ်တခွက်၊ ကြက်သားရိုး (ဆ) တခွက်၊ အမဲသား ကက်တလစ် တခွက်ဖြင့်၎င်း၊ ကုလားတွင် ဘူးသီးနှင့်ငါး ရောချက်သော ဟင်းလေးခွက် ဆိုလျှင် လုံလောက်ကြ တော့၏။

မြန်မာလူ ဂုဏ်တန် တယောက်အား ထမင်းစားပွဲ တည်ခင်း ကျွေးမွေးသောအခါ လက်လှမ်းမမီလောက် အောင် စားပွဲတွင်ပြည့်ကြပ်နေသော ဟင်းခွက်များဖြင့် ကျွေးမွေးသော်လည်း အင်္ဂလိပ်ဂုဏ်ရည်ကူ တယောက် ကိုမူ ဟင်းရေသောက် သစ်သီးချိုချဉ်နှင့်မှ၊ ၇ မယ် ၈ မယ်ထက်မများတတ်ပေ။ မြန်မာများတွင် ညော်သည် လေးယောက် ရောက်လာက ဝက်သား ၂၅ ကျပ်သား၊ ငါး ၂၀ သား၊ ကြက် ၂ ကောင်၊ ဝမ်းဘဲဥ ၈ လုံး၊ ဝမ်းဘဲ

ကင် တကောင်စသည်ဖြင့် ဦးရေများစွာ ဝယ်ချမ်းချက် ပြုတ်၍ မကုန်နိုင် ကုန်နိုင် ကျွေးမွေး ကြသော်လည်း၊ ဂျပန်လူမျိုးအင်္ဂလိပ်လူမျိုးတို့မှာ ညွှန်သည်လေးယောက် အတွက် ဆုတ်လေးခွက်၊ သိစတစ်လေးခွက်၊ ကာဒီလေးခွက် မျှဖြင့်သင့်တော်ရုံကျွေးမွေးပေ၏။ ထိုသို့လုံလောက် ရုံ ညွှန်ခြင်းဖြင့်သန္ဓါတရားမရှိဟုဆိုနိုင်ပေ။ စည်းကမ်း တကျ အရမ်းမဖြစ်စေခြင်းသာဖြစ်ပေ၏။

နိုင်ငံခြားမှ တင်ပို့ ရောင်းချလျက်ရှိသော မု သေတ္တာ ၄ သေတ္တာ၊ အမဲသေတ္တာ၊ ယိုအမျိုးမျိုးတို့ကို အခမဲ့ ရှေး လက်မခန်းဘဲ ဝယ်ယူစားသောက်ခြင်းကြောင့် မြန်မာ ပြည်မှ ၁၉၃၇-၃၈ ခုနှစ်က* ငွေထိန်းပေါင်း ၅၀၀.၈၆ သိန်းမျှ (500.86 lakhs) နိုင်ငံခြားသို့ရောက်ရပေ၏။

သုန္ဒ၊ ဝေဿ၊ ခတ္တိယ၊ ဗြဟ္မဏဟူ၍ ဟိန္ဒူလူမျိုးတို့တွင် ဇာတ်ကြီးလေးဇာတ်ရှိရာ ဗြဟ္မဏဇာတ်မှာ အကြီးဆုံး သော အယူဝါဒ အရင့်သည်ဆုံးဖြစ်၍ အခြားလူမျိုးတို့ ပြုပြင်စီမံသော အစာအာဟာရတို့ကို အသက်ပင်သေသေ မစားမသောက်ကြပေ။ ထိုဥပဒေမှ ပျက်ကွက်သောသူ သည် ဇာတ်ဝါဒမှ ချွတ်ချော်တိမ်းပါးသူဖြစ်၍ အမျိုး ဇာတ်ပျက်လေသည်။ အပေါင်းအဖော် မလုပ်ကြတော့ဘဲ တမျိုး တနွယ်လုံးက ကြဉ်ခြင်းကို ခံရတော့၏။ အဘ ပင်ဖြစ်သော်လည်း ဇာတ်ပျက်သောသို့ ကို ပြန်၍ကြည့်ရှု

ရတော့သည် မဟုတ်ပေ။ ချွေတာခြင်း နည်းဖြင့်ကြည့် သော်ထိုအယူမှာ ကြေးငွေအကုန်အကျနည်းပါးကြောင်း တွေ့ရှိရပေ၏။

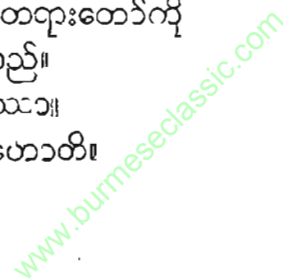
ဘုရားရှင်လက်ထက်တော်အခါက ကောသလဗင်း ကြီးမှာ ဆန်တစ်နှင့်ဆိက်တကောင်မှစားလျက် မခီ သောဖြစ်လျက် ဘုရားတရားတော်ကိုမျှ ဖြောင့်တန်းစွာ နောယူနိုင်ဘဲ အစားကြူးခြင်း၏ ဒုက္ခဝေဒနာကို ခံစား နေရခြင်းကြောင့်၊ ထိုအခါမြတ်စွာဘုရားက သင့်ဘင့်မှတစ်ဆင့် သာ စားရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ အစာအာဟာရ၏ အတိုင်း အရှည်ကို သိခြင်းဟုသော ဘောဇနမဂ္ဂဉာဏ်၊ တရားတော်ကိုဟောကြားမှသာသျှင် သင့်တော် မျှတခွဲ စားသောက်လေသည်။

ထင်တိုင်းလည်း မဆိုနှင့်၊ ပင်ဘိုင်းလည်း မမျှနှင့် ဟူသောစကားပုံအတိုင်း အရသာရှိတိုင်း များစွာ မစား သောက်စား ။ တန်လျှင်ဆေး၊ လွန်လျှင်ဘေး ဟူသကဲ့ သို့ ဇူဇကာယုတ္တား၏ ဘေးရောက်ပုံကို သာဓကတင်ကြ ရာသည်။

အစား အသောက် ထွင်သာမဟုတ်၊ အားလုံးသော ကိစ္စတို့တွင် ကာလ၊ ဒေသ၊ ဥတု၊ သပ္ပာယ် တို့ကိုနှိုင်းချင့် ၍ မယုတ်မလွန်သော မဉ္ဇူမပဋိပဇာ၊ တရားတော်ကို မြတ်စွာဘုရားဟောကြားတော်မူခဲ့လေသည်။

ပဉ္စမေ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ဝံဗ္ဗအာယုဿာ။
ကတမေပဉ္စ၊ သပ္ပာယ၊ ကာရိဟောတိ။

*Report on the Trade and Customs administration (1937-38) of Burma

သပ္ပာယ်စေ၊ မတ္တံဇာနတ်။
 ပရိဏတဘော၊ ဇိဝဟောတိ။
 ကာလစာနိစ၊ ဗြဟ္မစာနိစ၊
 ဣမေခေါ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ပဉ္စဂမ္မာအာယုဿာတိ။
 - ပဉ္စဂိတ္တရပါဠိတော်

- အနက်ကား၊ ။ ရဟန်းတို့
- ၁။ သင့်ဘင့်သော ဆေးဝါးအစား အသောက်ကို မြီဝဲခြင်း၊
 - ၂။ အတိုင်း အရှည်ကိုထိခြင်း၊ ကြွေလွယ်သော အစာကိုစားခြင်း။
 - ၃။ ဥတုကာလကိုကြည့်၍စားခြင်း။
 - ၄။ ငါးပါးသောသိလကိုလုံခြုံခြင်း။
 - ၅။ လင်မယားတို့၌ တဦးကိုတဦး၊ လွန်ကြူး၍ လင်ငယ်၊ မယားငယ်မနေခြင်း။

တို့မှာအသက်ရှည်ကြောင်း၊ နည်းကောင်း၊ နိဿည်း များဖြစ်ပေ၏ ဟုဟောတော်မူခဲ့လေသည်။
 လူတို့မှာကျန်းမာမှုအတွက်၊ ကိုယ်ခန္ဓာစက်အိမ်ကို အစဉ်သတိပြုကြရပေမည်။ ထိုစက်အိမ်အဆက်မပြတ်၊ မမှားမယွင်း အလုပ်လုပ်သွားနိုင်ရန်၊ ကိုယ့်လက်အင်္ဂါ တို့ကိုလှုပ်ရှားပေးရပေမည်။
 အလုပ်ချည်း လုပ်၍ အားလပ်ခွင့် မရခြင်းသည်၊ ကလေးသူငယ်များအား၊ ထိုင်းမှိုင်းထူ အစေ၏။ အလုပ် မှာအိမ်ထွင်းအလုပ်ဖြစ်မှု၊ ထိုသူငယ်မှာ၊ နူးညံ့အားနွဲ့၊

ဒို့နဲ့ သေးသိမ်၍ သွားပေတော့၏။ ကစား ခြင်းသည် ကျန်းမာမှုကိုသာ ဖြစ်စေသည်မဟုတ်၊ အလုပ် အကိုင် အတွက်လည်း၊ ဖြတ်လတ်လျှင်မြန်စေ၏။ လူနှင့်ပေါင်း သင်းဆက်ဆံရေးကိုသင်ကြားပေ၏။ မဖြစ်လေဘက်သည် တို့ကို၊ အရေးမယူခြင်း၊ တရားသဖြင့် ကျင့်ဆောက် တည်ခြင်း၊ စိတ်သဘောဖြင့်ဖြတ်တည်ကြည်ခြင်း၊ ကိုယ် ကောင်းမကြံခြင်းစသော၊ အကျိုးထူးတရားတို့ကို ခံစား ရလေသည်။
 ကျန်းမာခြင်း၊ ခွန်အားဗလရှိခြင်းတို့နှင့် ရဲရင့်ခြင်း တို့ တွဲနေသကဲ့သို့၊ မကျန်းမာခြင်း၊ ချွံခြာခြင်းမှာ၊ ကွန် ဘဝနှင့်ချော်မွေ့ကာ၊ ကြောက်နူးတုန်ခြင်းနှင့်တူ၍နေ၏။
 -- ဦးဇော်ဝိတ်

ကစား ခြင်း သည်၊ စိတ်၏ ချမ်းသာခြင်း၊ ကိုယ်၏ ကျန်းမာခြင်း၊ ရဲရင့်ခြင်း၊ နှစ်ပြုကြည်လင်ခြင်း၊ တည်းဟူ သောဘယ်ဆရာ၊ ဘယ်စာအုပ်ကမှ၊ ပေးစွမ်းခြင်းငှာ မတတ်နိုင်သည်တို့ဖြင့်၊ ပြည့်စုံစေ၏။

The battle of Waterloo was won,
 in the playgrounds of Eton.
 - Duke of Wellington

ဝါတာထူး စစ်ပွဲကြီးကို၊ အိတွန်ကျောင်းတော်ကြီး ၏ ကစားကွင်းမှ အောင်မြင်လေသည်။
 ပိလင်တန်မင်းသားကြီး

ဆိုလျှင်ရင်းအဓိပ္ပါယ်မှာ၊ အိတွန်ကျောင်းမှာ၊ ကိုယ်လက်ထုပ်ရှားကစားခြင်းနှင့်၊ စည်းကမ်းသေဝပ်ရေးကို၊ တတ်မြောက်ပြီးဖြစ်သော စစ်သားများ၏လုံးလစွမ်းအင်ကြောင့်၊ ဝါတာလူးစစ်ပွဲကြီးကို အောင်မြင်ရလေသည်ဟူသကည်း။

ကျောင်းတွင်သင်ကြားရသော ပညာအရပ်ရပ် တို့တွင်၊ ကစားကွင်းမှာ၊ သင်ကြားတတ်မြောက်သောပညာသည် အကောင်းဆုံးအဘိုးတန်ဆုံးဖြစ်ပေ၏။ ကစားခြင်းဖြင့်သာလျှင် အားသစ်၊ အင်သစ်၊ ပြည့်၍ ရွှင်လန်းပျော်မွေ့ကြပါ။ အသက်မွေးမှု၊ လုပ်ငန်းများဖြင့်၊ မရွှင်မြူးပါနှင့်။

ကိုင်း(ဆ)ပဂျက်ဆိုသူပညာရှိကြီးက၊

အင်းအင်ပြည့်ပြီး၊ ကျန်းမာပျော်ရွှင်မှုများဘက်စပ်ပါဝင်သော၊ ဂုဏ်အရှည်အဆင်းတို့တွင်၊ ကစားခြင်းသည်၊ မျိုးမွမ်းတွယ်အကောင်းဆုံးဖြစ်၏။ နေ့စဉ်လုပ်ငန်းတို့အပေါ်တွင်၊ များစွာအဘိုးထိုက်တန်သော၊ ဩဇာကိုသက်ရောက်စေ၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်၊ ကစားခြင်းဖြင့်၊ ကြေးငွေပစ္စည်းများရရှိမည့် မဟုတ်သည်ကို သိထွက်နှင့်ပင်၊ လူငယ်များမှာ၊ လူကြီးများနှင့်တွဲဘက်ကစားကြသောကြောင့်တည်း။ ကစားခြင်းမှာ၊ ကောင်းမြတ်သောရှယ်ချက်ဖြင့်၊ ကောင်းမွန်စွာလုပ်ကိုင်ကြရန်၊ လုပ်ပေးလုပ်ဖက် အဖြစ်ရောက်ရှိအောင် သင်ကြားပေးပေ၏။ မည်သည့်အခြေအနေတွင်မဆို၊ အောင်မြင်ရန်တန်

စိုးအကြီးဆုံးသောအခြေကိုဖြစ်စေ၏။ စုပေါင်းလုပ်ကိုင်ခြင်း၏၊ သတ္တိအင်အားကို၊ သင်ကြားပြသပေ၏။ သဘာဝအတိုင်းပင် မဟုတ်စေကာမူ၊ အလေ့အကျင့်အားဖြင့်၊ တော်မှန်ခြင်း၊ တရားခြင်းကိုလည်းဖြစ်စေ၏။ တရားလမ်းကြောင်းအတိုင်း၊ စံနစ်ကျကျလုပ်ကိုင်တတ်စေ၏။ ကစားမှုဖြင့်ရရှိအပ်သော အထက်တန်းကျလှသည့် ရိုးသားမှုသည်၊ တရားဥပဒေပြင် ဘက်ရှိ အပြုအမူများ ကို၊ စက်ဆုတ်ရှုရှာစေ၏ဟုပြောဘူးလေသည်။

သာမချီအယ်ပေါ့စတားဆိုသူ၊ ရှုဂိုဏ်းရယ် အသင်းကြီး၏အတွင်းရေးမှူးကမူ၊ လက်ရုံးရည်နှင့် လုပ်ရသော အလုပ်များတွင်ပင်၊ အခါများစွာ၊ ဦးနှောက်၏နှုန်းရိပ်ပန်းခြင်းကိုဖြစ်စေ၏။ ကြွက်သားတို့နှင့်ဘာမျှမဆိုင်သော၊ သော၊ ဦးနှောက်၏မောပန်းနှမ်းရိခြင်းမှာ၊ ရိုးလျက်ရှိပေပြီ ဦးနှောက်၏အလုပ်သည်၊ ကြွက်သား၏ အလုပ်ကဲ့သို့ပင်၊ ခါတ်နှင့်ဆိုင်သော၊ ပြောင်းလဲခြင်းရှိကြောင်း၊ သို့ပြောင်းခြင်းမှာ၊ အသေးစိတ်အား ဖြင့်၊ ကွဲပြားသော် လည်း၊ သဘောအားဖြင့်၊ ကွဲပြားသည်ဟူ၍ မရှိကြောင်း ပြောဘူးလေသည်။

သွေးကြောတို့သည်၊ ကိုယ်အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်းတို့ကို၊ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်စေ၏။ ကြွက်သားများတွင် မကောင်းသောသွေးများကို ထုတ်ပယ်၍၊ ကောင်းသောသွေးများဖြင့်ထပ်လောင်းဖြည့်စွက်ရ၏။ ထိုအဘူသွေးကြောများမှာဦးနှောက်၏သန့်ရှင်းစင်ကြယ်ခြင်းကိုစီမံနိုင်ပေသည်

ဖြစ်၏။ လူတို့အသက်ရှင်မှုအတွက်၊ ဦးနှောက်မှာအလုပ် အများဆုံးလုပ်ရ၏။ ၎င်း၏နားနေခွင့်မှာ မရှိသလောက် ရှားပါးတိုတောင်းပေ၏။ ထိုကြောင့်ကိုယ်လက်အင်္ဂါတို့ ကို၊ ယှပ်ရှားစေခြင်းဖြင့်၊ ဦးနှောက်ကို၊ အနားပေးသင့်ကြ လေသည်ဖြစ်ကြောင်း။

လေကောင်းလေသန့်နှင့် ကိုယ်လက်ယှပ်ရှား ခြင်းမှာ ခွဲခွါ၍မရသောကြောင့်၊ တခုကိုလုပ်လျှင်အ ကျိုးနှစ်ရပ် စလုံးခံစားကြရပေ၏။ လူတိုင်းပင်တနေ့လျှင် အနည်းဆုံး ၂ နာရီခန့်အကာအဆီးမရှိသော လေလဟာပြင်သို့တွက် ၍နေရန်အကျင့်ကိုအရေးတကြီးအမြတ်တနိုးပြုလုပ်သင့် လေသည်။

ပထဝီမြေကြီး မိုးကောင်းကင် တောတောင်ကွင်းပြင် တို့သည် ကျွန်ုပ်တို့အား စာအုပ်များတွင် မရရှိနိုင်သော ပညာရပ်တို့ဖြင့် ချီးမြှင့်ပေးသော ဆရာများဖြစ်ကြကုန်၏။ တောနယ်များသို့သွားပြီးလျှင် ရေကူးခြင်း၊ တောပန်းခူး ခြင်း၊ ပင်လယ်ရေချိုးခြင်း၊ လေညှင်းခံခြင်း၊ ကိုယ်အင်္ဂါ ယှပ်ရှားခြင်းတို့မှာ လူတို့အားကျန်းမာစေသည်သာမက စိုးရိမ်ခြင်း၊ ကြောင့်ကျခြင်းတို့ကိုပင်ပျောက်စေနိုင်လေ သည်။

သဘာဝ ဓမ္မသည် ကျွန်ုပ်တို့အား ငြိမ်သက် တည် ကြည်စေ၏။ အေးချမ်းသာယာစေ၏။ အင်အား ပြည့်၍၊ သန့်စွမ်းစေ၏။ စိတ်ဟဒယကို ရှင်မြူးနှစ်ထိမ့်စေ၏။

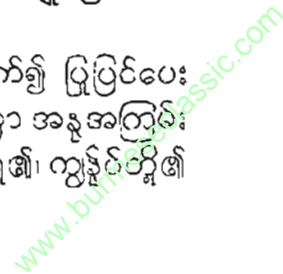
အနားယူခြင်းသည် ပျင်းရိခြင်းမဟုတ်ပေ။ တခါတရံ

သစ်ပင်များအောက် မြက်ခင်းကလေးပေါ် လဲလျောင်း ကာ တတွေတွေစီးဆင်းနေသော ရေကျသံကလေးကို ၎င်း၊ ကောင်းကင်ပြင်ဝယ်တရှေ့ရှေ့ယှပ်ရှား သွားလာ နေသော မိုးသားတိမ်တိုက် တို့ကို၎င်း၊ စိတ်ပါဝင်စား ကာ ကြည့်ရှုနားထောင်နေခြင်းမှာ အချိန်ဖြုန်း သည်ဟု မည်သည့်နည်းနှင့်မျှမဆိုနိုင်ချေ။

သန့်ရှင်းသော လေသည် ကိုယ်ခန္ဓာ၏ အကျိုးကို ဖြစ်စေတိသကဲ့သို့ စိတ်ဟဒယ၏ အကျိုး ကိုလည်းဖြစ် ထွန်းစေနိုင်၏။ သို့သော်ပျော်ရွှင်မှုသာယာမှုတို့တွင်သာ စိတ်ကို ကျက်စားစေခွင့်မပြုသင့်ပေ။ ပျော်ရွှင်သာယာ မှုတို့ကို မပိတ်သောတံခါးဖြင့်ခွင့်ပြုထားပါက သူ့ဘဝ သည် အရသာရှိတော့မည်မဟုတ်ပေ။

စကားပြောကောင်းသူတို့နှင့် စကားလက်ဆုံကျခြင်း သည်လည်း၊ ထမင်းခြိန်သကဲ့သို့ အရသာရှိ၏။ ပျော်ရွှင် တွယ် ကောင်းပေတော့၏။ စကားပြော ကောင်းခြင်း၏ အရည်အခြင်းမှာ ၁။ မှန်ကန်ခြင်း ၂။ အနက်အဓိပ္ပာယ် ကောင်းခြင်း ၃။ ပျော်ရွှင်နှစ်ထိမ့်စေခြင်း ၄။ အထိ အလိမ္မာပညာရှိခြင်း တို့ဖြစ်လေသည်။ ပဋမသုံးမျိုးမှာ လူတိုင်းတွင် ရှိနိုင်သော်လည်း စတုတ္ထ အမျိုး ဖြစ်သော အထိအလိမ္မာမှာ နက်နဲခက်ခဲသွေပေ၏။

ရှုပ်လက္ခဏာမှာ အတွင်းစိတ်ကိုလိုက်၍ ပြုပြင်ပေး ရ၏။ စိတ်၏အခြေကိုလိုက်၍ကိုယ်ခန္ဓာမှာ အနုအကြမ်း အကောင်းအဆိုးတို့ကို ပန်တီးပြုပြင်နေရ၏။ ကျွန်ုပ်တို့၏

မူမမှန်သောလက္ခဏာများမှာ နိမ့်ကျသော ဝုဏ်ယူစရာ များအတွက် တင့်တယ်ကြီးကျယ်နိုင်သော်လည်း ခံလာ တာမျှသာဖြစ်၍ မကြာမီပျက်စီးသွားတတ်လေသည်။

အလှကြက်သရေကို ခံစားထိုက်သော မျက်စိများ အတွက် အလင်းရောင် တခုရှိပေးသေး၏။ ထိုအလင်း ရောင်မှာ ပြာလဲ့လဲ့ကောင်းကင်ပြင်၏ မိုးကုပ်စက်ပိုင်း လောက် ဆီက မီးလောင် မည်ကဲ့သို့ ထင်ရသော၊ ကြက်သွေး ဟင်္သာပြဒါးရောင် တိမ်တောင် တိမ်ယိစ် များပင်ဖြစ်ပေ၏။ ကောင်းကင်၏အရောင်သည် တိမ် တောင် တိမ်တိုက်တို့အကြားမှ ဖောက်ထွက်ကာ လော က ခါတ်ကြီးအား ဖျော့တော့သော မိမိရောင်ခြည်ဖြင့် ထွန်းလင်း ထိန်ပေလျက် ကြက်သရေ ရှိစေတော့၏။ အနောက်ဘက်ရှိ တောင်တိမ်များပေါ်မှ လိမ္မော်ရောင် ဆိုးထားသကဲ့သို့ ဝါကျင့်ကျင့် ကောင်းကင် ရောင်မှာ အနှစ်တထောင်ကနေဝင်စများ၏ကျက်သရေကိုမြေပေါ် သို့ တပန်ခါတ်ရိုက်၍ ထွက်သကဲ့သို့ရှိပေတော့၏။

တကယ်ပျော် ရွှင်မှုများမှာလူတို့မပြုမပြင်သောနဂါရ သဘာဝတို့ထွင်သာ ငွေ့ရှိနိုင်လေသည်။ လူတို့ပြုပြင် ပန်တီး၍ ခံစားရသောပျော်ရွှင်မှုမျိုးမှာ ခါတ်ရေစိမ် ကဲ့သို့ ကြာရှည်စွာခိုင်မြဲမည်မဟုတ်ချေ။

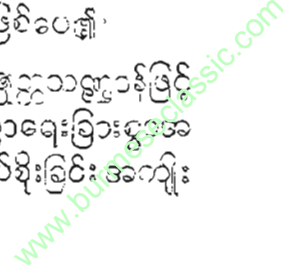
ပလိုတပ် (ချ)က ပညာရှိကြီး ဆိုကရစ်တီးအား 'စင်စစ် မှန်ကန်သောပျော်ရွှင်မှုများမှာ အဘယ်တို့နည်း' ဟု မေးရာ ဆိုကရစ်တီးက 'ဤသည်ဟုခေါ်ဆိုကြသော

အဆင်းရှုပ်များ၊ ရုပ်လက္ခဏာများ၊ အထူးသဖြင့်မွှေး ကြူသော ရနံ့များနှင့် အခြားသော မရှိတောင့်တ ရှိကြောင့်ကျရသော ကိစ္စဟူသမျှတို့ကို ဖြစ်ပေသည်'ဟု ပြန်ပြောခဲ့လေသည်။

ဖွံ့ဖြိုးသာယာသောဘဝဟုခေါ်ဝေါ်လေ့ရှိသော မိမိ တို့ကိုယ်ကို များစွာ အထိုက်သောသူ၏အဖြစ်သည် အလွန်စက်ဆုတ်ဘွယ်ကောင်းသော ပျော်ရွှင်မှု အ တု အဟောင်မျှသာ ဖြစ်စေ၏။ ထိုအမှုမျိုးဖြင့် အလှည့်စား ခံရသောသူတို့မှာ မိမိတို့ကိုယ်ကို များစွာအပြစ်တင်ရန် အခြေသို့ရောက်မှ ကမ္ဘာလောကကြီးမကောင်းကြောင်း ညည်းထွားပြစ်တင်ကြကုန်၏။

ဒီမတ်ဆက်ဆိုသူက ကွန့်ဝပ်သည့် ငယ်ရွယ်သူနယ်ပျံ သေး၏။ လောက၏ခရီးစဉ်ကို တဝက်ခန့်သာမိသျှင်ပင် နှစ်မီးနယ်ပင်ပန်းခဲ့လေပြီ။ ရပ်တန့်၍နောက်သို့ ပြန်၍ကြည့် မိပီတော့သည် စသည်ဖြင့်လောက၏ ခရီးစဉ်မှာခက်ခဲ ရှုတ်ထွေးကြောင်းကိုပြောခဲ့လေသည်။ ၎င်းသာလိမ္မာစွာ သွားလာနေထိုင်ခဲ့ပါမူ၊ နောက်သို့ကြွေနှင် သာယာသော အကြည့်မျိုးဖြင့် ကြည့်၍ ရှေ့သို့လည်း မှော်လင့်ချက် အပြည့်အစုံနှင့်ကြည့်ရှုမျှော်မှန်းနိုင်မည်ဖြစ်ပေ၏။

ဘဝ၏တန်ဖိုးကိုအတွင်းသဘောအရည်အချင်းနှင့် အဘိုးဖြစ်ရပေမည်။ ဝိညာဏ်က လိမ္မာရေးခြားစွာအ မိန့်ပေးခြင်း၊ တရားသဖြင့်ကြင်နာစွာအုပ်စိုးခြင်း အကျိုး

ကို ရှေ့ရှု၍ သတိရှိခြင်းဖြင့် အပြစ်ကင်းသောလူအားပို တန်တယောက်ဖြစ်လာစေနိုင်သည်။ သို့သော်ခန္ဓာကိုယ် ကဥပဒေတွေ ထုတ်ပြီး၊ အာသာဆန္ဒ၏ ပြင်းထန်သော တိုက်ထွန်းချက်အရ၊ ပဉ္စမသဘောညီညွတ်ခြင်းကို၊ အလွဲ သုံးစားပြုကာစိတ်၏ အလှိုင်း၊ ရှေးချယ်ထားသည် တို့ အား၊ နိုင်ထက်စီးနင်းပြုလုပ်ပါက ပိဋကတ်နှင့် ကိုယ်ကာ ယမှာ၊ မသင့်မတင့်ဖြစ်တော့၏။ ထိုအခါလူမှာ အသုံးမကျ ပင်ပန်းရတော့၏။

ဂရိလူမျိုးတို့သည် ကိုယ်လက်ကျန်းမာရေး ပညာ အသိအလိမ္မာ တိုးပွားရေးပညာတို့ကို အရေးတစိုက် သင်ကြား ကြကုန်၏။ အမျိုးသမီးများမှာ ကာဇူမေ မပျက်အောင်၊ လှုပ်ရှားကစားခြင်းများကိုပြုလုပ်ကြ၏။ ၎င်းတို့မှာတိုးတက်၍၊ လွတ်လပ်သော ကျန်းမာခြင်းနှင့် ပြည့်စုံကြကုန်၏။ ယခုအခါကမ္ဘာပေါ်တွင် တနှစ်လျှင် တတိုင်းပြည်ကျ၊ တာဝန်ခံ၍ ကျင်းပလျက်ရှိသော ကျော် ဇော ထင် ရှား လှသည့် အိုလံပစ် ကစားပွဲ များမှာ၊ ဂရိလူမျိုးတို့၏လက်ရာပင်ဖြစ်ပေသည်။

သန့်ရှင်းခြင်းသည် ကျန်းမာခြင်း၏ညီဖြစ်၏ ဟူ၍၊ အင်္ဂလိပ်စကားပုံတခုရှိရာ ထိုစကားပုံ ကို တေသဇ္ဇသိပ္ပံ ဆိုင်ရာ စုံစမ်းရှာဖွေခြင်းတို့က လေးနက်စွာ ထောက်ခံထားလေသည်။

များစွာသော ရောဂါတို့သည် အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်း တို့မှဝင်ရောက် ပူးကပ်လာသောကြောင့် ဖြစ်လေသည်။

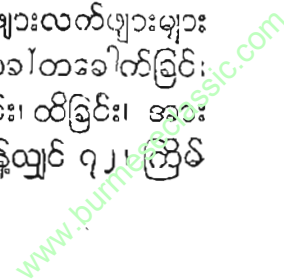
ကာလ ဝမ်းရောဂါ၊ ကျောက်ကြီး ရောဂါ၊ စသော ကြောက်မက်ဘွယ် ရောဂါဆိုးကြီးများမှာ၊ အထို အလျှောက် ဖြစ်ပေါ်လာသည် မဟုတ်။ ရောဂါ ပိုးမွှားများ ကျွန်ုပ်တို့ကိုယ်တွင်းတွင်အခြေစိုက်လာသောကြောင့်ဖြစ် ပေသည်။ ထိုကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့မှာ ကိုယ်ကိုသာ မဟုတ် ဝတ်သောအဝတ်၊ စားသောအစာ၊ သောက်သောရေ၊ နေသောအိမ်၊ ရှူရှိုက်သောလေတို့အားလုံးကို သန့်ရှင်း စေပြီးမှ သုံးဆောင်ကြရပေမည်။

သည်းခြေကို နိုင်အောင်အိပ်ရမည်၊ လေကိုနိုင်အောင် ကိုယ်ကိုနှိပ်ရမည်၊ သလိပ်ကိုကြေအောင် အန်ဆေးစား ရမည်၊ အဖျားကိုနိုင်အောင်ထမင်းနပ်ကျော်စားရမည်။

ဥတုဘောဇနသင်္ဂဟကျမ်း။

ဥပါဒ်၊ ဇွဲ၊ ဘင်၊ အရလူတို့သည် လျှပ်တပြက်တွင်၊ ကုရေတထိန်း ပျက်စီးနေကြောင်း၊ အသစ် အသစ်လျှင် တဖန်ဖြစ်၍ တည်၍ ပျက်၍ အဆက်မပြတ်နေကြောင်းကို ပဒိစ္စသရပ္ပါတ် နည်းဖြင့်သိရှိရလေသည်။

ဆား ဂျမ်း (ဆ)မဂျက်က ကျွမ်းကျင်သော ဝိတာ ဆရာတယောက်သည် စန္ဒယားကို တစက္ကန့်လျှင် ၂၄ ချက် တီးခေါက်နိုင်ကြောင်း၊ ထိုသို့တီးထိုင်း တီးတိုင်း ပြီးနှောမှသွေးကြောအယဉ်သည်၊ ခြေဖျားလက်ဖျားများ သို့တိုင်အောင် ရောက်နိုင်ကြောင်း တခါတခါကင်းခြင်း သည်၊ လက်ညှိုးကိုနှိပ်ခြင်း မြှောက်ခြင်း၊ ထိခြင်း၊ အား ဖြင့် သုံးကြိမ်ဖြစ်တော့သဖြင့် တစက္ကန့်လျှင် ၇၂၂ ကြိမ်

ထက်မနည်း ထုပ်ရှား နေကြောင်း တွတ်ချက် ပြသခဲ့လေသည်။

များသောသူတို့သည်မထုပ်မရှားခြင်းကြောင့်ရောဂါရသည် ဟုအနောက်နိုင်ငံ ဆေးဝိဇ္ဇာများက ဆိုထားလေသည်။ ထိုစကားမှန်၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်၊ မိဖုရားမင်းကတော်၊ သူဌေးကတော် စသည် တို့ မှာ အေးအေးနေနိုင်သည့် အတိုင်းကြီးကျယ်သောလောကီစီးပွားကိုခံစားယစ်မှူးလျက်မထုပ်ချင်မရှားချင်ဘဲမြေပြင်ကိုပင် ခြေတင်၍ မသွားလိုတော့သဖြင့်၊ ထူးထွေသောရောဂါမရှိဘဲလျက် အပျင်းရောဂါထခြင်းကို ဆိုလိုလေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့မြန်မာပြည်တွင် ထိုရောဂါမျိုးကို "မဟာဒေဝီနာ" ဟုခေါ်ဝေါ်ကြလေသည်။

တရုတ်အခါ ပြည့်ရှင်မင်းတပါး၏၊ ညာနန်းဒေဝီမဟာဒေဝီထွတ်ထားမိဖုရားတပါးသည် အလုပ်မရှိတိုင်း လင်တော်မောင်ကို နွဲ့ဆိုးဆိုးလျက် အပျင်းပွားပြီးလျှင် မဟာဒေဝီနာ စွဲကပ်ရာ သမားတော်ကြီးများပင်၊ လက်လျှော့ရသော အခြေသို့ ရောက်တော့ကြောင်း၊ ထိုအခါ အချက်ကို ထိတတ်သော သူတယောက်က၊ ဆရာယောင်ဆောင်ကာ၊ နန်းတွင်းသို့ ဝင်ပြီးလျှင် မိဖုရားအား ကုသလိုကြောင်း၊ အကယ်၍ တစ်စုံတစ်ကြားလွန်မိက ဘုရင်မင်းမြတ်က ဘေးမဲ့ ထားလွတ်ပြုပါမည့် အကြောင်း လျှောက်ထားသဖြင့်၊ အခွင့်ရလေ၏။ ထိုအခါ မိဖုရားကြော့ခြည်ကိုလှစ်ပြီးလျှင်၊ အလကားမိန်းမပေါ့၊ လင်ကို

နွဲ့ချင်တိုင်း နွဲ့ ဆိုး ချင် တိုင်း ဆိုး ပြီး၊ မဟာ ဒေဝီနာနွဲ့လဲနေတယ် မကြာခင် သေပါလိမ့်ဟု-- ဆဲဆိုကြိမ်းမောင်းပြီး ဘုရင်ညီလာခံဆောင် အရောက်အမြန်ကူးခဲ့လေ၏။ မဟာဒေဝီကြီးမှာ သာမန်အဆက်တန်းစား ကင်္ဂသို့သော အဂ္ဂမဟေသီ၊ ဒေဝီထွတ်ထားမိဖုရားကို၊ ဤသို့ပြောရာသလောဟု ဒေါသအမျှန် ခြောင်းခြောင်းထွက် သဖြင့် ရှေး အ ခါက ရံရွေ့တွေ တကျိုပ် မှုနောက်ကပင့်၍ လိုက်ရသော ဝတ်လွှာကို လက်တတက်ကမ၍၊ ဘုရင်ထံမှောက်သံတော်ဦးတင်ရန် အရောက်လာခဲ့ပေ၏။ ထိုအခါဘုရင်ကဆီး၍ ဖြောင်းဖျေပြောဆိုသောအခါ၊ ဒေါသမှာပြေငြိမ်းလျက် မဟာဒေဝီနာမှာလည်း၊ တခါတည်း ပျောက်ကင်းဘူးသဖြင့်၊ ထိုအကော်ကြံသမားမှာ ဆု လာတ် များစွာ ရခဲ့ဘူးသည်ဟူသတတ်။ ။

ကျန်းမာခြင်း အတွက် အရက်ကို ကြဉ်ရှောင်ရန် လည်း လိုပေ၏။ အရက်ကို ရာသက်ပန် သောက်ခဲ့ကြသူ များမှာ သတိမေ့လျော့ခြင်း၊ ရောဂါဘယ ထူပြောခြင်း၊ အသက်တိုခြင်း စသည်ဖြင့် များစွာအကျိုးမဲ့ ကို ဖြစ်စေ၏။

Though I look old, yet I am strong and lusty,
For in my youth I never did apply
Hot and rebellious liquors to my blood,
Shakespeare

ရှိက္ကံစမ်းယားက ကျွန်ုပ် မည်မျှပင် အိုစေကာမူ ကျန်းမာဝပြုံး အင်အားတိုးလျက် ရှိနေခြင်းမှာ ကျွန်ုပ် သည် ငယ်စဉ်ကစ၍ ယနေ့တိုင် ပူခါးလှစွာသောင်းကြမ်း ထကြွတတ်သော သေအရက်ကို ဘယ်သော အခါမှ လျှာပေါ်သို့ မတင်ဘူးသောကြောင့် ဖြစ်သည်ဟု ပြောဘူး လေသည်။

ထမင်းစားပြီးစတွင် အလွန်အိပ်ခြင်း အလွန်ထိုင်နေ ခြင်း မပြုရာ၊ မီးပူနေပူမခံရာ၊ များစွာပင်ပန်းခံ၍ မလုပ်ရာ၊ ခေတုန်ဖိုဝဲခြင်းမပြုရာ၊ ရေကိုများစွာ မသောက်ခြင်း၊ အနည်းငယ်သာသောက်ခြင်း၊ အလွန်စားခြင်း၊ ကျင်ကြီး ကျင်ငယ် လေပုတ်တို့ကို အောင့်ထားခြင်းကြောင့် အစာ မကြေဖြစ်တတ်၏။

=ဥတုဘောဇနကျမ်း

ဆေးဝါးများထက် အလေ့အကျင့်အစားအသောက် များက ပို၍ကျန်းမာမှုကို ဖြစ်စေနိုင်၏။ သဘာဝတရား အား သာနာညီမျှဖြစ်ပါစေ၊ ၎င်းတဦးတည်း ငြိမ်းချမ်း သာယာစွာရှိပါစေ။

Do not counteract the living principle,
leave it at liberty of defending itself.
It will do better than any drugs,

- Napoleon.

နဂိုလိယံက နေထိုင်မှုတို့၏ အခြေခံ ဥပဒေတို့ကို ဆန့်ကျင်ဘက် မပြုပါနှင့်။ ကိုယ်ခန္ဓာမှာ ဥပဒေ အတိုင်း ၎င်းကို ၎င်းကပင် ကာကွယ်ပေးလိမ့်မည်။ ဆေးဝါးကား သဘာဝတရားလောက် သတ္တိမကောင်းပေဟု ပြောဆို ခဲ့ဘူးလေသည်။

သန့်ရှင်းသောလေ၊ သန့်ရှင်းသော ရေတို့ကို ရှုရှိုက် သောက်သုံးချက် မျှ မျှ တတ စားသောက် ကြသော် ကျွန်ုပ်တို့သည် ကျန်းမာခြင်း၊ ခွန်အားကြီးခြင်း၊ စသော ကောင်းမြတ်သော အကျိုးတို့ကို ခံစားရ၍ အစဉ်ခွဲပျို ယျက် ရှိကြပေမည်။

သို့သော် ကျန်းမာခြင်းမှာ ကိုယ်ခန္ဓာနှင့်သာသက်ဆိုင် သည် မဟုတ်ပေ။ စိတ်ဆိုးခြင်း၊ မုန်းတီးခြင်း၊ စိတ်သော က ရောက်ခြင်း၊ ကြောက်လန့်ခြင်းတို့မှာ အသက်ရှည် မှု၏ အနှောင့်အယှက် ဖြစ်ပေ၏။ ရှင်လန်းခြင်း၏ စိတ် ပျော်မြူးခြင်း၊ နှစ်သက်ခြင်း၊ ရောင့်ရဲတင်းတိမ်ခြင်းတို့မှာ အသက်ကို ဆက်၍ ပေးနေတော့၏။ စိတ်ဆိုးသန့်မှန်နေသူ မှာ များစွာအရှုပ်ဆိုးလျက်၊ စိတ်သောက ရောက်သူမှာ အနုစိတ်-၂၀-လောက် ဆိုသွားသည်ဟု ထင်ရပေ၏။

လူတို့သည် အထင်အမြင်ကြီးခြင်း၊ ဘဝင်မြင့်ခြင်း၊ ခက်ထန်သော မာနထောင်လွှားခြင်း တို့ကြောင့် အချိန် မတိုင်မီသေဆုံးကြရ၏။ ကြီးကျယ်သော အလုပ်တို့ကို တိုးတက်အောင် လုပ်ဆောင်ရာ၌ အသက်ရှည်ရန်အစေ့

ကြီးလေသည်။ များစွာသောကိစ္စတို့တွင် လူတို့၏ခန္ဓာ ပျက်ပြုန်းခြင်းမှာ ရိုးရိုးအလုပ် လုပ်ခြင်းထက် စိတ်ဆောင်ခြင်း၊ စိုးရိမ်ခြင်း၊ ကြောင့်ကျခြင်းတို့ကြောင့်ဖြစ်လေသည်။ ယင်းရိခြင်း၊ အပျော်ကြူးခြင်း၊ ကိုယ်အလိုသို့ ကိုယ်အလိုက် ကြူးခြင်းတို့သည် ကောင်းမြတ်၍ အားသွန်ခွန်တိုက်လုပ်ရသော အလုပ်များထက်လူတို့၏ အသက်ကို တိုစေ၏။

✓ထမင်းစားပြီးစ ရပ်၍နေသောသူသည် ခွန်အားကြီး၏ စံကြိန်လျှောက်သောသူသည် အသက်ရှည်၏။ အိပ်သောသူသည် ဝ၏။ ပြေးသောသူသည် အသက်တို၏။ သေမင်းလိုက်၏။

ဥတုဘောဇနကျမ်း

လူတို့တွင် ကိုယ်ခန္ဓာကြီး ခိုင်သန်မာမာရန်လည်း အရေးကြီးလေသည်။ အထူးသဖြင့် ယောက်ျားများမှာ ကြွက်သား ရင်သားတို့ မျိုးမောက်သန်မာ သဖြင့် ဝိသသော ယောက်ျားရုပ်ကို ဆောင်ရပေမည်။ ရှေးခေတ်က မြန်မာစစ်သားများမှာ သန်မာပြည့်ဖြိုးသူများဖြစ်ပေ၏။ စစ်သူကြီး မဟာဗန္ဓုလမှာ လွန်စွာသန်မာတွားကျိုင်းသည့်ပြင် အရပ်မှာလည်း ၅ ပေ ၈ လက်မမြင့်သဖြင့် အင်္ဂလိပ်စစ်သားများအကြောင်းပြောရာ၌ နွဲ့နွဲ့နှောင်းနှောင်း ဖြူဖတ်ဖြူရော် မျက်နှာဖြူ ကလေးတွေ ငါ့ဒါး တချက်ကျက ခါးပြတ်သွားမှာဘဲဟု ပြောဘူးလေသည်။

အချို့သောမင်းညီမင်းသား များမတ်များမှာမူ သေးသွယ် နူးညံ့လျက် ရှိကြသေးကြောင်းကို။ ကြာညွတ်အသွင်၊ မတ်လှလင်တို့၊ မြင်းဆင်စီးနင်း စသောစိန္တကျော်သူရဲလူကိုထောက်၍ သိရလေသည်။

ကိုယ်လက် ကြံ့ခိုင် သန်မာ တွား ကျိုင်း သော ယောက်ျားသည် နိုင်ထက်စီးနင်း မပြုလုပ်တတ်ကြပေ။ ကိုယ်ထက်အစစရာရာအားသေးသောမိန်းမများအပေါ်တွင် အနိုင်အတက်မခိုင်စက်ဘဲ တတ်အားထမှု စောင့်ရှောက် ထိန်းသိမ်း တတ်သည်ကို တွေ့ရှိရလေသည်။ ကိုယ်လက်အင်္ဂါအားဖြင့်ယောက်ျားမပြီသသူတို့မှာ စိတ်သဘောထားတွင်လည်း ယောက်ျားမပီသဘဲ သနားစာတွယ် အားငယ်သော မိန်းမသားတို့ အပေါ်တွင် နိုင်ထက်စီးနင်းပြုလုပ်တတ်ခြင်းကြောင့်၊ များစွာ ရှံရှာတွယ်ကောင်းလှပေကြောင်း၊ ပဋ္ဌမလူစားမျိုးမှာ သတ္တိရှိသူများဖြစ်၍၊ လုပ်ချင်းလုပ်လျှင် အားတူသူ သို့မဟုတ် မိမိတတ်အားကြီးသူတို့နှင့်သာ ဝံ့ဝံ့ စားစားယှဉ်ပြိုင်လျက်၊ ဒုတိယ လူစားမျိုးမှာ ယောက်ျား အခြင်းခြင်း မဟုတ်ပြိုင်ဝံ့ ရကား။ နှံ့နှောင်းသော မိန်းမသားတို့ အပေါ်တွင်သာ ပိန်းတောထားကသကဲ့သို့ သတ္တိပြုကာ မတော်မတရားပြုလုပ်တတ်ကြသဖြင့်၊ မည်မှဟုတ်မာ ဆိုးဝါးကြောင်း စဉ်းစားထိရှိနိုင်ကြပေ၏။ ထိုလူစားမျိုးကို မိန်းမလို မိန်းမရဟူသောဝေါဟာရထက် ညံ့ဖျင်းသော ခွဲထူးများပေးအပ်သင့်ပေကြောင်း။

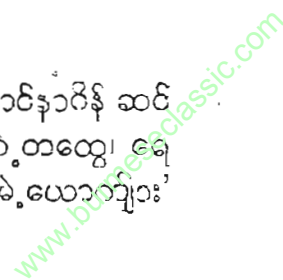
“ဤကဲ့သို့နဲ့နဲ့၊ ပြာလဲလဲနဲ့နဲ့၊ ကြာကဲ့သို့ခွေ၊ ဖေါ့ဖေ
 ယောင်းဥ၊ ပြောပြောင်း၍ နဲ့ပါတ်၊ သမုဆွေ” ဆိုသော
 တေးသွားကဲ့သို့၊ ယောက်ျားဖြစ်ပီလျက်၊ လေထာထွင်
 လဲပြိုတော့မည်အတိုင်း၊ ပေါင်ဘိတ်ဖွေးဖွေး၊ ရေမွှေးထ
 ကြူကြူနဲ့နဲ့၊ ရှက်သလို၊ ကြောက်သလို၊ ခေါင်းအောက်
 စိုက်လျက်၊ ခလုတ်တိုက်မိသည့်ပမာ၊ နဲ့နဲ့ ပါးပါး၊ ဆင်
 သွားသကဲ့သို့၊ သွားတတ်ကြသော ယောက်ျား များမှာ
 အဘယ်မည်သော ကိစ္စကို၊ ဝံ့ဝံ့စားစား ပြုလုပ်ရတော့
 အံ့နည်း။ ။ နူပေ၊ ဆန်းပေ၊ ဆိုသော အဝတ်များဖြင့်
 မျက်နှာကိုအမျိုးမျိုး ချယ်လှယ်၍၊ အလှပွေးရန် အ
 လုပ်
 ကား မိန်းမအလုပ်မျှသာ ဖြစ်ပေ၏။ မိန်းမ များတွင်ပင်
 ယခုကဲ့သို့ အသက်ရှင်မှုအတွက် လုံးပမ်း နေရသော
 ခေတ်အတွင်းတွင်ရှေးကထိုမနုကြတော့ဘဲ၊ ယောက်ျား
 များနှင့် ရင်တောင်တန်းနိုင်အောင် ကြိုးစားနေကြပြီဖြစ်
 ကြောင်း။ အင်္ဂလန်၊ ဂျပန်၊ တရုတ်၊ ပြည်များတွင် မိန်းမ
 များ ကာကွယ်ရေးအရာရှိ၊ မိန်းမစစ်ဗိုလ် စသည်တို့ကို
 ထွေရှိနိုင်ပြီ ဖြစ်ပေကြောင်း။

မကြာမီကလေးကပင် သိုးဒယား နိုင်ငံတွင် ကျောင်း
 သားများ၊ ပေါင်ဒါမရိုက်ရ၊ နှုတ်ခမ်းမဆိုးရ၊ အလှမပြင်
 ရ၊ စသည်ဖြင့် ဥပဒေဖြင့် ပညတ်လေရာ၊ မြန်မာပြည်
 အစိုးရ အတုယူလောက်သော ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက် တရပ်
 ဖြစ်ပေကြောင်း။ ထိုသို့ပြုလုပ်ခြင်းအားဖြင့် လူငယ်များ
 မှာ အလှပြင်မှု၊ အလုပ်တခု ပေါ်ထွေသွားပြီဖြစ်ရကား

တိုင်းပြည် ကြီးပွားမှု အမျိုးမျိုး ကောင်းစားမှု၊ စသော
 တိုးတက်ရာ တိုးတက်ကြောင်းတို့တွင် အာရုံ စိုက်ရန်
 အချိန်ပိုရခြင်းကြောင့် တမျိုးလုံးအထွက် ကျေးဇူးရှိမည်
 ဖြစ်ပေကြောင်း။

မြန်မာပြည် အဘို့မှာမူ-အတော်ပင် စိတ်ပျက် စရာ
 ကောင်းပေ၏။ လူ-၁၀၀လျှင်၊ ၁၄ ယောက် ကျမျှသာ
 သန်မာ တွားကျိုင်း သူများဖြစ်ရကား၊ ယခုနေ အခါ
 တိုက်ပိုင်အင်ချုပ်ရေး လွတ်လပ်ခွင့်ကို ရပြီဆိုပါတော့
 ထိုချစ်မျက်စိ ကျယ်ဝန်းလှသော နယ်ဒူးသမားတို့၏ ဘေး
 ရန်မှာ နေမဝင်မီ ရောက်လာလတ်၊ ထိုအခါ ဘယ်ပုံ
 ကာကွယ်ကြမည်နည်း၊ လက်နက်များအရေး၊ စစ်တပ်
 များအရေးကို ထားပါဦး၊ လက်နက်ကိုင်၍ စစ်မှုကို တ
 ကယ်ထမ်းဆောင် နိုင်မည့်သူပင် အတော် ရှားခဲ့လေပြီ။
 မိုင်ဖယ်စစ်သေနတ်ကို ထမ်း၍မှ၊ ၁၀မိုင် လမ်းမလျှော့
 နိုင်သောသူများမှာ အဘယ်ပုံ အောင်ပွဲရအောင် တိုက်
 ကြမည်နည်း။ ။ ထိုပြဿနာမှာရှုတ်တွေးလှ၏။ တိုင်းပြည်
 ကို ကာကွယ်ရန်ကား ပြည်သူပြည်သားတို့၏ ထာဝန်
 ဖြစ်ရာ ထိုပေါ်ပြန့်ပြီးသော ဖေါ့ဖေယောင်းဥ၊ ပြော
 ပြောင်းလို့နဲ့နဲ့၊ သမုဆွေများမှာ.....။

“ဒါးနဲ့ထိုး၊ ဒါးကျိုးလို့ထွန်ခွေ၊ ပြောင်နာဂိန် ဆင်
 ဝင်းများတောင် နှင်းလို့မသေ၊ ကုန်းမှာတဲတထွေ၊ ရေ
 မှာတဲတခြား၊ ပဒုမာရွှေကြာပန်းလိလန်းမဲယောက်ျား’

ဟု ကြိမ်းပနိုင်သော သန်မာထွားကျိုင်းသည့် အာဇာနည်
ယောက်ျား၊ ပြည်ကြီးဝန်ကို ထမ်းဆောင်စဉ် သားကြီး
သားမြတ်များဖြစ်ရန် ကြံဆောင် ကြိုးစားသင့်ကြောင်း
ကို ကောင်းမြတ်သော ဖိတ်ထားဖြင့် သတိပေးစကား
ရေးသားလိုက်ပေကြောင်း။

အခန်း ၈

ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေး

ကျွန်းကိုင်းမှို-ကိုင်းကျွန်းမှို ဟူသကဲ့သို့ လူတို့မှာ အမိ
ကန္တာမြေကြီး၏သားသမီးများချည်း ဖြစ်ကြသဖြင့် (ဝါ)
မနုဿ လူသားချည်းများ ဖြစ်ကြသဖြင့်၊ တဦးကိုတဦး
က အပြန်အလှန် သဘောဖြင့် မှီခိုအားထား ကြီးပွားလို
ကြကုန်၏။

လူကယောက်သည် အစစ အရာရာတွင် လိမ္မာနိုင်
ကြသည် မဟုတ်ပေ။ ဆေးဘက်တွင် ကျွမ်းကျင်သော
ဆရာဝန်ကြီးတယောက်မှာ ရူးဆောက်ကိစ္စတွင် လက်
သမားကို ဆရာတင်၍ စက်အလုပ်၌ ကျွမ်းကျင်လှသော
စက်ဆရာ၊ စက်သူဌေးများမှာ ဥပဒေအရာတွင် ရှေ့နေ
ကို အားကိုးရပေတော့၏။ ထိုအတူ လူတယောက်တွင်
လိုအပ်သော ပစ္စည်းများ အားလုံးရံလင်စွာ ရှိနိုင်ကြ
သည် မဟုတ်ပေ။ သူဌေးတယောက်မှာ မည်မျှပင် ပစ္စည်း
ဥစ္စာပေါများလှသော်လည်း၊ ထွန်ခြစ်အလိုငှာ ဥပျာဉ်

ရှားထိန် ငှားရမ်းရ၍ လက်နက် ခဲယမ်း မီးကျောက်နှင့် ပြည့်စုံသော စစ်ဗိုလ်တယောက်မှာ ခဲတန်ချွန်ရန်အတွက် ကျောင်းသားကလေးထံမှ ဒါးကိုငှားရလေသည်။

အလုပ်ရှင် သူဌေးမှာ လုပ်သားတို့အား အခကြေးငွေ ပေးထားသဖြင့် လုပ်သားတို့၏ ထမင်းသခင် ကျေးဇူးရှင် ဖြစ်သည်ကား မှန်ပေ၏။ သို့သော်- သူဌေး များမှာ လည်း ထိုလုပ်သားတို့ အလုပ်မလုပ်က စက် မလည်၊ စက်မလည်က အလုပ်လည်းပျက်စီးလျက်၊ မိမိဝမ်းရေးကိုပင် ထိခိုက်မည်ဖြစ်၍ လုပ်သားများမှာ စက်သူဌေး၏ အသက်သခင်များလည်း၊ အပြန်အသွန်အားဖြင့် ဖြစ်နိုင်လေသည်။

ထိုသို့တဦးကိုတဦး အတူ အပြန်ဖြင့် မှီခိုသောအညွှန် မည သဘောမှာ ကမ္ဘာမြေပြင် အနှံ့ အပြားဖြစ်သဖြင့်

(Darwin's Theory of Evolution) ခေါ်

အာဒီ မနုဿကျမ်း (လူတို့အစ ဖြစ်ပေါ်လာပုံကို) ကို ပြသောကျမ်းကိုစီရင်ခဲ့သူ ဒါဝင်ဆိုသူ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးက၊ လူသည် အချင်းချင်း ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံတတ်သော သတ္တဝါများဖြစ်ကြ၏ဟု ဆိုထားလေသည်။

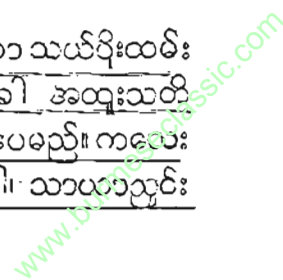
လင်မရှိသောမိန်းမမှာ မတင့်တယ်၊ မယား မရှိသော ယောက်ျားမှာလည်း မလျောက်ပတ်သကဲ့သို့၊ ဣမကွပ်သောခြံမှာ အသရေ မရှိဖွဲ့၍ မြ ဖြင့် မနီးရသော ဣမှာလည်း၊ ကြောင်တက်တက် ဖြစ်တတ်လေသည်။

လူတဝတွင် ပျော်ရွှင်မှု အောင်မြင်မှု အတူတူ အပေါင်းအသင်းလိုရကား၊ ပဋ္ဌမအရေးအကြီးဆုံးမှာ မိအိမ်ထွင်းရှိ အပေါင်းအသင်းများ ဖြစ်ကြပေ၏။ သဘာဝ၏ အလှကြက်သရေမှာ ပျော်ရွှင်မှု ထူးဘွယ်ကောင်းသည်ကား မှန်ပေ၏။ သို့သော် နဂိုရိတ်ကမ္ဘာ မပျော်မွေ့ မရွှင်ပြနိုင်သော သူတို့အတို့မှာမူ ပြင်ပ ပျော်ရွှင်ဘွယ် ရာတို့က ဘာမျှတတ်နိုင်သည် မဟုတ်ပေ။

ပဋ္ဌမ အိုးအိမ်အတွင်း သာယာတို့ လိုပေသည်။ အိမ်ထောင်မှု၏ များ ပြား ဆန်းကြယ်လှသော တာဝန်များကို ပြဆိုခဲ့လေပြီ။ ထိုတာဝန် ဝတ္တရားများ အတွက် ကြောင့်၊ စိတ်သောကရောက်လျက် မရွှင်ပြသော မျက်နှာသည် တအိမ်သားလုံး၏စိတ်ကို ညစ်ငြမ်းထိုင်းမြိုင်းစေတော့၏။ အိုးအိမ်သာယာ ပျံ့ပျူးရန်မှာ တအိမ်သားလုံး၏ ကိုယ်စီကိုယ်ငှတာ ဝန်ဖြစ်ပေ၏။

အိမ်သားတစ်ဦးမှာ တဦးကိုတဦး ရှိသောအခါချစ်ခင်၏၊ ကိုင်းရှိုင်း၏၊ ထိုသို့တဦးအကြောင်း တဦးက စင်စစ်နားလည်သည့်အလျောက်ဆက် ဆံကြသော ယဉ်ကျေးမှုကြောင့် တအိမ်သားလုံး ရွှင်တပြုံးပြုံးနှင့် ပျော်ရွှင်သာယာကြ၏။

အိုးအိမ်၏ဒုက္ခကို သုခဟုမှတ်ထင်ကာ သယ်ဝိုးထမ်းဆောင်ကြရန် အပြစ်အနာတွေ့သောအခါ အထူးသတိပြု၍ စိတ်မဆိုးရန် လေ့ကျင့်ပေးကြပေမည်။ ကလေးသူငယ်တို့အား အထူးသဖြင့် ညှာတာခါ၊ သာယာညှင်း

ပျောင်းပြောဆိုကြရပေမည်။ မိတ်သူအာရုံဆိုသူက လူတို့၏ အယဉ်ကျေးဆုံးသော ယဉ်ကျေးမှု(ဂ)ပါး ကို ပြရာ၌၊ အခါခပ်သိမ်း သနားခွင့်ပြုခြင်း ။ ။ ကျိုးကြောင်းတရားကို နှိုင်းချိန်ခြင်း၊ သက်ဉာဏာ ဆုံးဖြတ်ခြင်းတို့ကို အဓိကထား၍ ပြောခဲ့လေသည်။

အချင်းအရာ အတ္ထုပ္ပတ္တိတို့ကို အစုံအလင် မှန် သည့် အတိုင်း သိလာလျှင်၊ အပြစ်တင်ရန်ကိစ္စမှာ သနားစရာ ကိစ္စသို့ ကူးပြောင်းသွားတတ်လေသည်။

If you are irritable do not be in a hurry to speak. If you are angry do nothing in haste.

Proverb.

မိတ်ဆိုးစရာရှိလျှင်၊ သည်းခံ၍ အကြောင်းယုတ္တိ ညီညွတ်ပါစေ၊ အဆွေနှင့် အခင်းဖြစ်သောသူ၏ နေရာတွင် ထား၍တွေးကြည့်ပါ။ အလျင်စလို မလုပ်ပါနှင့်။ တံခါးပြောလျှင် လုပ်လျှင် မိတ်ဆိုးပါ နှင့်၊ မိတ်ဆိုးလျှင် ဘာမှ မလုပ်ပါနှင့်ဟု သိုးဆောင်း စကားပုံတခု ရှိလေသည်။ မပြောမီ မလုပ်မီ အချိန်ကို တတ်နိုင်သမျှ ဆွဲထားရန် လိုလေသည်။ ညဦးတွင် မည်မျှမိတ်ဆိုး နေစေကာမူ မိုးလင်းလျှင် ပြေပျောက်သွားတတ်လေသည်။

အချို့အိမ်များတွင် ပစ္စည်းတခု ပျောက်ဆုံးကျိုးပဲ့ သွားက သူ့ကြောင့်ငါ့ကြောင့်ဟု တယောက်ကိုတယော် အပြစ်ဖိုကာ ကိုယ်လွတ်ရုန်းလျက် တကျက်ကျက်စကား

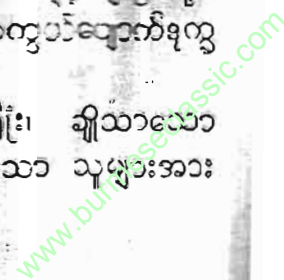
များနေသဖြင့် မိတ်မသက်သာထွယ်ရာတို့ကို ငွေ့ရှိုရလေ၏။ လိမ္မာသော အိမ်သူ အိမ်သားများ ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ကိုယ်အပြစ်မဟုတ် ဘဲသျှက်ပင် ဒါငါ့ကြောင့် ဖြစ်ထားဟု တာဝန်ယူကာ နောင်ကာလကိစ္စ အေးငြိမ်း သွားသော အခါမှ ဒီလိုမလုပ်နှင့် ဒီလိုမထားနဲ့ဟု ဆိုဆုံးမလိုက်သဖြင့် ကိစ္စဟူသမျှမှာ အေးချမ်းစွာ ပြီးပြတ်လျက် တအိမ်လုံးကျက်သရေရှိတော့၏။

ထိုသို့အိမ်အတွင်း ပေါင်းသင်းဆက်ဆံခြင်း အရေးကြီးသကဲ့သို့ ပြင်ပတွင် ပေါင်းသင်းသော မိတ်ဆွေများ အတွက်လည်း အရေးကြီးလေသည်။ မိတ်ဆွေများမှာ လောကတွင် အကောင်းဆုံး အထိုးတန်ဆုံးသော ပရိဘောဂမည်၏။

အသစ်မည်သူနှင့် ပေါင်းသင်းသည်ကို ပြောပါက အသစ်ဘယ်လို လူစားဆိုတာ ကျွန်ုပ်ပြောမည် ဟု စဉ်းစကားဟောင်း တခုရှိလေသည်။ မိမိကိုယ်တိုင်ပင် မိတ်ဆွေကောင်း မဟုတ်သူများမှာ မည်သူ့မိတ်ဆွေကောင်းမှ မဖြစ်နိုင်ချေ။

မိတ်ဆွေ ကောင်းဖြင့် ပေါင်းသင်း၍ သုခချမ်းသာ ၊ ဆတိုးတိုး၍ နုကွမှာ တဝက်မက သော့ကွသွားနိုင် သကဲ့သို့ မိတ်ဆွေတူများကြောင့်၊ သုခကွယ်ချောက်နုကွကြီး ရောက်နိုင်လေသည်။

လူတိုင်းအား သာယာသော အပြုံး၊ ချိုသာသော စကားဖြင့် ခရီးဦးကြိုပြုပါ။ နီးစပ်သော သူများအား

များစွာချစ်ခင်သောအမှုအရာကို မပြတ်နေတတ်ကြရာ ချစ်ခင်ကြောင်း ၎င်းတို့ထိတို့ရန် အရေးကြီးလေသည်။ မသိမလိမ္မာမှု အကြံဉာဏ်ခေါင်းပါးမှု နှိုင်းချိန်ခြင်းမရှိမှု တို့ကြောင့်၊ အချစ်ခင်ဆုံးသောသူများအား နာကျည်းစေသော သူတို့ကိုတွေ့ဘူးလေသည်။ ငါကတော့ မြို့မလောက် ချစ်ပြီး သူကပြောရက်လေခြင်းဟု အနာကြီး နာသွားတတ်လေသည်။

သူတပါးအား စိတ်မပျက်ပါစေနှင့်၊ မျှော်လင့်ဘွယ် အလျဉ်းမရှိသောကိစ္စမျိုးတွင်ပင် အားပေးခြင်းခံရသူမှာ များစွာဝမ်းသာ အားတက်တတ်ပေသည်။ အလုပ်တွင် ဖြစ်နိုင်သည်ဟု ယုံကြည်ခြင်းမှာ အလုပ်၏လေးပုံတပုံ ပြီးစီး၍ ဖြစ်ရမည်ဟု ယုံကြည်ခြင်းမှာ တဝက်ပြီးစီးခြင်း ဖြစ်လေသည်။

လူတို့သည် မည်ကဲ့သို့ချစ်ရမည်၊ မည်ကဲ့သို့မုန်းရမည် ကို မသိကြချေ။ တခါတရံ အချစ်ဆုံးသောသူများအပေါ်၌ ရွာတော့မည်မိုးကဲ့သို့ ရှစ်ခေါက်မျိုး၍ထားသောမျက်နှာထားမှာ ခံရသူ၏နှလုံးကို ယူကျုံးလိုက်သကဲ့သို့ ဖြစ်စေ၏။ မှားယွင်းသောစိတ်တို့ကို အလိုလိုက်မိမှု၊ တဖောက်ကန်းထုပ်တတ်မှုတို့ဖြင့် မိမိချစ်ခင်သူ အကျိုးလိုသူတို့အား နစ်နာစေတတ်၏။

များစွာသော သူတို့သည် ဘာကြောင့်ပြုံး၍ ဘာကြောင့်ညည်းပြုကြသည်ကိုမသိကြပေ။

ရှင်ပြုံးသောမျက်နှာ၊ သာယာသော စကားတို့မှာ ထွက်ပေါ်စဖြစ်သော နေ၏ရောင်ခြည်ကဲ့သို့ ကမ္ဘာသူ ကမ္ဘာသားတို့၏ နှလုံးကို ရှင်ပြုံးကြည်သင် ဟဒယ ရှင်စေသကဲ့သို့ ရှုန့်တွည့်ညို မျက်နှာထားအိုတို့မှာ လူအပေါင်းတို့၏ နှလုံးကို တိမ်ဖုံးသကဲ့သို့ဖြစ်စေ၏။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ရာဘီဥတု၊ ကောက်ပဲသီးနှံ၊ နောက်ဆုံးပေါ်ဝတ္ထု၊ နိုင်ငံရေးအခြေအနေ၊ အိမ်နီးချင်း တို့၏ ကျန်းမာရေးပျက်ကွက် ချို့ယွင်းခြင်းစသော တကယ်ဘဝ ၏အစစ်အမှန်အတွင်းသဘောနှင့် မသက်ဆိုင်သည် တို့ကို ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ကြ၏။ အရေးမကြီးသောအသေးအနုတ်ကိစ္စများကို အများဆုံးပြောကြ၏။ အရေးအကြီးဆုံးဖြစ်၍ အများဆုံးပြောရမည့်ကိစ္စအတွက် ပြောစရာမှာ အနည်းဆုံးဖြစ်ပေ၏။

စကားပြောဆိုခြင်းပင်လျှင် ပညာတရပ်ဖြစ်ကြောင်းကို သိသူနည်းပါးကြကုန်၏။

သုဘာသိတာ၊ ဝိပဗ္ဗေဒ၊ သဗ္ဗာဟုတ်မှန်၊ အင်လေးတန်နှင့်၊ ပြည့်နှံထူးဟောင်း၊ မကြားကောင်းကို၊ ကျိုးကြောင်းဝံ့စွာ၊ ဥာဏ်ပညာဖြင့်၊ စိတ်ဖြာခွဲဝေ၊ သိတတ်စေ။

-ဂန္ထိသာရမျှို ရှင်မဟာရဋ္ဌသာရ-

- ✓ (၁) ဗဟုသုတနှင့်ယှဉ်သောစကား။
- (၂) ချစ်တွယ်စရာ သာယာပြေပြစ်သောစကား။

(၃) တရားသဘောနှင့်တိုက်ဆိုင်သောစကား။

(၄) ဟုတ်မှန်သောစကား။

တို့ကိုသာလျှင် ထူးဟောင်းသကေတို့ဖြင့်မိုး၍ နက်နဲ
ခက်ခဲလှသော အကြောင်းတို့ကို ဆင်ခြင် တိုင်းတွာ၍
ပြောတတ်ရန်လိုပေ၏။

မိသားစုတို့မှာ တပေါင်း တစည်းတည်း ဖြစ်၍
တဦးနှင့်တဦး ညှာတာ ထောက်ထားဘို့အရေးမှာ စိတ်
ကောင်းစေတနာနှင့် ချစ်ခင်မှုသာလိုသည်မဟုတ်။ စကား
ပြောရာ၌ ဆိုလိုရင်းသဘောကို ပေါ်လွင် စေခြင်း၊
လိုရင်းသဘောကိုရအောင် နှိုက်နှိုက်ညှတ်ညှတ် မေးမြန်း
တတ်ခြင်း၊ စသောအရည်အချင်းများလည်း လိုပေသေး
၏။ မိမိကိုယ်ကို ရှင်ပြုံးအောင် မတတ်နိုင်သူသည်။
သူတပါးကိုလည်း ရှင်ပြုံးစေနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။

သက်ညှာထောက်ထားကြင်နာသနားသော အပြုအမူ
သည်။ အံ့ဩတွယ်သောအကျိုးကိုဖြစ်စေနိုင်၏။ အချို့
သောစကားမှာ နေရောင်ခြည်နှင့်တူ၍အချို့မှာ ဘဟက်
ပါသော မြားကဲ့သို့၎င်း၊ ခြေဆိပ်ကဲ့သို့၎င်း ရှိပေ၏။
အဓိပ္ပာယ်ခြင်းတူသော်လည်း အသံထွက် ပြင်းထန်ခြင်း၊
သဘာဝ မကျခြင်း တို့ကြောင့် နှစ်ဦး နှစ်ဘက် စိတ်
မသက်သာစရာ တွေ့ရပေ၏။ မင်းအဖေဘယ်သွားသလဲ
ဟုမေးမည့်အစား မင့်အမေလင်ဘယ်သွားလဲ ဟုမေးက
မည်မျှပင်နာကျည်းစရာကောင်းသည်ကို တွေ့ရှိရပေမည်

အဖေနှင့် အမေလင်ကား အညီမြင်သားများ အတွက်
အတူတူဖြစ်သည်ကားမှန်ပေ၏။

မြေခွေးအူသံကဲ့သို့သော အသံဆိုးကို မည်သူမျှနား
ထောင်လိုကြမည်မဟုတ်။ ကြီးကြာ၊ ဥကြ၊ ကရပိတ်တို့
၏သာယာသော တေးသံကလေးများကိုမူ လူတိုင်းလက်
ခံလိုကြ၏။ နေ့စဉ်သုံးစွဲနေကြစကားမျိုးတွင်ပင် စားပြီး
ပါပြီလား-မဟုတ်ပါ အမိန့်ရှိပါဦးစသည်ဖြင့်၊ ယဉ်ကျေး
သိမ်မွေ့စွာ ပြောဆိုတတ်သောသူကို လူချစ် လူခင်များ
တတ်လေသည်။ ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့စွာဆက်ဆံခြင်းအေး
မြကြည်သာစွာပြောဆိုခြင်းတို့မှာ ပီယာသိဒ္ဓိ ဆောင်စရာ
မလိုတော့ပြီ။ နှုတ်ချိုမျှ တပုဒ်ဟုသကဲ့သို့ အခက်အခဲ
တို့ကိုနှိမ်နင်းနိုင်လေသည်။

နှုတ်မက်လာ၊ စကားမှာကား၊ အသာအချို။
သူနာလိုအောင်၊ မိန့်ဆိုခြင်းလျှင်၊ တန်သာဆင်၏။
စာဏကျနီတိကျမ်း။

သို့သော် ပင်ရင်းသဘောထားက ကောက်ကျစ် ၍
အပြင်ဘန်းအားဖြင့် ပီယဝါစာ ချိုသာသော စကားဖြင့်
သူတပါးအား လှည့်ဖြားတတ်သူများလည်း ရှိပေသေး၏။
၎င်းတို့မှာပစ်ပြောကပျားသကာ ဓါတ်သဘောတရား
တမာ ဆိုသူများဖြစ်၍ များစွာ ကြောက် မက် တွယ်
ကောင်းလေသည်။ ပျားရည်နှင့်ဝမ်းချသည်၊ ဟူ၍လည်း
ရှိပေသေး၏။ ပူစပ်သောဝမ်းနှုတ်ဆေးများကို ငြင်းဆန်
တတ်သူအား ပျားရည်တွင် ဝမ်းသက် စေတတ်သော

ဆေးကိုထည့်၍ တိုက်ရာ ချိုသောများရည်ကိုသာ မြင်
၍ သောက်လေ့ရှိကြသောကြောင့်၊ အကောင်းကိုဘန်းမြဲ
၍ အကျိုးမဲ့ကိုဖြစ်စေခြင်းကိုဆိုလိုလေသည်။ ထိုကြောင့်
နက်ယောင်နှင့်တစ်သော သူများကိုခဝးစွာ ရှောင် ကြည့်
သင့်လေသည်။

မီးကို ရေအေးနှင့်လည်း သတ်နိုင်၏။ ရေပူနှင့်လည်း
သတ်နိုင်၏။ ဒေါသထွက်သောသူတို့ကားဒေါသဖြင့်ပြန်၍
ရန်ငြိမ်ဘယ်မရှိချေ။ သာယာညှင်းပျောင်းသကာလောင်း
သော စကားဖြင့် သာ အောင် နိုင် ၏။ မြတ် စွာ ထုရှား
ကလည်း။

✓ အကောဝေနေ ဇိနောဝေ ဟုဟောတော်မူ၏။ ကော
ဝေ အမျက်ဒေါသမာန်မာန်ကြီးသူအား၊ အကောဝေနေ၊ မိမိ
ကအမျက်မထွက်သဖြင့်၊ ဇိနောအောင်ရာ၏။

ရန်သူလူယုတ်နှင့်၊ ကြမ်းကြုတ်တဲ သူကို။ သိမ်မွေ့နူး
ညံ့စွာဖြင့်၊ ခုမကြာအောင်စေရမည်ဟု၊ ကျမ်းကမ္ဘာဆို၊
များထိုထို၊ မှုဆိုမျှခဝး။ နူးညံ့ခြင်းရာဖြင့်၊ မအောင်ရာ
ဘယ်မရှိ၊ တားသတ်သွင်း။ -ဓမ္မနိတိချိုး

မိမိကောင်းကြောင်းကိုငင်း၊ မိမိဆိုးကြောင်းကို ငင်း၊
မိမိအတွက်ငါငင်း၊ မိမိနှင့်ဆန့်ကျင်၍ငင်း ဘာပဲတော့မှ
များစွာမပြောပါနှင့် ဟုဆီနီးကားဆိုသူ ပညာရှိကြီးက
မှာထားဘူးလေသည်။

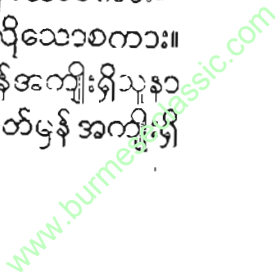
ဦးရေများ-ဟင်းဟုန်ဆိုသကဲ့သို့ များစွာပြောသော
စကားမှာ အနှစ်သာရများစွာပါရှိင်တော့သည် မဟုတ်

ပေ! အဘိုးတန်သောရွှေသည်ရှား၍ အဘိုးမတန်သော
ကျောက်ခဲတို့မှာပေါများကြရာ ရွှေမှာရှား၍ အဘိုးတန်
သည်ဟု ယူဆက များစွာတရားလွန်မည် မဟုတ်ချေ။
ကျောက်ခဲများမှာရွှေလောက်အဘိုးတန်သည်ဟု တနိုင်ငံ
လုံးယူဆလေ့ရှိ၍ တနှစ်အတွင်း၊ ကမ္ဘာမြေပြင်ပေါ်
တွင်ကျောက်ခဲ ရှာမရလောက်အောင် ရှားပါးသွားနိုင်
လေသည်။ ။ စကားပြောခြင်းမှာ ငွေ၊ ဆိတ်ဆိတ် နေ
ခြင်းကားရွှေ ဟုဆိုဆောင်းစကားပုံတရ ရှိလေသည်။
စကားမှာပြောဘန်များလျှင် စကားထဲက ဇာတိပြုတတ်
လေသည်။

ဘုရင်မင်းခေါင်ထံသို့သွင်းသော ရှင်မဟာသီလဝံသ
ရေးမေတ္တာစာတွင်။ ။ စကားခြေငှက်ခွန်း လူဦး ထွန်း
လေးခွန်းကိုပယ် နှစ်ခွန်းတယ်ဟု ပါရှိလေသည်။ ထို
စကားခြေငှက်ခွန်းမှာ.....

- ၁။ ဟုတ်မှန် အကျိုးရှိ သူနာလိုသောစကား။
- ၂။ ဟုတ်မှန် အကျိုးရှိ သူမနာလိုသောစကား။
- ၃။ ဟုတ်မှန် အကျိုးမရှိ သူမနာလိုသောစကား။
- ၄။ မဟုတ်မှန် အကျိုးရှိ သူနာလိုသောစကား။
- ၅။ မဟုတ်မှန် အကျိုးရှိ သူမနာလိုသောစကား။
- ၆။ မဟုတ်မှန် အကျိုးမရှိ သူမနာလိုသောစကား။

တို့ဖြစ်ရာအမှတ်(၁)ဖြစ်သောဟုတ်မှန်အကျိုးရှိသူနာ
လိုသောစကားနှင့်အမှတ်(၂)ဖြစ်သောဟုတ်မှန် အကျိုးမရှိ

၍၊ သူကားမနာလိုသောစကားတို့ကိုသာပြောဆို၍ ကျန်
လေးမျိုးကို၊ရှောင်ရှားရမည်ဟုဆိုလိုလေသည်။

ဤကားဘုရားအလိုတော်နှင့်ကိုက်ညီဘိတောင်း။

စကားပြောရာတွင် ဘုရားစူးပါစေရဲ့ မိုးကြိုးပစ်ပါ
စေရဲ့ သေစေရဲ့ စသည်ဖြင့်ကျိန်တူယ်၍ပြောလေ့ ရှိကြ
လေသည်။ ထိုသို့ကျိန်တူယ်ပြောဆိုသူများမှာ များသော
အားဖြင့် လူ သိမ် များ ဖြစ်ကြလေသည်။ ၎င်းတို့၏
သဏ္ဍန်ကပင် မူမမှန်သဖြင့် မိမိတို့မုသားကို သူတစ်ပါး
ရိပ်မိသွားမည်ကို စိုးရိမ်ကြီးစွာဖြင့်၊ ကြိုတင် ကာကွယ်
ကြသူများ ဖြစ်တတ်လေသည်။ အကျိန် ရဲသူများမှာ
ကျွန်ုပ် ယခုအကျိန် ပညင်ခံ၍ ပြောသော စကားများ
သာ မှန်ကန်ပေ၏။ ရှေးကကျွန်ုပ်ပြောခဲ့သော အကျိန်
ပညင်ခံမပါသော စကားများမှာ မုသားများသာ ဖြစ်၏။
နောင်မကျိန်ဘဲ ပြောသောစကားများ မုသားချည်းဟု
ယူဆကြပါ။ ဟုမိမိကိုယ်ကို မုသားကူးကြီးဖြစ်ကြောင်း
ဝန်ခံရာရောက်ပေတော့၏။

အချို့မှာမူလူမယုံမည်ကို အစိုးရိမ်လွန်သဖြင့်ဘုရား
အဆူဆူချွတ်၍ မကျွတ်ရဘဲရှိပါစေ၊ ငါ့အမေငါ့မယား
ဖြစ်ပါစေစေရဲ့ စသည်ဖြင့်မအပ်မရာ မကြားကောင်းမခံ
သာပင် ကျိန်ရဲသူများကိုတွေ့ဘူးလေသည်။ မွေးသမိခင်
ကိုပင် မယားအဖြစ်ထည့်၍ ကျိန်ဝန်ပြုဖြစ်ရကား ထို

သူများမှာ အဘယ်မခကောင်းမှုကို မလုပ်ဝန် ရှိတော့
အံ့နည်း။

တည်ကြည်ဖြောင့်မှန်သော သူများမှာမူ အမှန်ပြော
ရန်မှာငါ့တာဝန် ငါဝတ္တရားယုံတို့မယုံတို့မှာ နားထောင်
သူ၏ဝတ္တရားဖြစ်၍ ငါ့အမှန်ပြော၍မှ လူယေံ့သျှင်ငါမ
တတ်သာပြီ၊ ငါကားအမှန်ကိုသာပြောနိုင်၏ ယုံအောင်
ကားမလုပ်နိုင်ချေ၊ ဟု သဘောပိုက်ခါ အမှန် ကိုသာ
အကျိန်အတွယ်မပါဘဲ အရိုးခံပြောဘတ်လေသည်။

အိမ်ထောင်သားမွေးမှုစသော လောကီ သားတို့နှင့်
မကင်းနိုင်ရာသော အကြောင်းတို့ကို အကြောင်းအား
လျှော်စွာပြောရရေးရ ပြသလမ်းညွှန်ကြရမည်ဖြစ်ပေ
ကြောင်း၊ လောကကြီးတွင် နေထိုင်သူမျှကာလ ပတ်လုံး
လောက အကြောင်းကိုလည်း တတ်သိလိမ္မာမှသာလျှင်
ပျော်ရွှင်ကြေနှပ်ကြမည်ဖြစ်ပေကြောင်း။

စကားတွက်ရိုင်းလှသည် မောင်နှင့်နှမ သားနှင့်အမိ
မကြားကောင်းမနာသာဟူ၍ချွင်းချန်၍ထားခဲ့ပါ မူကမ္ဘာ
ပျက်ခါနီးမှ ယောင်တီးယောင်တ လူ့ဘဝကိုရကြသော
သူများကဲ့သို့လူမှုရေးရာတွင်မကျွမ်းကျင်သဖြင့်လင်ကွာ
မယားကွာ ရုံးရောက်၊ ကန်ရောက်၊ ဖြစ်တတ်ကြလေ
သည်။ ထိုမောင်နှင့်နှမသားနှင့်အမိတို့တွင်လည်းတဦးစီ
တဦးစီ ဗာရာဝါသကိစ္စမလွတ်ကင်းနိုင်ကြရကား လမ်း
မှားလွန်မြောက် လမ်းမှန်ထို့ ရောက်စေလိုသော မနုဿိ
ဆန္ဒ၊ မွန်မြတ်သောစိတ်ဖြင့် ဖေါ်ပြကြရသည်။

ကာမသျှတ္တရကျမ်း၊ ကာမသိဒ္ဓိကျမ်း၊ ကာမရတန
 ကျမ်း၊ ဣတ္ထိယလက်စွဲကျမ်း၊ သားဂုဏ်ရည်သမီးဂုဏ်
 ရည်၊ အပျိုလမ်းညွှန်း စသောကျမ်းတို့ကို အမျိုးသား
 အမျိုးသမီးတိုင်းလက်မလွတ်တမ်း ဘတ်သင့်ကြပေသည်။
 ထိုကျမ်းများမှာ ကာမကိုဆွပေးသဖြင့်၊ ရာဇသတ်ပုဒ်မ
 ၃၇၅ ထောင်တန်းနှောင်အိမ်တို့သို့ ရောက်အောင်အား
 ပေးထားသော ကျမ်းများမဟုတ်ပေ။ လောကသားတို့
 သိသင့်လိုက်သည်တို့ကိုကို အကွက်ကျကျသော်ပြထား
 သဖြင့် အိမ်ထောင် သက်ရှည်ခြင်း အချစ် မပြယ်ခြင်း
 အထင်မှားအမြင်မှားမရှိစေခြင်း၊ ထိုကြောင့်အပြစ်ကင်း
 သောလောကနိဗ္ဗာန်ကို တည်ထောင်ပေး၍ ထောင်တန်း
 နှောင်အိမ် လင်ကွာ မယားကွာ ဆွေကွဲမျိုးကွဲ စသော
 ချောက်ကမ္ဘားတို့အတွင်းမှ ကယ်တင်သော တိုင်းပြည်
 ပြုစုသည်။ စာစောင်များဖြစ်ပေသည်။

ဆိုရေးရှိက၊ ဆိုအပ်လှ၏ဆိုစများလျှာ၊ ဝေးပချေမိ၊
 ငါ့ဝန်ရှိ၏။

ရှင်မဟာရဠသာရ

ယဉ်ကျေးခြင်းဟူသောစကားမှာ ကမ္ဘာပေါ်ရှိလူ
 မျိုးတိုင်းတို့၏လက်ဆုံးစကားဖြစ်ပေ၏။ ကမ္ဘာလောက
 ကားဆန်းကျယ်လှ၏။ တကယ်အမှန်ကေ သစ္စာကားရှိ
 သည်မှန်ပေ၏။ သို့သော်အယူအမျိုးမျိုး ဝါဒအပြာဖြာ
 ကွဲခြားလျက်ရှိသော ကမ္ဘာသူ ကမ္ဘာသားများ၏ အထိ
 ဥာဏ်မှာတကယ်အမှန်သို့မရောက်နိုင်ကြပေ။ ပညာအနှို

ဆုံး အမြော်အမြင်အရှိဆုံးသော လောကီ သားတို့၏
 ထက်မြက်သောဥာဏ်မှာတကယ်အမှန်နှင့် အနီးကပ်ဆုံး
 သော အမှန်မျှသာဖြစ်ပေသေး၏။

ဥပမာ “ယဉ်ကျေးခြင်း” ဆိုသောစကားကိုဆန်းစစ်
 ကြစို့။ မြန်မာလူမျိုးများတွင် သက်ကြီး ဝါကြီးများအား
 ကိုင်းရှိုင်းရိုသေခြင်း၊ အပြော အဆို အသွား အလာ
 မကြမ်းတမ်းခြင်း၊ မိန်းမတို့အတို့မှာ ခြေသလုံး မပေါ်
 အောင် ဝတ်ဆင်ကြခြင်းစသည်ဖြင့်၊ ယူဒေသနှင့်ယူ
 ခေတ်လိုက်ယဉ်ကျေးသည်ဟု ခေါ်ဆိုကြ၏။ ရှေးခေတ်
 မြန်မာပြည်၏၊ ယဉ်ကျေးခြင်းနှင့် ယခုခေတ်မြန်မာပြည်
 ၏ယဉ်ကျေးခြင်းမှာပင် များစွာကွာခြားလျက် ရှိပေပြီ။
 ဤနှစ်အပတ်အဆင်မှာ စင်စစ်ယဉ်ကျေးခြင်းဟု မခေါ်ဆို
 ထိုက်ပေ။ ခေတ်ဆန်ခြင်းမျှသာဖြစ်၏။ သို့သော်အများ
 အခေါ်ပညတ်အတိုင်းယဉ်ကျေးခြင်းဟုသုံးပေလတံ့။

ရှေးခေတ်ကယဉ်ကျေးခဲ့သောအင်္ကျီခါးရှည်၊ တမိန်
 ရင်ကဲ့၊ မြကလေးဆံထူးတို့မှာ ယခုခေတ်အမြင်အားဖြင့်
 မိုင်း၍ အင်္ကျီတို အော်လံဆံထူး ကိုယ်လုံးပေါ် ဇာ
 ပေါင်းချောင်အင်္ကျီတမိတို့နှင့်သားရေအိပ်လက်ဆွဲကာ
 ရွတ် ရှက်ခွတ်ဒက် မျိုးကိုသာ ယဉ်ကျေးသည်ဟု ယူဆ
 ကြပေပြီ။ ရှေးမှီ နောက်မှီအတိုးကြီးအဒေါ်ကြီး များပင်
 ရှေးအဝတ်အစားကို သဘောကျနေရာက တဖြေးဖြေး
 ရှေ့ရှားနေသော ခေတ်၏ရေအယဉ်တွင် ချောမွန်းမတ်
 မျော့လာတော့သဖြင့် တက်ခေတ်အဝတ် အစားများကို

ပင်မျက်စိပတာရ၍ ဖါးဖါးဝေနေသော အင်္ကျီရှည်များကို မကြည့်လိုတတ်ပေ။ အဝတ် အဆင် ရိုင်း သည် ဟူသော မှတ်ချက်ကလေးများကိုပင် ချစပြုလာလေပြီ။

အနောက်နိုင်ငံ၏ ယဉ်ကျေးမှုမှာ လူကြီးများ ရှေးတွင်လည်း တောင့်တောင့် တင်းတင်း ဆပ်ဆပ် လပ်လပ် ဖြင့်၊ ပြောရုံ ဆိုရုံ ထုပ်ရုံခြင်း၊ မိန်းမသားတို့အားညှိသက်သော အမျိုးအစား -- ဟု သဘောထားကာ အထူးအရေးပေးခြင်း၊ လက်တွဲနှုတ်ဆက်ခြင်း၊ ပွေ့ဘက် နှမ်းရှင်ခြင်းတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်ရကား။ လူပြည့်ကြပ်နေသော ပွဲသမ်းတွင် မိန်းမများအားနေရာထိုင်ဖယ်မပေးသော မြန်မာများကို အနောက်နိုင်ငံ သားတို့က ရိုင်းသည်ဟု မှတ်ချက်ချသကဲ့သို့ပင် အင်္ဂလိပ်တို့၏ မောင်နှမအချင်းချင်း ဖက်ရမ်းနှမ်းရှင်ခြင်း၊ ဘခင်၏မျက်နှာနားတွင် ဝဲ၍နေသော သား၏ ဘိနပ်များကို မြင်ကာ မြန်မာများမျက်စိတွင် ကြည့်၍ မရဖြစ်ပေတော့၏။

မြန်မာပြည်၌ ဖြစ်ထူမကြီးဟု အထင်သေးခံရသော နှုတ်ခမ်းထူသော မိန်းမများမှ ချောသည် လှသည် ယဉ်ကျေးသည်ဟု နိဂရိုးလူမျိုးတို့က အထိအမှတ် ပြုကြလေသည်။

ထိုကြောင့် ယဉ်ကျေးခြင်းမှာ လူတမျိုး တတိုင်းပြည်နှင့်သာ သက်ဆိုင်၍ တလောက တကန္တာကို၍ မစဉ်းစားနိုင်တော့သဖြင့် ယဉ်ကျေးခြင်းမှာ ဘာကိုခေါ်သည်ဟု အတည်တကျမပြောနိုင်ကြတော့ပေ။ အေးသောထိုင်း

ပြည်သို့ ရောက်ကဖြိုးသျှင် ပူသောတိုင်းပြည်နှင့် ညှိ၍၊ ခိုဗမ်းများသော ဒေသတွင် မဲသော အရောင် ရှိသော ဂုတ်သင်ကဲ့သို့ သူ့ဒေသနှင့် သူ့ကာလကိုလိုက်၍ မှန်သည်ချည်းဖြစ်ပေ၏။

ထိုသို့ လူတမျိုးနှင့် တမျိုး၊ တဘာနှင့် သဘာသာ၊ တတိုင်းပြည်နှင့် တတိုင်းပြည်တွင် အပြုအမူ အနေအထိုင် အစားအသောက်မှစ၍ ခြားနားကြကား။ တည်ခင်း ကျွေးမွေးသော ညှိပွဲတွင် အရက် မသောက်သော မြိမ္မာအား အင်္ဂလိပ်က အပြစ်မတင်မူ၍ တစ်ခါပေးပတာကျားနှင့်တွဲ၍ ကနေသော အင်္ဂလိပ်မကိုလည်း မြန်မာများက ရိုင်းသည်ဟု မယူဆမှသာလျှင် တရားနည်းမှန် ဖြစ်ပေ၏။ မနုဿဝါဒ တရားအတိုင်း နည်းမှန်ပေ၏။

ယဉ်ကျေးခြင်းကို လူမျိုးစဉ်နှင့်ထိုက်၍ သုံးမှ အဘိုးတန်ပေမည်။ တခါက လယ်တီဆရာတော် ထုရားကြီး တရားဟောပြု ဆုံးမနေစဉ် အင်္ဂလိပ်လူမျိုး အရေးပိုင်မဋ္ဌတာ စဘီဗင် လာရောက်ရာ ညှိပွဲ လူကြီးများက တရားနာလိုမှ ခင်းထားသော ကော်အောများ ပေါ်တွင် ထိုင်၍ နာခိုင်ကြောင်း ပြောသဖြင့် အရေးပိုင်နှင့်အိမ်သား တခုတို့မှာ ဘောင်းဘီဝတ်များဖြစ်၍ ကော်အောပေါ်တွင် ထိုင်ရန်မဖြစ်နိုင်သောကြောင့်၊ အခက်ကြုံ၍ နေတော့၏။ ထိုအခါ ဆရာတော်ထုရားကြီးက တကာတို့ လူတဦးအား ၎င်း၏ ဓလေ့ထုံးစံအလိုက် ခရီးဦးကြိုပြုနိုင်မှ ငါတို့မှာ ညှိပွဲဝတ်ကြေ၍ ယဉ်ကျေးခြင်းဖြစ်နိုင်ပေသည်ဟု ဆုံးမ

တော် မူသဖြင့် လူကြီးများက ကုလားထိုင် ပေးသော အခါမှ မဂ္ဂတာစတီဗင်တို့မှာ ဖြောင့်တန်းစွာ တရားနာနိုင် ကြလေသည်။

ယဉ်ကျေးမှုနှင့် ပတ်သက်၍ ကွယ်လွန်သူ ပီတိုရိယ ဘုရင်မကြီးက မိမိ၏လက်အောက်ခံနိုင်ငံများတွင် မှီတင်း နေထိုင်သူတို့၏ ကိုးကွယ်သော ဘာသာ အယူဝါဒ ထုံး တမ်း စဉ်လာ ယဉ်ကျေးမှု အလေ့ အလာတို့အပေါ်တွင် ချုပ်ချယ်ခွင့်မရှိစေရ သဘောအတိုင်း လုပ်ခွင့်ရှိစေရမည် ဟု ခွင့်ပြုထားခဲ့လေသည်။

ခလေ့ထုံးစံအယူဝါဒနှင့် ပတ်သက်၍ တမျိုးကတမျိုး ကို၎င်း၊ တနိုင်ငံကတနိုင်ငံကို၎င်း၊ များစွာအကျိုးယုတ် စေသော အယူဝါဒမျိုး မဟုတ်ပါက စွတ်စွဲ ပြစ်တင်ခြင်း မပြုသင့်ကြပေ။

အိန္ဒိယပြည်၏ ထုံးတမ်းစဉ်လာ ဓမ္မတာအယူဝါဒ တို့ကို များစွာပြစ်တင် ရှုတ်ချသော (၁) 'အမိအိန္ဒိယပြည် ခေါ်' စာအုပ်တအုပ်ကိုအမေရိကပြည်သူ (မဂ္ဂမေယိုး) ဆိုသူက ရေးသားထုတ်ဝေခဲ့၏။ ထိုအခါအိန္ဒိယတိုင်းသား (ကေအက်(စ)ကောဗီး)ဆိုသူကလည်း အမေရိကပြည်သူ ပြည်သားတို့အား ၎င်းတို့ အကျင့် စရိုက် ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံရေး ယဉ်ကျေးခြင်းတို့နှင့် ပတ်သက်၍ အပြင်း အထန်ရှုတ်ချရေးသားထားသော (၂) ဦးလေးကြီးလူညာ

၁။ Mother India by Miss Mayo
၂။ Uncle Sham. by K.S. Cowin.

ခေါ် စာအုပ်ကိုထုတ်ဝေခဲ့၏။ ကလဲ့ စားသည် ပြင်းထန်၏ ဟူသောစကားကဲ့သို့ အိန္ဒိယ၏ဂုဏ်ကို၊ ဓမ္မမေယိုး၊ ချိုးပဲ့ သည်ထက် များစွာပြင်းထန်လျက် အကွက် ကျကျရေး သား ထားရကား။ အမေရိကပြည်လုံး ဆတ်ဆတ်ခါ နာကျည်းသဖြင့် လူမျိုးအချင်းချင်း အမုန်း များမည်ကို စိုးရိမ်ရကား ထိုဦးလေးကြီး လူညာ စာအုပ်ကို အပြင်း အထန် ကန့်ကွက်၍ အမေရိက ပြည်တွင်းသို့ တင်သွင်း ခွင့် မပြုဘဲ ပိတ်ထားလိုက်ရပေတော့ကြောင်း။

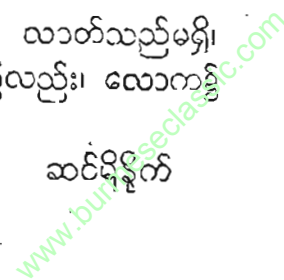
လူဘဝတွင် အရေးလှသော လုပ်ငန်းတခုရှိပေသေး၏။ ၎င်းကား အိမ်ထောင်မှုဖြစ်ပေသည်။

အချစ်သည် သဘာဝတရားတို့အား လှအောင် ပြုပြင် တန်ဆာဆင်သည်နှင့်တူပေ၏။ မြေမြေဖြစ်သောပိုးတောက် ပတ်ကို တိမ်ညွန့်စားပန်းလိပ်ပြာဖြစ်စေ၏။ အပိသာဏ က ဖြစ်သော သဘာဝတရားများပင်လျှင် အချစ်၏ပြုပြင် ခြင်းကိုခံရသဖြင့် ပန်းများမှာရောင်ဝံ့ပွင့်လျက် ရှိခဲ့လေပြီ။

A man cannot have any greater blessing than a good wife, or any great curse than a bad one.
- Simonides

✓ မိန်းမလောက် ကောင်းမွန်သော လာတ်သည်မရှိ၊ မိန်းမလောက်ဆိုးသော ငြိုလ်ဆိုးသည်လည်း၊ လောက၌ မရှိပေ။

ဆင်ရိုနိုက်

တန်သည်ပေး၍ ဝယ်ကြရ၏။ တခါတရံလေလံကဲ့သို့ဖြစ်
 ၏။ ပဋ္ဌမသမီးရှင်က ၅၀၀ဝိပေး၍ ဒုတိယသမီးရှင်က
 ၈၀၀ဝိပေးနေစဉ် တတိယသမီးရှင်က ၁၀၀၀ဝိပေးက
 တတိယသမီးရှင်ထံသို့ ၀ ကွက်ခါရောင်းစား ကြတော့
 ၏သမက်လောင်းအား ပညာသင်စရိတ်ထောက်ပံ့ခြင်း
 ဖြင့်လည်း အရစ်ကျ ကျွန်ဝယ်နည်းစံနစ်တခု ရှိပေသေး
 ၏။ ထိုကျွန်ဝယ်နည်းစံနစ်အရသူဋ္ဌေးသမီးအားလုပ်ကွေး
 ရန် အဝယ်ခံရသူမှာ ရှင့်ငွေလား၊ ရှင့်ဖြင့်ဒီက ပညာခံ
 သင်ရတာ၊ ရှင့်မိဘကိုဒီက ၁၀၀၀ဝိ တောင်ပေးရတာ
 ရှင့်၊ နားလည်လား ငွေ-ငွေ အလကားရတာမဟုတ်ဘူး၊
 စသည်ဖြင့် ငွေကြေးအချက်ပေါ်တိုင်း ကြေးသံ၊ ငွေသံ
 ဓနသံဖြင့် ပြောဆိုခြင်းခံနေရရာ၊ သူ့ဆန်စားသူ ကြက်
 ဟူသကဲ့သို့ ယောက်ျားလုပ်သူမှာ အပင်ပန်းခံခါရှာဖွေ
 ၍လည်းပေးရသေး၏။ အထက်သံဖြင့် အစေခံတို့အား
 ပြောသော အပြောမျိုးဖြင့်လည်း အပြောခံရတော့၏။
 အချို့မှာပစ်ကပ်ပင်ဖွင့်၍ မပြောစေကာမူ အဲဒီအရာ
 အားဖြင့်ပေါ်လွင်နေတော့သဖြင့် ယောက်ျားလုပ်သူမှာ
 မည်မျှစိတ်ဆင်းရဲပင်ပန်းမည်ကိုသိနိုင်ကြပေ၏။

ငွေမရှိတဲ့အိမ်ထောင်ပြုပါကလည်း မျှော်မှန်းခဲ့သလို
 မပျော်ရွှင် ရသည့်အပြင် စိတ်ဒုက္ခပင် ရောက်ရပေ
 သေး၏။ လောကတွင် တကယ်အချစ် အချစ်စစ် အချစ်
 နှစ်ဟူ၍မရှိပေ။ တကယ် အချစ်မှာ ချစ်နေသမျှ ကာလ

ပတ်လုံးမှန်၍ မုန်းမိတ် ဝင်ထိုက်သည့် အချိန်က စ၍
 တကယ် အမုန်းဖြစ်နိုင်ပေသည်။

ရာဂေါ မေတ္တာယဝဇ္ဇေဟိ

ရာဂေါ တပ်မက်သာယာတတ်သော၊ ရာဂ
 တဏှာသည် မေတ္တာ-မေတ္တာယောင်ယောင် ဝဇ္ဇေဟိ၊
 ဟန်ဆောင်လှည့်ပတ်ဖြားယောင်းတတ်၏။

အိမ်ထောင်ပြုလိုက်ရလျှင် ချစ်သူနှစ်ဦးမှာ တယောက်
 မျက်နှာတယောက်ကြည့်ကာ တူနှစ်ကိုယ် ယှဉ်တွဲ၍ ပျော်
 ပွဲကြီးခင်းကြရမည်ဟု တွေးတောတတ်ကြ၏။ ထိုလောက
 နိဗ္ဗာန် စိတ်ကူးမှာ လူငယ်များ၏ တကယ်တမ်း ဖြစ်နိုင်ခဲ
 သော စိတ်ကူးမျှသာဖြစ်၍ တကယ်တွေ့ကြိုက စိတ်မသက်
 သာစရာများစွာနှင့် ရင်ဆိုင်တိုးမိရက်သားဖြစ်တတ်လေ
 သည်။

ထမင်းရေကိုလျက်ကာ စားရစေတော့၊ တူနှစ်ကိုယ်
 တဲအိုပျက်မှာ နွဲ့လျက်ပျော်မှာ ဟူ သော စကားမှာ တေး
 သွားများသာဖြစ်၏။ တကယ်ကားမဟုတ်ပေ။ အချစ်ကို
 အရေးကြီးဆုံးဟု ယူဆကြသော လူငယ်များမှာ မဟာ
 အမှားတော်ကြီးကို မှားလျက်ရှိကြ၏။ 'အချစ်ဆုံး' ထက်
 'အချစ်ကိုရာသက်ပန်စောင့်ထိမ်းရန်' မှာပို၍ဝန်လေး၏။
 ပို၍ခက်ခဲ၏။ ဟာလာဟင်းလင်း အစာနှင့် ကင်းသော
 ဝမ်းဖြင့် အဘယ်မည်သောအချစ်မှာ အရသာရှိတော့အံ့
 နည်း။

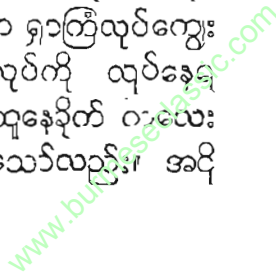
အိမ်ထောင်မှုမှာ လူတို့ခွေတာ ဖြူလုပ်ရသော မလွှဲ
မကင်းသာသော လုပ်ငန်းတခုဖြစ်ရာ ဘာကြောင့်အိမ်
ထောင်ပြုရမည် ဟူသောပြဿနာကိုရှင်းရပေမည်။ အချို့
က မိန်းမကလေးကလေးကို သနားစရာကောင်းလျှင် ဆင်းရဲ
လို့ ပညာတတ်လိမ္မာလို့ ပိုက်ဆံရှိ၍ စသည်ဖြင့် အမျိုးမျိုး
ပြောကြသော်လည်း အိမ်ထောင်ဘက်ခြမ်းမှာ လောကီ
စီးပွားကိုလို၍သာ ပြုလုပ်ကြခြင်း ဖြစ်ပေ၏။ (ဆင်ခြေ
မတက်ပါနှင့်ခိတ်ဆွေ၊ စေ၊ စေ၊ တွေးပါ) သို့သော်ပျော်ရွှင်
ရန်ကိစ္စအတွက် အနုမေတောင့်ရန်လိုပေ၏။ ဝမ်းရေးဖူမလုံ
ဝတ်စားမပြည့်စုံ နေရာထိုင်ခင်းမသင့်သာဘဲ အဘယ်ပုံ
ပျော်ရွှင်နိုင်ကြမည်နည်း။

စာတကျ ဆရာကြီး၏ အလိုမှာမူ ပုတ္တပ၊ ယောဇနာ
ဒါရာ ဒါရာ၊ အိမ်သူမယားတို့မည်သည်။ ပုတ္တပယောဇ
နာ။ သားသွီးအကျိုးရှိကုန်၏။ သားသွီးရခြင်းငှာ အိမ်သူ
မယားရှာရသည်ဟု ဆိုလိုပေ၏။

ဆော်လမွန်က၊ အိမ်ထောင်ပြုရာတွင် ဆင်းရဲကိုချမ်း
သာ ဖြစ်စေရန် နာမကျန်းမှုကို ကျန်းမာမှု ဖြစ်စေရန်
ရိုးမြေကျ ချစ်ခင်ပေါင်းသင်း ပျော်ရွှင်ခြင်း ဖြစ်စေရန်
သဘောထား၍ အိမ်ထောင်ပြုရမည်ဟု ဆိုထားလေရာ၊
တကိုယ်ရေ တကာယ နေခြင်းထက်ပင် စိတ်သော့က
ရောက်တွယ်ရာဖြစ်သော မဖွတ်သထက်ညစ်သော ဇာတ်
ခင်းသည့်ပမာ အိမ်ထောင်ဘက်ကိုလည်း မရှာသင့်ကြပေ။

အိမ်ထောင်မှု ထုထူးတည် ဆေးမှင်ရည် စုတ်ထိုး
ဟူသောစကားကို လက်သုံးပြု၍ အဆောဘလျှင်မစား
စမ်းဘဲ အိမ်ထောင်မပြုသင့်ကြပေ။ လူမှာအဖြစ်တရားကို
ချည်း တွေးမနေရာ၊ အပျက်တရားတို့ကိုလည်း ခုံပန် ခုံခါ
စိတ်ကူးသင့်ကြပေ၏။ ကုန်ရောင်းရာတွင် ဝိသျှင် ၃ မြတ်
ငွေ ၁ဝိ လျှင် ၂-၈ တရာလျှင် ၂၅ ကျပ် တသောင်းလျှင်
၂၅ဝဝိ စသည်ဖြင့် အမြတ်ဘက်ချည်းတွက်၍ ပျော်၍ ပစ်
လိုက်ရသော သကြားအတွက်မည်မျှ မိုးနီ မှီတက်၍
လျှော့ရောင်းရသော လဘက်ချောက် အတွက် မည်သို့၊
ဘောင်းမရ၍ ဆုံးသောကြွေး၊ အဘယ်လောက် အမြတ်
တော် ကြေးက ဘယ်ရွှေ၊ ယောက်ဖတရာ ဝါးတရာ
အတိုင်း ပေးရကမ်းရသည်ကိုမည်ပုံ စသည်ဖြင့် အရှုံး
ဘက်မတွက်သောကုန်သည်များမှန်းခြေမပေါက်သကဲ့သို့
ဖြစ်တတ်လေသည်။

အိမ်ထောင်မှုမှာ အင်္ဂုလွယ်၍ အရှိက်ခက်သော ကိစ္စ
မျိုးဖြစ်ကြောင်း၊ ရှေးအခါက ဘုန်းကြီး တပါးသည်
လူထွက်ပြီး မိန်းမယူရလျှင် ပျော်ရွှင်မည့် အရေးတို့ကို
တပုံတခေါင်းကြီး တွေး၍ လူထွက်ခါ မိန်းမယူလေ၏။
၎င်းမှာ သားတယောက်မွေးသည့်တိုင် အလုပ် အကိုင်
အတည်တကျမဟုတ်ရကား မယားက ရှာကြံလုပ်ကျွေး
ရာဘုန်းကြီးလူထွက်မှာ အိမ်တွင်းအလုပ်ကို လုပ်နေရ
တော့၏။ တနေ့သောအခါ ထမင်းအိုးဆူနေခိုက် ကလေး
ကင်၍ ကလေးကိုအမြန်သွား၍ ချော့သော်လည်း အင်

မတိတ် မိန်းမတယောက်ကလည်း ကြွေးတောင်းလာ၍
 လက်ခံစကားပြောရာ၊ ကလေးကလည်း ချီးတွေသေးတွေ
 နှင့် ကစားနေ ထမင်းအိုးပြုနေသဖြင့်၊ ထမင်းအိုးဆီပြေး
 ခိုက် ငါးကိုစွေးကဆွဲသဖြင့်၊ ဟိုလိုက်ရမလို သည်လိုက်
 မလို ကတောင်ချောက်ခြား စိတ်သောက များပြီးလျှင်
 မလုပ်တတ် မကိုင်တတ်ဖြစ်နေသဖြင့် စိတ်ပျက်ပျက်ထိုင်
 ခါ- ဟင်း- ဟုသက်မကြီးချွန် ငါအရင်မိန်းမ မယူခင်
 တွေးတုန်းက ဒါမျိုးတွေမပါဟု ညည်းပြ။ လိုက်လေ
 သတည်း။

အခန်း။ ၂၉

ခေတ်ဝါဒ

ခေတ်ဟူသည်မှာ ခေတ္တဟူသော ပါဠိပျက်မှ ဆင်း
 သက်လာသော အချိန်အခါ ကာ လ သမယဖြစ်၍ ဝါဒ
 မှာအယူအဆ အထင်အမြင်ဖြစ်လေသည်။

ရှေးခေတ်ကအယူနှင့် ယခုခေတ်အယူမှာဘယ်နည်း
 နှင့်မျှ မတူနိုင်ကြပေ။ မြို့ပြ တောတောင် ရေ မြေ ဝေ၊
 ဟာရသက္ကရာဇ်တို့ ပြောင်းလဲ လာသလောက် ခေတ်
 လည်းပြောင်းလဲလာခဲ့လေပြီ။

အနောက်နိုင်ငံများတွင် ရှေးအခါက ရာဇဝတ်သား
 များကို ကျောက်ခဲကြီးများဖြင့် ဖိ၍သတ်၏၊ အစာငတ်
 ခံထားသော ကျားရဲ၊ ခြင်္သေ့များသံချိုင့်လဲထို ဝင်စေ၍
 သတ်၏၊ မြွေဆိုးများ မွေးထားသော တွင်းထဲသို့ချွန်
 သတ်၏၊ ယခုခေတ်မှာမူကြိုးဒါဏ်ဖြင့်၎င်း ထိုင်နေရင်း
 သတ်မထားမိဘဲ သေစေသော ဓါတ်ကုလားထိုင်တွင်
 ထိုင်စေ၍သတ်ကြ၏။

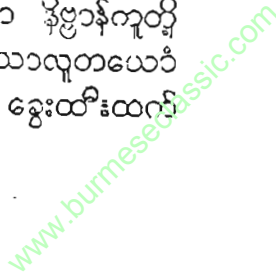
ရှေးခေတ်က ဘာသာရေး အယူဝါဒ တေ့သော ကြောင့်၊ တဘာသာကတဘာသာကို ပျောက်ကွယ်တိမ် မြုတ်စေလိုသောကြောင့်စစ်ဖြစ်ကြ၏။ ဘာသာရေးစစ် ပွဲများဘာသာရေးနန်းတက် ပွဲများ ဘာသာရေး ကွပ် မျက်မှုများမှာ ဥရောပ ရာဇဝင်တွင် အပြည့်ရှိ ပေ၏။ ယခုခေတ်မှာမူကုန်ရိုင်းများ ရဲလိမ္မာကုန်ယဉ်များ ရောင်း ချလိမ္မာစသောစီးပွားရေးကြောင့်၊ စစ်ဖြစ်ကြ၏။ စီးပွား ရေးကြောင့်နိုင်ငံချွဲထွင်ကြ၏။

ရှေးခေတ်က အသုံးအဆောင် အကျင့်အမူတို့မှာ ယခုခေတ်အလိုက် ဆိုလျှင်ရိုးလေပြီ၊ ရိုင်းလေပြီ၊ အသုံး မဝင်တော့ပြီ၊ အပြောင်းအလဲမြန်သောကမ္ဘာမှာ ခေတ် တည်းဟူသောအချိန်ဆွဲရာသို့၊ လိုက်ပါရတော့၏။ ခေတ် တည်းဟူသောရေအယဉ်တွင်လိုက်ပါ၍မျောရတော့၏။ ခေတ်နှင့်ရင်ဘောင်တန်းလိုက်နိုင်သော တိုင်းပြည်မှသာ လျှင်ကမ္ဘာမြေပုံတွင် တိုင်းပြည်တပြည်အဖြစ် တည် ရှိနိုင်၍၊ ခေတ်နှင့်လျော်စွာ ကြိုးစားနိုင်သော လူမျိုးမှသာ မတိမ်ကော မပပျောက်ဘဲ ခံနိုင်ပေ၏။

ရှေးခေတ် ခြေလျင်တော်များမှာ ဘယ်နည်း နှင့်မှ မော်တော်ကား၊ မီးရထား၊ ရေယဉ်ပျံတို့ကို မှီနိုင်မည် မဟုတ်၊ ဆင်ကားများကို မည်မျှမြန်သော မြင်းသည် ကျော်နိုင်ပင်ပို့စေကာမူ၊ ယခုခေတ်၊ တယ်လီဖုံး၊ ကြေး နန်း၊ ကြိုးမဲ့၊ ကြေးနန်းများလောက် မြန်နိုင်မည် မဟုတ် ပေ။

ထိုသို့ခေတ်အလျောက် ထွန်းကားလာသော လော ကဓါတ်ပညာ၏၊ ဆန်းကျယ်မှုကြောင့် ယခုနေအခါ၊ မြန်မာဘုရင်များရှိလျှင်လည်း ခေတ်မမှီသဖြင့်၊ လူ့ကျွန် ပင်ဖြစ်ရမည်ကဲ့သို့ပြောဆိုကြသည်ကို ကြားသိရပေ၏။ စင်စစ်မှာမူ အချိန်ကာလနှင့်တကွ ပတ်ဝန်းကျင်က သင်ကြားပြသပြီးဖြစ်၍ခေတ်မီကြီးပွားမည်မှာ မလွဲပေ။ မြန်မာတို့လက်အောက်သို့ အကြိမ်ကြိမ် ရောက်ခဲ့သော ယိုးဒယားပင် ဤအခြေမျိုးသို့ရောက်ခဲ့နေပါသျှင်၊ မြန်မာ ဦးစွန်းမှာထိုထက်ပင်မြင့်ဘွယ်ရာရှိပေကြောင်း။

ကမ္ဘာ အရှေ့ဘက်နိုင်ငံများတွင် မိန်းမများကိုများ စွာအထင်သေးသော ဝါဒတခုရှိလေသည်။ မယဒေဝပျို လောကနိတ်ကျမ်း ဟိတောပဒေသကျမ်း ဣန္ဒြေပာပုရိသ သျှဏ္ဍရကျမ်းစသည်တို့၌မိန်းမသည် ခွေးထီးလောက်မှ မမြတ်အောင်ရေးသားထားပေကြောင်း၊ မနုဿတ္တတာဝ ဒုလ္လဘ ဟူသောဖြစ်ခေါင် ဖြစ်ခဲ့စွာသော လူဘဝကိုရ ပါလျက် အဟိတ်တိရိစ္ဆာန်ဖြစ်သော ခွေးထီးလောက်မှ မမြတ်ဟု အထင်သေးခံရသော မိန်းမသားတို့မှာ သနား ဘွယ်ကောင်းလေစွ မိခင်မျိုးဟုယူဆခါ အရေးပေးခြင်း ခံရသော အနောက်နိုင်ငံသူများနှင့် နှိုင်းစာသော် များစွာ ကွာခြားလှပေ၏။ လူဘဝ တည်းဟူသော နိဗ္ဗာန်ကုတို့ ဆိပ်တွင် ဆင်ခြင်တုတ်ရားနှင့် ပြည့်စုံသောလူတယေဝံ ဖြစ်လာပါလျက် မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ ခွေးထီးထက် မယုတ်ညံ့စရာမရှိပေ။

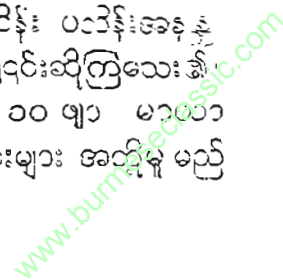
လောကနိတိ၌ သဗ္ဗထိရော၊ ကရေပါပံ၊ လဘာမာနေ
 နိဝါတကော၊ သဗ္ဗထိရော၊ ခပ်သိမ်းသော မိန်းမတို့သည်
 နိဝါတကောဆီလိပြင်ခွင့်ကို လဘာမာနေ ရသည်ရှိသော်
 ပါပံမကောင်းမှုကို ကရေပြုမြဲတည်း၊ ဟုဆိုထားလေ
 သည်။ ဤဆိတ်ငြိမ်ခွင့်ကိုရတိုင်းပေါ်ပြန်မြဲ ဖြစ်သည်မှာ
 ပါက ကာမထားပြုတိုက်သော လူယုတ်မာများမှာ ဣ
 ကာရုံးစသည်တို့သို့ မရောက်သဖြင့် မဒိန်းမှု ဟူသည်
 ကြားမျှကြားဘူးကြမည် မဟုတ်တော့ချေ။

မိန်းမတို့သည်၊ ယောက်ျားများထက် ကာမရာဂအား
 ဖြင့်ရှစ်ဆမျှကြီးသည်ဟု ဆိုထားပြန်ရကား မိန်းမဟူ
 သမျှတို့မှာမိမိ၏ကာမပိုင်လင်ယောက်ျား တဦးတည်းနှင့်
 မကင်းတိမ် မကြေနှစ်နိုင်မှု၍ ကြေးစား ပြည့်တန်ဆာ
 ချည်းဖြစ်ဘွယ်ရာ ရှိပေတော့၏။ ဤကိစ္စတွင် မိန်းမများ
 က တဏှာကာမကြီးလွန်း၍မဟုတ် ယောက်ျားတို့၏
 တကိုယ်ကောင်းကျင့်ကြံမှုကြောင့်သာ ဖြစ်ပေကြောင်း
 ယောက်ျားနှင့်မိန်းမတို့လောကဓမ္မတာ ဖျော်ပါးကျွမ်း
 မှာကုန်ကူးသကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ကုန် ဝယ်ရာဝယ် ဖြတ်သူက
 အလွန်မြတ်ရှုံးသူက အလွန်ရှုံးခဲ့လျှင်ထိုရောင်းဝယ်မှုမှာ
 ဖျော် ရှင်ဘွယ်ရာ မဖြစ်တာရှည်ခိုင်ခန့် နိုင်မည်မဟုတ်
 သကဲ့သို့ အသျှင်စလို မိမိအလို ပြည့်ရုံသာ ဖျော်ပါး၍
 တဘက်သား မယားခမြာ၏ ဆန္ဒပြည့်ဝသည် မပြည့်ဝ
 သည်ကို မထိတတ်သော လင်ယောက်ျား များကြောင့်

မိန်းမတို့မှာ သနားစကွယ်အားငယ်ကြရ၏။ ဆန္ဒမပြည့်
 ဝသဖြင့်၊ ညှိုးငယ်ကြရှာ၏။
 မိန်းမကိုချိုးပဲ့၍ အမျိုးမျိုးစာနဲ့ ထာ ကြသော နိတိ
 ကျမ်း လောကီကျမ်းတို့ကို မြန်မာလူမျိုးများက ဘုရား
 ဟောဟုမှတ်ထင်ခါ ယုံကြည်တတ်ကြ လေသည်။ စင်
 စစ်မှာမူ ဟိန္ဒူဆရာကြီးများ၏ အယူမျှသာဖြစ်သဖြင့်
 ထိုအယူမှာ ဗုဒ္ဓဘာသာ အယူမဟုတ်၊ ဟိန္ဒူဆရာကြီး
 များ၏အယူဝါဒသာ ဖြစ်ကြောင်း၊ ဗုဒ္ဓဘာသာမြန်မာလူ
 မျိုးတို့သံသယာနိဟကင်းရှင်းကြစေလိုပါကြောင်း။

မိန်းမတို့၏အုမ္မာ ၂၀ တောင်မှသာ ရှည်သဖြင့် ဝမ်း
 တိုမိန္ဒူကြီးသော ရမက်ထူပြောသော အပိုဆိုခြင်း
 ကြောမ်း၊ မြစ်တို့ကောက်ကွေ့သကဲ့သို့ မိန်းမအလင်
 ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲ သောသတော ရှိကြောင်း၊ ကုန်
 ဝက်၊ နုခိဝက် ဟူ၍၎င်း၊ 'မိန်းမဆိုငါတ်သိဒ်၊ ဝပ်
 ပြောမယ်၊ ဟည့်တို့သဘောနှုယ်၊ မနောဝယိ ဝိညံ၊
 ထဲကငါးသွားရာလို၊ ခြားနားခါ မှတ်ခက်သည့်နဲ့ ဟု
 ၎င်း သူတမျိုးငါတဖုံ ရှုတ်ချကဲ့ရဲ့ ကြကုန်နဲ့'

ပရိယာယ်တထောင် မာယာတသိန်း ပဒဒိန်းအနုနု
 ဟူ၍၎င်းမိန်းမမာယာ၊ ထဲကိုးပျာဟူ၍၎င်းဆိုကြသေး၏။
 မိန်းမထက်ပင် မာယာများလျက်ဆဲ ဝဝ ပျာ မာယာ
 သမားတိန်းစားခွဲ၊ ခွဲ၊ သောယောက်ျားများ အတိုမျှ မည်
 သူကမျှစာမဖွဲ့ခဲ့ကြချေ။

ကာလီဒါသစသော ရှေးဟိန္ဒူကြီးများမှာ မိန်းမများ အားရှုတ်ချရာဝယ် ပါရဂူ၊ မြောက်ပေတော့၏။ တလင် သေလျှင် တလင်မနေရသော ဟိန္ဒူတို့၏ ဝါဒကြောင့် များလှစွာသော အမျိုးသမီး များမှာ၊ အချိန် ကောင်း အရွယ်တန်၊ နူးပျိုပျိုကလကပင် မဆိုးမဖြစ်၍ ငြီးငွေ့ တွယ် ကောင်းလှသော၊ မဆိုးမ ဘဝဖြင့်ပင် အသက် ထက်ဆုံးနေထိုင်၍ သွားကြရရာ (ကာမဘောဂီ) လောကီ တံသားတို့၏ ဓမ္မတာနှင့်၊ မည်မျှ ဆန့်ကျင်နေသည်ကို တွေ့ရှိနိုင်ကြ ပေကြောင်း။

မိမိ လင်ယောကျ်ား သေလျှင် လိုက်၍ သေရသော အယူတခုလည်း ရှိပေသေး၏။ ထိုအယူကို ဟိန္ဒူဝါဒ အားဖြင့်(ဆတ်) ဟုခေါ်ဆိုပေကြောင်း။ ဘင်္ဂလားပြည်ရှိ နယ်တနယ် တနယ်တွင်ပင် တနှစ်လျှင် မဆိုးမ-၇၀၀- ကျပ်ပင်သဂြိုဟ်ရာ၊ မီးပုံတွင်းသို့ ခုနဆင်းကာ အသက်ကို စွန့်ထွတ်ကြရပေသည်။ အိန္ဒိယ ဘုရင်ခံချုပ် လော့(ဒု) ဝီလျံဘင်တစ်လက်ထက်သို့ရောက်သောအခါမှသာလျှင် ထိုအယူအကျင့်ကို ဥပဒေနှင့် ထားမြစ် ပိတ်ပင်လိုက် သဖြင့် ပပျောက် သွားရတော့ကြောင်း။

ချီရိ၏တတ်သစ်ကမ္ဘာအိန္ဒိယရာဇဝင်.....

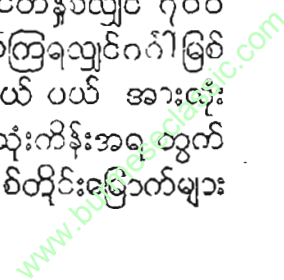
ထိုဝါဒအရ မိန်းမတို့အားမည်မျှ အောက်တန်းစား အနေသဘောထားသည်ကို အကြောင်းသင့်သဖြင့် ထည့် သွင်းဘော်ပြပါလတံ။"

ယာ ပိ ယာ - အကြင်လင်၌ ကြည်ညိုလင်ကိုချစ်ခင် တရားမင်သော မိန်းမများသည်-ဝိဒေ တနံ-ဝိညာဏ်အ သက်ယွင်းပျက်ကင်းကွာ သေလေပြီးသော အရှင်သခင် လင်ချစ်လင်ကိုစိတ်ထေမီးသပြိုင်ရန် စီမံဆောင်ရွက်ထင်း ပုံထက်၌ပရိသတ္တအာလင်္ဂီဗာယာ ပိုက်ပွေ့ တွဲလျက် လည် နွဲ့ဖက်၍အတ္တနော၊မိမိ၏ဓမ္မဟံ၊ ရုပ်နံနှစ်ဖြာကိုယ်ခန္ဓာကို ပုဇွတ် ရက်ရက်စက်စက်ဝဲကွက်မတွန့် လွတ်လွတ်စွန့်၏။ သောက္ကုတ္တိအမြဲချစ်ခင် မိမိလင်နှင့် အစဉ်တစိုက် သေ၍ လိုက်သောမိန်းမသည်။ သုတလက်ခံမှန်းဆ တွက်ကိန်း သိန်းပေါင်းများစွာ၊ အရာမကသောပါပံ ယုတ်မာညစ် ကျူးမကောင်းမှုကိုကတာသိ၊လွန်ကြူးခါခါ ပြုခဲ့ပသော် လည်း၊ပတ်၊ အရှင်သခင်မိမိလင်ကို ဟဟောတွာ၊ အတူ မလင့်ယူဆောင်ပင့်၍၊ သုရလောက၊ဘုန်းကံအရှင်၊ပျော် ရွှင်ခိုလှုံ၊နတ်တို့ဘုံသို့၊အဂတာဟိ၊ အာဂတာဝေ၊ အမြဲ ရောက်သည်သလျှင်တည်း။

ဟိဒတာပဒေသာကျမ်းဝိဂ္ဂဟာကဏ္ဍ

ဤသည်ကိုထောက်၍ မိန်းမသားခမြာတို့မှာ မည်မျှ သနားစဘွယ်ကောင်းကြောင်းကိုသိနိုင်ပေတော့၏။

ဘင်္ဂလားပြည်ရှိနယ်တနယ်တွင်ပင်တနှစ်လျှင် ၇၀၀ မျှသောမဆိုးမတို့အသက်ကို စွန့်ထွတ်ကြရလျှင်ဂင်္ဂါမြစ် ၅၅မီးတလျှောက် ဟိန္ဒူဝါဒပျံ့နှံ့ရာ နယ် ပယ် အား မထိုး တို့တွင်၊မည်မျှ များပြားမည်ကိုဘုံ သုံးကိန်းအရ တွက် ကြည့်နိုင်တော့၏။ ဤအတိုင်းနှစ်စဉ်နှစ်တိုင်းမြောက်များ

စွာသောအမေမျိုးဖြစ်သည့်၊ မိန်းမများသေကြေရခဲ့သော် မကြာမြင့်မီလူမျိုးတူးသွားဘွယ်ရာရှိပေ၏။

လူတကာတို့သွား၊ လာ ပျော်၊ ပါး သောက် ဆုံး နှိုင်း သောဖြစ်ဆိပ်ရေအိုးစင် ပွဲသဘင်၊ စသော၊ ဘုံပါသက ပစ္စည်းမျိုးဖြင့် နှိုင်းထားခြင်း ခံရပြန်ကား ထိုသဘော အရဆိုလျှင် မိန်းမဟူသမျှမှာ ဘုံပစ္စည်းဖြစ်တော့သဖြင့် ယောက်ျားတို့မှာစရိတ်အကုန်ခံ၍ အတည်တကျအိမ်သူ ဇနီးရှာဖွေထားရန်လိုတော့မည်မဟုတ် ကြိုရာစခမ်းတွင် ကိစ္စကိုပြီးခြောက်လျက်နေကြပေတော့အံ့။

မိန်းမဖျက်ပြည်ပျက် ဟူသောစကားလည်းရှိရာ ထို စကားမှာ မှန်သင့်သလောက်မှန်ခက်ဦးမည်။ ယောက်ျား များမှာမိန်းမသားလောက်အသုံးမကျ၍ပြည်ပျက်ရသည် ဟူ၍လည်းခေါ်ဆိုနိုင်ပေကြောင်း၊ မိန်းမအောင်မှအောင် သည့် ဟူသောစကားကိုလည်းသတိထားသင့်ကြပေ၏။

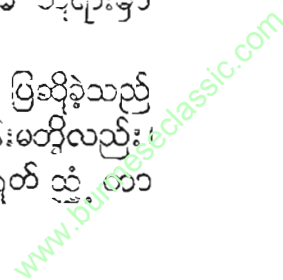
စိတ်မချရဖြင့် မိမိမယားကို နှုတ်တွင်ထိုးထားသော တာနောဘီလူးကိုပင် လှည့်ပတ်ဖျားယောင်း၍ ဝိဇ္ဇာနှင့် တွက်ကာပျော်ပါးသော မိန်းမမျိုး၊ ခုဒ္ဒပါဏိဇာတ်တော် လာမင်းသွီးသေသောက်ကြူးသွေးဆောင်ရာသို့လိုက်ပါ သော သစ္စကပါဒီ ပရမိဇိမ စသော မိန်းမယုတ်များ ရှိသည်ကားမှန်ပေ၏။ ထိုကဲ့သို့ယုတ်မာသောယောက်ျား ရှိသည်ကိုလည်း၊ ငြင်းနှိုင်းကြပါ၏လော။

တော်ဝင်သော အမေရာ ကိစ္စနီ၊ မန္တိ၊ သန္တု၊ လ တို့ ကဲ့သို့သော မိန်းမများ ကောသလမင်းကြီးသည်၊ နု သ

သော ဟူသော အသံဆိုးကြီးတို့ကြောင့်၊ ပုဏ္ဏားတို့ ဆျောက်တင်ချက်ဖြင့် သတ္တဝါများ၏ အသက်ဖြင့် ယစ် မုဒေင်မည် ရှိရာ မြတ်စွာတရားထံသို့ ခေါ်ဆောင်၍ တုသိုလ်ကောင်းမှုဘက်သို့ ယစ်မဲယိုင်လာအောင် လမ်း ကောင်း ညွှန်ကြားပေးသော မည္ဇကာဒေဝိ သာသနာ တော်တွင် မကြည့်ညှိသော မိမိလင်ဖြစ်သူ ပုဏ္ဏဝနနှင့် တကွ ယောက္ခမ ဝိဂါယသုဋ္ဌေးကြီးတို့အား ဝိဋ္ဌိဘောင်မှ ဆွဲကယ်တင် ဆောင်၍ မြတ်စွာတရား၏ အဆုံးအမ၌ တည်စေသော ဝိသာခါ သတို့သွီးတို့ကိုလည်း ခံနုမုနာ ထားကာ မိန်းမတို့အားများစွာ အဆိုးမဆိုသင့်ကြပေ။

မန္တိဒေဝိကဲ့သို့ နူးညံ့စွာသော နန်းထက်ဖွားမင်းသွီး မှာ မိမိ၏လင်ဖြစ်သူ ဝေသန္တရာမင်းကြီး ဝင်သာခြင်ခွင် သို့ ဝင်မည်ရှိရာ ဘေးနန်းချမ်းသာ ရိပ်ငြိမ်ရာတွင် စံစား ရပ်ပါမည့်အကြောင်း အတန်တန်တောင်းပန် ကြသော် လည်းဆင်းရဲအတူကူ၊ ချမ်းသာအမျှ ဟူသောပတ်ဗ္ဗတာ ဂုဏ်ရှိသူဖြစ်၍ တောရပ်မြိုင်ခွင်သို့ လိုက်ပါလုပ်ကွေး ဘူးလေသည်။ သောတ္တံသေနမင်းကြီးသည် နန္ဒနာစွဲကပ် သဖြင့် တောရပ်သို့ထွက်သွားရာ ဘေးနန်းချမ်းသာကို တကိုယ်တည်း မခံစားလိုသော သန္တုလမိ တရားမှာ လင်ရှိရာသို့ လိုက်ပါပြုစုဘူးလေသည်။

ယောက်ျားများက မိန်းမ များအား ပြဆိုခဲ့သည် အတိုင်း ရှုချ ပြောဆိုကြသောအခါ မိန်းမတို့လည်း ငါ တို့ ဟာ အူတို့မျိုး၊ အ မျိုး ကိုယ် က ယုတ် ညံ့ တာ

ဘယ်ထိပင် ကြိုးစားသော်လဲ ဒီအခြေက တက်မည် မဟုတ်ဟုစိတ်ပျက်ကာ မကြိုးစားမပြုပြင်ဘဲ နေပါက အဘယ်မှာတိုးတက်စရာ ရှိတော့အံ့နည်း၊ ငါတို့သည် အကျင့်သီလ အာစရတည်းဟူသော ထံတိုင်းကြီးဖြင့် ကာဆီးကာ ပြုပြင်ကြအံ့ဟု အားတင်း နိုင်တော့မည် မဟုတ်သဖြင့် မိခင်များ၏ပိတ်ခါတ်အင်အား သေးသိမ် ခွဲသော် ၎င်းမှ ပေါက်ဖွားလာ သော သားသွီးများမှာ လည်းပိတ်အင်အားဖွံ့ဖြိုးရန် နည်းသမ်းမရှိတော့ချေ။

“ကျွန်ုပ်တို့၏ ဝါဒအရဆိုသော် ရပ်ချောင်ခမ်းဝါ ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့- ပျက်ချော်မိန်းမ- ဒုသီလတို့” ဟုဆို ထားရကား အကျင့်-သီလ-စာရိတ္တ ဣန္ဒြေ မရှိသောမိန်းမ များသာလျှင် သွေလွဲဘောက်ပြန်ကြောင်း အကျင့်သီလ ရှိသောမိန်းမများမှာ ဘောက်ပြန်မည် မဟုတ်ကြောင်း ယုံကြည်လေသည်။ စန္ဒကိန္နရီမည်သောကိန္နရာမကိုဆိတ် ငြိမ်ရာဖြစ်သော လူသူမနီး တောကြီးထဲတွင် ဗြသ္မဒတ် မင်းက အတင်းအကြပ်ပျားယောင်းသော်လည်း မဘော် ပြန်သကဲ့သို့ များစွာသောမိန်းမတို့သည်လည်း မိမိတို့၏ အကျင့်ကို စောင့်စည်းထိမ်းသိမ်းကြသည်ဟုယုံကြည်ပါ ၏။

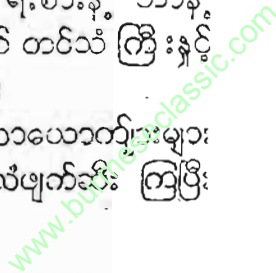
အချုပ်တရားမှာမူဟီရိဩတပ္ပ တရားသာအရေးကြီး ပေ၏။ ဟီရိဩတပ္ပမူ ယောကျ်ားဖြစ်စေ၊ မိန်းမဖြစ်စေ ဘောက်ပြန်တတ်လေသည်။ မိန်းမများသာ သူယုတ်မာ

မများဖြစ်၍ ယောကျ်ားတို့မှာ တကယ်မြင့်မြတ်ကြသော လူသူတော်ကောင်းကြီးများမဟုတ်ပေ။

အိမ်တွင်းမှုလုပ်၊ သိမ်းလုပ်သေချာ၊ မိစ္ဆာကြည့်ရှောင်၊ လျှော်အေးငြိမ်းချို၊ ပျင်းရိမမူ၊ ဝတ်ငါးဆူ၊ အိမ်သူကျင့် အပ်ရာ၊ ဟူသော မယားဝတ်ငါးပါးမှာ မောင်မကင်း၊ အပ်နှင်းဥစ္စာ၊ မိစ္ဆာမမှား၊ ဝတ်စားဆင်ယင်၊ မြတ်နိုးကြင် ငါးအင်လင်ကျင့်ရာ၊ ဟူသောလင့်ဝတ်ငါးပါး ကြေငြိန် သောလင်ကိုမှ မယားကလည်း မယားဝတ် ကြေငြိန်နိုင် ပေသည်။ လင်ဖြစ်သူက ကြေးငွေတပြားမှ မပေးဘဲ၊ အရက်သောက်၊ မြင်းလောင်း အပျော်လျက်၍ နေပါက မယားမှာ ဝတ်တရား ကြေငြိန်တို့ရန် များစွာ ခဲယဉ်းလေ သည်။

လှေခါးသုံးထစ်ဆင်းလူပျိုဟူသောစကားရှိ၏။ ၎င်းအရ ယောကျ်ားတို့မှာ အိုသည်ဟူ၍ပင်မရှိသကဲ့သို့ ဖြစ်တော့ ၏။ ယောကျ်ားပျိုတယောက်မှာ မိန်းမလေးတဦးနှင့် ချစ် ကြိုက် ကြူးလွန်ကြသည်ကို အပြစ်အနာ မယူသည်သာ မက တော်တံ့ကောင် ဘယ်နှစ်ယောက်ကျပြီ စသည်ဖြင့် အားပေး အားမြောက် စကားပြော သလောက် မိန်း ကလေးများကိုမူ ကောင်မ ကိုယ်က ရိုးစားနဲ့ ဘာနဲ့ ဘယ်ကောင်းနိုင်တော့မှာလဲဟု အပြစ် တင်သံ ကြီးနှင့် တဘက်စီးနင်းပြောတတ်ကြလေသည်။

ထိုသို့တဘက်သတ်အားပေးခံရသောယောကျ်ားများ မှာ အမျိုးသွီးကလေးများအား လိုက်လံပျက်ဆီး ကြပြီး

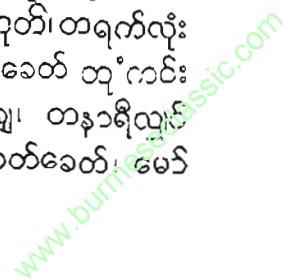

လျှင် ၎င်း၏အိမ်ထောင်ရေးကိစ္စသို့ကျသောအခါ အချစ်
စစ်ကိုလိုက်၍ရှာတတ်ကြလေသည်။ သူတပါးနှင့် ကင်း
ကင်းရှင်းရှင်း အပြစ်ကင်းကလေးမှကြိုက်တယ်ဟူသော
လေသံထွက်လာ၏။ အမျိုးစစ်မှယူရအောင် ထိုမင်းသား
မှာ လူမျိုးစစ်ရုံသာမက ၁၀ ပတ်ရစ် ၁၅ ပတ်ရစ်
တိုက်ဆွေး ချေးတင် လယ်ပတ်ကိုမခွဲခဲ့သော ဘင်
ကောင်၊ စစ်ပုလိပ်ကောင်များဖြစ်နေကြောင်းကို တွေ့ရ
လေသည်။ လောကတွင် အမျိုးစစ်များမရှိအောင်လိုက်
လံပျက်ဆီး နေသောတရားခံများကပင် အမျိုးစစ်မှ လိုချင်
သည်ဆိုသောစကားမှာ များစွာအံ့ဘွယ် ကောင်းလေ
သည်။ ယောက်ျားများမှာ တဘက်သတ် သွားများဖြစ်၍
တလေက လုံးနှင့် သက်ဆိုင်သော မနုဿ ဝါဒကို
ယောက်ျားဇာတ် တဇာတ်ထည်းအတွက် အသုံးပြုလိုကြ
ဟန် လက္ခဏာရှိလေသည်။

မိန်းမများမှာ ယေဘုယျအားဖြင့် ယောက်ျားများ
လောက် စိတ်မခိုင်မြဲ အကြံဉာဏ်မရှိ ဝန်တို မိစ္ဆာကြီး
သည်ကား မှန်ပေ၏။ သို့သော် ပြင်းပြင်း ထန်ထန် ရှုမူ
ခြင်းငှာ မသင့်ပေကြောင်း။ တလောကလုံး၏ အပြစ်ကို
မိန်းမသားတို့အပေါ်တွင်သာဖို့ မချသင့်ပေ။ ယောက်ျား
များကလည်း ငါ့အမေမျိုး ငါ့နှမငါ့နှမကလေးတွေပါဟု
သဘောကြီးကြီး ထားနိုင်မှနှစ်ဦး နှစ်ဝ ကောင်းနိုင်ကြ
ပေမည်။

အဆွေမတို့ စိတ်မပျက်ကြကုန်လင့် မကြောက်
ကြကုန်လင့်၊ မိန်းမတို့၏အပြစ်ကိုဖွဲ့နွဲ့စီကုံးကာ ရေးစပ်ခဲ့
သူများမှာ ယောက်ျားစာရေးဆရာများသာဖြစ်၍ တမင်
အပြစ် ဖို့ကာ ရေးသားခဲ့ကြ၏။ အဆွေမ တို့လည်း
ယောက်ျားများ ယုတ်မာပုံကို ကလောင်စွမ်း ပြနိုင်က
ထိုလူတဘက်သတ်တို့မှာ ဤမျှခံစားတော့မည် မဟုတ်
ချေ။ သူတို့ ပြောတိုင်းလည်း အားမငယ် ကြကုန်လင့်၊
အဆွေမတို့၏တန်ဖိုးကို သူတပါးပြုပြင်၍မရ၊ အဆွေမ
တို့ကိုယ်တိုင်ကိုသာအားကိုးဘွယ်ရာရှိပေ၏။ ထို့ကြောင့်
ယနေ့မှစ၍ (ငါတို့သည်သူတို့ပြောတိုင်းမယုတ်၊ သူတို့
ပြောတိုင်းမညံ့၊ ငါတို့၏ဣန္ဒြေထိက္ခာကို ယနေ့မှ ၂၅ နှစ်
အတွင်း သင်းတို့တတွေထံမှ (မိန်းမသည်မြင့်၏၊ မိန်းမ
သည်မြတ်၏၊ မိန်းမသည် ကမ္ဘာကြီးကိုင် အဖွဲ့ဖြစ်၏။
မိန်းမနှင့် တူသော ရတနာသည် မရှိ) ဟူသော ဝါဒ
ပြောင်းစာများကိုတွေ့ရတော့အံ့ဟု အကြွင်းမဲ့ ယုံကြည်
ကာ ယနေ့မှစ၍ ကြိုးစားကြပါကုန်၊ ဘုရားလောင်း
ပင်သျှင် မိန်းမ ဝမ်းကြာတိုက်မှ သန္ဓေယူရ ပေသေး၏၊
ကြိုးစားက ဘုရားပင်ဖြစ်နိုင်၏။

ဤခေတ်ကား တနာရီကို ၂ မိုင်မျှသာခေက်နိုင်သော
တအိဒီ မြည်နေသည့် လှည်းခေတ် မဟုတ်၊ တရက်လုံး
သွား၍မှအရီးမိုင် ၂၀ မပေါက်သော ရွှေခေတ် ဆုံကင်း
ခေတ် မိန်းမကောမခေတ် မဟုတ်တော့ချေ။ တနာရီလျှင်
မိုင် ၂၀အစ၊ မိုင် ၂၅၀အထိပြေးနေသောစတ်ခေတ် မော်

တိုက်ခတ်လေယျာဉ်များခတ်ဖြစ်၏။ ရှေးကဥပဒေကျော် သွားရသော ရန်ကုန်မန္တလေးခရီးကိုယခု ၁၅ နာရီဖြင့် ရောက်နိုင်လေပြီ။ မိုင်ပေါင်း ၈၀၀၀ ကျော်ထုတ်သော ဆုံးကြောင်းကိုလည်း ၈ နာရီအတွင်းအညှာပ ခမ်းသား တို့သိနိုင်လေပြီ။ ။ ရှေးကမူ ကမ္ဘာ့တစ်ဝန်းနှင့်သာ ဖြစ် နိုင်သောပိုင်ယာ အသံဘမ်းရေဒီယိုများဖြင့် ကမ္ဘာကြီး မှာမြန်နိုင်သမျှ အမြန်တိုးတက်လျက်ရှိလေပြီ။ လူမျိုးကွဲ တို့သည်ရေကြောမြေကြောကို ရှုံ့နိုင်ချ် နိုင်၏။ ကျွန်ုပ်တို့ မြန်မာများတွင်ကားလည်းခေတ်၊ လှေခေတ်၊ ခေတ်ချေး ခေတ်မှပင်မတက်နိုင်ကြသေးပေ။

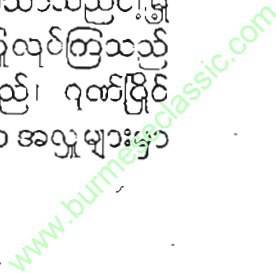
(ခေတ်ဆန်မှဟန်ပေမည်)ဆိုရာ၌နေရာ တကာ တွင် ခေတ်ဆန်ရမည်ဟုမဆိုလိုချေဘာလာကျင်းသျှက်နေလေ့ ရှိသော အနောက်နိုင်ငံ နေပူလှ အသင်းများ၊ (ဘောလ်- ဇန်စ်)ခေတ် နှိုစုံစုံတုံ့၍ကသောကပွဲများ အဝတ်အဆင် များကိုအတုမခိုးသင့်ကြပေ။ တနိုင်ငံလုံး တမျိုးလုံးသတ် ဆုံးတိုင်အကျိုးရှိစေမည့် စက်မှုကြံယူ လောကဝါတ် ပညာတို့ အားလေ့ လာဆည်းပူးအသစ်ထွင်ခြင်းအားဖြင့် အပြေးမြန်သောခေတ်တွင် နောက်ကျမကျန်ရစ်အောင် ကြိုးစားသင့်ကြလေသည်။

✓ ခေတ်ဟူသမျှတို့နှင့် သင့်တင့်အောင် နေထိုင်ရမည် ဟူ၍၎င်း (Be a Roman while you live in Rome) ရောမ တွင်နေထိုင်က ရောမ လူမျိုးများကဲ့သို့ကျင့်ပါ ဟူ၍၎င်း ရှေးဟောင်းစကားပုံများရှိလေသည်။ အဓိပ္ပါယ်မှာရောမ

တွင်နေစဉ် ရောမသားတို့ ဘာသာ စကားအကျင့်အမူ အယဉ်အကျေးတို့ကို အတု ယူခါမျှတအောင် ပေါင်း သင်းနေထိုင်သွားမှ ယဉ်ကျေးရာ ရောက်တော့ကြောင်း ဆိုလိုလေသည်။ ရှင်မဟာရဋ္ဌသာရကလည်း (ကာလ အလိုက်သူအကြိုက်ကိုစိရိဇ်ဇ်ထွေ ကျင့်တတ်စေ)ဟု ဆုံးမတော်မူဘူးလေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ မြန်မာပြည်တွင် 'ဘုန်းကြီးပျံ' တရားပွဲ စသော အခမ်းအနားတို့တွင် ကြေးငွေများစွာ အကုန် အကျခံသောစံနစ်ကြီးတခုရှိလေသည်။ ထူးတမ်းစဉ်လာ အရပြဿနာကြီးတလားကြီးများကိုများစွာ အကုန်အကျ ခံ၍လှပစွာပြုပြင်ခြယ်လှယ်ပြီး ၄-၅ ရက်အတွင်းတွင်မီး တိုက်ရသဖြင့် ၅၀၀၀/တန်၊ ၁၀၀၀၀/တန်၊ ပြာပုကြီး များကိုတွေ့ရလေသည်။ စေတနာနံကမ္ဘာတိက္ခဝေဟူသော ပါဠိအရထိုအလုပ်မျိုးကိုအကျိုးမရှိဟူ၍ကား မဆိုလိုချေ သို့သော် ပြာကိုတန်ဆာဆင်ခြင်းထက်ပို၍ အကျိုးထူး သောနေရာများတွင် သုံးကသာ၍ကျေးဇူးများ နိုင်လေ သည်။

ဘလားကြီး ပြဿနာကြီးတို့ကို ပြုလုပ်ရာတွင်လည်း စေတနာသက်သက်ဖြင့် ပြုလုပ်ကြသည်မဟုတ်ဘဲ တရွာ နှင့်တရွာတမြို့နှင့်တမြို့အားကျမခံသူရွာကသာသည်ငါ့မြို့ ကသာသည်ဟုထုတ်ပြိုင်လိုသောစိတ်ဖြင့်ပြုလုပ်ကြသည် ကို များသောအားဖြင့် တွေ့မြင်ရလေသည်။ ဂုဏ်ပြိုင် သောအလှူအကျော်အစောကို ရှေ့ရှုသော အလှူများမှာ

ညောင်ပင်လောက်လှူ၍မှ ညောင်စေ့လောက် ရေသေ့
အလှူမျိုးဖြစ်ကြောင်းကျမ်းဂန်တို့၌လာကုန်၏။

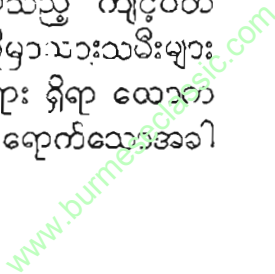
ထိုကိစ္စမျိုးအတွက် ပြည်တွင်းဖြစ် ပစ္စည်းများကိုဆုံး
ခြမ်းဖြင့်၊ ပြည်တွင်းမှငွေများ ပြည်ပသို့ မထွက်လျှင်ကား
တော်ပေသေး၏။ ယခုမှာမူ ပန်းချီလက်ခန့် ဝါးအနည်း
ငယ်အသိုင်းသာ ပြည်တွင်းတွင် ကျန်ရစ်၍၊ ဆေးဘိုး
စက္ကူဘိုး၊ သံဘိုးများအတွက် နိုင်ငံခြားသို့ အများဆုံး
တင်ပို့နေရ၏။ ရှေးခေတ် မြန်မာပြည်တွင် ပစ္စည်း ဥစ္စာ
အတွက် များစွာ ကြောင့်ကျ ပူပန်စသွယ် မရှိရကား
မထောင်းသာချေ၊ ယခုမှာမူ ငွေရေးကြေးရေး များစွာ
ကြပ်တည်းလာပြီ ဖြစ်ရကား အကျိုး မများလွန်းသော
ကိစ္စတို့တွင်ငွေကြေးမြောက်များစွာအကုန်အကျခံသင့်
ကြတော့ပေ။

အခန်း။ ၈၁၀

လူတို့တာဝန်

သူတို့၌ မွေးဖွားသည့် အချိန်မှ သေသည့်တိုင်အောင်
အခါမပြတ် နှာထပ်ထပ် လုပ်ရမည့် အလုပ်ကြီး - ၂ - ရပ်
ရှိပေ၏။ ၎င်းတို့ကား ဝတ္တရား နှင့် တာဝန်ဖြစ်၏။

ဝတ္တရားဆိုသည်မှာ တာဝန် တမျိုးဖြစ်သော်လည်း
တာဝန်ထက်တန်ခိုးအနည်းငယ်လျော့လေသည်။ လူတိုင်း
တယောက်က အခြား တဦးတယောက်ကို၎င်း၊ လူတစ်
ကို၎င်း၊ ပြုလုပ်သင့် ပြုလုပ်ထိုက်သော အလုပ်သာဖြစ်၏။
မလုပ်သော်လည်း များစွာ အရေးကြီးထု ခွင့်ထွတ်နိုင်
ခွင့်ရှိ၏။ မိဘက သား သမီးများအား ဆရာက တပည့်
အား လင်က မယားအား ပြုလုပ်အပ်သည့် ကျင့်ဝတ်
တို့မှာ ဝတ္တရားပင် ဖြစ်ပေ၏။ မိဘတို့မှာ သားသမီးများ
အား အမွေ ခွဲဝေပေးရမည့် ဝတ္တရား ရှိရာ ထောက်
ကြောင်းအားဖြင့် အစိုးရ တရားရုံးသို့ ရောက်သောအခါ

ပေးရသော်လည်း သံသရာကြောင်းအားဖြင့် ပေးရမည် မဟုတ်ချေ (၀၁) မပေးကလည်း သံသရာ ပန်လေးမည် မဟုတ်ချေ။

မိတ် သင်္ဘောတို့အားထောက်ပံ့ခြင်း၊ အိမ်နီးခြင်းတို့၏ အကျိုး၊ ဆွေမျိုး ညာတကာတို့၏ အကျိုး၊ တိုင်းကျိုး၊ ပြည်ကျိုး၊ သာသနာတော် အကျိုးတို့ကို မျှော်ကိုး၍ အများနှင့်ပတ်သက်သောကိစ္စတို့တွင်ပါ ဝင်ဆောင်ရွက်ခြင်းမှာ လူ့ဝတ္တရား ကြေမြှန်သည်မည်၏။

တာဝန်မှာ အများဆုံးလိုအပ်၍ မလုပ်လျှင် မဖြစ်မလွဲတမ်းလုပ်ရမည် ဝတ္တရားအကြီးစားကို ဆိုလိုလေသည်။ လူဖြစ်လာလျှင်ပင် တဝမ်း တချီး လှ အောင်အောင်စားစားသောက်ဝတ်ဆင်ရန်အတွက် အသက်မွေးမှုကရုဏ်းကိုလုပ်ကိုင်ရမည်မှာ မသွေမကင်းသာသော တာဝန်ဖြစ်၏။

ယခုခေတ်မှာ (Survival of the fittest)ခေါ် အသတ်သွေးခဲခြစ်မိမ့်သောဌာမီးကုန်ယမ်းကုန် ကြိုးစားရသော ခေတ်ဖြစ်သဖြင့် ကိုယ်ဝန်ကိုယ်တာကိုအဘက်ဘက်က မလစ်ဟင်းရအောင် ကြိုးပမ်းတကုတ် အားထုတ်ကြရလေသည်။

ကိုယ်တာဝန်မှာ ကိုယ်အရေးဖြစ်၍ ဝတ္တရားမှာ အများအရေးဖြစ်လေသည်။ တာဝန်ပျက်ကွက်ကကိုယ်ရေး နစ်နာသကဲ့သို့ ဝတ္တရားပျက်ကွက်ကအများအကျိုးဆုတ်ယုတ်တော့သဖြင့်ဝတ္တရားကိုလည်း တာဝန်အမှတ်(၂)တူ

ယူဆသဘောထား၍ အရေးတကြီး ဆောင်ရွက်သင့်လေသည်။

လောက၌လူလေးမျိုးရှိ၏။ ၎င်းတို့ကား.....

- ၁။ ကိုယ်ကျိုးကိုသာ ကြည့်တတ်သော အတ္တဟိတ ပုဂ္ဂိုလ်။
- ၂။ သူတပါးအကျိုးကိုသာ ကြည့်တတ်သော ပရဟိတပုဂ္ဂိုလ်။
- ၃။ အကျိုး၂ပါးလုံးကို ကြည့်တတ်သော အတ္တဟိတ ပရဟိတပုဂ္ဂိုလ်။
- ၄။ အကျိုး၂ပါးလုံးကိုမကြည့်တတ်သော နေဝန အတ္တဟိတ ပရဟိတပုဂ္ဂိုလ်တို့ဖြစ်၏။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုးတွင် ကိုယ်အကျိုးသက်သက် ကိုသာကြည့်သောသူကိုလည်း ကိုယ်ချမ်းမစာနာသူ ကိုယ်ကောင်းကြံတတ်သူဖြစ်၍ မချီးမွမ်းထိုက်။ ကိုယ်ကျိုးမပါ ဗလာသက်သက် သူတပါးအကျိုးကိုသာ ရွက်ဆောင်တတ်သောသူမှာလည်း ကိုယ်ကျိုးများစွာ နစ်နာတတ်သဖြင့်များစွာမချီးမွမ်းထိုက်အကျိုး၂ပါးလုံးကိုမဆောင်ရွက်သောသူမှာကား လူအချိုးအနီးဖြစ်သဖြင့် မချီးမွမ်းထိုက်။ ကိုယ်အကျိုးသူ့အကျိုးကို မြော်မြင်၍ အမျိုးသားတို့၏ဟိုးပွားရာတိုးပွားကြောင်းကောင်းမြတ်သော မနုဿိဆန္ဒဖြင့်ဆောင်ရွက်တတ်သော သူကိုသာများစွာ ချီးမွမ်းထိုက်လေသည်ဖြစ်ကြောင်း။

မြတ်စွာဘုရားသည် ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်အောင် ပါရမီဖြည့်ကျင့်တော်မူသည်မှာပင်.....

- ၁။ ဗုဒ္ဓတ္ထစရိယ ကိုယ်တော်၏အကျိုးဌာနင်း။
- ၂။ ညာတတ္ထစရိယ ဆွေတော်မျိုးတော်တို့အကျိုးဌာနင်း။
- ၃။ လောကတ္ထစရိယ လောက၏ အကျိုးဌာနင်းဖြည့်ကျင့်တော်မူခဲ့လေသည်။

တကိုယ်ကောင်းကြံလှသူများမှာ သူတပါး အတွက် အနည်းငယ်မျှပင် ကွက် သူများမဟုတ်ကြချေ။ “သူတည်းတယောက်၊ ကောင်းဘို့ရောက်မူ၊ တယောက်မှာသာ ဖျက်လင့်စသာ၊ ဓမ္မတာတည်း” ဟူသကဲ့သို့၎င်း ‘တယော်ချမ်းသာ၊ ကိုယ်ဘို့ရှာသော် သတ္တဝါအပေါင်း၊ ဆင်းရဲကြောင်း’ ဟူသကဲ့သို့တယောက်အတွက် အခြားတယော်ကနစ်နာရမြဲဖြစ်လေသည်။

သူတပါးမယားမျက်ရေကျမှ ကိုယ်မယားထမ်းဝသည် ဟူသောစကားပုံမှာ ကိုယ်ဘက်သို့သာ ယက်၍ သူတပါးအံတွက် ဝဲကွက်ထောက်ညှာခြင်း မရှိသော ထိပ်မျိုးများအတွက်ဖြစ်လေသည်။ ရိုးစာရေးတယောက်ကိုတွေ့ဘူး၏။ ၎င်းအထက်တွင် အလုပ်လုပ်နေသော စာရေးကြီးမှာ၎င်းအား အလုပ်သွင်းပေးသောကျေးဇူးရှင်ကြီးဖြစ်ပါလျက် ထိုနေရာကိုလိုချင်သော သောတမျက်စိကွယ်လှရကားစာရေးကြီးအပေါ်တွင်ရှိသမျှသော အဖြစ်တို့ကိုဖော်၍ ဖြစ်စာရေးရကားကျေးဇူးရှင်ကြီးမှာ

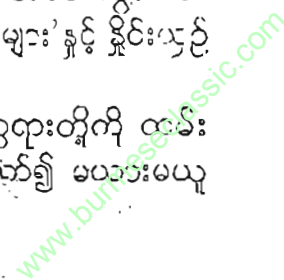
အလုပ်ပြုတ်ထောင်ကျ အရှက်တကဲ့အကျိုးနဲ့ ဖြစ်ရလေသည်။ ထိုသူမှာ အလုပ်ပြုတ်သွားသော စာရေးကြီး၏ နေရာတွင်ခန့်ထားခြင်းခံရသဖြင့် မော်တပြုံးပြုံး ပျော်မဆုံးဖြစ်နေတော့၏။ ကျေးဇူးရှင်၏ မျက်ရေနှင့်အမျှဖြစ်သောရာထူးကို မြှန်ရေရှက်ရေဖြစ်နေခြင်းမှာ ကျေးဇူးရှင်မို့ကျေးဇူးစွပ်လှိသောပိတ်မိက် ပိတ်ရှိုင်းအမွေလေ ဘာပိတ်ကြောင့်ပင်ဖြစ်ပေ၏။ ဤကဲ့သို့ ကျေးဇူးရှင်များအား ကျေးဇူးပေး၍ ကိုယ်ကောင်းကြံတတ်သောသူများမှာ ယခုအခါအမြဲမြဲအရှာရှာတွင် အနှံ့အပြားရှိပေ၏။ လာဘ်ပေးလာဘ်ယူများသောခေတ် မျက်နှာလိုက်သောခေတ် ဖြစ်သဖြင့်ထိုလူယုတ်ဘေတို့သမိအစွင့်သာလျက်ရှိပေ၏။

ထိုသူများမှာ ကျေးဇူးရှင် မိတ်ဆွေ၊ မိဘ၊ ဟူ၍မရှိဘဲ ဘုန်းဖူးသိုက်ဘူးမည့်သားများဖြစ်ကြ၏။

How sharper than a serpent's tooth it is, to have a thankless child
- Shakespeare

ကျေးဇူးမဲ့သောသူများမှာ မမြဲဆိုးဖြေဟောက်မျိုး ထက်ကြောက်မက်ဘွယ် ကောင်းကြောင်းရှိတ်စပီးယားကပြောခဲ့ လေသည်။ မြန်မာ စာပေ တို့၌ လည်း ကျေးဇူးရှင်ကိုဖြစ်မှားသောသူတို့အား ‘အစောမကျေးသော ကျေးဇူးရှင် ၏လက်ကိုကိုက်သောခွေးများ’ နှင့် နှိုင်းယှဉ်ထားလေသည်။

လူဖြစ်သာလျှင် လူ၏တာဝန် ဝတ္တရားတို့ကို ထမ်းဆောင်ရပေလိမ္မည်။ တာဝန်ကိုကြောက်၍ မယားမယူ

သောယောကျ်ားများမှာသတ္တိနည်းရာကျပေ၏။ သို့သော်
 ထိုကိစ္စမျိုးအတွက် ပဋ္ဌမဝင်ငွေရှိအောင် ကြိုးစားရာ၏။
 ထိုဝင်ငွေရှာခြင်းပင်လျှင် တာဝန်ကို ထမ်းဆောင်နေ
 သည်လည်းမည်ပေ၏။ တာဝန်သည်၊ သတ္တိကိုဖြစ်စေ၏။
 တာဝန်ကြောင့်ပိရိယသည်ပို၍သာပေ၏။ ဥာဏ်သည်ပို
 ၍ထက်မိုက်လာ၏။

အသင်သည် လူဖြစ်လာရပေဘဲ အသင်လူဖြစ်လာရ
 လို့ သည်လောကကြီးမှာဘာမှအကျိုးမထူးလျှင် အသင်
 လူဖြစ်လာရခြင်းသည်အချိုးနီးဖြစ်တော့၏။

- ဂျာမန်ပရမတ်ဆရာကြီး နိုရှေး-

လူတို့တွင်လူ့တာဝန်ရှိပေ၏။ တရားတွင်လည်းတရား၏
 တာဝန်၊ နတ်တွင်လည်းနတ်တို့တာဝန်ရှိပေ၏။ တာဝန်ကို
 ကြောက်သူသည်မိမိကိုယ်ကိုအသုံးမကျစိတ်မချ တုပေ
 ပြရာ ရောက်ပေတော့၏။ နေမင်းသည် ၎င်း၏တာဝန်
 ဝတ္တရားအတိုင်းသက်ရှိသက်ခဲ ဆင်းရဲချမ်းသာ မရွေး
 ရဲတိုက်၊ နန်းတော်၊ တဲဂူတီး၊ ကွင်းပြင်၊ ကင်းကင်းစင်
 အောင်တသောင်းသောစကြာဝဠ ကို မိမိရောင်ခြည်ဖြင့်
 ထွန်းသင်းခဲ့စေပြီ။ နွားသည်လည်းနွားအလျောက် ဆင်
 သည်လည်း ဆင်အလျောက်လယ်ထွန်ခြင်း သစ်ဆွဲခြင်း
 တို့ကိုအသီးသီးတာဝန်ကြေငြိန်စွာဆောင်ရွက်၍ နေကြ
 လေပြီ။ လူတို့မှာသာ ကိုယ်ဝန်ကိုယ်ထမ်း ကိုယ်လမ်း
 ကိုယ်သွားရန်လိုအပ်တော့သည်။

ခြင်္သေ့အမျိုးဟာခြင်္သေ့အကောင်းအဆိုးနှင့် နေသလို
 ယုန်အမျိုးဟာလဲ ယုန်အကောင်းအဆိုးနှင့် နေသဖြင့်
 လူတို့မှာလည်းလူ၏အကောင်းအဆိုးနှင့်နေရပေမည်။

- နိုရှေး။

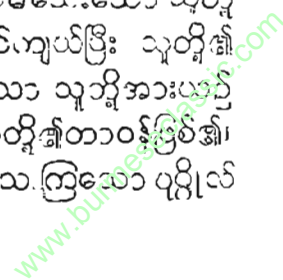
တာဝန်ခံနေသူတို့အား အပျင်းတွေ အမျိုက်သရိုက်
 တွေဟုရှေးလူကြီးများကဲ့ရဲ့ခဲ့ကြ လေသည်။ အချို့မှာ
 ပတ်ဝန်းကျင်အား အပြစ်ဖို့လျက် အရောင်း အဝယ်
 မကောင်းကြောင်း၊ လခစားခေတ်မရှိကြောင်း ပြီးငြူခါ
 အချိန်ကုန်ခံတတ်ကြလေသည်။

ရှေးခေတ်မြန်မာလူမျိုးတို့၏ဝါဒမှာမူ ယောကျ်ားမှာ
 အသက် ၂၅ နှစ်ပြည့်လျှင် မှမိမ္မလည်း မယူထုန်းကြီးလည်း
 မလုပ်လျှင် အသုံးမကျတော့ဘူးဟု ယူဆကြလေသည်။

Accuse not Nature. She hath done her part,
 do thou but thine. Milton

သဘာဝတရားကို အပြစ်မတင်ပါနှင့်၊ သဘာဝကား
 ၎င်း၏တာဝန်ကိုကြေငြိန်ခဲ့လေပြီ။ သင့်ဘက်ကသာလိုပေ
 တော့၏ ဟု(ဒိုလ်တန်)ကပြောခဲ့လေသည်။

မိတ်သောသူကိုလိမ္မာစေရန်မှာ လိမ္မာပြီးသူတို့၏တာ
 ဝန်ဖြစ်ပေ၏။ မျက်စိအမြင်၊ သေးသိမ်သေးသော သူတို့
 အား ဗဟုသုတဖြစ်စေရန်မှာ အမြင်ကျယ်ပြီး သူတို့၏
 တာဝန်ဖြစ်ပေ၏။ မယဉ်ကျေးသေးသော သူတို့အားယဉ်
 ကျေးစေရန်မှာယဉ်ကျေးပြီးသောသူတို့၏တာဝန်ဖြစ်၏။
 ထိုကြောင့်လိမ္မာယဉ်ကျေး အမြင်မသေ ကြသော ဂုရိုလ်

တို့မှာ အောက်ကျနောက်ကျအထိအထိဗွာဥာဏ်အမြော်
မြင်နည်းပါးလှသော လူမျိုးသားတို့အား- (တောသားကွေ
တာမှမထိဘူးဟု)အပြစ်မတင်ကြဘဲ ထတ်အားသမျှသင်
ကြားလမ်းညွှန်သင့်ကြလေသည်။

လူအမျိုးလုံးအနက်တယောက်စနစ်ယောက်စကောင်း
စားရုံနှင့်အနိုင်ငံလုံး ကောင်းစားသည် မဟုတ်ပေ။ မြန်မာ
လူမျိုးထဲမှ ဆာ ဂျေ အေ ထုရင်ခံဖြစ်သော်လည်း တော
သူတောင်သားဆွင်းရဲသားတို့ အခြေမှာ မတိုးတက်ပေ။
မြန်မာ လူမျိုးထဲမှ ထိုအတူ ယစ်မျိုး မင်းကြီး ဖြစ်သည့်
ဟူ၍မြန်မာလူမျိုး ဘိန်းစားဦးရေ ယုတ်လျော့သွားသည်
မဟုတ်ပေ။ တယောက်ကောင်းစားလျှင်ထိုသူကိုမိခိုအား
နေထားရသော ဆွေမျိုးတစ်စုသာ အကျိုး ဖြစ်ထွန်းလေ
သည်။ ဆင်းရဲသား လူများစုတို့ သက်သာ ချောင်ချိမှသာ
လျှင် နိုင်ငံကောင်းစားသည်ဟု ခေါ်ဆိုနိုင်ရကား လူနည်း
စုတို့အကျိုးငှာလူများစုတို့အကျိုး မနစ်နာစေရန် ကြိတ်နံ
ကြိုးစားသင့်ကြလေသည်။

လူတိုင်းကမ္ဘာကို ထု ထုပ်စေနိုင်သော သတ္တိကောင်း
များမဖြစ်နိုင်ပေ။ ထိုလူမျိုးမှာ မည်သူ့ကိုမျှမနှုတ် အစွန့်
ကြီး စွန့်ကြသူများဖြစ်ကြလေသည်။ သူတပါးကဲ့ရဲ့မည်
ကိုမူလောက်မှ မကြောက်ကြသူများဖြစ်ကြ၏။ ကျွန်ုပ်တို့
မှာ ထိုကဲ့သို့ပင်မစွန့်စားနိုင်ကြစေကာမူ စင်ကြယ်သော
အလုပ်ဖြင့် မိမိတို့ဟာဝန်ကိုကြေညွှန်စွာ ထမ်းဆောင်ကြ
ရမည်ဖြစ်၏။

လူတို့သည်သေခြင်းတရားမှ ရှောင်လွှဲ၍မရ။ ဂုဏ်ထိမ်
ကြက်သူရေကား လူနည်းသည်ဟုမရှိရကား အန္တရာယ်
ဘေးကိုကြောက်၍ တိုင်းပြည် အတွက်သော်ငှား၊ မိမိ
ကြက်သူရေ ဂုဏ်ထိမ်အဘို့ သော်ငှား၊ ကျရောက်လာ
သောတာဝန်တို့ကို ခေါင်းရှောင်တိမ်းလွှဲ၍ မနေသင့်ကြ
ပေ။

Cowards die many times before death, but brave
die once only.

သူရဲဘောနည်းသော လူတို့မှာ တာဝန် ထည်းတွင်
အကြိမ်များစွာသေကြသော်လည်း သတ္တိကောင်းသူများ
မှာမူ တသက်တွင်တကြိမ်သာသေကြရ၏။

England expects every man to do his duty.

အင်္ဂလန်ပြည်သည် လူတိုင်းအား မိမိတို့၏တာဝန်ကို
အသီးသီး ထမ်းဆောင် လိမ္မည်ဟု မျှော်လင့်ကြောင်း၊
ဟူသောစကားမှာ အင်္ဂလိပ်လူမျိုးတို့၏ လက်သုံးစကား
ဖြစ်၍ အဓိပ္ပါယ်မှာ အင်္ဂလန်ပြည်ရှိ လူတိုင်း လူတိုင်း
မိမိတို့တာဝန်ကို ထိသောအားဖြင့် စစ်တွင် ဝင်ရောက်
အမှုထမ်း လိမ္မည်ဟု မျှော်လင့်ကြောင်း ဟုသတည်း။
ထိုစစ်ကြေးကြော်သံဖြင့်ပင် အင်္ဂလိပ်တို့သည် နဂိုထိယန်
နှင့် ဖြစ်သောစစ်ပွဲများတွင် အောင်ပန်းကို ဆွတ်ခူးနိုင်ခဲ့
လေသည်။

တိုင်းပြည်အတွက် ဆောင်ရွက်ရခြင်းမှာ ရံဘန်ရံခံ၊
ဘေးအန္တရာယ် များသည်ကား မှန်ပေ၏။ သို့သော်

အနည်းငယ်သော အေးလပ်ခွင့်၊ သက်သာခွင့် တို့ကိုသာ စွန့်လွှတ်ရန်လိုပေသည်။ တခါတရံမူ တိုင်းပြည်အတွက် အကျိုးရှိမည်မထင်ရသော ကိစ္စတို့တွင် တိမ်ယောင်နှင့် နက် ဟူသကဲ့သို့ အကျိုးထူးတရားများ ခံစားကြရသေး သည်။

အများအတွက်လုပ်ရသော အလုပ်တို့မှာ အချိန်ဖြုန်း တီးခြင်း မဟုတ်ပေ။ အကယ်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုလုပ်ငန်း မျိုးမှာ သွေးတူခြင်း ချစ်ခင်မှုကို ပွားများစေခြင်း တို့ထိ ဖြစ်စေ၏။ လူတို့အများကိုရပ်တန့်စေ၏။ စိတ်သောကကို ငြိမ်းစေ၏။ ယုံမှားသံသယကိုပျောက်စေ၏။

Peace, plenty, freedom, healthful seasons are the blessings which we share common with others.
- Bishop Beiler

ငြိမ်းချမ်းခြင်း၊ ပေါ်များခြင်း၊ လွတ်လပ်ခြင်း၊ ဘုရား ဥတုနှင့် သင့်ဘော် မျှတခြင်း စသည် တို့မှာ အများ အတွက် လုပ်ရသော အလုပ်တို့မှ ခံစားရသော အကျိုး တရားများဖြစ်၏။

သူ့အကျိုးကို ရှာလိုသော သဘောအစစ် အမှန်တို့မှာ ကောင်းကျိုး ချမ်းသာတို့နှင့် ပြည့်နှက်လျက် ရှိပေ၏။ လူတိုင်းကတည်းကို ချစ်သည်ဆိုရာ၌ ၎င်း၏ပျော်ရွှင်ခြင်း ဝမ်းနည်းခြင်းတို့ကို မိမိတို့ကိုယ်တိုင်ခံစားနေရသကဲ့သို့ အများကောင်းကျိုးကို ဆောင်လိုသော ဆန္ဒမှာလည်း အများသော သတ္တဝါတို့အား သနားချစ်ခင် မေတ္တာဝင် စေ၏။

အဆွေတို့၏ ဝတ္တရားတာဝန်တို့ကို ဖြောင့်ဖြောင့်ကြီး ထမ်းဆောင်နိုင်ရန် ရသင့်ရထိုက်သော အခွင့်အရေး တို့ကို တောင်းဆိုရန် အပြုထုတ်ရှိပါစေ။ တိုင်းကြီးသား တဦး၏ ယဉ်ကျေးခြင်းကို ရယူရန်အတွက် မိမိပိတ်ကို နေထားတကျ ပြုရဖူးထောင်ခြင်း၊ ရက်တော့သောပိတ် စင်ကြယ်သောနှလုံးတို့ကို ပွေးမြှူရလေသည်။ လူငယ်မျိုး လုံးချီခြံ၍ ချမ်းသာစည်ပင်ရေး ကိစ္စ လူတို့ဘဝတွင် စာကယ်တမ်း ပျော်ရွှင်စေလိုသောဆန္ဒတို့ကို ဖြည့်ဖွက် ကူညီရန်မှာ ကိုယ်ပြည် ကိုယ် အမျိုးသားကို ချစ်ခင် လေးစားလျက် ယဉ်ကျေးသော သူတိုင်းတို့၏ တာဝန် ဖြစ်ပေ၏။

အမျိုးကောင်း သား ယောက်ျားပီပီ အာဇာနည်များ မှာ တယောဒက်ကောင်း သက်သာရာကို ရှာလေ့မရှိ ကြ ချေ့ကိုယ် အကျိုးသူ အကျိုးကို မမြင်မြင်စွာ ဆောင်ရွက် တတ်သောကြောင့် ထိုပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကုမ္ပဏီ တမျိုးသားလုံး ကြီးပွားရလေသည်။ မဟောသခာ တည်းဟူသော အဇဇာနည် ယောက်ျားကောင်း တယောက် ပေါ်ပေါက် သဖြင့် စုဂ္ဂုဒ္ဓိဗြဟ္မဒတ် အားရှိသော တရားဝင်သား အပေါင်းတို့၏ ဘေးရန်မှ ပိဒေဗဏ္ဍာန်မင်းကြီးနှင့်တကွ တိုင်းသူပြည်သားများ ချမ်းသာရအေးလေသည်။

လူသားစား ပေါရိသာဒ၏ ဘေးရန်မှ ကိုးဆဲကိုး ယောက်သော မင်းတို့၏အသက်စည်းပိမ်ကို အလောင်း

တော် သုတသောမ မင်းကြီးကယ်တင်တော်မူခဲ့ဘူးလေသည်။

မန်ချူတုရင်တို့၏ လက်အောက်တွင် နှစ်ပေါင်းမျှအစွာ ကျွန်ဘဝဖြင့် နေရရှာသော တရုတ်ပြည် ကြီးမှာ ဒေါက်တာစွန်ယက်ဆင် တည်းဟူသော သားကောင်းတယောက်အထွက် ကျွန်ဘဝမှ လွတ်မြောက်ခဲ့ရလေပြီ။

မြတ်စွာ ထုထူးတည်း ဟူသော မျိုးချစ်အာဇာနည်ပညာရှင်ကြီးတစ်ဦးကြောင့် များလှစွာသော သက္ကဝါတို့မှာ အင်ဇွာမှောင်မှ ဖယ်ခွါရှောင်းကွင်းလျက် မြတ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ခဲ့ရလေပြီ။

အလောင်းမင်းဩားကြီး ဦးအောင်ဇေယျ မှာ လည်း မုဆိုးဘိုရှာမှ အခြေပြု၍ တလိုင်းတို့၏ ရန်ကို ခုခံကာကွယ်လျက် တတိယ မြန်မာ နိုင်ငံကြီးကို ပြုစုပျိုးထောင်သော နိုင်ငံပြု အာဇာနည်ကြီးကြောင့် မြန်မာများ ဘုန်းရောင်တောက်ခဲ့လေပြီ။

ထိုသို့ ပြည်ကြီးဝန်ကို ထမ်းဆောင်လေ့ ရှိသော အမျိုးကောင်းသား ယောက်ျားတို့ကို ရည်၍ လယ်ဘီပဏ္ဍိတ ဆရာဦးမောင်ကြီးသည်—

ရနံ့ကြိုင်လွင် သစ်တပင်၊ တောတွင်ရှိလေရာ၊
တောလုံးအနံ့ အနံ့၊ ယုံ ရနံ့ကြိုင်လှ၊ ဖြာ။
ထိုသူတဦး မျိုးသားထူး၊ ပွားလှပေးသောခါ၊
တမျိုးလုံးပင်၊ အေးကြည်လင်၊ ရုဏ်အင်တိုးထိခွဲ
မှာ။

ဟူသောဆောင်ပုဒ်ကို၎င်း—

ဇေယျနာပိ၊ သုရက္ခန္ဓာ။
ပုပ္ဖိတေန၊ သုဂန္ဓိနာ။
ဝါသိတံ၊ တံဝန်သဗ္ဗံ။
သုပုတ္တေန၊ ကုလံယထာ။

သုဂန္ဓိနာ၊ ကြိုင်လှိုင်သောရနံ့ဖြင့်၊ ပုပ္ဖိတေန၊ ပွင့်လှက်ရှိသော၊ ဇေယျနာပိ၊ တပင်တည်းသာဖြစ်သော၊ သုရက္ခန္ဓာ၊ ကံ့ကော်ချယား စကားသရဖီစသော သစ်ပင်ကောင်းဖြင့်၊ တံဝန်သဗ္ဗံ၊ ထိုသစ်ပင်ကောင်းရှိသောအတတ်ကတလုံးကို၊ ဝါသိတံယထာ၊ ကြိုင်လှိုင်လေဘိ ကဲ့သို့ တထာထို အတူ။ သုပုတ္တေန၊ အမျိုးကောင်း သားတယောက်အထွက်ကြောင့်၊ ကုလံတမျိုးတနွယ်လုံး၊ ဝိဇ္ဇာစောနံ၊ တင့်တယ်လျက်။ သုခံချမ်းချမ်းသာသာဝရံ၊ ကြီးပြားရလေသည်ဟူ၍၎င်းရေးသားတော်မူခဲ့လေသည်။

အိမ်သူမိန်းမတို့၏တာဝန်မှာလည်းများစွာ ရှိပေးသေး၏။ မိန်းမသည်ဗီဇဖြစ်၏။ မိန်းမ မရှိကတော့မှာ မျိုးစေ့မရှိသဖြင့် ပျက်စီးသွားရပေမည်။ ဘခင်ဖြစ်သူမှာ အိမ်ပြင်သို့ထွက်၍ ကြေးငွေ ရှာကြံနေရသူ ဖြစ်လေသော မိခင်များသာလျှင်သားသွီးများနှင့် လက်ပွန်းတော် နေရလေသည်။ ကလေးများ၏အာဇာနည်တွင်ဘဝမျှ ကံနိုးဝင်သေးသည်မဟုတ်ရကားပေမေတ္တေသော အပြုအမူတို့ကို အတုယူတတ်လေသည်။ ။ပျင်းပျင်း ရိဂိဖြင့် သန်းရှာနေတတ်သောမိခင်၏ ကလေးများမှာအပျင်းကလေးတွေ

အဖျင်းကလေးတွေဖြစ်လျက် ရတနာ ၃ ပါးကိုင်းရှိုင်းသောမိခင်၏ရင်ခွင်မှ ကြီးပြင်းလာရသော ကလေးမှာ (ဇူထိပိ သောဘဂဝါ)ကိုရွတ်တတ်ပေလိမ့်မည်။

သံများကိုမီးဖုတ်၍နိရဲနေစဉ် ထိုရာပုံကို ပြုပြင်ရန် လွယ်ကူသလောက် အေးသွားသောအခါ ပြုပြင်ရန်ခက်လေသည်။ ငယ်စဉ်ကမြင်ရ ကြားသော အရာတို့မှာ ဦးနှောက်တွင် သံမှိုစွဲထားသကဲ့သို့ နောင်ကြီး ပြင်းလာသော်လည်း၊ ချောက်ဖျက်ပစ်ရန်ခဲယဉ်းလေတော့သည်။ ထိုကြောင့် 'လက်ဦးဆရာမည်ထိုက်စွာသား ပုဗ္ဗာမရိယ မိန့်ဉာ' ဟုရှေးစကားဟောင်းတခုရှိလေသည်။

ကျောင်းဆရာများမှာ မိခင်များက အကျင့်စရိုက်ကို ပြုပြင်ပြီးဖြစ်သော ကလေးများကိုသာ သွန်သင်ပြသခွင့် ရှိသဖြင့်အကျင့်စရိတ်နှင့်ပတ်သက်၍ များစွာတတ်နိုင်ကြသည်မဟုတ်ပေ။

ကြီးကျယ်ထွန်းကားသော လူများမှာ လိမ္မာသော မိခင်၏ ရင်ကြားမှ ကြီးပြင်းလာကြ၏။ (သိုးဆောင်းစကားပုံ)။

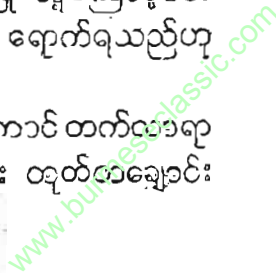
များစွာသောမိခင်များမှ ကလေးများဆော့မိသဖြင့် တခုခုပျက်စီး ကွဲပျောက်သောအခါ နောက်တခါလုပ်အုံးမလား အတွင်သာမေးပြီးသျှင် ရိုက်တတ် ကြလေသည်။ ကလေးမှာ တုတ်ကိုကြောက်၍သာ မလုပ်ပါဘူး ဟုဝန်ခံကြသော်လည်း ဘာကြောင့် မလုပ်သင့်ကြောင်း မသိဘဲ နေတတ်ကြလေသည်။ သို့အဆုံး အမခံရသော

ကလေးမှာပဋ္ဌမမီးခဲကိုကိုင်၍ အရိုက်ခံရလျှင် ဗုတိယမီးလျှံ ကိုကိုင်ပေတော့မည်။ ပဋ္ဌမပုဂံ ကဲ့၍ အရိုက်ခံရလျှင် နောက်တကြိမ်တွင်ပလားကိုခွဲပေးလိမ့်မည်။

✓ ကလေးအချင်းချင်း ဆိတ်ဆွဲ ရိုက်ပုတ် ကစားသော ကြောင့်ရိုက်ရုံသာရိုက်၍ဆုံးမခံရသောကလေးမှာလူကြီးများရှေ့တွင်သာနားထောင်၍ လူကြီးများ ကွယ်ရာတွင် ဆိတ်ဗြဲဆိတ်တော့၏။ မဆိတ်က ရိုက်ပုတ် ကြတော့၏။ ဆိတ်တတ်သောကလေးကိုအနည်းငယ် ဆိတ်ပြီးလျှင်နာသလားဟုမေးကနာပါ တယ်ဟုခံပြေမည်ပင်။ ထိုအခါမင်းအသားဆိတ်လို့ နာယင် သူများလဲလှူ အသားကို ဆိတ်တော့နာလိမ့်မယ်နာတာကိုမင်း ခံချင်လားဟုမေးက မခံချင်တုပြောမည် ဖြစ်သောကြောင့်၊ က မှတ်ထားသူ့ကိုဆိတ်လျှင်သူကနာသို မခံချင်၊ သူမခံချင်တာ မနာလိုတာကိုယ် မှာဘာမှအကျိုးမရှိဘဲမလုပ်နဲ့ ဆိတ်လဲမဆိတ်နဲ့ ရိုက်လဲမရိုက်နဲ့၊ ကန်လဲမကန်နဲ့၊ စသည်ဖြင့်အကျိုးအကြောင်းပြ၍ဆုံးမလိုက်ပါကထိုအမှုကိုသာ မကနည်းတူအမှုမျိုးတို့ကိုလည်းလုပ်တော့မည်မဟုတ်ချေ။

အလောင်းတုရား၏မိခင်မှာသားသိုးဆုံးမရာ၌အလွန်လိမ္မာလှစွာ၏။ ၎င်း၏လိမ္မာမှု၊ ဆုံးမမှု တို့ကြောင့်ပင်၊ အလောင်းတုရားမှာအထွဋ်အထိပ်သို့ ရောက်ရသည်ဟုဆိုကများစွာများမည်မဟုတ်ချေ။

တနေ့သ၌ အိမ်ပေါ်သို့ ကြက်တကောင် တက်လာရာ အလောင်းတုရားဖြစ်မည့် ကလေးကား ထုတ်လာချောင်း

ဖြင့်ထိုက်၍ရှိက်၏။ ကြက်မှာခွေးခြေပေါ်၌ တင်ထား
သော ဆံတောင်းဘတောင်းပေါ်၌ နားနေရာကလေးက
နောက်ကဟပန် ရိုက်ရန် ထိုက်သောကြောင့်၊ ကြက်က
အတင်းကန်၍ပြေးသောကြောင့် ဆံတောင်း မှောက်ကျ
တော့၏။ ထိုအခါမိခင်ကသားအား ရိုက်ပုတ် မောင်းခံ
ခြင်းမပြုမူ၍ ...

မိခင် ငါ့သားကြက်ကိုဘာဖြစ်လို့ ရိုက်သလဲ။
သား ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး။
မိခင် ကြက်ဟာနာတတ်တယ်ဆိုတာထိခဲ့လား။
သား သိပါတယ်။
မိခင် မင်းကိုရိုက်လို့ နာရင်မင်းခံချင်မလား။
သား မခံချင်ပါ။
မိခင် ဒါဖြင့် နောက်တခါ ကြက်ကိုဖြစ်စေ လူကို
ဖြစ်စေကိုယ်အကျိုးမရှိဘဲ မရိုက်နဲ့ မသတ်နဲ့။
သား ဟုတ်ကဲ့မရိုက်ပါဘူး။
မိခင် ကြက်ကိုတအားထိုက်ရင် တောင်းကို ကန်
ပြေးလို့ တောင်းမှောက်၊ တောင်း မှောက်
တော့ဆံတွေ ဖိတ်ကုန်မယ် ဆိုတာ ထိခဲ့
လား။
သား မသိပါ။
မိခင် အဲဒါပြောပြမယ်၊ နားထောင်၊ ကြက်က
အားနဲ့ ကန်ရောတောင်းဟာ တဘက်ကလေးပြီး စောင်း
မှောက်သွားတယ်၊ တာမဆိုဒီလိုဘဲအားနဲ့ လုပ်ထိုက်ပင်

စောင်းလို့ မှောက်လို့ သွားတယ်၊ ဒီတော့အနဲနဲ့ အများ
ပျက်စီးဆုံးပါး သွားတတ်တယ်၊ နစ်နာတယ် တာကြောင့်
နောင်ခါ ဒီလိုကြက်ကိုလဲ မထိုက်နဲ့ နွားကိုလဲမထိုက်နဲ့၊
ဆံတောင်းဖြစ်ဖြစ် ပန်းကန်တောင်းဖြစ်ဖြစ် စောင်းလို့
မှောက်သွားပြီး ပျက်စီးပျောက်ရှကုန်မယ်ဆိုရင် အထူး
သတိထားရတယ် ကြက်ကိုမောင်းစေချင်အုံး ပြေးပြေး
သက်သာနဲ့ လုပ်ရတယ် မှတ်ထား၊ နောင်ကို ဒါမျိုး
မလုပ်နဲ့ဟု ဆုံးမထိုက်လေရာ ကလေးမှာ ကြက်နှင့်
ဆံတောင်းကိုသာမဟုတ် ရွေးနှင့် အုန်းသီးဘမ်းကိုပင်
နွားနှင့်ရေအိုးကိုပင် သဘောပေါက်အောင် ထိသွားပြီ
ဖြစ်၍နောင် အစဉ်ထိပွားပေတော့၏။

တနေ့တွင်လည်း အလောင်းဘုရားကလေးက (မေမေ
ကျွန်တော်ရှင်ဘုရင်ဖြစ်ချင်တယ်၊ ရှင်ဘုရင်ကြီး ဖြစ်နိုင်
ပါ့မလား) ဟုမေးရာ မိခင်က ငါ့သားဘုရင်ဖြစ်လို့ကဖြစ်
နိုင်တယ်၊ သို့ပေမဲ့ ဘုရင်ဖြစ်လို့လူဟာ အိပ်နေလို့
ကစားနေလို့ မဖြစ်ဘူး၊ တကယ် ဖြစ်လို့လဲ စိတ်နဲ့
တကယ်ကြိုစားရမယ်၊ ကြိုးစားရင် ဘုရင်မက ဘုရား
တောင် ဖြစ်နိုင်တယ် ဟုအားပေး စကားပြော သဖြင့်
အိမ်ရှေ့ ကွပ်ပြစ်ပေါ်တွင်ထိုင်နေသော သခင်ကြီးက
(အင်း---ဒီသား၊ ဒီအမေနဲ့ ငါတော့ ကြေးထိုက်ကြီးနဲ့
နေတော့ဒါဘဲ) ဟုပြီးပြီ ဟုလေသည်။

ဤနေရာတွင် မိခင်လုပ်သူက 'ဟဲ့ကောင် ကလေး မပြောအပ်တာတွေ လာမပြောနဲ့၊ နှင်ရာဇဝတ် သင့် လိမ့်မယ်၊ ဒီကောင်းကလေးနဲ့ ငါခက်တာဘဲ၊ တနောက်ခါ ဒါမျိုးမပြောနဲ့၊ ပြောရင်နှင့် ရှင်ဘုရင်ကြီးလာပြီ ဒါးနဲ့ ခုတ်လိမ့်မယ်၊ မကြောက်လား၊ ဟု ပြောလိုက်မိက သား ငယ်မှာ စိတ်အပျက်ကြောက်သွေးဝင်ခါ နောင်အခါရန် သူတို့ကိုနှိမ်နင်းနိုင်တော့မည်မဟုတ်ချေ။

မိခင်များသည် သားသမီးငယ်သို့ ငယ်တို့အား ကုလား ကြီးလာလေရဲ့၊ အင်္ဂလိပ်ကြီးလာလေရဲ့၊ တေးဆွကြီး လာလေရဲ့၊ ကြောက်ပါတယ်စသည်ဖြင့် ချောက်ဖျက်ကာ ကလေးများ၏ အတ္တန္တိကိုချိုးဖဲ့ ပစ်ကြကုန်၏။ ကလေး များမှာ ကြီးပြင်းလာသောအခါ ကုလားကြီးကိုမြင်လျှင် ကြောက်ရတော့မလိုအင်္ဂလိပ်ကိုမြင်လျှင်ရှိခိုးရတော့မလို ကြောက်ဖူးတုန်လျက် ဆုံးရှုံးနစ်နာကြရလေသည်။

အမျိုး၏ဇာတိမာန်ကိုမည်သည့်နည်းနှင့်မှ ချိုးဖဲ့ခြင်း ငှာမသင့်တော်ပေ၊ ယောကျ်ားစိတ်၊ ခြင်္သေ့စိတ်တို့ကိုမွေး မြူပေးရမည့်အချိန်တွင် ခလေးများအား တဘဝလုံး နယ် မထူနိုင်အောင် အတ္တန္တိတူးစေသော မျိုးပျက်စကားမျိုး ဖြင့်ကလေးများအား မချော့ကပ်လှန်သင့်ကြပေ။ မြန်မာ တို့၏ ဂုဏ်ရောင်ကိုဖြင့်တင်ခဲ့သော အလောင်းဘုရား၊ ဘုရင့်နောင်၊ မင်းရဲကျော်စွာ၊ မဟာဗန္ဓုလ၊ စသောသူရဲ ကောင်းတို့အကြောင်း၊ ပညာရှိကြီးများအကြောင်းတို့ကို နားထောင်ချင့်စတွယ် ပုံဝတ္ထုများပြောပြခြင်း၊ စာအုပ်

များတတ်စေခြင်း၊ ဇာတိမာန် အတိသွေး တဖွေးဖွေး ထစေသောအခွပ်ကားများကိုကြည့်စေခြင်းဖြင့်ကြောက် မွေးပါ ဇာကန နှင့်နှုတ်ရမည့်သတ္တိကောင်း အာဇာနည် များ ဖြစ်သင့်ကြလေသည်။

The hands that rock the cradle rules the world.

ပုခက်ကို လှဲသောသက်များသည် ကမ္ဘာကို အုပ်စိုး တော့၏ဟုအင်္ဂလိပ်စကားပုံတခုရှိလေသည်။ ဆိုလိုရင်း မှာမိခင်များသည်ကမ္ဘာကိုပြုပြင်နိုင်၏။ ကမ္ဘာ့ကံကြမ္မာ ကိုပန်တည်းနိုင်၏။ မိခင်များလိမ္မာလျှင် လိမ္မာလျှောက် မလိမ္မာလျှင်မလိမ္မာလျှောက်လူတို့မှာကြီးပွားရ၏။ ယုတ် လျော့ရ၏။ ကောင်းမြတ်သောမိခင်များ ထုန်းကားသော ခေတ်တွင် ကမ္ဘာကြီးစည်ကား တိုးတက်လျက်၊ မိခင် ယုတ်တို့ပေါများသောခေတ်တွင် ကမ္ဘာကြီးမှာ ဆုတ် ယုတ်ရတော့သည်ဟုဆိုလိုလေသည်။

တစ္ဆေပုံ၊ သူရဲပုံ၊ လျှာကြီးနဲ့ ပုံတွေကို ကော်၍ကြမ်း ကြားမှကောင်ပု၊ တလားကြီးနှင့်လိုက်ပေါက်ပုံ စသော ကလေးဘို့၏ သူရဲသတ္တိကိုချိုးနှိမ်လျက် လူညွန့်တူးစေ သောစကားများကိုကလေးများ ကြားလောက်သော နေ ရာတွင်မပြောဆိုမိကြရန် မိခင်များ၏ တာဝန်ဖြစ်လေ သည်။

As the morning shows the day, so the boy shows the man.

နံနက်ချိန်သည်မည်သည့်နံနက်မျိုးဖြစ်မည်ကိုတင်ကြီး
၍ပြသကဲ့သို့ကလေးသည်လည်း မည်ကဲ့သို့သောလူကြီး
မျိုးဖြစ်မည်ကိုပြပေ၏။

-မိတ်တန်

ကလေးသူငယ်များမှာအမျိုး၏ အညွန့်အဖူးများဖြစ်
ပေသည်။ အနာဂတ်ကာလအမျိုး၏ ကြီးပွားမှု သည်
လက်ရှိ ခလေးများ အပေါ်၌ တည်၏ ဟူသောစကားစုံ
အရ၊ ကလေးများထွန်းကားလျှင် ထွန်းကားလျောက်နှေး
ကွေးလျှင်နှေးကွေးလျောက်တိုင်းပြည်လည်း ထွန်းကား
ဆုတ်ယုတ်ရလေသည်။

ယနေ့ခေါင်းဆောင်လျက်ရှိသော ပြည်သူ့ ခေါင်း
ဆောင်များမှာ ရှေ့ကို နှစ်ပေါင်း ၂၀ အပြင် နေကြရ
တော့၏ မည်မဟုတ်သဖြင့် တိုင်းပြည်၏ ကံကြမ္မာကို
ခြယ်လှယ်ဖန်တည်းမည့် ခလေးများအား ပွေးသမိခင်
ကျေးဇူးရှင်များက စိန်ကျောက်တစ်ထည် အာဇာနည်
များဖြစ်စေရန် ကမ္ဘာ့မိတ်များဟု ခေါ်ဆိုအပ်သော
အမျိုးသမီးပညာရှင်တို့၏ကြီးလေးမြင့်မြတ်သောတာဝန်
ကြီးဖြစ်ပေ၏။

အခန်း ၁၁။

လောကနိဗ္ဗာန်

လူ့ဘဝကိုရရန်၊ နတ်ဘဝ၊ ဗြဟ္မာ့ဘဝ တို့ထက်ပင်
ခဲယဉ်းကြောင်းကို မနုဿတ ဘဝ ခုလားတ ဟူသော
ပဋိပြင့် ရှင်တော်ဆုဂ္ဂိုး ဟောကြားတော်မူခဲ့၏။

လူ့ဘဝမှာဒုတိယနတ်ဘုံဖြစ်၏။ တသက်လျှာအတွ် ကာ
ယသုခ စိတ္တသုခဖြစ်အောင် မနေတတ်သူများမှာဘဝ
ရှုံးသူ၊ လူဖြစ်ရှုံးသူဟု ခေါ်သင့်ပေသည်။ အချို့က
တရားသဖြင့် ပျော်ပျော်နေခြင်းကို အကုသိုလ် ဟု ထင်
မှတ်၍လူ့ဘဝ လူ့အိုး လူ့အိမ်နှင့် နေထိုင်လျက်ပင်-
နွေဖြူထိက္ခာကြီးလွန်းလှလျက် ဝတော်-၄၀-ရ ထေရ်
ကြီး ရဟန်းကြီး မြတ်တို့ ပြေး မရယ်ဘဲ နေတတ်
လေရာ၊ ၎င်းတို့မှာ ဘေးရန်မရှိသော ယောဇီယုဂ္ဂါယုကြီး
များလည်း မဟုတ်သဖြင့် ထိုယောဂီတို့ ခံစားရသော
လောကုတ္တရာ ပျော်ရွှင်မှု (ဓမ္မပီတိ)နှင့်လည်း မပြည့်စုံ၊
လောကီ ပျော်ရွှင်မှုဖြင့်လည်း မပြည့်စုံဘဲ ရှိတတ်
လေသည်။

ပျော်ပျော်နေတိုင်းအဟုသိုလ်ဖြစ်ရမည်တုမဆိုနိုင်ချေ၊ ကျမ်းဂန်တို့၌ ပုညဗ္ဗိ တန်ခိုးဖြင့် ရအပ်သော စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့ကို တင်းတိမ်အောင် ခံစား၍ ဘုရားအစရှိသော ရတနာသုံး အမြတ်ဆုံး တို့အား ကြည်ညိုနေကြသူများကို တွေ့ရလေသည်။

ပျော်ရွှင်ခြင်းသည်စည်းပွဲ၊ ဥပမာနှင့်ချည်းမသက်ဆိုင်သကဲ့သို့ ပစ္စည်းချို့တဲ့ခြင်းမှာလည်း စိတ်သောကပူပင်ခြင်းနှင့်ချည်း သက်ဆိုင်သည် မဟုတ်ပေ။

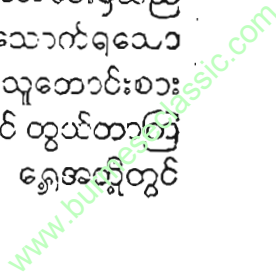
ဝိသာခယုဋ္ဌေးမကြီးသည်၊ သားမြေးပေါင်းများစွာနှင့် တသက်လုံး ပျော်ပျော်ကြီး နေထေ့ရှိ၏။ အခါတပား ဘုရားရှင်အား ကျောင်းတော်ဆောက်လုပ် ဖွဲ့ဒါန်း၍ သံသာဟော်တို့အား ဆွမ်းခဲတွယ်တို့ဖြင့် ကပ်လှူပြီး ရှေ့စက်ချရာတွင် ကျောင်းတော်ကိုပတ်၍ ဝမ် ဘိုက်ကို စည်အမှတ် တီးခတ်ထွက် ကခုန်ခါ ကုသိုလ်အဟုန်ဖြင့် ကြည်နူး မြူးထူးကြောင်း ကျစ်ပန်တို့၌ လာလေသည်။ သို့သော် တံခါးမရှိ ဒါးမရှိ ပျော်ခြင်တိုင်း ပျော်နေရမည် ဟုမဆိုလိုကြောင်းကို (ဟေလာဟိကမ္ပနာသာယ) ပုန်ဖြင့် ပြင်ခဲ့လေပြီ။

သေခြင်းတရားသည် သတ္တဝါ တို့နှင့် မကင်းကောင်းပေ။ သန္ဓေယူ၍ ဘသိတတန်းကြီး မွေးဖွားလာကြပြီဖြစ်ရကား သေကြေပျက်စီးခြင်း မရှိက ကမ္ဘာဘွင် လှည့်ရေဆန်တော့မည် မဟုတ်ချေ။ မွေးသူက မွေး သေသူက သေကြရမည်ပင်။ သေခြင်းတရားသည် နေကဲ့သို့ ကျင့်၏။

နေမင်းသည် မိမိ၏ အရှိန်ဘန်ခိုး လွှတ်ရာ တသောင်း သောစကြဝဠာတိုက်၌၊ သက်ရှိ သက်ခဲ ဆင်းရဲ ချမ်းသာကြီး ငယ် မရွေး အရုပ်ဝတ္ထု ဟူသမျှတို့ အပေါ်၌ ထုန်းလင်း တောက်ပ သကဲ့သို့ သေခြင်း တရားမှာလည်း မျက်နှာရှိ မျက်နှာမဲ့ လူကြီး လူငယ် မရွေးတတ်ပေ။ (အမှည့် တဝင်းဝင်း အကင်း တပိုက်ပိုက်) ဟု သကဲ့သို့ ကြီး၍ သေရမည်။ ငယ်၍ အသက်ရှင်နေရမည် ဟု ဥပဒေ အသေမရှိချေ။

လူတို့မှာ သေခြင်းတရားကို ကိုယ်တိုင် တွေ့ကြုံဘူး၍ ကြောက်ကြသည်မဟုတ်၊ မိမိတို့၏ ပျော်ရွှင်တွယ်ရာ ဘဝကို စွန့်လွှတ်လျက် အစ မထင်သော သံသရာ ပြင်ကျယ် ပင်လယ်ခဲဒူးပျက် ဘယ်အဖြစ် ဘယ်ဘဝမျိုး သို့ ရောက်မည် မသိသောကြောင့်၊ ကြောက်ရွံ့ကြကုန်၏။ အကယ်၍ သေသည်၏ အခြားမဲ့၌ အတုမရှိသော နတ်မင်း၏ စည်းစိမ်နှင့် စံစားရမည်ဟု ဘုရားဗျာဏ်တဖွဲ့ သေချာလှသော ဟောကိန်းရှိပါက သေရန်များစွာ ကြောက်ရွံ့ကြမည်မဟုတ်ချေ။

သေခြင်းတရားကို စကြာဝတေး မန္တာတ်မင်းမှသည် ငတ်တလှည့်ပြတ်တလှည့် တောင်းခံ စားသောက်ရသော သူတောင်းစားထိ ကြောက်ရွံ့ကြကုန်၏။ သူတောင်းစားတို့၌လည်း မိမိတို့ဘဝကို အသီးသီးခပ်မင် တွယ်တာပြု ကုန်၏။ ယခုပင်မပျော်ရသေးစေကာမူ ရှေးအပူတိုင်

ပျော်ရွှင်ဘွယ်တို့ကို တဖျော်တခေါ်ကြီး ထွေးထားကြ သူများဖြစ်ကြ၏။

လူနွဲ့ကိုယ်၏ဆင်းရဲခြင်း၊ စိတ်၏ဆင်းရဲခြင်းဟူ၍နှစ် မျှ နှစ်စားရှိရာ ကိုယ်၏ ဆင်းရဲခြင်း ကြောင့် သေမင်း ကိုရင်ဆိုင် တိုးဝံ့သူများ မရှိကြချေ။ စိတ်ဒုက္ခရောက် လွန်းမှသာလျှင် ကိုယ်ကိုယ်ကိုသတ်သေကြ၏။

မည်မျှဆင်းရဲစေကာမူ မေးလိုကြတဲ့ မိမိတို့ဘဝကို ခင်မင်တွက်တာကြကုန်၏။ သို့ခင်မင်မှုကို ဘဝတဏှာဟု ကျမ်းဂန်တို့၌ ဆိုလေသည်။

လောကီနိဗ္ဗာန်ဟု ခေါ်ဆိုအပ်သော စိတ်၏ ရှင်ဒွေ ချမ်းသာခြင်းကို ရှာကြံကြရာ၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုလိုက်၍နှစ် မျှ နှစ်စားရှိ၏။ ပဌမအမျိုးကား လောကီကို ခင်တွယ်ဘတ် သောငြိစရာ တွယ်စရာဗွေရှာတတ်သောတဏှာကြီးစကို ဖြတ်သွက်လောကုဒ္ဒရာတရားတို့ဖြင့် ပျော်မွေ့ နှလော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ ဖြစ်၏။ ၎င်းတို့မှာ ရသင့် ရထိုက်သော ပစ္စည်းတို့ဖြင့် သာလျှင် သနား၍ သဘောဖြင့် ရောင့်ရဲ လွယ်ကြ၏။ အေးမြကြည်လင်သော စိတ်၏ ချမ်းသာကို ရှာယူများဖြစ်ကြ၏။

လောကီပကာသန ဣ-ငွေ မိန်ကျောက် တိုက်ဘာ လယ်မြေစသော ရတနာတို့ထက် အရာအထောင်မြတ်စွာ စွာသော ဝိညာဉ်ရတနာ လာဘ်ကြီးကို ရှေးရှုတော်မူ လျက် တရားကိုကျင့်၏။ သို့ကျင့်ရာဝယ် ညောင်းညာ သော ဝေဒနာစသည်တို့မှာ သူတပါးတို့အဖို့ ဒုက္ခဟု

ထင်မှတ်ဘွယ်ဖြစ်သော်လည်း ၎င်းတို့အဖို့မှာ သုခသာ ဖြစ်၏။

အချို့သော ယောဂီကြီးများမှာ ကိုယ်ခန္ဓာကြောင့် ဒုက္ခဖြစ်ရသည်ဟုစွဲ၍ (ခီ ရူပံ) ဟူသော အယူအရ ရူပံ ရုပ်သည်၊ ခီ၊ စက်ဆုတ်ဘွယ်ကောင်း၏ဟု ဆုံးဖြတ်ကြ သဖြင့် သေသည်၏အခြားမဲ့၌ နာမ်သာရှိ၍ ဝေဒမရှိသော အရူပ ဘုံတို့၌ ဖြစ်ရကုန်၏။ ထိုအတူ အချို့မှာလည်း နာမ်ကြောင့် ဒုက္ခဖြစ်ရသည်ဟု (ခီ ဝိတ္တံ) ဝိတ္တံ စိတ် သည်း ခီ ရုံ့ရှာဘွယ်ကောင်း၏ဟု စက်ဆုတ် တော်မူ ကြသဖြင့် ကွယ်လွန်သောအခါ ရုပ်ထုံးရုပ်ခဲကြီးသာရှိ၍ နာမ်မရှိသောရူပဘုံတို့၌ ဖြစ်ရ၏။

ထိုကြောင့် သိုးဆောင်းစကားပုံတရား “စိတ်ကူး သည်၊ တကယ် အဖြစ်အပျက်ထက် ပျော်စရာကောင်း လေသည်” ဟုဆိုထားလေသည်။ Imagination is better than Fiction, ငညာရှိကြီး (အိမာဆင်) ကလူတို့သည်လေ ထဲ၌တိုက်အိမ်ဆောက်ရမည်ဟုပြောဘူးလေသည်။ Man must build castles in the air.

နိဂိုလီယံဘုရင်သည် ဘုရင် မဖြစ်မီကပင် ဘုရင့် အခြေအနေများကို အမြဲတမ်း ပျော်ရွှင်စွာ စိတ်ကူးခဲ့၏။ အလောင်း ဘုရား မှာ ကလေး တဝက် ရှင် ဘုရင် အကြောင်း၊ မင်းဇာရာဇ်အကြောင်း ပြောခဲ့၏။ ထီးသုံး နန်းသုံးများ ပြောခဲ့၏။ ဝါယိုင်းတို့ရန်ကို ခုခံရင်းပင်သား

www.burmeseclassic.com

များအား သားတော်ကြီး သားတော်လေး စသည်ဖြင့် ခေါ်ဝေါ်ခဲ့လေသည်။

ယခုခေတ်တွင်လေယာဉ်ရေယာဉ်ရေဒီယိုစသည့်ခေတ်မှီ အသုံး အဆောင်တို့မှာ စိတ်ကူးယဉ်သူ (ဝါ)စိတ်ကူး ကောင်းသူတို့၏ လက်ရာများဖြစ်ခဲ့ပေသည်။ အနည်း ဆုံးကြိုးစားမှုမရှိဘဲဘယ်ပုံစံကားပြောမည်နည်းဟုဝိတ် မှုပင် မကူးသူတို့ဘယ်နည်းနှင့် ဝါယာသက်ကို ကြိဆ လုပ်ကိုင်နိုင်ပါမည်နည်း။

‘လူနေချကြိုး စိတ်နေဘုံများဆိုသော စကားကို မကဲ့ရဲ့ထိုက်ပေ’ လူကလည်းချကြိုးမှနေ၍ ဘုံများသို့ စိတ်မကူးသူသည် တသက်လုံးချကြိုးမှ ထွက်ရန်လမ်း မရှိတော့ပေ။

မြန်စွာဘုရားသည် မင်္ဂလာတရားတော်တွင် မိမိ ကိုယ်ကိုကောင်းစွာဆောက်တည်ရခြင်းကို အတ္တသမ္မာ ပဿ်ဇိစ မင်္ဂလာတရားဖြင့် ဟောကြားတော်မူခဲ့လေရာ မိမိကိုယ်၏တန်ဖိုးကိုပင် အလုပ်၏တန်ဖိုးပင်၊ ဝိတ်၏ တန်ဖိုးကိုပင်၊ အခါအလျောက် စောင့်ထိရိုယောရမည် ဟု ဆိုလိုလေသည်။

မိမိဂုဏ်နှင့် ထိက္ခာကိုစောင့်ခြင်းသည် မိမိကိုယ်ကို စောင့်ရှောက် ခြင်းပင်ဖြစ်၏။ ဂုဏ်နှင့်ခြိပ်မှာ ခွဲခြား၍ ရခကောင်းသည် မဟုတ်ပေ။ အကြောင်းပြယုဂ် မရှိဘဲ ဂုဏ်လုပ်ခြင်းသည် မိမိကိုယ်ကို အလွဲထုံးစား ပြုလုပ်ကြံ သူများသာ ဖြစ်သည်။ ထိုသူများမှာ အရပ်မရှိဘဲ အရိပ်

ထွက်လိုသူ ဝခရှိဘဲ ပိလုပ်ချင်သူ များသာ ဖြစ်သဖြင့် အကျိုးခံ သာယျာဉ်ဖြစ်စေ၏။

မိမိကိုယ်ကို ချီးမြှောက် ကြွားဝိသော အတ္တကြံသ တရားကို ပညာရှိတို့မနှစ်မျှ ကုန်။

ဒုတိယပုဂ္ဂိုလ်မျိုးမှာ လောကနိဗ္ဗာန်ကို လူမှုကိစ္စ လူ့ဘဝပုံပင် ရှာကြံရှေးနှုတ်၍ ပျော်မြူးဖြူသူများဖြစ်၏။ လောကဇာတ်ခုံတွင် မိမိတို့ စွမ်းသန်သည့် ဘက်က နှစ် အားပြုရင်း သုခချမ်းသာကို ခံစားကြကုန်၏။ ၎င်းတို့မှာ အသက်ရှင်မှုအတွက် ကြိုးပန်းတကုတ် အားထုတ်လုပ် ကိုင်ကြ၏။ အကျိုးပေးညွှတ်၍ ထင်တိုင်း မပေါက်သော အခါ၌လည်း တတမ်းတတ မခံစားရလေခြင်းဟု အာ သာ ရမက် ငန်းငန်းတက် မဖြစ်ကြပေ။ ကြိုးစား၍မဖြစ် မြောက်ကလည်း လောကဓံ ကိုခံနိုင်ရည်ရှိသဖြင့် သန္တ ငိုစ၊ ဂုဏ်ဖြင့် ပြည့်စုံကြကုန်၏။

လောကီသားသည် လောကုတ္တရာ သမားကို မတူ အပ်၊ ပြည့်တန်ဆာဖြစ်လျက် အမျိုးကောင်း သွီးကဲ့သို့ မကျင့်အပ်။ ရဟန်းသည် မင်းကျင့်မကျင့်အပ် သကဲ့သို့ မင်းသည်လည်း ရဟန်းကဲ့သို့မကျင့်ရာ။

ပျော်ရွှင်သည်ဆိုရာ၌လည်း လွန်ကြိုးခြင်းဟုဆိုအပ် သော ခုတရားလေးပါးကိုပါယ်ရှားအပ်၏။ ၎င်းတရား လေးပါး.....

- (၁) နှုတ်တရား - ကာမဂုဏ်၌ အလွန်အကျွံ ပျော် ပါးခြင်း။

၂၂၀

- (၂) သုရာရတ္တ- သေရည်သေရက်၌ များစွာမွေ့လျော်ခြင်း။
- (၃) အက္ခရတ္တ- လောင်းကစား ခြင်း၌ အလွန်အကြူးပျော်ပိုက်ခြင်း။
- (၄) ဟိပသဟာယ- ပညာ အမြော်အမြင်ကင်းခဲ့သော လူပေါ့လူလေတို့ဖြင့် ပေါင်းပေါ်ခြင်း။

အထက်ပါတို့မှာ အပါယ်ဝရဲသို့ သွားရာ လမ်းစတံခါးဝ ဖြစ်သဖြင့် (အပါယမရ) တဘူးသေးပါးဟု ရှေးလူ ဟောင်းတို့သမုတ်ခဲ့ကြလေသည်။

လူ့ဘဝကို ရရန် နတ်ဘဝ ဗြာဟ္မာဘဝတို့ထက်ပင် ခဲယဉ်းကြောင်း မနုဿတတာဝ ဒုလ္လဘ ဟူသောပါဠိဖြင့် ရှင်တော်ဘုရားဟောကြားတော်မူခဲ့၏။

လူ့ဘဝမှာ နတ်ဘဝမျှဖြစ်၏။ တသက်လျှာ အဘို့ ကာယသုခ ဝိညာသုခ ဖြစ်အောင် မနေတတ် သူများမှာ ဘဝရှုံးသူ လူဖြစ်ရှုံးသူဟု ခေါ်သင့်ပေသည်။

အချို့ကတရားသဖြင့် ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် နေခြင်းကိုပင် သိက္ခာမရှိဟုမှတ်ယူ၍ လူ့ဘဝ လူ့အိုး လူ့အိမ်နှင့် ပင်လျှင် ဣန္ဒြေသိက္ခာကြီးလှန်းလှလျက် ဝါတော် ၅၀ ရထေရ်ကြီး ရဟန်းကြီးများကဲ့သို့ မပြုံးမရယ်ဘဲ နေတတ်ပေရာ ၎င်းတို့မှာ တောရပ်မှီသည့် ယောဂီ များလည်း မဟုတ်သဖြင့် အကြင်ယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်များ ခံစားရသော

လောကုတ္တရာပျော်ရွှင်မှု(မေ့ပီတိ)နှင့်လည်းမပြည့်စုံရဘဲ လောကီပျော်ရွှင်မှုနှင့်ကင်းဝေးရပေမည်။

ပျော်ပျော်နေခြင်းသည် အပြစ်မဟုတ် ကျမ်းဂန်များတွင် ပုညဋ္ဌ်တန်ခိုးဖြင့် ရအပ်သော စည်းစိမ် ချမ်းသာတို့ကို ရောင့်ရဲအောင်ခံစား၍ ထုရားအစရှိသော ရတနာသုံး အမြတ်ဆုံတို့အား ကြည်ညိုနေကြသူများကို တွေ့ရလေသည်။

ပျော်ရွှင်ခြင်း ဆိုတိုင်း စီးပွားဥပုသ်နှင့် မသက်ဆိုင်ထက်သို စီးပွားချို့တဲ့ခြင်းဆိုတိုင်း ပိတ်သောက ပျင်ခြင်းများနှင့် ချဉ်းသက်ဆိုင်သည်ဟု မဆိုသာချေ။

ဝိသာခါ သူဇွေးမကြီးသည် သားမြေးပေါင်း များစွာနှင့် တသက်လုံးပျော်ရွှင်စွာ နေလေ့ရှိကြောင်း။ အခါတပါး ထုရားရှင်အင်း ကျောင်းတော် ဆောက်လုပ်လှူဒါန်း ဆုမ်းခဲတွယ်ဆက်ကပ်ပြီး ရေစက်ချပြီးနောက် ကျောင်းတော်ကိုပတ်၍ ဝမ်းဗိုက်ကိုစည်အမှတ် တီးခတ်လျက် ကချန်ကာ ဂုဿိတ်အဟုန်ဖြင့် ကြိုးနူးမြိုးတူးထူးကြောင်း သိမှတ်ရလေသည်။ သို့သော် တံခါးမရှိ ဒါးမရှိ ပျော်ခြင်းတိုင်း ပျော်နေ ရမည်ဟု မဆိုသို ကြောင်းကို (ဟေလာဟိ ကမ္မနာသယ) ပုန်ဖြင့်ပြဆိုခဲ့လေသည်။

သေခြင်းတရားသည် သက္ကဝါတို့နှင့် မကင်းကောင်းပေ။ သန္ဓေယူ၍ တသိတတန်းကြီး မွေးဖွား လာကြပြီဖြစ်ရကား။ သေကြေပျက်စီးခြင်းသာမရှိပါက ကန္တာတွင် လူဦးရေဆန်တော့မည်မဟုတ်ချေ။ မွေးသူကမွေး

သေသူကသေကြရမည်ပင်၊ သေခြင်းတရားသည် နေ့ကဲ့
သို့ ကျင့်၍။ နေမင်းသည် မိမိ၏အရှိန်တန်ခိုးကို လွှတ်ရာ၌
တသောင်းသော စကြာဝဠာတိုက်၌ သက်ရှိ သက်မဲ့
ဆင်းရဲချမ်းသာမရွေး အရာဝတ္ထု ဟူသမျှတို့အပေါ်တွင်
ထွန်းသင်းတောက်ပသကဲ့သို့ သေခြင်းတရားမှာလည်း
မျက်နှာရှိ မျက်နှာမဲ့ လူငယ် လူကြီးမရွေးတတ်ပေ။

(အမှည့်တဝင်းဝင်းအကင်းတဖြိုက်ဖြိုက်)ဟူသကဲ့သို့
ကြီး၍သေရမည်၊ ငယ်၍မသေရသေးဟု ဥပဒေ အကန့်
အသတ်မရှိချေ။

